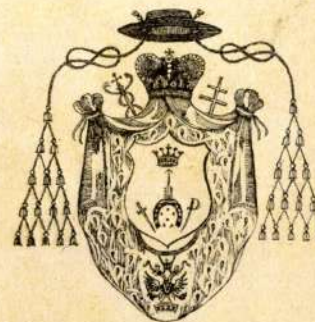

08

Львѣвско-Архіепархіальнй

ВѢДОМОСТИ

Р. 1895.

~~19073~~

Л Ъ В Ъ В Ъ .

Изъ типографіи Ставропигійскаго Института.
1895.

СОДЕРЖАНІЕ.

	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. 10.871/94. Възване до збираня жертвъ на будову церкви въ Сасовѣ	1
Ч. пор. 2. — Ч. 3823/94. Поручене закупки до библиотекы церковной дѣла Д-ра Іосифа Комарницкого „Поясненіе св. Евангелій“	2
Ч. пор. 3. — Ч. 11.724/94. О конечныхъ условіяхъ правосильного приймаия до брацтва найсв. Таинъ и всякихъ иншихъ брацтвъ церковныхъ	2
Ч. пор. 4. — Ч. 25/орд. Обвѣщеніе конкурсове	3
Ч. пор. 5. — Ч. 78/орд. О захованю и защитѣ справъ касающихся восточныхъ церквей	5
Ч. пор. 6. — Ч. 12.103/94. О дарѣ О. Іоанна Юзичиньского на фондъ вдов.-сирот.	19
Ч. пор. 7. — Ч. 779. Възване до надбсланя предлзаты на Львовско-Архіепарх. Вѣдомости	19
Ч. пор. 8. Ч. 1117. Оголошеніе речниця испита квалификаційного на катихитѣвъ для шкѣлъ середныхъ	20
Ч. пор. 9. Ч. 1445. Оголошеніе речницецъ къ рукополаганю пресвитерѣвъ	21
Ч. пор. 10. — Ч. 613 и 877. Обвѣщеніе конкурсовъ	21
Ч. пор. 11. — Ч. 81/орд. Енциклика Его Святости Льва Папы XIII. въ цѣли пошраня и порученя Заведеня для розширеня вѣры	29
Ч. пор. 12. — Ч. 300/орд. Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Юбилею Уніа Берестейской	34
Ч. пор. 13. — Ч. 975/орд. 94. Възване до жертвъ на гр. к. сѣменаще въ Константинополи и до молитвъ о Соединеніи	35
Ч. пор. 14. — Ч. 1046. Якъ поступати съ вытягами метрическими для публичныхъ урядѣвъ	36
Ч. пор. 15. — Ч. 1545. О дарѣ Товариства для выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ на рѣчь фонда вд. сир.	36
Ч. пор. 16. — Ч. 1769. Възване до надбсланя записника получаемыхъ грошей въ деканатѣ	37
Ч. пор. 17. — Ч. 1272. О справозданяхъ ВЧ. Ординар. Отпоручникѣвъ до ц. к. окр. Радѣ шкѣльныхъ	37
Ч. пор. 18. — Ч. 1795. Новый накладъ Октоиха	38
Ч. пор. 19. — Ч. 1393. Поволне приказа, щобы прилога до Ч. орд. 623 изъ 1890 „Небезпечно хоры и умирающій“ съ формуловъ Благословенія Апостольского съ полнымъ отпущеніемъ въ часѣ смерти въ кождѣй церквѣ и у каждого Священника находилась. Такожъ о св. Блеопомазанію	38
Ч. пор. 20. — Ч. 1916. — О розсылцѣ шематима на р. 1895	41
Ч. пор. 21. — Ч. 10.709/94. О важности свѣдоцтвъ конкурсовыхъ при поданяхъ о парохіахъ	42
Ч. пор. 22. — Ч. 11.668/94. Въ справѣ важности декретѣвъ увѣльненія отъ испита конкурсового парохіального	42
Ч. пор. 23. — Ч. 110/орд. Въ справѣ Товариства опѣки надѣ вязнями кару отъ ушными въ Станиславѣвъ	42
Ч. пор. 24. — Ч. 2433. Препоручене дѣла О. Бѣлиньского „Десять заповѣдей Божихъ“	43

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
 АН УРСР
 № 18 818 ПИ

	Сторона
Ч. пор. 25. — Ч. 246 орд. Поволене препоручене выданъ людovýchъ О. Джулянского	43
Ч. пор. 26. — Ч. 1869. Въ дѣлѣ побираня и роздаваня нового мира св.	43
Ч. пор. 27. — Ч. 2745. Въ справѣ повстримуваня руху емиграційного до Бразиліи	44
Ч. пор. 28. — ЧЧ. 2237, 2243, 2366, 2371, 2545, 2546, 2816 и 2817. Обвѣщеня конкурсовъ	47
Ч. пор. 29. — Ч. 3317. Въ справѣ табель о бтпустахъ и брацтвахъ	53
Ч. пор. 30. — Ч. 433 орд. Въ справѣ Товариства св. Ап. Павла	54
Ч. пор. 31. — Ч. 3322. Въ справѣ докбичена будовы церкви св. Іоакима въ Римѣ	54
Ч. пор. 32. — Ч. 233 орд. О пересланю къ розврѣдженю лѣсовъ фантовон льотеріи въ користь будовы церкви въ Крупи	55
Ч. пор. 33. — ЧЧ. 3363, 3680, 3124, 3402. Обвѣщеня конкурсовъ	56
Ч. пор. 34. — Ч. 3466. О продовженю на 5 лѣтъ ВПр. О. Прал. Ант. Петрушевичу функціи консерватора секціи III. (архивалія рускй)	61
Ч. пор. 35. — Ч. 3394. Възване до захованя новон инструкціи выданой для спорядженя статистичныхъ вытягѣвъ зъ книгъ метричальныхъ	62
Ч. пор. 36. — Ч. 2702. Розписане конкурсу на стипендію фундаціи б. п. Мах. Бѣлецкого	63
Ч. пор. 37. — Ч. 2702. Порученѣ Тов. взаимныхъ обезпечень „Давстеръ“	63
Ч. пор. 38. — Ч. 3800. Повѣдомлене, що Священника получивши презенту на парохію и ризигнующй зъ тоужь въ протягу одного року не будуть могли компетовати о иншй парохіи	64
Ч. пор. 39. — ЧЧ. 3657, 3780, 3828 и 4000. Обвѣщеня конкурсовъ	65
Ч. пор. 40. — Ч. 524 орд. Архіерейске Посланіе о брацтвахъ тверезости	69
Ч. пор. 41. — 55 орд. Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской	82
Ч. пор. 42. — Ч. 641 орд. Св. Отець взывае при празднику Сошествія св. Духа Вѣрныхъ до молитовъ о соединеніи всехъ христіанъ и надае бтпусты за тинжъ молитвы	83
Ч. пор. 43. — Ч. 4182. — Обвѣщене речинца испыту конкурсового парох.	84
Ч. пор. 44. — Ч. 4297. Възване Ординар. Делегатѣвъ до ц. к. окр. Радѣ шкѣльныхъ до предложеня справозданъ	85
Ч. пор. 45. — Ч. 4381. Препоручене дѣла О. Гамона „Rozmyślania na każdy dzień roku“	85
Ч. пор. 46. — Ч. 4430. Обвѣщене конкурсове.	85
Ч. пор. 47. — Ч. 691 орд. Вебѣльне Архіерейске Посланіе о обходѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской.	89
Ч. пор. 48. — Ч. 644 орд. Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской	110
Ч. пор. 49. — Ч. 4569. Где можъ получить Молитвы при кбнци св. Литургіи и ко св. Іосифу	111
Ч. пор. 50. — Ч. 4669. Въ справѣ выльсованыхъ листѣвъ заст. Банку кравого	111
Ч. пор. 51. — Ч. 4835. Поволене розпорядженя шо до надсыланя таксъ супружескихъ	112
Ч. пор. 52. — Ч. 672 орд. Въ дѣлѣ складокъ на рѣчъ Епархіи Люблянської	112
Ч. пор. 53. — Ч. 729 орд. Все бтпусты у насъ позыскуютъ ся пбсла нашого церковного календаря	114
Ч. пор. 54. — Ч. 5427. О набоженствахъ и бтпустахъ брацтва тверезости, если тоужь окрѣмъ матернои церкви такоужь и при дочерній установлене есть	115

	Сторона
Ч. пор. 55. — Ч. 5428. Розпорядженя и обвѣщеня выдалъ въ дѣлѣ брацत्वъ Найсв. Тавитъ.	116
Ч. пор. 56. — Ч. 4167. Въ справѣ доносѣвъ о вѣнчаню або смерти свящ. вдѣвъ и сир.	117
Ч. пор. 57. — Ч. 5496. Формулярѣ для табель о бтпустахъ и брацтвахъ	118
Ч. пор. 58. — ЧЧ. 5057, 4475, 5225, 5227, 5468, 5471, 5179, и 5325. Обвѣщеня конкурсовъ	121
Ч. пор. 59. — Ч. 813 орд. Письмо Св. О. Льва Папы XIII. въ дѣлѣ Синоду Львѣвского	125
Ч. пор. 60. — Ч. 302 орд. Архіерейске Посланіе дотычно употребляня священниками накрыты головы	128
Ч. пор. 61. — Ч. 5382. Въ справѣ штемльованя такъ прошеній якъ и протоколѣвъ о диспензы и заряджене иматрикуляціи	133
Ч. пор. 62. — ЧЧ. 6047, 5741, 5743, 5744, 5745, 5746, 5747, 5748 и 5797 Обвѣщеня конкурсовъ	134
Ч. пор. 63. — Ч. 784 орд. Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской	135
Ч. пор. 64. — Ч. 803 орд. Въ справѣ Товариства св. Ап. Павла	136
Ч. пор. 65. — Ч. 6067. Въ справѣ заподаня датъ О. Генр. Полянскому шо до поодянокныхъ дарѣвъ Найсвятѣйшого Цѣсаря на церкви и школы	136
Ч. пор. 66. — ЧЧ. 5977, 6155 и 6421. Обвѣщеня конкурсовъ	137
Ч. пор. 67. — Ч. 935 орд. Въ справѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской	139
Ч. пор. 68. — Ч. 1110. Инструкція въ справахъ запису на побожій цѣли и на богослужебній фундаціи	143
Ч. пор. 69. — Ч. 924 орд. Въ справѣ маючихъ ся бтбути реколекціи духовныхъ для Священникѣвъ	147
Ч. пор. 70. — Ч. 6708. Обвѣщене конкурсове взглядомъ принятія до Львѣвской духовнои Семинаріи	148
Ч. пор. 71. — Ч. 6985 Обвѣщене конкурсове	149
Ч. пор. 72. — Ч. 1021 орд. Оголошене Богослуженя на намѣренѣ Св. О. П. Льва XIII.	155
Ч. пор. 73. — Ч. 1030 орд. Въ справѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской	156
Ч. пор. 74. — Ч. 7845. Въ справѣ набоженства Жовтневого и въ Рождественній свята	157
Ч. пор. 75. — Ч. 7869. Речинець испыта конкурсового парох.	158
Ч. пор. 76. — ЧЧ. 7877 и 7647. Обвѣщеня конкурсовъ	158
Ч. пор. 77. — Ч. 1154 орд. Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Ювілею Уніи Берестейской	159
Ч. пор. 78. — Ч. 7643. О увѣльненоу бтѣ календарского штемля	160
Ч. пор. 79. — Ч. 7568. Въ справѣ ревизіи катастру грунтового	160
Ч. пор. 80. — Ч. 7732. Въ дѣлѣ уплатъ надавыч. даткѣвъ до фонду вд. сир.	161
Ч. пор. 81. — ЧЧ. 7775, 7871, 7872, 7873, 7874 и 8691. Обвѣщеня конкурсовъ	162
Ч. пор. 82. — Ч. 1205 орд. Въ справѣ 300-лѣтнего Ювілея Уніи и депутации до Риму	163
Ч. пор. 83. — Ч. 8354. Обвѣщене конкурсове	165
Ч. пор. 84. — Ч. 1224 орд. Архіерейске Посланіе о выѣздѣ депутации до Риму	167
Ч. пор. 85. — ЧЧ. 9406 и 9407. Обвѣщеня конкурсовъ	169
Ч. пор. 86. — Ч. 7914. Въ дѣлѣ исправленя вытингѣвъ шематизма	171

	Сторона
Ч. пор. 87. — Ч. 9236. О картах внесовыхъ брацтва тверезости и поновне завбзване до впровадження брацтвъ Найсвг. Таниъ и тверезости	172
Ч. пор. 88. — Ч. 9580. Оголошуе ся выняте Сестръ Служебницъ Н. Д. зъ подѣ звыклои власти Сповѣдникѣвъ	172
Ч. пор. 89. — Ч. 9732. Въ дѣлѣ прислѣшениа присылки датковѣ до фонда вдов. — сирот.	172
Ч. пор. 90. — Ч. 9088. Въ справѣ забезпеченя претенсій вдов. сир. фонда и выказу вдовѣ и сиротѣ по Душпастыряхъ	173
Ч. пор. 91. — Ч. 1283 орд. Оголошена речниця къ рукополаганю Пресвитерѣвъ	183
Ч. пор. 92. — Ч. 10.943. Законъ державный о конкуренціи церковной	184
Ч. пор. 93. — Ч. 1286 орд. Архіерейске Посланіе о Авдіенціи у св. Огца въ Римѣ	187
Ч. пор. 94. — О пересланю выказѣвъ свящ. вдовѣ и сиротѣ зъ Епархіи Перемиской и Станиславской	194
Ч. пор. 95. — ЧЧ. 11.132 и 11.133. Обвѣщеня конкурсовъ	194
Ч. пор. 96. — Ч. 1250 орд. Архіерейске Посланіе о вывешеню ВПреосвященног Митрополита куръ Сильвестра на степенъ Кардинальскій	195
Ч. пор. 97. — Ч. 10.496. О обовязу обвиняючыхъ душпастырскій посады явленя ся такъ въ урядѣ декаи. якъ и на мѣсца призначеня	199
Ч. пор. 98. — Ч. 10.351. О складкахъ на рѣчь удержуваня памятникѣвъ подяглыхъ жовнѣрѣвъ	200
Ч. пор. 99. — Ч. 1317 орд. Привелей Престола удѣлений для всѣхъ Литургій въ обѣ суботы памятникъ	200
Ч. пор. 100. — Ч. 11.152. — Справозданє касое фонда вдовичо-сир. за 2 кварталъ 1895	202
Ч. пор. 101. — Ч. 10.827. Въ справѣ доносѣвъ о смерти д. дотычныхъ ц. к. Судѣвъ	216
Ч. пор. 102. — 1290 орд. Оголошуе ся рѣкъ юбилейный 1896 яко отсутствовый у насъ	217
Ч. пор. 103. — Ч. 11.179. О конечности помочи для институтіи Служебницъ пресв. Дѣвы	220
Ч. пор. 104. — Ч. 11.827. Въ справѣ науки религіи въ парохіяхъ администрованыхъ excurrando	221

Львівсько-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 10. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. I.

Ч. 10871/94. — Вызвае ся ВЧ. Духовенство и вѣрній до збираня жертвъ на будову новои церкви въ Сасовѣ.

Президія выс. ц. к. Намѣстництва рѣшенемъ зъ д. 2. Листопада с. р. Ч. 11139 призолила на збиранє добровѣльныхъ жертвъ для будовы новои гр. к. церкви въ Сасовѣ — въ цѣлѣмъ краю въ предовженю одного року. — Подаючи тов выс. рѣшенє до вѣдомости Всч. Клира Аепархіяльного — завывае Митр. Консисторія такъ Всч. Духовенство якъ и вѣрныхъ Христовыхъ вѣдомству тогожъ подчиненыхъ до ревного участія въ воспѣмненыхъ складкахъ — а то зъ поводу, що жителѣ гр. к. обряда зъ Сасова черезъ пожарь сего мѣсточка въ р. 1887 крайне зубожѣли, а дочерній громады, маючи свои церкви, потягані до конкуренціи ътъ неи ътказуть ся и неустанно лишь рекурвати будутъ — и черезъ тов будову на довгій часъ ътстрогать. — Любовь братія нехай тутъ промавляє — и девиза, що „подвѣино подае, кто подае скоро.“

Всякій датки зббрані на ту цѣль такъ ътъ поодиновихъ Всч. ОО. Душпастырей — якъ тоже и ътъ вѣрныхъ Христовыхъ въ часѣ Богосду-

ження належить пересылати до комитета церковного въ Сасовѣ на руки мѣщанскаго О. пароха.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 4. Студня 1894.

Ч. 2.

Ч. 3823/94. — Завязуе ся ВЧ. Кляръ до пыльного читаня и студіюваня Письма св. ос. новаго завѣта и приказуе са закупно до бібліотеки церковной дѣла Дра Іосифа Комарницького „Пояснене св. Евангелій.“

Съ покликѣмъ на Енцикликъ св. Отца „О науцѣ святого Письма“ въ Вѣдомостяхъ ч. 71 (ст. 113) оголошену, Митр. Ординаріатъ взывае также зъ свои стороны ВЧ. Кляръ ко пыльному, по можности щоденному побожному читаню и студіюваню того письма Божого ко намъ; именно же Нового завѣта, а передовсѣмъ св. Евангелій, где Г. Богъ и Спаситель нашъ, *многочастнѣ и многообразнѣ древле глаголавый отцелъ во пророцѣхъ* (Евр. 1, 1.), Самъ намъ явивъ ся и ко намъ говоривъ.

При тѣмъ препоручаючи сочиненіе ВПр. Дра Іосифа Комарницького „Пояснене Евангелій“ приказуемъ, щобы кожда магрична церковь, где ще въ бібліотецѣ парохіальной або церковной нема обяснена Письма св., дѣло тое до бібліотеки церковной набула. Сочиненія того выйшли доси 3 выпуски (цѣле буде вѣроятно надъ 20 выпускѣвъ обнямати); выпускъ оденъ стоить 50 кр., съ пересылкою 55 кр. (рекомацдовано о 10 кр. больше). Предплата мае ся посылати на кѣльва выпускѣвъ напередъ, пѣдъ адресю Автора, Львѣвъ ул. Куркова 5.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. Студня 1894.

Ч. 3.

Ч. 11724/94. — О конечныхъ условіяхъ правосильного прійманя до брацтва найсв. Таинъ и всякихъ иншихъ брацтвъ церковныхъ.

Зъ Архірейского Посланія пѣдъ ч. орд. 390 изъ 1893 р. (Вѣд. ч. 89 ст. 15) и долученого до него Статута звертае ся увага ВЧ. Кляра поновно на тое, що правосильне пріймане до брацтва найсв. Таинъ и всякихъ иншихъ брацтвъ церковныхъ може мати мѣсце ажъ по канонѣмъ установленю дотычнаго брацтва черезъ Епископа; и требуютъ ся тогды конечно ще слѣдующіи три рѣчи:

1) Освѣдчене зъ стороны вступити хочаючи особы и то особисто у Настоятеля ътъ Епископа установленого (лишь въ брацтвахъ не колегіяльно урядженыхъ можна въ разѣ важной перешкоды зголосити ся и принятымъ бути писемно або черезъ третю особу);

2) пріяніе зъ стороны тогожь Настоятеля; и

3) вписане въ книгу або списъ брацкій; що впрочѣмъ може Настоятель брацтва кому иншому поручити, але мае тогды автентичность вписѣвъ кождой стороны власноручнымъ пѣдписомъ ствердити.

Если котра зъ сихъ трехъ рѣчей забракне, то пріяніе есть неважне, и ътпусты брацтва ътъ такихъ особъ не пызскають ся; и такъ само неважнымъ есть пріяніе *передъ* каноннымъ установленемъ брацтва.

Мае ся также заховувати *урочисте* пріяніе, если въ брацтвѣ есть приписане; однакожь зъ важной причины може оно ѡпустити ся. Мають и *карты вписѣвъ* членамъ давати ся; но до правосильного пріянія тое не есть конечнымъ.

И ще пригадуе ся, що при брацтвахъ ътпустами наданыхъ, не вѣльно при вступѣ нійкои вкладки (або н. пр. справленя свѣчки и т. п.) жадати.

Въ кѣнци повтаряе ся, що до загально-церковного брацтва (якимъ есть брацтво найсв. Таинъ) при якѣй небудь церквѣ канонно установленого, мають Вѣрній и всякихъ чужихъ парохій вписувати ся; и що Настоятель, маючи ътъ Епископа власть прійманя, може и себе до брацтва правосильно вписати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Студня 1894.

Ч. 4.

Обвѣщене конкурсове.

Ч. 25/орд. Розписуе ся на конкурсъ посада Архипресвитера а евентуально крылошанина греміяльного при гр. к. Митроп. Капитулѣ въ Львовѣ.

Розписуе ся симъ конкурсъ на посаду Архипресвитера а евентуально крылошанина греміяльного при гр. к. Митроп. Капитулѣ въ Львовѣ съ речинцемъ до дня 20. Лютого 1895.

Кандидаты о тіи посады мають свои пѣсля припису составленій поданя, заосмотреній свѣдоцтвами доказующими ихъ успособлене до тыхъ посадъ, въ повыше означенѣмъ речинци особисто Митроп. Ординаріатови предложити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Сѣчня 1895.

ХРОНИКА.

Митроп. Консисторія вставила ся до в. ц. н. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда религ. для прив. сотрудниковъ.

- Ч. 7614./94. въ Залановѣ,
 Ч. 4644. „ въ Баворовѣ,
 Ч. 8002. „ въ Стрѣлкахъ,
 Ч. 8290. „ въ Подмихайлю,
 Ч. 8406. „ въ Славску,
 Ч. 8449. „ въ Креховичахъ,
 Ч. 9302. „ въ Гушанкахъ,
 Ч. 10445. „ въ Доброводахъ,

б) о подвѣшеніи рочной платы дефиціента зъ 450 на 600 зр. а. в.:

- Ч. 9039./94. О. Иоанну Ганкевичу, б. пароху Буцькѣ, деканата Скалатского

в) о заплоту зъ фонда религіозного для ОО.:

- Ч. 6642./94. Владислава Ювчиньского пароха Острова,
 Ч. 7274. „ Николая Рожаньского пароха Мостыща,
 Ч. 7346. „ Стефана Коблянського пароха Драгановки,
 Ч. 8239. „ Павла Дудыка сотрудника въ Бродахъ,
 Ч. 8356. „ Теодора Кордубы сотрудника въ Боркахъ вел.,
 Ч. 8363. „ Иларіона Домбчевского пароха Дарахова.

В. ц. н. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що В. ц. н. Министерство асигно-
 вало плату зъ фонда религіозного для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 8036./94. въ Стрѣвцѣ,
 Ч. 8037. „ въ Кобыловолокахъ,
 Ч. 8152. „ въ Долгбмѣ,
 Ч. 8153. „ въ Ляховичахъ подорожныхъ,
 Ч. 8264. „ въ Токахъ,
 Ч. 8551. „ въ Подгорцахъ,
 Ч. 9226. „ въ Вербовчику,
 Ч. 9227. „ въ Боратинѣ,
 Ч. 11158. „ въ Скварявѣ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 10. Сѣчня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординарія. Изъ типографіи Станиславской подъ управ. И. Пухяра.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 8. Лютого.

Ч. II.

Ч. 5.

Ч. 78/ орд. — О захованю и зашитѣ справъ касающихся ся восточныхъ церквей.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS
 DIVINA PROVIDENTIA
PAPAE XIII
 LITTERAE APOSTOLICAE
 DE DISCIPLINA ORIENTALIVM CONSER-
 VANDA ET TVENDA.

Leo Episcopus
 Servus Servorum Dei
 Ad perpetvam rei memoriam

Orientalium dignitas Ecclesiarum,
 pervetustis rerum monumentis eisque in-

СВЯТѢЙШОГО ГОСПОДИНА НАШОГО

ЛЪВА
 ПРОВИДѢНІЕМЪ БОЖИМЪ
ПАПЫ XIII
 АПОСТОЛЬСКИИ ЛИСТЪ

О ЗАХОВАНЮ И ЗАШИТѢ СПРАВЪ КАСА-
 ЮЩИХЪ СЯ ВОСТОЧНЫХЪ ЦЕРКВЕЙ.

Левъ Епископъ
 СЛУГА СЛУГЪ БОЖИХЪ
 Во вѣчну память.

Достоинство восточныхъ церквей,
 основане на старинныхъ и величавыхъ

signibus commendata, magnam habet toto christiano orbe venerationem et gloriam. Apud illas enim, inita benignissimo Dei consilio humanae redemptionis primordia, celeriter ad ea properavere incrementa, ut laudes apostolatus et martyrii, doctrinae et sanctitatis primo honore floruerint primam saluberrimorum fructuum laetitiam ediderint. Ex illis autem per ampla beneficiorum vis in ceteros late populos mire profuxit; quum beatissimus Petrus, princeps apostolici ordinis, multiplicem erroris vitiique pravitatem disiecturus, lumen veritatis divinae, evangelium pacis, Christi libertatem in dominam gentium urbem caelesti numine intulit. — At Ecclesiis Orientalibus Romana potissimum, ecclesiarum omnium caput, sane quantum honoris et caritatis inde a memoria apostolica tribuere consuevit et quam fidei obsequio vicissim laetari: easdemque, per varia deinde atque acerba tempora, nequaquam ipsa destitit, providentia et benefactis, a iacturis erigere, devinctas retinere, revocare discordes. Neque ultimum illud fuit vigilantiae officium, ut proprias cuiusque orientalis gentis consuetudines sacrarumque rationes, quas pro potestate et sapientia sua legitimas edixisset, integras in eis perpetuo custodiret ac tueretur: cuius rei documento multa sunt quae Decessores Pontifices; cum primis Pius IX fel. rec., vel suis ipsi actis vel per sacrum Consilium christiano nemini propagando prudentissime censuerunt. Non minore permoti Nos adductique studio, sub ipsa pontificatus initia, ad christianas Orientis nationes oculos peramanter convertimus. Maturavimus quidem conferre curas ad earum allevandas necessitates, aliasque sumus deinceps occasiones nacti actuosae benevolentiae testandae: sed nihil profecto antiquius sanctiusque fuit neque est, quam animis cum Sede Apostolica obstrictis, adeo in eis ardorem excitare et fecundita-

памятникахъ, мае въ цѣлѣмъ христіаньскѣмъ свѣтѣ велике почитаніе и славу. У нихъ бо поыскали всеблагимъ судомъ Божимъ установленій начала испуцленія роду людского скоро такіи взрѣсть, що апостольство и мученичество, наука и святѣсть тамъ похвально передъ всѣми процвѣтали, и першій таеъ радостнй якъ и спасительнй овочи принесли. Зъ нихъ розляло ся на прочій народы далеко и широко пребогате множество добродѣйствъ, коли преблагенный Петръ, первоначальникъ Апостольского чину, для усуненія многон злобы заблужденій и порокѣвъ свѣтло божои правды, Евангеліе мира, свободу Христа принѣсъ поєля небесного указаія до мѣста паууючого надъ всѣми народами. — Римека же церковь, голова всѣхъ церквей, оказвала звичайно особенно восточнымъ церквамъ бѣгъ часѣвъ Апостольскихъ велику честь и любовь, потѣшала ихъ взаимными услугами, и не уставала тѣ же потѣмъ въ рѣжнихъ и гѣрнихъ часахъ своимъ покровомъ и добродѣйствами бѣгъ унадку піднести, до себе притягнути, и бѣгъ едності бѣгнавшихъ приглашати. И не послѣднимъ обовязкомъ ея чуйности було, власнй звичай и обряды богослуженія поодинокихъ восточныхъ народѣвъ, котрй они на подставѣ прислугуючої имъ власти и ихъ мудрости узнали законными, всегда ненарушимо у нихъ задержати и хоронити: докажемъ того суть многіи постановленя, котрй Нашй попередники особенно блаженной памяти Пій IX або самй своими актами, або посредствомъ конгрегаціи о розширеню вѣры отвѣтными узнали. — Неменшою печаливостію побудженй и наклоней звернули такожъ Мы заразъ зъ початку Нашого понтификату Нашй очи повнй любви на восточнй народы. Насампередъ спѣшилисьмо заспокоити ихъ потреби, и користалисьмо

tem fidei, ut ad maiorum excellentiam et laudem exemplis renovatis nitantur.

Iam licuit aliquot adiumenta Ecclesiis illis afferre. — Collegium hac ipsa in Urbe clericis Armenis et Maronitis institutis, itemque Philippopoli et Hadriano-poli pro Bulgaris, condidimus; Athenis Leonianum condendum decrevimus; etiam seminario sanctae Annae, quod Hierosolymae, cleri Graeci Melchitae educendi causa, coeptum est, maiorem in modum favemus. In eo praeterea sumus ut Syrorum numerum in alumnis Collegii Urbaniani augeamus; utque Athanasianum Graecorum ad pristinum restituamus institutum, quod Gregorius XIII, munificus auctor, supienter voluit, unde viri extiterunt clarissimi. Plura vero in hoc similique genere experiri Nos atque efficere posse, eo nunc vehementiore voluntate exoptamus, postquam, aspirante Deo, consilium iamdiu meditatum perfecimus appellandi singulari epistola principes et populos universos ad felicem fidei divinae unitatem, Nempe inter christianas gentes calamitose divulsas, primo loco Orientales vocare, adhortari, obsecrare contendimus, quanta maxima potuimus apostolica et paterna caritate. Inchoatam spem quotidie magis foveri pericundum accidit Nobis, certumque est, opus tam salutare enixius insistere; ut, quicquid ex Apostolicae Sedis providentia expectari possit, admodum expleamus, quum submovendis simultatis vel suspitionis causis, tum optimis quibusque reconciliationis praesidiis admovendis. — Praestantissimum id esse existimamus, ad incolunitatem disciplinae Orientalium propriae, cui valde semper tribuimus, animum curas-

зъ рѣжнихъ случайностей, чтобы имъ оказати Наше дѣйствительне благоволеніе: но дѣйствіе ничо не було и не есть для Насъ важнѣйшимъ и святѣйшимъ, якъ въ тѣсно полученныхъ съ Апостольскимъ Престоломъ сердцахъ взбудити горячу и плодоносну вѣру, чтобы они въ наслѣдованію своихъ предѣвъ стремили до ихъ превосходства и хвалы.

Уже було намъ возможно тымъ церквамъ певну помѣчь подати. Основалисьмо въ самѣмъ Римѣ коллегіи для клириковъ арменскихъ и маронидскихъ, а такожъ въ Филипополи и Адрианополи для Болгарѣвъ; въ Атенахъ постановилисьмо основати Леоніанумъ; такожъ Семинарію св. Анны, котра въ Брусалимѣ для выхованія греко-мелхитского духовенства збѣтала бѣворена, вєспираемъ въ значнѣмъ степени. Бѣтъ кромѣ того Нашимъ намѣренемъ число Сирійчикѣвъ межи питомцами коллегіи Урбаніанумъ помножити, а грецку коллегію св. Атаназія, зъ котрой вышли преславнй мужи, бѣдати ея первѣтному назначеню поєля мудрого намѣрена Григорія XIII, ея щедрого основателя. Теперь же желаемо еще усильѣйше, еще бѣльше въ тѣмъ взглядѣ предприняти и здѣлати, коли Мы за помѣчью Божою давно повзiate намѣрене усовершили, а то, чтобы особнымъ письмомъ завѣзвати всѣхъ владѣтельѣвъ и народы до щастливой едности божои вѣры. И такъ старалисьмо ся, зъ помежи нещастливо розлученыхъ христіаньскихъ народѣвъ передѣвѣмъ восточныхъ съ всею возможною апостольскою и бѣтѣвскою любовью зывати, упоминати, умолати. Усильно желалисьмо, чтобы взбуджена надѣя оказала ся чимъ разъ бѣльше оправданю, и есть певнымъ, що тое такъ спасительне дѣло близше поєунуло ся; що лише можна ожидать бѣгъ печаливості Апостольсого престола, хочемо здѣлати чи то черезъ усуненя причинъ зави-

que adiciere. Qua in re iam Nos clericorum ephebeis earum gentium proxime conditis hanc etiam dedimus praescriptionem, dabimus eandem condendis, ut maxima religione ritus colant et observent suos, in eisque cognitionem usumque alumni capiant. Siquidem in rituum orientalium conservatione plus inest quam credi possit momenti. Augusta enim, qua varia ea rituum genera nobilitantur, antiquitas, et praeclaro est ornamento Ecclesiae omni, et fidei catholicae divinam unitatem affirmat. Inde enimvero, dum sua praecipuis Orientis Ecclesiis apostolica origo testatior constat, apparet simul et enitet earundem cum Romana usque ab exordiis summa coniunctio. Neque aliud fortasse admirabilius est ad *catholicitatis* notam in Ecclesia Dei illustrandam, quam singulare quod ei praebent obsequium dispaes caeremoniarum formae nobilesque vetustatis linguae, ex ipsa Apostolorum et Patrum consuetudine nobiliores; fere ad imitationem obsequii lectissimi quod Christo, divino Ecclesiae auctori, exhibitum est nascenti, quum Magi ex variis Orientis plagis devecti *venerunt..... adorare eum*¹⁾. — Quo loco illud apte cadit animadvertisse, quod sacri ritus, tametsi per se instituti non sunt ad dogmatum catholicorum evincendam veritatem eadem tamen viva propemodum exprimunt splendideque, declarant. Quapropter vera Christi Ecclesia, sicut magnopere studet ea custodire inviolata quae, utpote divina, immutabilia accepit, ita in usurpandis eorundem formis nonnunquam concedit novi aliquid vel indulget, in iis praesertim quae cum venerabili antiquitate convenient. Hoc etiam modo et eius vitae nunquam senescentis proditur vis, et ipsa magnificentius Christi sponsa excellit, quam sanctorum Patrum sapientia veluti adumbratam in effato agnovit davidico: *Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato,*

¹⁾ Matth. II, 1-2.

сти и подозрѣвая, чи то черезъ ужите наилучшихъ средствъ до порозумѣнія. Наибавиѣйшимъ уважалъсьмо звернути Нашу увагу и старанность на ненарушавъсьмо свойственного восточнымъ обряду, котрый Мы всегда дуже поважали. Протогъ далъсьмо уже основанымъ духовнымъ науковымъ заведениямъ тыхъ народѣвъ приниеть, и дамо такожь маючимъ ся основата, щобы съ наиббольшою совѣстностью ихъ обряды плекати и заховати, и щобы втомцѣ ихъ зване и вправу въ тыхъ же собѣ присвоили. Въ захованю бо восточныхъ обрядѣвъ лежить далеко бблша важность, якъ то помыслити можна. Бо занесла старожитность, котрую тѣ различны обряды суть возвелечены, причиняе ся такъ для цѣлон церкви до преславного благодѣнія, кы и стверждае божественну еднѣсть католицкои церкви. Бо коли именно черезъ тогъ яснѣйше показуе ся апостольске основане найславнѣйшихъ церквей Востока, яветуе такожь ихъ первоначална найстислѣйша связь съ римскою церквою. И може нема ничего такъ чудесно бтповѣдного до чюенена признаку католицтва церкви Божои, якъ то особенно почитане, котре еи различны обрядовы церемонии и славны старожитностью языки котрыхъ такъ Апостолы якъ и св. Отци уживали, мовбы наслѣдуючы презрядному почитаню, яке Христу, божому основателю церкви по Его рождествѣ оказане було, коли зъ рѣжныхъ окрестностей Востока прибувшы мудрцѣ *придоша..... поклонити ся ему*.¹⁾ Тутъ дасть ся легко застосовати увага, що хотяи святы обряды самѣ собою не суть установлены для доказаня правды католицкихъ догматѣвъ, то однако суть они живымъ выразомъ и яснымъ подтвержденемъ тыхже. Якъ протое правдива церковь

¹⁾ Mat. 2. 1 — 2.

*circumdatus varietate... in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus*¹⁾.

Quoniam igitur haec rei liturgicae disciplinaeque orientalis iure probata varietas, praeter ceteras laudes, in tantum deus utilitatemque Ecclesiae convertitur, eo non minus pertineant muneris Nostri partes oportet, recte ut sit consultum, ne quid incommodi imprudenter obrepat ab occidentalibus Evangelii administris, quos ad eas gentes Christi caritas urgeat. — Rata quidem permanent quae in hoc Benedictus XIV, Decessor Noster illustris, sapienter providere decrevit per Constitutionem *Demandatam*, in forma epistolae, die datam XXIV decembris anno MDCCXLIII, ad Patriarcham Antiochenum Graecorum Melchitarum omnesque eiusdem ritus Episcopos eidem Patriarchae subiectos. Verum, aetatis decursu non brevi, novatis per ea loca rerum conditionibus, atque latinis Missionariis Institutisque ibidem multiplicatis, factum est ut peculiaria quaedam Apostolicae Sedis curae in eadem causa exposcerentur: quod certe peropportuno fore, crebra per hosce annos occasione Nosmetipsi cognovimus, et desideria aequissima confirmaverant Venerabilium Fratrum in Oriente Patriarcharum, non semel ad Nos delata.

¹⁾ Ps. XLIV.

Христова съ великою старанностью старае ся удержати ненарушимо то, що она яко Боже, а затымъ яко незмѣнне отримала, такъ въ уживаню формъ часомъ позволяе або допускае щось нового, особенно въ томъ, що соглашае ся съ достопочитенною старожитностью. Тымъ чиномъ оказуе ся такъ еи николи не старѣюча ся животна сила, якъ такожь выступая тымъ славнѣйше яко обручница Христова, котру мудрѣсть святыхъ отцѣвъ узнала предобразовану въ словахъ Давидовыхъ: *Предста царица одесную тебе въ ризахъ позлащенныхъ одѣяна преиспещрена..... рясны златыми одѣяна и преиспещрена*.¹⁾

Понеже отже тогъ управлене различие восточныхъ литургій и дисциплины кромѣ вышнихъ преимуществъ такъ дуже причиняе ся до благодѣнія и пользы церкви, то не менше належить до обовязку Нашого чина о тогъ старати ся, щобы нерозважно не повстали якы недобѣдности бт западныхъ проповѣдникѣвъ Евангелія, котрыхъ любовъ Христа до тыхъ народѣвъ привела. Бѣтъ вправдѣ еще въ повѣй силѣ, що мудро и разумно Нашъ славныи попередникъ Бенедиктъ XIV постановивъ въ выданѣй въ формѣ листу дня 24. Студия 1743 до греко-мелхитского Патріарха Антиохійского и до всѣхъ тому Патріархѣ подчиненныхъ Епископѣвъ — конституци *Demandatam*. Однако, понеже въ протягу досыть довгого часу положене условій въ тыхъ сторонахъ змѣнило ся, и латинскій мисіонарѣ и заведения тамъ множили ся, оказала ся потреба певныхъ спеціальныхъ заряджень Апостольского Престола. Якъ на часѣ они теперь буди бы, перековалисьмо ся самѣ часто въ послѣднихъ рокахъ, а неразъ до насъ зверненій оправданій желанія преподо-

) Ps. XLIV.

Quo autem totius negotii apertius pateret summa, aptioresque providendi rationes definirerentur, eosdem Patriarchas haud ita pridem in Urbem advocare placuit, quibuscum communicarem consilia. Tum eos, una cum nonnullis Dilectis Filiis Nostris S. R. E. Cardinalibus, coram ad deliberandum frequenti congressione habuimus. — Iis autem rebus omnibus, quae communiter propositae et agitatae sunt, meditate perpensis, induximus animum certa quaedam eiusdem Benedictinae Constitutionis praescripta, congruenter novis earum gentium temporibus, explicatiora facere et ampliora. In quo praestando, hoc tamquam principium ex ipsa deprompsimus, sacerdotes nempe Latinos eo tantum consilio ab Apostolica Sede in illas regiones mitti, ut sint Patriarchis et Episcopis in adiutorium et levamen; cauto propterea ne utendo facultatibus sibi concessis, eorum iurisdictioni praeiudicium inferat et numerum subditorum imminuat¹⁾; ex quo perspicuum extat quibus legibus officia eorumdem Latinorum ad Hierarchiam Orientalem sint temperanda.

Itaque rerum capita quae sequuntur visa sunt in Domino praescribenda et sancienda, ut facimus, Apostolica auctoritate; iam nunc declarantes velle Nos atque edicere ut eadem Benedictina decreta, quae de Graecis Melchitis primitus data sunt, fideles omnes cuiusvis in Oriente ritus universe attingant.

I. Missionarius quilibet latinus, e clero saeculari vel regulari, qui orientalem quempiam ad latinum ritum consilio auxiliove inducat, praeter suspensionem a divinis quam ipso facto incurret, ceterasque poenas per eandem Constitutionem Demandatam

1) Const. Demandatam n. 13.

бныхъ братій восточныхъ Патріархѣвъ подтвердили то. Чтобы же важнѣе цѣлон справы выступила явнѣе, и предпріяты были найденоудѣйшія средства, узналисмо добрымъ, тыхъ же Патріархѣвъ завѣзати до Риму, чтобы съ ними на радуги ся. И держалисьмо съ нами и нѣкоторыми Нашими возлюбленными Сынами Кардиналами св. римской Церкви частѣйшія нарады. — По зрѣлѣй розвазѣ всего того, що венѣльно предложенымъ и розправлянымъ було, постановили Мы певній приняе той венединьской конституціи отповѣдно до новыхъ потребъ тыхъ народѣвъ допунити и розширити. При тѣмъ взялисьмо принципъ згаданой конституціи, що латинскій священникъ посылать ся бѣтъ Апостольского Престола въ тѣ краи лише въ тѣи цѣли, чтобы они Патріархамъ и Епископамъ, „помѣчь и улеченя“ приносили, и що протѣе застережено збѣтало „чтобы они черезъ застереженіе наданыхъ имъ властей не имѣли судовластіе не вкročали, и число ихъ подчиненныхъ не мѣняли“¹⁾ зъ чого ясно оказуе ся, пѣсля якихъ законѣвъ обовязки латиникѣвъ взглядомъ ерархіи восточной належить управляти.

И такъ узналисьмо о Господѣ слѣдуючій точки приняе и санкціоновати, що сямъ, опираючысь на Апостольскій власти творимъ, при чѣмъ заявляемъ, що хочемо и высказуемъ, що тѣи же певнѣсно для грекѣвъ Мельхитѣвъ выданій венединьскій постановленія розтягають ся въ загалѣ на всѣхъ вѣрныхъ якого будѣ восточного обряду.

I. Каждый латинскій мисіонарь зъ духовенства мірскаго або законнаго, котрый бы радюе або помощю восточнаго до принятія латиньскаго обряду наклонивъ, мае бути кромѣ суспензіи а divinis въ яку попадае ipso facto и прочихъ бѣтъ

1) Конст. Demandatam ч. 13.

infictas, officio suo privetur et excludatur. Quae praescriptio ut certa et firma consistat, exemplar eius patere vulgatum apud Latinorum ecclesias iubemus.

II. Ubi desit proprii ritus sacerdos cui Patriarcha orientalis mandat spiritualem suorum administrationem, ibi eorum curam suscipiat Parochus alieni ritus qui easdem atque ipsi species, azymum vel fermentatum, ad consecrandum adhibeat; anteferatur qui eas adhibeat ritu orientali. — Fidelibus autem sit facultas communicandi utrovis ritu, non eis tantummodo locis ubi nulla ecclesia nec sacerdos sui proprii ritus habeatur. prout a sacro Consilio christianonominum propagando decretum est die XVIII augusti anno MDCCCXCIII, verum etiam ubi, propter longinquitatem ecclesiae suae, non eam possint, nisi cum gravi incommodo, adire: de quo Ordinarii esto iudicium, Idque fixum resideat, eum qui alieno ritu vel diu communicaverit, non propterea censendum mutasse ritum, sed in ceteris officiis omnibus perseverare Parochi suo addictum.

III. Sodalitates Religiosorum latinae, quae inventuti instituendae in Oriente dant operam, si quo in collegio alumnos ritu orientali non paucos numerent, sacerdotem eiusdem ritus, Patriarcha consulto, apud se habeant ipsorum commodo alumnorum, ad missae sacrificium, ad sacram synaxim, ad catechesim patria lingua impertiendam ritusque explicandos; aut saltem diebus dominicis ceterisque de praeepto ecurrentibus festis talem sacerdotem accessant, ea officia praestitutum. Quam ob causam

конституціи „Demandatam“ установленыхъ карѣ, бути лишенымъ своего уряду и зъ того выключенымъ. Чтобы той приняе бувъ певнымъ и сильнымъ, приказуемъ, чтобы одинъ примѣрникъ тогоже бувъ прибитымъ на церквахъ латиникѣвъ.

II. Где бы не було священника своего обряду, котрому мѣгъ бы восточный Патріархъ поручити духовне управлене своихъ, мае душпаствство надъ ними обняти священникъ другого обряду, котрый при освященю тыхъ самыхъ сакраментальныхъ видовъ, чи то опрѣенокѣвъ чи квашеныхъ, употребляе; той мае бути предпочитанымъ, котрый употребляе ихъ пѣсля восточнаго обряду. — Вѣрнымъ же есть свободно причащати ся пѣсля котрого будѣ зъ обоухъ обрядѣвъ не лише въ тыхъ мѣстцехъ, где нема церкви и священника своего владнаго обряду, якъ то установлено конгрегаціею о розширеню вѣры 8-го Серпня 1893, но такоже и тамъ, где они задля дальшого отдаленія церкви до неа лише съ великою трудностію доступны можуть, о чѣмъ лише ся судѣ Ординаріевн. И належить стѣсло держати ся того, що если бы кто не знати якъ довго причащавъ ся въ чужѣмъ обрядѣ, не мае уважати ся, яко бы змѣнивъ свой обрядъ, но во всѣхъ прочихъ своихъ обовязкахъ принадлежить своему парохви.

III. Если стоваришени законній латиньскій, котрий на востоцѣ занимають ся выхованемъ молодежи, въ своей коллегіи мають больше число питомцѣвъ восточнаго обряду, то мають они въ порозумѣню съ Патріархою удержувати священника того самого обряду въ пользу питомцѣвъ въ цѣли отправления св. литургіи, св. причастія, удѣлюванія катехизаціи въ ихъ матеріи бесѣдъ и поясненія обрядѣвъ; або мають що найменше въ недѣлѣ и приказаній праадни-

eisdem Sodalitatibus quaevis privilegia, etiam speciali mentione digna, quibus gaudeant ut alumni orientalis ritus, quamdiu in collegiis ipsarum degant, latinum sequantur, adempta esse omnia edicimus: de ritualibus autem abstinentiis servandis moderatores cum religiosa aequitate videant. — Item alumni externis prospiciatur: quos ad proprias ipsorum ecclesias seu curias remitti aut perducere oportebit, nisi videatur eos cum internis ad eiusdem ritus officia admittendos.

IV. Eadem praescripta transferenda sunt, quoad fieri possit, ad Religiosarum Sodalitates, puellis educandis in asceteriis scholisque deditas. Quod si qua immutatio per tempora et res opportuna inciderit, ea non ante fiat quam Patriarchae consensus accesserit et venia Apostolicae Sedis.

V. Nova, ritu latino, iuventutis collegia vel domus Religiosorum utriusvis sexus ne in posterum aperiuntur, nisi Apostolica Sede rogata et consentiente.

VI. Presbyteris tum latinis tum orientalibus, neque in suis, neque in alieni ritus ecclesiis, fas est quemquam obolvere a casibus qui suis cuiusque Ordinariis sint reservati, nisi facultate ab eisdem permissa: qua in re quodvis privilegium, vel speciali mentione dignum, prorsus revocamus.

VII. Orientalibus qui ritum latinum, etiamsi ex pontificio rescripto, susceperint,

ки такого священника завзвати, щоби вказаний услуги совершивъ. Зъ того powodu заявляемъ, що тымъ стоваришенимъ всякй, хоть бы особенной згадки достойнй привилей якй они посѣдають, именно, що питомцѣ восточного обряду, якъ довго позбѣтають въ ихъ колегіяхъ, мають заховати латинскій обрядъ, ѓнимають ся, дотычно же захованя обрядовыхъ постѣвъ мають рѣшати настоятель закона пѣсля совѣтної слушности. Також мають старати ся, щоби доходячй питомцѣ були посыланй або провадженй до ихъ церквей або парохій, если не уважае ся ѓповіднымъ, щоби они разомъ съ питомцями въ заведенію перебуваючими припущенй були до обовязкѣвъ того самого обряду.

IV. Тй самй приписъ належить по можности розтягнути такожъ на релігійнй стоваришеня женскй посвящающй ся выхованю дѣвчатъ въ монастыряхъ и школахъ. Если бы за для обетавинъ и ѓтношенъ выдавала ся змѣна бути ѓповідною, то не може скорше предприняти ся, доки не наступить согласіе Патріарха и позволене Апостольского Престола.

V. Новй колегій для молодѣжи або монашескй дома обоего пола латинского обряду мають въ будуще лише по запытаню и за согласіемъ Апостольского Престола бути ѓтворенй.

VI. Не есть позволено ни латинскимъ ни восточнымъ священникамъ ни въ своихъ власныхъ церквахъ ни въ церквахъ чужого обряду кого будь рѣшати ѓтъ случавъъ задержаныхъ его Епископови, кромѣ по одержаній ѓтъ него власти; въ тѣмъ взглядѣ ѓткликуемъ всякй хоть бы на особенну згадку заслугуючй привилей.

VII. Восочнымъ, котрй приняи латинскій обрядъ хоть бы на подѣтавъ

revertere ad pristinum, Apostolica Sede exorata, licebit.

VIII. Mulieri latini ritus quae viro nupserit ritus orientalis, aequae ac mulieri orientali quae nupserit latino, integrum erit ut ad ritum viri, ineundo vel durante matrimonio, transeat: matrimonio autem soluto, resumendi proprii ritus libera erit potestas.

XI. Quicumque orientalis, extra patriarchale territorium commorans, sub administratione sit cleri latini, ritui tamen suo permanebit adscriptus; ita ut, nihil diuturnitate aliave causa ulla suffragante, recidat in ditionem Patriarchae, simul ac in eius territorium reverent.

X. Nulli, utriusvis sexus, Ordini vel Instituto religioso latini ritus, quemquam orientalem inter sodales suos fas erit recipere, qui proprii Ordinarii testimoniales litteras non ante exhibuerit.

XI. Si qua ex dissidentibus communitas vel familia vel persona ad catholicam unitatem venerit, conditione velut necessaria interposita amplectendi latini ritus, huic ritui remaneat ea quidem ad tempus adstricta, in eius tamen potestate sit ad nativum ritum catholicum aliquando redire. Si vero eiusmodi conditio non intercesserit, sed ideo ipsa communitas, familia, persona a latinis presbyteris administretur quia desint orientales, regrediendum ipsi erit ad ritum suum, statim ut sacerdotis orientalis fuerit copia.

XII. Matrimoniales et ecclesiasticae, quaecumque sint causae, de quibus ad Apostolicam Sedem appellatio fiat, nequaquam Delegatis Apostolicis definiendae nisi aperte ea iusserit, committantur, sed

патского рескрипту, мае бути свободно по упрошеню Апостольского Престола повернути до попередного обряду.

VIII. Женѣ обряду латинского котра выйшла за мужа восточного обряду, такъ якъ женѣ восточного обряду, котра ѓддана ся за мужа латинского обряду, есть позволено при заключеню и въ часѣ супружества перейти на обрядъ своего мужа; по розвязаню же супружества мае бути ей лишена свобода, свѣй власнй обрядъ на ново принять.

IX. Каждый восточный перебуваючй по за областію патріархальною мае стояти пѣдъ душетаровництвомъ латинского духовенства, однако зѣстати при своимъ обрядѣ, такъ що ѓтъ безъ взгляду на протягъ часу обо якій иншій повѣдъ переходать пѣдъ судовластіе Патріарха, наколи поверне до его области.

X. Ніякому законни або релігійной институтіи обоего пола латинского обряду не есть позволено принимати за своего члена восточного, котрй передъ тымъ не предложитъ свѣдоцтво своего Ординарія.

XI. Если зъ несоединеныхъ яка громада, родина або особа до церковной еднѣности поверне пѣдъ выразнымъ условіемъ, що хоче належати до латинского обряду, то може часово до того обряду належати, однакожь оставляе ся ей свобода пѣзнйше повернути до своего родимого обряду. Если же не поставлене таке условіе, тѣлько що така громада, родина або особа лише длятого стоять пѣдъ душпастврствомъ латинскихъ священникѣвъ, понеже восточныхъ нема, то мае повернути до своего обряду, якъ лише буде восточный священникъ.

XII. Супружескй и якй будь церковнй справы, въ котрыхъ апелюе ся до Апостольского Престола, не можуть бути данй до рѣшеня делегатови Апостольскому, хѣба бы выразно той маяъ

ad sacrum Consilium christiano nomini propagando omnino deferantur.

XIII. Patriarchae Graeco Melchitae iurisdictionem tribuimus in eos quoque fideles eiusdem ritus qui intra fines Turcici Imperii versantur.

Praeter istas peculiare cautiones atque ex iure praescripta, maxime Nos tenet cura, quod supra attigimus, ut condantur opportunioribus in Oriente locis seminaria, collegia, instituta omne genus, eaque prorsus ad iuvenes incolae ipso ritu patrio formandos in suorum auxilia. Hoc propositum, in quo dici vix potest quanta religioni inhaereat spes, studioso Nos aggredi, prolixisque subsidiis provehere, affluente, ut confidimus, catholicorum ope, deliberatum habemus. Sacerdotum indigenarum operam, quippe et convenientius impensam et cupidius acceptam, multo futuram quam advenarum fructuosior, paulo fusius est a Nobis monstratum in encyclicis litteris quas dedimus superiore anno de collegiis clericorum in Indiis Orientalibus constitutendis. — Ita porro sacrae iuventutis institutioni semel consulto, profecto studiis rei theologiae et biblicae apud Orientales accrescet honos; vigebit linguarum veterum eruditio aequae ac in recentibus sollertia; doctrinae et litterarum census, quo Patres eorum scriptoresque abundant, in commune bonum, largius proficiet: eo demum percepto exitu, ut sacerdotii catholici emergente doctrina intergrique exempli laude praevalente, propensius eiusdem matris complexum fratres dissidentes requirant. Tum vero si ordines cleri animos, studia, actionem caritate vere fraternam sociaverint, certe, favente et ducente Deo, dies maturabitur auspiciatissima, qua, occurrentibus omnibus in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei, plene ex eo perfecteque totum corpus compactum, et connexum per omnem iuncturam subministrationis, secundum operationem

наказано, но мають бути безусловно предложенъ святой конгрегаціи о розширенню вѣры.

XIII. Греко-мелхитскимъ Патріархамъ надаемо судовластіе надъ всѣми вѣрными того самого обряду, котрѣ перебувають ввуть державы турецкой.

Кромѣ сихъ спеціальныхъ застережень и приписовъ правовыхъ, занимае Насъ, якъ уже выше сказалисьмо найбільше старане, чтобы на востоцѣ въ отвѣдныхъ мѣсцевостяхъ основати семинаріи, коллегіи, заведенія рожного рода и то совсѣмъ для образованія молодыхъ людей въ ихъ родимомъ обрядѣ, чтобы своимъ родокамъ подавали духовну помѣчь. Мы постановили, до того для религіи невывомно многонадѣяного предпринятія приступити, и уповаючи на щедрѣсть католикѣвъ, богатыми средствами ввспирати. Бо що дѣятельность священникѣвъ тамошнихъ и отвѣднѣйша и приступнѣйша а затымъ и успѣшнѣйша буде якъ чужихъ прибыльцѣвъ, показалисьмо въ енцикликѣ выданѣй Нами въ роцѣ минувшомъ о основаніи духовныхъ семинарій въ восточныхъ Индіяхъ. Если такимъ чиномъ разъ зарадать ся образованію духовному молодежи, то певно доступать чести богословскѣй и библіиной науки у восточныхъ, знаніе старинныхъ языкѣвъ буде такъ само процвѣтати, якъ старанне образоване въ иныхъ языкахъ. Скарбъ учености и умѣтностей въ котрѣмъ ихъ отци и писатели суть такъ богатѣй буде дальше ширити ся, а въ кѣнци той вельми желательный успѣхъ, що въ наслѣдокъ знаменитого умѣтного образованія католицкого духовенства и свѣтлаго примѣру ихъ ненаганного житія блгученѣ брата охотнѣйше повернутъ до лона матерной церкви. Тогда же, коли чины духовенства свои мысли, науки и дѣятельность получаютъ съ правдою братаю любовію, певно насту-

in mensuram uniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in aedificationem sui in caritate¹⁾. Ea nimirum gloriari unice potest Christi vera esse Ecclesia, in qua arctissime cohaereat unum corpus et unus spiritus²⁾.

Haec universa et singula, quaecumque sunt a Nobis decreta, minime dubium quin Venerabiles Fratres Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi quovis orientali ritu catholici, pro ea qua praestant tum in Cathedra Apostolicam et in Nos pietate, tum suarum sollicitudine Ecclesiarum, omni sint reverentia et obtemperatione suscepturi, idque sedulo effecturi ut eorumdem observantia, ab iis quorum interest, pleura consequatur. — Copia vero fructuum, quos inde augurari licet et iure optimo expectare, valde ex opera eorum proveniet qui gerunt personam Nostram per Orientem christianum. Delegatis propterea Apostolicis commendatissimum volumus ut illarum gentium tradita a maioribus instituta honore debito vereantur: Patriarcharum auctoritatem quo par est obsequio colant, colendam curent; atque in officiorum cum eis permutatione, consilium expleant Apostoli: *Honore invicem praevenientes*³⁾: Episcopis, clero et populo studiosum ac benevolentem animum probent; eundem plane spiritum in se referentes, quo Ioannes Apostolus agebatur, quum Apocalypsim dedit *septem ecclesiis quae sunt in Asia*, inscripta salutatione: *Gratia vobis et pax ab eo qui est,*

пять скорше бѣдъ покровомъ и управленемъ Божиимъ той щасливый день, въ котрѣмъ вѣй поспѣшатъ до единости вѣры и познанія Сына Божіа и такъ дѣлковито и совершенно изъ негоже все тѣло составляемо и считываемо приличнѣ, всяцѣхъ осязаніемъ поданнѣ, по дѣйству въ мѣрѣ единыя коеждо части, возвращеніе тѣла творитъ въ созданіе самого себе любовію.¹⁾ Понеже лише тая церковь може похвалити ся що есть правдивою церквою Христа въ котрѣй якъ найстислѣйше подученѣ одно тѣло и одинъ духъ.²⁾

Нема найменшого сомнѣнія, що пречестнѣй брата, католицкѣй Патріархи, Архіепископы и Епископы якобудъ восточного обряду при тѣмъ отличномъ привязаню до Апостольского престола и до Насъ и старанности о свои церкви вѣй бѣдъ предприняті постановленія въ цѣлости и въ частности съ всякимъ почитанемъ и повиннованемъ пріймутъ, и на певне заховане зъ стороны тѣхъ, до котрыхъ се належитъ старанно будутъ наставати. — Богатство же плодѣвъ, котрыхъ зъ того можъ надѣятися и повнымъ правомъ ожидать, окаже ся сильно зъ дѣятельности тѣхъ, котрѣ на Востоцѣ Наму особу заступають. Протог поручаемъ Апостольскимъ делегатамъ якъ найуспѣшнѣйше, чтобы они предками переданымъ установленямъ тѣхъ народовъ оказовали належиту честь, повару Патріархѣвъ съ управленію услужностію почитали и подносили а въ урядовѣмъ сношеніи съ ними послѣдовали совѣту Апостола: *„честію другъ друга больша творите“*³⁾, для Епископѣвъ, духовенства и народа оказовали ся охотными и благосклонными, в того духа представляли, котрымъ давъ ся вѣсти Апо-

¹⁾ Eph. IV, 13, 16.

²⁾ Ib. 4.

³⁾ Rom. XII, 10.

¹⁾ Евес. IV, 13, 16.

²⁾ Евес. IV, 4.

³⁾ Рим. 12, 10.

*et qui erat, et qui venturus est*¹⁾: in omni- que agendi ratione sese praesent eos, qui vere habeantur nuntii digni conciliatoresque sanctae unitatis inter Orientales Ecclesias et Romanam, quae centrum eiusdem est unitatis et caritatis. — Haec ipsa similiter sentiant, similiter peragant, hortatu iussu- que Nostre, sacerdotes latini, quotquot in eisdem regionibus egregios labores obeunt ad sempiternam animorum salutem: reli- giose in obedientia Romani Pontificis labo- rantibus, tunc vero dabit Deus ampla incre- menta.

Igitur quaecumque his litteris decer- nimus, declaramus, sancimus, ab omnibus ad quos pertinet inviolabiliter servari volu- mus ac mandamus, nec ea notari, in con- troversiam vocari, infringi posse, ex quavis, licet privilegiata causa, colore et nomine; sed plenarios et integros effectus suos ha- bere, non obstantibus Apostolicis, etiam in generalibus ac provincialibus conciliis edi- tis, constitutionibus, nec non quibusvis etiam confirmatione Apostolica vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus ac praescriptionibus; quibus omnibus, perinde ac si de verbo ad verbum hisce litteris inserta essent, ad praemissorum effectum, specia- liter et expresse derogamus et derogatum esse volumus, ceterisque in contrarium fa- cientibus quibuscumque. — Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam im- pressis, manuque Notarii subscriptis et per constitutum in ecclesiastica dignitate virum suo sigillo munitis, eadem habeatur

¹⁾ Арос. I, 4.

столь Іоаннъ, коли Апокаліпсисъ „сѣдмимъ церквамъ, яже суть въ Асїи“ посвятивъ съ поздравленемъ: „Благодать вамъ и миръ отъ сущаго, и яже бѣ и грядущаго“¹⁾ и въ дѣлѣмъ своимъ погугованю такъ велѣя, щобы яко правдивѣ посланники и по- середники святои едности межѣ восточ- ными церквами и церквою римскою явили ся, котра есть средоточіемъ едностѣ и любви. — Такъ само мають по- бѣля Нашого удѣмненія и Нашого при- казу быти успособлеными и дѣлата всѣ латинскѣ священники, котрѣ въ тамо- шнихъ околицяхъ отдаютъ ся такъ зна- менитымъ трудамъ для вѣчнаго спасенія душъ; если будутъ совѣтено трудити ся въ послушенствѣ для римского Папы, то подасть имъ Богъ богате жниво.

Хочемо и приказуемъ, щобы все що Мы въ томъ писемѣ розпоряджамъ, повняемъ и постановляемъ було нена- рушимо заховане всѣми, котрыхъ то до- тычить, изъ ніякого хоть бы на якѣмъ привилею почиваючого поводу, предлогу або титулу не може быти перечене, оспо- рюване и переступлене, а має мати свою певну и ненарушиму силу, такъ що Апо- стольскѣ конституціи, хоть бы выданѣ були на вселенскыхъ або провинціальныхъ соборахъ, або бѣть Апостольского Пре- стола или кого будь потверженѣ стату- та, звичай або привилеи противити ся не можуть, котрѣ то всѣ, якъ бы слово въ слово були въ сымъ писемѣ помѣщен- нѣ, въ цѣли наданя силы предлежащому откликнуемъ сымъ спеціально и выразно, и хочемо щобы було откликане такожь все проче, що тому противидо бы ся. — Хочемо, щобы примѣривкамъ сего писа- ма, такъжь печатанымъ, если они суть

¹⁾ Апок. I, 4.

fides quae praesentibus hisce Litteris ha- beretur ostensis.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingen- tesimo nonagesimo quarto, pridie calendas decembres, Pontificatus Nostri decimo septimo.

A. Card. Bianchi — C. Card. de Ruggiero

Pro-Datarivs

VISA

De Cvria I. De Aquila e Vicecomitibus

Loco ✚ Plumbi

Reg. in Secret. Brevium

I. Cvgnoni.

рукою нотаря підписані и печатію осо- бы занимаючої достоинство католицке заосмотреній, оказовано ту саму вѣру якъ сему писемъ, коли будутъ предло- женѣ.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ въ роцѣ вочеловѣченя Господа 1894 27. ли- стопада въ сѣмнатцятѣмъ Нашого Пон- тификату.

A. Кард. Бянки — Кард. де Руджіеро

Про-Дат.

I. Кувьони.

Ото, Вч. въ Христвѣ Братя, въ короткѣмъ протягу часу темеръ Церквою Хри- стовою всеславно управляючій Папа Левъ XIII. по разъ вже другій подавъ своій апостольскій гоголъ въ справѣ Церквей нашихъ восточныхъ, бажаючи горячо яко добрый Пастырь збратѣ ихъ исповѣданкѣмъ до одного стада Христового, щиро желаючи яко добрый и любячій Отець всего Христїанства присозднати дѣ св. Церкви Апостоль- ской и тыхъ вѣрныхъ Христовыхъ, котрыхъ то побожній предкъ колись мовѣ бѣвъ того самого Христового стада съ сею Церквою була сполучнѣ, тѣшачи ся всеплбною правдивою вѣрою, прославляючи всеплбну свою Матерь, св. Римску Апостольску Церковь, блескомъ своихъ Апостолама переданыхъ чеснотъ, величаючи ся своимъ такъ многими святыми Наставниками духовными, котрѣ яко великій и яснѣ свѣтла були въ першихъ вѣкахъ Христїанства окрасою зарбно восточнѣ и якъ и западнои Церкви.

И дѣйстви, чуючи той гоголъ Намѣстника Христового, видячи тую горячу любовь, яку оказуе св. Отець Левъ XIII. для тыхъ Церквей восточныхъ, до котрыхъ и мы обрядомъ нашимъ належимъ, муситъ зрадовати ся и наше сердце, муситъ нановити ся тымъ сильнымъ бажанемъ, щобы векорѣ подѣ благотворнымъ лучомъ Божомъ бла- годати и подѣ теплымъ покровомъ бѣтѣвскои любви и опѣки сего св. Отца вернули для оныхъ Церквей восточныхъ первѣстѣй часы ихъ сильной вѣры и удивительныхъ чеснотъ христїанскыхъ, щобы ихъ Престола заняли гѣднѣ наследники св. Атаназія, Василія, Григорія Назіанзенского, Николая, Іоанна Златоустого, Кирилла и другихъ

Святителей, котрі для насъ суть такъ дорогоцѣнными такъ высокого почитана достойными Угодниками Божиими, до котрыхъ мы щоденно въ горячихъ молитвахъ о добро нашомъ св. Церкви и народа звертаемъ ся. Ктожъ не видитъ, що наicoli бы вступили тѣ блаженніи часы ѓтновленя духа Христоваго, духа вѣры и чеснотъ христіянськихъ въ тыхъ коліяхъ такъ славныхъ Церквахъ восточныхъ, то тогда прибуло бы тымъ ббльше чести, силы и славы такожъ и нашой руско-католицкой Церкви яко широ желаючой сестрицѣ? Наша руско-католицка Церковь не була бы тогды такъ ѓдособнена; она маючи въ Церквахъ восточныхъ съ Церквою Римскою сполученыхъ, сильныхъ поборникѣвъ Апостольскихъ преданій, змогла бы тымъ успѣшнѣйше потрудити ся, щобы ѓтповѣдно своему назначеню привести до зъединеня съ св. Апостольскимъ Престоломъ и тыхъ еще всѣхъ братей, которіи суть намъ зближеніи языкомъ а всюдній обрядомъ, котріи разомъ съ нами величаютъ Бога въ языкѣ старославянскѣмъ въ дуѣхъ вѣрныхъ намъ св. Отцѣвъ грецкои Церкви. И власне той щирый голосъ, котрымъ ѓтзываетъ ся св. Отець Левъ II. XIII. въ дѣлѣ Церквей восточныхъ, якъ и оное високе назначене наше, выражене пророчими словами П. Урбана VIII: „O mei Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero“, кажутъ намъ бути совсѣмъ певными того, що наша руско-католицка Церковь, нашъ обрядъ а рѣвно и нашъ нарѣдъ, якъ и дѣзнавали по всѣ часы особлившой опѣки и охорони св. Апостольского Престола, такъ и надалше они тои опѣки и охорони будутъ дѣзнавали, що якъ доси такъ и надалше нашъ рѣвѣній, наша честь и повага лишъ на зъединеню съ св. Церквою Римскою могутъ опирати ся, що мы и надалше св. Римской Церкви и Ёи Головъ, Папѣ Римскому, въ всемъ цѣлковито завѣрнати можемъ.

Съ якою апостольскою и ширюю ревностію св. Отець приступивъ до переведеня своего святого и великого намѣреня возсодиненя Церквей восточныхъ, видимъ такъ зъ поданныхъ въ сей Енциклицѣ мудрыхъ постановѣвъ, опредѣляющихъ ѓтношене тыхъ Церквей до св. Церкви Римской, якъ и зъ Ёго горячого тутъ выраженого желаня, щобы побблшити число семинарій и колегій для тыхже Церквей и щобы тѣи необходидий заведеня якъ наиббльше усовершити. Правда що св. Отець въ своей другой Енциклицѣ „Christi nomen et regnum“ зъ дня 24. Студня 1894, котру Мы подамо въ слѣдуючѣмъ числѣ нашихъ Архіепарх. Вѣдомостей не таятъ того, що се дѣло и велике и трудне до довершеня, но высказуе заразомъ, що числитъ на Божу помѣчь, на котру уповае и на ревну и щедрю помѣчь всѣхъ католикѣвъ цѣлого свѣта безъ рѣжницѣ обряду, котрыхъ о тую помѣчь зываетъ а то, щобы разомъ съ нимъ Всемилостивого Бога о успѣшне довершене того великого, святого, скажу правдиво апостольского дѣла умоляли и щобы его такожъ датками и жертвами матеріально въ тѣмъ дѣлѣ вшпирали. Митрополитальный Ординаріатъ зъ уваги на преселику важбасть и святѣсть сего дѣла, котре для всѣхъ насъ яко исповѣдниковъ грецкого, восточного обряда есть тымъ ббльше пріятнымъ и дорогимъ, зъ уваги на всбблзбасть користей, якіи зъ него и для нашъ руско-католицкои Церкви выплысти мусять, надѣе ся вповнѣ, що Вч. Духовенство наше разомъ съ нашимъ побожнымъ русскимъ народомъ вѣрне възвано св. Отца, и своими щирими молитвами и датками, на якіи его стати, прійде въ помѣчь св. Отцу, щобы тымъ скорше и тымъ успѣшнѣйше могли сповнити ся Ёго а и нашій задушеви бажаня приведеня всего міра до единой, святой, католицкои

и Апостольской Церкви, шбсла ѓбѣтницѣ самого Іисуса Христа: „Будетъ едино стадо и единъ пастырь“ (Іоаннъ X. 16).

Благодать Господа Нашого Іисуса Христа со всеми Вами. Аминь.

Дано въ Львовѣ при нашой Архикатедральной церквѣ св. ВМ. Герогія дня 14. Сѣчня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 6.

Ч. 12.108/94. — О дарѣ ВСЧ. О. Іоанна Юзычиньского пароха Борынничъ на фондъ свящ. вѣд. и сир. АЕпархіи Львовской.

ВСЧ. О. Юзылятъ парохъ изъ Борынничъ Іоаннъ Юзычиньскій зложивъ даромъ на фондъ коренный запомоги Львовско-АЕпархіальныхъ свящ. вѣдѣвъ и сирѣтъ квоту 400 зр. а. в., котру каса гол. реченого фонда въ пріемы внесла п. д. 16. Листопада 1894 Арт. 502.

Заявляючи пѣдъ однимъ сему великодушному благодѣтелю заслужене узнане Митроп. Ординаріата, вразѣ съ подякуванемъ ѓтъ заряду фонда вдов. сирот., подае ся такожъ сей чинъ щедрого пожертвователя до прилюдной вѣдомости почт. Блира Архидієцезального, такъ для ѓтдана тымъ чести, кому она належить, якъ и для возбужденя наслѣдуваня сему примѣру правдиво христіянской любви и милосердія.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовѣ, дня 22. Сѣчня 1895.

Ч. 7.

Ч. 779. — Зываетъ ся Вч. Архіепархіальне Духовенство до зложена предплаты на Львовско-АЕпарх. Вѣдомости въ квотѣ 1 здр. 20 кр. а. в. въ дотычнѣмъ Урядѣ деканальнѣмъ а Всч. Урядамъ деканальнѣмъ препоручае ся допиднувати тои же уплатѣ и перестерѣгати, щобы Вѣдомости тѣи въ актахъ парохіальныхъ збстали захованіи.

Установляе ся предплата на Львовско-АЕпарх. Вѣдомости на рѣкъ 1895 въ квотѣ 1 здр. 20 кр. а. в. — Понеже однакъ давнѣйшій способъ присыланя предплаты впрѣсть до Митрополитальной Консистеріи оказавъ ся непрактичнымъ, такъ якъ Уряды деканальніи не мали жадной евиденціи, чи кто не залагае съ предплатою а Митроп. Консистерія мала за много чинности съ неустаннымъ упоминанемъ залагающихъ съ предплатою, — протое має ся повышу предплату пересылати на будуще, не до Митроп. Консистеріи, но до дотычного Уряда деканального и симъ вызываютъ ся всѣ Вч. ОО. Парохи, Завѣдатель парохій и Сотрудники экспонованіи, съ покликѣмъ на розпоряджене Митроп. Ординаріата зъ дня 20. Сѣчня 1889 — Ч. 47/орд. (Львовско-АЕпарх. Вѣдомости зъ р. 1889 — Ч. I) — щобы повышу цѣлорочну пред-

плату въ квотѣ I зр. 20 кр. а. в. найдальше до I. Марта с. р. дотычному Урядови деканальному надбслали.

При этомъ вызвае ся подъ личною отвѣтательностію всѣхъ тыхъ, которі до теперъ еще залагають съ предплатою за рѣкъ 1894, чтобы тую залеглу належитѣсть безпрОВОЛОЧНО въ дотычномъ Урядѣ деканальномъ зложили.

Заразомъ вызвають ся Вч. Настоятелѣ деканатѣвъ, чтобы уплачена въ речинци тои предплаты допильнували и самі стягненемъ тои належитости заняли ся а збраніи гроши переказомъ почтовымъ разомъ съ поименнымъ выказомъ, найдальше до 1. Цвѣтня с. р. Митрополитальной Консистеріи надбслали, — при осмотрахъ же деканальныхъ якъ и при увѣльненіи поодинокихъ Душпастырей строго перестерѣгали, абы — якъ то давнѣйше уже приказано — Львѣвско-АЕпарх. Вѣдомости оправніи въ актахъ парохіальныхъ збстали захованіи, такъ якъ въ противномъ случаю мусѣли бы стягнути отвѣтательность за тое на себе.

Въ кѣнци вызвактъ ся Вч. Настоятелѣ деканатѣвъ, чтобы залеглу належитѣсть за рѣкъ 1894 безпрОВОЛОЧНО стягнули и тутъ надбслали.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвѣ, дня 28. Сѣчня 1895.

. 8.

Ч. 1117. — Оголошене речинци испыта квалификаціонного на катихитѣвъ для шкѣлъ середнихъ.

Квалификаціонный испытъ на катихитѣвъ для шкѣлъ середнихъ отбуде ся въ дняхъ 25., 26. евентуально и 27. Лютого (нов. ст.) с. р.

Священники желающіи поддати ся тому испыту мають свои поданя о припущеніи до испыта, заосмотреніи въ свѣдоцтво крещенія, испыта зрѣлости, абсолюторіумъ студій университетскихъ и Архіерейского рукоположенія внести до тут. Митроп. Консистеріи найдальше до дня 21. Лютого, а дня 25. Лютого о 8. годинѣ рано явити ся въ сали засѣданъ Митроп. Консистеріи.

Предметами испыта якъ звычайно будутъ: а) христ. катол. догматика, б) этика, в) исторія Церкви Христовой, г) греч. кат. литургика, д) библійна исторія обохъ Завѣтѣвъ. При томъ додае ся, що испытъ изъ всѣхъ тыхъ предметѣвъ, вынявши исторію библійну отбуде ся устно и письменно, зъ исторіи же библійной лишъ устно.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвѣ, дня 31. Сѣчня 1895.

Ч. 9.

Ч. 1445. — Оголошуе ся речинець къ рукополаганію Пресвитерѣвъ.

Для рукополаганя въ пресвитеры опредѣляея речинець на день 5. Марта н. ст. с. р., въ котромъ то дни рано желаючі тую св. Тайну приняти въ Митроп. Ординаріятѣ лично явитись мають.

Въ цѣли узысканя принатія до дому пресвитеріального обовязаніи кандидаты стану духовного внести въ непереступномъ речинци до I. Марта н. ст. с. р. включно посредствомъ дотычного Уряду деканального свои поданя и тіи же слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

1) Свѣдоцвомъ нравственности и поведеня выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатаной ковертѣ.

2) Свѣдоцвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство.

3) Оженившій ся свѣдоцвомъ вѣнчана.

4) Приписомѣрнымъ посвѣдченемъ отъ ц. к. Старства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугуе узгляднене §. 25. закона о общій красвѣй оборонѣ.

Примѣчае ся, що лише тіи кандидаты къ посвященію припущеніи будутъ, котри при попередномъ испытѣ къ тому успособлеными окажутъ ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвѣ, дня 8. Лютого 1895.

Ч. 10.

Обвѣщенія конкурсовѣ.

Митрополитальна Консистерія розписуе на конкурсѣ слѣдующій парохіи:

а) п. л. 24. Сѣчня 1895 съ речинцемъ до дня 21. Марта 1895:

Ч. 612. — Протесы съ прил. Дуброва, деканата Журавеньского, наданя приватного;

б) п. л. 31. Сѣчня 1895 съ речинцемъ до д. 28. Марта 1895:

Ч. 877. — Луку малу съ прил. Фашѣвка, деканата Скалатского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.**ИМЕНОВАНИЯ.**

Поч. Советниками Митроп. Консисторіи именовані ОО.:

- Ч. 1442/94 орд. Юліанъ Федусевичъ катихизъ гимн. въ Стрию,
Ч. 1465/94 орд. Сямеонъ Штушевскій парохъ Сасова.

Дѣйствительными Деканами именовані дотеперѣшні завѣдатель деканатѣв а им. ОО.:

- Ч. 1349/94 орд. Северинъ Навроцкій Тернопольскимъ,
Ч. 1350/94 орд. Иполитъ Штогринъ Бобрецимъ,
Ч. 1352/94 орд. Володиміръ Мартинковъ Скольскимъ,
Ч. 1409/94 орд. Юліанъ Туркевичъ Бродскимъ.

Ординаріатскими школьными Комисарями для школъ народныхъ и выдѣловъ именовані ОО.:

- Ч. 143. — Северинъ Навроцкій для деканата Тернопольского,
Ч. 272. — Юліанъ Туркевичъ для деканата Бродского.

Вицедеканами именовані ОО.:

- Ч. 1408/94 орд. Теофилъ Горникевичъ, парохъ Витвиць, П. ВДеканомъ для деканата
Болеховского,
Ч. 1410/94 орд. Володиміръ Петрушевичъ, парохъ Калуса, П. ВДеканомъ для деканата
Калушского,
Ч. 27/ орд. — Корнилій Дудкевичъ, парохъ Плугова, П. ВДеканомъ для деканата
Золочевского.

*Архіерейскі грамоты похваляні съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанскихъ
получили ОО.:*

- Ч. 1353/94 орд. Христофоръ Бобикевичъ парохъ Дѣдушиць вел.,
" " " Іосифъ Нижанковскій парохъ Дѣдушиць мал.,
" " " Орестъ Держко парохъ Озерны,
" " " Илярій Заридцій парохъ Поморанъ,
" " " Александеръ Танчаковскій деканъ Нараевскій и парохъ Дунава,
" " " Теофилъ Телховскій парохъ Бурштина,
" " " Северинъ Навроцкій деканъ Тернопольскій и парохъ Шляхтинецъ,
Ч. 1419/94 орд. Петръ Билинскій парохъ Должанки,
Ч. 1443/94 орд. Михаиль Чайковскій парохъ Товстого,
Ч. 1445/94 орд. Діонизій Бачинскій парохъ Городища,
Ч. 1446/94 орд. Стефанъ Билинскій парохъ Чернехова,
Ч. 13/ орд. — Яковъ Сьнгалевиць парохъ Руды,
Ч. 14/ орд. — Емиліанъ Петрушевичъ парохъ Буска,
Ч. 20/ орд. Изидоръ Евзерскій катихизъ гимн. въ Золочевѣ,
Ч. 28/ орд. Іосифъ Вергановскій парохъ Почапъ.

Умѣщенія.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 11.830/94. Северинъ Наконечный, завѣд. Збонскъ, въ Скорикахъ,
Ч. 28. Володиміръ Потучко, завѣд. Долгой, въ Протесахъ,
Ч. 702. Іоанъ Головкиевичъ, сотр. Новиць, тамже.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 11.735/94. Игнатій Глѣбовицкій, новопост. пресвитеръ въ Креховичахъ,
Ч. 43. Іоанъ Дорожинскій, новопост. пресв., въ Островѣ,
Ч. 48. Зеновій Перфецкій, новопост. пресв., въ Гушанкахъ,
Ч. 50. Іоанъ Иванчукъ, новопост. пресв., въ Тов томъ,
Ч. 52. Климентій Базилевичъ, новопост. пресв., въ Незановѣ,
Ч. 53. Володиміръ Герасимовичъ, новопост. пресв., въ Семигиновѣ,
Ч. 54. Николай Садовскій, новопост. пресв., въ Бережанахъ,
Ч. 55. Павелъ Кудрыкъ, новопост. пресв., въ Пустомытахъ,
Ч. 61. Михаиль Ключъ, новопост. пресв., въ Кальнѣмъ,
Ч. 993. Лука Полохайло, новопост. пресв., въ Оравѣ.

Введені ОО.:

- Ч. 379. Іоанъ Иванчукъ въ сотр. въ Тов томъ,
Ч. 403. Зеновій Перфецкій въ сотр. въ Гушанкахъ,
Ч. 404. Павелъ Кудрыкъ въ сотр. въ Пустомытахъ,
Ч. 405. Володиміръ Герасимовичъ въ сотр. въ Семигиновѣ,
Ч. 565. Николай Садовскій въ сотр. въ Бережанахъ,
Ч. 595. Климентій Базилевичъ въ сотр. въ Незановѣ,
Ч. 880. Іоанъ Павлусевичъ яко парохъ Долгой,
Ч. 880. Володиміръ Потучко въ завѣд. въ Протесахъ.

Испытѣ на катихизѣв народныхъ и выдѣловъ школъ выдержали:

- Ч. 11.921/94. ОО. Юліанъ Дзеровичъ, Василій Лиско, Николай Садовскій новопоста-
влені пресвитери и Г. Іоанъ Туркевичъ, обиченный слушатель св.
Богословія.

Испытѣ на катихизѣв народныхъ школъ выдержали ОО.:

- Ч. 11.921/94. Юліанъ Борачокъ и Ярославъ Мандычевскій новопоставлені пресвитери.

Дekretъ увѣльненія отъ испытѣ конкурсового парохіального получили ОО.:

- Ч. 11.499/94. Николай Бѣлецкій парохъ Колоколина, и
Ч. 11.500/94. Теофилъ Горникевичъ парохъ Витвиць.

Митрополитальна Консисторія вставилась до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) О системизоване другого сотрудничества:

- Ч. 10.715/94. при парохіи св. Параскевіи во Львовѣ;

б) о плату за фонда религ. для прив. сотрудниковъ:

- Ч. 11.456/94. въ Баворовѣ,
Ч. 11.617/94. въ Струтинѣ.

в) о запомогу за фонда религіозного для О.:

- Ч. 10.618/94. Иляріона Начовского пароха Пикуловичъ.

Дня 27/10	Вч. Бобрецкій Уряд. декан.	2	ар.	—	кр.
" 31/10	Урядъ парох. въ Мальчицахъ	1	"	50	"
" 1/11	" " " " Дѣдушцахъ вел.	2	"	—	"
" 3/11	" " " " Бортковѣ	2	"	—	"
" 5/11	" " " " Иванѡвцѣ	3	"	—	"
" 6/11	" " " " Подберезцахъ	5	"	—	"
" " " " " " Литовиску	1	"	50	"	"
" " " " " " Новосинахъ	1	"	80	"	"
" " " " " " Соколовѣ	1	"	05	"	"
" 8/11	" " " " " " Пойлѣ	2	"	15	"
" " " " " " Прошовѣ	3	"	60	"	"
" " " " " " Шляхтинцахъ	2	"	—	"	"
" 12/11	" " " " " " Подусовѣ	2	"	—	"
" 16/11	" " " " " " Хмельвцѣ	5	"	—	"
" " " " " " Синевѡдску выжн.	2	"	20	"	"
" 17/11	" " " " " " Осташѡвцахъ	—	"	50	"
" " " " " " Невицахъ	1	"	40	"	"
" 19/11	" " " " " " Неговцахъ	3	"	—	"
" 22/11	" " " " " " Лисовичахъ	3	"	50	"
" 25/11	" " " " " " Голубицѣ	—	"	50	"
" 1/12	" " " " " " Иловѣ	1	"	60	"
" " " " " " Бердлагахъ	1	"	92	"	"
" 5/12	" " " " " " Рожискахъ	2	"	50	"
" 5/12	" " " " " " Воробѣвцѣ	1	"	24	"
" 6/12	" " " " " " Подгорцяхъ	1	"	20	"
" 7/12	" " " " " " Кореличахъ	2	"	28	"
" 13/12	ВПр. Прелатъ Іос. Кобыляньскій	1	"	—	"
" " " " " " Вч. Урядъ парох. въ Печенѣи	1	"	20	"	"
До сего долучено зъ жертвъ на ту цѣль уже въ р. 1895 вилнувшихъ		1	"	46	"
		Разомъ		110	ар. — кр.

котору то квоту уже бтослано.

Ч. 54| орд. — Его Еминенція Кардиналъ Ледоховскій Префектъ Конгрегаціи для розширеня вѣры надѡславъ потверджене на получене дальшихъ, бтъ Вч. Духовенства и вѣрныхъ тудейшою Архіепархіи на будову церкви св. Іоакима въ Римѣ зложеноыхъ и бтъ тудейшого Митроп. Ординаріата тамъ же бдосланыхъ жертвъ, въ квотѣ 110 зр. а. в. за которій заявляе въ имени Комитету щире подякуванс.

г) На катол. всеучилище въ Австріи:

Дня 7/12 ВПр. О. Прел. Іос. Кобыляньскій . . . . . 1 ар. — кр.

д) На воспиталище дѣвоче въ Львовѣ:

Дня 14/11 Вч. О. Іоаннъ Юзычнинскій парохъ Борынничъ . . . . . 50 ар. — кр.

е) На мисіи въ Азіи и Африцѣ:

Дня 5/9	Вч. Урядъ парох. въ Завидовичахъ	3	ар.	15	кр.
" 7/9	" " " " " " Фразѣ	—	"	84	"
" 8/9	" " " " " " Долгѡмъ	4	"	—	"
" 8/9	" " " " " " Островѣ	1	"	50	"

Дня 17/9	Вч. Урядъ парох. въ Пойлѣ	1	ар.	62	кр.
" " " " " " Вишенцѣ вел.	—	"	80	"	"
" " " " " " Выспѣ	2	"	—	"	"
" 22/9	" " " " " " Кабарѡвцяхъ	—	"	45	"
" 28/9	" " " " " " Осташѡвцяхъ	1	"	17	"
" 2/10	" " " " " " Тростянци	1	"	50	"
" 26/10	" " " " " " Лопушанахъ	—	"	50	"
" 27/10	Бобрецкій Урядъ декан.	—	"	40	"
" 6/11	Урядъ парох. въ Подберезцахъ	1	"	50	"
" " " " " " Литовиску	1	"	50	"	"
" 9/11	ВПр. О. Прелатъ Іос. Кобыляньскій	1	"	—	"
" 28/11	Вч. Урядъ парох. въ Дубравцѣ	—	"	74	"
" " " " " " Полтвѣ	1	"	—	"	"
		Разомъ		23	ар. 67 кр.

ж) На знесеня неволѣ въ Африцѣ:

Дня 9/11	ВПр. О. Прелатъ Іос. Кобыляньскій	1	ар.	—	кр.
" 20/12	Вч. Урядъ парох. въ Полтвѣ	1	"	—	"
		Разомъ		2	ар. — кр.
		а съ попередными		3	" 25 "
		Загальна квота		5	ар. 25 кр.

з) На церкви въ Патрасѣ коло затоки Лепантской:

Дня 15/10	Вч. Урядъ парох. въ Залосцахъ	6	ар.	—	кр.
" 16/10	" " " " " " Шинковцахъ	1	"	—	"
" 23/10	" " " " " " Наварія	—	"	70	"
" 23/10	" " " " " " Турѣ	2	"	—	"
" 24/10	" " " " " " Тростянци	1	"	—	"
" 26/10	" " " " " " Лопушанахъ	—	"	50	"
" 1/11	" " " " " " Черневѣ	1	"	15	"
" 5/11	" " " " " " Иванѡвцѣ	2	"	—	"
" 6/11	" " " " " " Литовиску	1	"	50	"
" " " " " " Соколовѣ	1	"	05	"	"
" 8/11	" " " " " " Пѡйлѣ	1	"	84	"
" " " " " " Рокитѣ	1	"	14	"	"
" " " " " " Воробѣвцѣ	2	"	53	"	"
" 26/11	" " " " " " Олѣвѣ	2	"	50	"
" 1/12	" " " " " " Иловѣ	1	"	36	"
" 6/12	" " " " " " Кореличахъ	1	"	40	"
" 14/12	" " " " " " Печенѣи	—	"	80	"
		Разомъ		28	ар. 47 кр.
		а съ попередными		1	" 60 "
		Загальна квота		30	ар. 07 кр.

и) На Товариство св. Ап. Павла:

Дня 28/9	Вч. О. Іоаннъ Любоничъ зъ Острова	2	ар.	—	кр.
" 19/11	Урядъ парох. въ Чижиковѣ	1	"	—	"
" 25/11	Зборѡвскій Урядъ декан	7	"	—	"
" " " " " " Всев. О. Дръ Гавріалъ Крыжановскій	1	"	—	"	"
" 20/12	Вч. О. Мих. Шавала пар. Полтвы	1	"	—	"

и) На дѣль Служебницъ Пресв. Дѣви Маріи въ Жузели:

Дня 26/11	Вч. Скольскій Урядъ	декан.	9	зр.	—	кр.
" 19/12	"	О. Іоаннъ Юзычынскій парохъ Борынчъ	50	"	—	"
		Разомъ	59	зр.	—	кр.
		а съ попередними	1	"	—	"
		Загальна квота	60	зр.	—	кр.

зъ котрой то квоты 59 зр. 50 кр. уже одослано.

к) На Товариство Червоного Креста:

Дня 21/12	Вч. Теревовельскій Урядъ	декан.	6	зр.	—	кр.
		а съ попередними	8	"	—	"
		Загальна квота	14	зр.	—	кр.

л) На фондъ неопитовъ:

Дня 16/10	Вч. Урядъ парох. въ Фразѣ		1	зр.	08	кр.
" 23/10	"	"	1	"	03	"
" 24/10	"	"	1	"	—	"
" 26/10	"	"	—	"	42	"
" 26/10	"	"	1	"	—	"
" 27/10	Бобреекскій Урядъ	декан.	—	"	60	"
" 9/11	Урядъ парох. въ Подберезцяхъ		1	"	—	"
" 7/11	"	"	1	"	50	"
" 9/11	"	"	1	"	51	"
" 17/11	ВПр. О. Прелатъ Кобыляньскій		1	"	—	"
" 17/11	Вч. Урядъ парох. въ Шляхтинцяхъ		1	"	—	"
" 28/11	"	"	—	"	50	"
" 20/12	"	"	—	"	77	"
" 26/12	"	"	1	"	—	"
" 27/12	"	"	1	"	—	"
" 31/12	"	"	—	"	40	"

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ дня 8. Лютого 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 25. Марта.

Ч. III.

Ч. 11.

Ч. 81/орд. — Подаетъ ся до вѣдомости Вч. Духовенства Енциклика Его Святости Льва Папы XIII, выдана въ цѣли попираня и поручена Заведенія для Розширена Вѣры.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS
DIVINA PROVIDENTIA
PAPAE XIII

EPISTOLA ENCYCLICA
QUA INSTITUTUM A PROPAGATIONE FIDEI
FOVETUR ET COMMENDATUR.

VENERABILIBVS FRATRIBVS PATRIARCHIS
PRIMATIVS ARCHIEPISCOPIBVS EPISCOPIBVS
ALIIQSVE LOCORVM ORDINARIIS PACEM ET
COMMVNIONEM CVM APOSTOLICA SEDE
HABENTIBVS

LEO PP. XIII.
VENERABILES FRATRES
STLVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIO-
NEM

Christi nomen et regnum in gentibus
buotidie latius proferre, atque devios dis-

ЕНЦИКЛИКА ЕГО СВЯТОСТИ
ЛЪВА
ЗЪ БОЖОГО ПРОВІДѢНІЯ
ПАПЫ XIII

ВЫДАНА ВЪ ЦѢЛИ ПОПИРАНИЯ
И ПОРУЧЕНА ЗАВЕДЕНІЯ ДЛЯ РОЗШИРЕНІЯ
ВѢРЫ

ПОЧТЕННЫМЪ БРАТІЯМЪ ПАТРИАРХАМЪ,
ПРИМАСАМЪ, АРХІЕПИСКОПАМЪ, ЕПИСКО-
ПАМЪ И ПРОЧИМЪ ОРДИНАРІЯМЪ МИРЪ
И ОБЩЕНІЕ СЪ АПОСТОЛЬСКИМЪ ПРЕСТО-
ЛОМЪ МАЮЧИМЪ

Папа ЛЕВЪ XIII
ПОЧТЕННІИ БРАТІИ
ПОЗДРОВЛЕНЕ И АПОСТОЛЬСКЕ
БЛАГОСЛОВЕНІЕ

Имя Христове и царство Его щоденно
все дальше помъжь народы розширяти,

cordesque invitare ad Ecclesiae sinum et revocare, hoc nimirum, quemadmodum sentit animus sanctum in primis esse officium muneris supremi quod gerimus, ita iamdiu est curis Nostris studiisque, apostolica urgente caritate, propositum. Hanc Nos ob causam sacras tueri ac multiplicare expeditiones, quarum potissimum ope christiana sapientiae lumen ad errantes diffunditur, ad easque sustentandas auxilia in catholicis populis corrogata submittere, nulla unquam ratione cessavimus. Fecimus id praesertim, datis anno pontificatus tertio encyclicis litteris *Sancta Dei Civitas*, eo consilio ut praeclaro Instituto a *Propagatione Fidei* amplio rem catholicorum quum pietatem tum liberalitatem conciliaremus. Tunc persequi hortando libuit, quam ipsum modicis initiis ingressum ad quantam amplitudinem brevi tempore provenisset; quibus vel laudum testimoniiis vel Indulgentiae muneribus Decessores Nostri illustres, Pius VII, Leo XII, Pius VIII, Gregorius XVI, Pius IX, idem ornassent; quam multum ex eo adiumenti sacris per orbem terrarum Missionibus allatum iam esset et quam uberiora forent deinde expectanda. Neque exiguus, Dei beneficio, respondit hortationi fructus; quum sane, Episcoporum navitati et instantiae obsequente largitate fidelium, benemeritissimum opus hisce etiam proximis annis amplificatum videamus. — At nova iam subest graviorque necessitas, quae effusiores in hanc rem spiritus manusque catholicae caritatis desideret, vestramque acuat, Venerabiles Fratres, sollertiam.

а заблудившихъ и отступившихъ завывать и до повернення на лоно Церкви на-кликувати, тоє власне, якъ оно чувствуемъ бути першимъ святымъ обовязкомъ Нашого найвышого уряду котрый справуємо, такъ уже и зъ давна, побуждені апостольскою любовію, поставили Мы собѣ за задачу Нашихъ старанъ и змаганъ. Зъ той то причины нѣколи не переставали Мы беречь и умножати святыя посланництва мейсвй, за помощію котрыхъ то голвно свѣтло мудрости христіанской доходитъ до заблудшихъ, и подавати до удержаня ихъ збраній межя католицкми народами помѣннй средства. Мы здѣлали се передовѣмъ выдавою въ третѣмъ роцѣ понтификату енцикликю *Sancta Dei Civitas*, въ томъ намѣрѣ, щобы преславному Заведенію для *Розширеня Вѣры* такъ большу приклонить якъ и щедрѣть у католикѣвъ зъднати. Тогда то Мы заохочуючи навели, якъ се Заведеніе, зъ початку въ малыхъ размѣрахъ запроваджене, въ короткомъ часѣ до такъ великихъ размѣровъ дѣйшло; якими то и свѣдоцтвами похвалъ и скарбами отпустѣвъ надѣлили тоє Нашй попередникъ преславнй, Пій VII, Левъ XII, Пій VIII, Грегорій XVI и Пій IX; скѣлько то уже по всей вселеннй помочи тымъ принесено святымъ Мисіямъ и якъ еще богатныхъ належать надѣятсь зъ того успѣхѣвъ. Тому Нашому заохоченю отповѣвъ при Божій помочи и не малый овозъ; коли дѣйстно черезъ послѣдовавшу ревности и завзваню Епископѣвъ щедрѣть вѣрныхъ се многополезне дѣло и въ тыхъ такожъ послѣднихъ лѣтахъ видимо взросло. — Однакъ вже показує ся нова и важнѣйша потреба, котра еще щедрѣйшихъ wymagaє на тую цѣль и чувствъ и рукъ каталицкой милости, и повинна поощряти Вашу Почтеннй Братя печаливость.

Nam, quod probe nostis, per apostolicam epistolam *Praeclara*, iunio superiore editam, visum est Nobis Dei providentis servire consilii, vocando et incitando gentes quae ubique sunt ad fidei christianae unitatem; illud tamquam summum votorum optantibus, ut aliquanto per Nos maturetur promissum divinitus tempus, quo *fiet unum ovile et unus Pastor*. — Singularibus autem curis interea spectare Nos ad Orientem eiusque Ecclesias, multis nominibus insignes et venerandas, ex ipsis nuperrime intellectis litteris apostolicis, quas perscripsimus de disciplina Orientalium conservanda et tuenda. Inde etiam satis compertae sunt vobis institutae rationes, quas, collatis diligenter consiliis cum Patriarchis earum gentium, exploravimus, aptius ad exitum profuturas. Neque tamen diffitemur, hanc omnem causam difficultatibus implicari magnis: quibus eluctandis si quidem impar est virtus Nostra, totam nihilominus fiduciae constantiaeque vim, in quo maxime oportet, sitam habemus magno animo in Deo. Qui enim rei mentem Nobis et initia providus dedit, vires ipse opemque ad perficiendum summa cum benignitate certe sufficit: atque hoc est quod enixis precibus ab ipso implorare contendimus, idemque ut fideles omnes implorent vehementer hortamur. Divinis vero, quae fidenter expetimus, adiumentis quum humana prorsus accedere sit necesse, eis idcirco quaerendis et suppeditandis, quaecumque videantur ad id quo spectamus conducibilia, peculiare quaedam curas aequum est a Nobis impendi.

Понеже, якъ Вамъ се добре звѣстно, уважали Мы посланіемъ апостольскимъ *Praeclara* въ Червнй м. р. выданнымъ служити совѣтамъ Божого провѣднйя, завываючи и возбуждаючи все народы до едности вѣры христіанской; а въ томъ се було наше найвыше бажане, щобы Мы хоть по части прислѣшили отъ Бога приобѣщаннй часъ, въ котромъ *стане одно стадо и одинъ пастыръ*. — При томъ але, якъ се недавно пѣзнались зъ самого апостольского письма, котре выданысь о захованю и береженю звывавъ восточныхъ народѣвъ, Мы звергамъ Нашу особлившу печаливость на Вехдѣ и его Церкви, котрй зъ многихъ взглядовъ суть знамениты и почести достойны. Зъ отей суть Вамъ такожъ достаточно звѣстны постановленія средства, котрй Мы, по прилѣжнѣй нарадѣ съ Патріархами тыхъ народѣвъ яко удобнѣйше до успѣху починаючи ся узнали. Мы однакожь не перечеми, що цѣле се дѣло сполучене съ великими трудностями, до побореня то котрыхъ, хотя Нашй силы не выстарчають, то однакожь покладаемо цѣлу Нашого упованія и вытревалости силу, якъ се наибольше годять ся, великодушну въ Бозѣ. Той бо що въ Своємъ провѣдню подавъ Намъ гаду и початокъ до дѣла, Той самъ подасть певно въ Своей невысказаннй добрѣть такожъ и силу и помочи до довершеня: и се то власне есть, що горячими молитвами у Него упросити стараемо ся и о що абы все вѣрнй молили усильно упоминаемъ. Но понеже конечно потребнымъ есть, щобы до Божой помочи, о котру съ довѣріемъ просимъ и людеи средства прилучили ся, длятого годять ся, щобы Мы до вынайденя и приспореня тыхъ же средствъ, якй бы лаше до намѣреной цѣли придатны оказывали ся, певныхъ особенныхъ старанъ ужили.

Namque ut Orientalibus, quotquot discessere, ad unam Ecclesiam reditus muniatur, videtis, Venerabiles Fratres, opus esse in primis parari ex eis ipsis idoneam sacrorum ministrorum copiam, qui doctrina et pietate abundantes, ceteris optatae unitatis consilia suadeant; catholicae insuper sapientiae vitaeque institutionem quam maxime evulgandam esse, atque ita impertendam, ut proprio nationis ingenio accommodatius conveniat. Quare providendum, ut sacrae educandae iuventuti, ubicumque expediat, pateant instructae congruenter domus; ut plura numero praesto sint gymnasia, alia alibi pro locorum frequentia; ut sua cuiusque ritus cum dignitate exercendi praebeatur facultas; ut optimis edendis scriptis manare ad omnes germana religionis notitia possit. Ista et similia efficere quantae sit impensae futurum, vosmet facile intelligitis; simul intelligitis, tam multis rebus et magnis non posse Orientales Ecclesias omnino per se ipsas occurrere, nec posse tamen a Nobis, his rerum angustiis, quam vellemus opem conferri. — Restat ut apta subsidia praecipue opportuneque ex eo petantur, quod modo laudavimus, Instituto. cuius quidem propositum cum illo plane cohaeret quod Ipsi nunc animo destinamus. At simul vero, ne apostolicae Missiones, derivatis partim in alienum usum quibus aluntur praesidiis, quidquam accepturae sint detrimenti, magnopere instandum est, ut eo largius catholicorum in ipsum influat liberalitas. — Similem autem cautionem rectum est adhiberi, quod attinet ad affine et perutile Institutum a *Scholis Orientalis*, alias auctum commendatione Nostra; praesertim quum, moderatoribus eius aperte pollicitis, paratum similiter sit, de stipe a se cogenda, Nobis, quantum copiosius liouerit, in idem subministrare.

Но Вы самі видите Почтенні Брата що аби всімъ отлучившимъ ся на Выходѣ забезпечити поворотъ до єдности Церкви, передовсімъ конечнымъ есть приспособити зъ помежи нихъ самыхъ потребне число священнослужителейъ, котрїи бы богатїи въ науку и побожнѣсть другимъ рады пожеланного сполученя поддавали кромѣ того треба еще устроить мудрости католицкои и житя якъ найширше обнародовати и въ такїи способѣ удѣляти, чтобы лучше отповѣдавъ властивому духови сего народа. Длятого потреба постарати ся, чтобы для воспытаня молодѣжи посвятити ся намѣряючи стану духовному, де только оказало бы ся користнымъ, стояли отповѣдно урядженїи дома; чтобы въ ббльшимъ числѣ находили ся тутъ и тамъ послѣ мѣщцоваго учащаня гимназїи, чтобы дана була можливість каждому свѣи обрядъ съ гдностїю выконувати; чтобы черезъ издавництва найлучшихъ писемъ праве знане религїи для всѣхъ могло бути приступнымъ. Якъ великого накладу потреба, чтобы се и подобне въ дѣло привести, вы самїи легко зрозумѣете, заразомъ познаете, що такъ многимъ и великимъ дѣламъ самїи собою Церкви Восточнїи со всѣмъ не въ силѣ зарадити а такожъ и Мы въ томъ тѣсамъ положено не можемо подати имъ такую помѣчь, яку бы Мы бажали. — Лишаесть отже, чтобы отповѣднїи средства головно и удобно бѣ выше що ино захваленого Заведеня зажадати; котрого цѣль цѣлкомъ згаджуе ся съ тымъ намѣренїемъ, котре Мы теперь маемо на гадѣ. Щобъ однакъ апостольскїи Мисїи, черезъ обернене засоббъ власного своего удержаня на иншїи ужитокъ, не потерпѣла шкоды, то треба дуже на се наставати, чтобы на ту цѣль тымъ обильнѣше плыла католикѣвъ щедрѣть. — Подобне же обезпечене належить ужити дотычно другого сродного оному а дуже хосенного Заведеня для

Школъ на Выходѣ, котре Мы внишимъ разомъ съ препорученемъ поднесли; особливо же, коли послѣ выразной обѣщанцїи управителейъ тогожъ Заведеня, тоя готове есть зъ даткѣвъ бѣ себе збрати ся мающихъ о сколько дастъ ся бльше Намъ на се удѣляти.

Въ томъ то отже Почтеннїи Брата ожидаемо Вашои особлившой услуги и не усумнѣваемось, що Вы, котрїи разомъ съ Нами справу религїи и Церкви поддерживать и всѣми способами безнастанно подносити услуге се, схочете Намъ особлившу подати помѣчь. Старайтесь прилѣжно, чтобы бѣ вашїи отцѣ порученныхъ вѣрныхъ се Товариство для *Расширеня Вѣры* якъ наибольшу можливу подмогу одержало. Мы бо всемо цѣлкомъ увѣренїи, що далеко бльше число радо до него приступить и щедрїи по своей габности удѣлитъ ему датки, если черезъ Васъ ясно спознають, яка есть тогожъ Товариства знаменитѣсть и якъ богатыхъ скарбѣвъ духовного добра, якъ великихъ на теперь зъ бѣси для христїанской справы пожткѣвъ цѣлкомъ слушно и справедливо надѣятись можна. Се на певно повинно цѣлковито побудити католицкихъ людей, если будутъ знати, що они нѣчого для Насъ такъ прїятного и такъ спасенного для себе и для Церкви не могли бы учинити, якъ чтобы старанно убѣгали ся спрїяти Нашимъ бажанямъ и причинити ся къ тому, чтобысьмо се, що для добра Восточныхъ Церквей постановилсьмо, могли дѣйстно отповѣдно и щасливо довершити. Но Богъ найдобротливѣйшїи, о котрого славу выключно такъ въ розширеню христїанского имени якъ и въ святѣмъ всѣхъ вѣрныхъ товже вѣры сполученю и управленю розходитъ ся, нехай посїшникомъ буде Нашихъ бажань и сарїе початому дѣлу: а яко залогъ Его избранныхъ дарѣвъ удѣляемъ Вамъ всѣмъ Почтеннїи Брата, якъ и Кли-

Datum Romae apud S. Petrum die
XXIV decembris anno MDCCCXCIV, Pon-
tificatus Nostri decimo septimo.

LEO PP. XIII.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Марта 1895.

рови и народови Вашому съ повною лю-
бовію Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ у св. Петра дня
24. Студня року 1894, Нашого Понтифи-
кату 17.

ЛЕВЪ III. XIII.

Ч. 12.

Ч. 300, орд. — Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Юбилею Уніи Берестейскои.

Унія Берестейска, которои 300-лѣтній роковины въ тѣмъ роцѣ прина-
дають, заслугеу яко фактъ становлячій эпоху въ наибѣмъ житію церковнѣмъ
и народнѣмъ на то, чтобы мы Русины-католики, жиючи пѣдъ милостивымъ
скиптромъ Августѣйшого Монарха Францъ Юсефа I, обходили тѣ ви роковины
съ якъ наибольшою величавостію. Въ цѣли обдуманя якъ найсвѣтлѣйшого
способу обходу сего церковно-народного праздника, завязавъ ся въ Львѣвъ за
благословеніемъ всѣхъ трехъ рускихъ Ординаріятѣвъ комитетъ, зложеный зъ
рускихъ священникѣвъ и мірянъ. Комитетъ сей, зъ взгляду на то, що Унія
нашої церкви съ Св. Апостольскимъ Престоломъ збѣстала ѳтновлена 23. Студня
1595 въ Римѣ, а проголошена д. 6. Жовтня 1596 на рускѣмъ Синодѣ въ Бе-
рестю, порѣшивъ обходити Юбилей сей Уніи такъ въ тѣмъ якъ и въ слѣ-
дующѣмъ роцѣ и уложивъ ѳгповѣдно тому рѣшеню програму, котра опредѣлюе
способъ сего обходу юбилейного въ обохъ тыхъ лѣтахъ. А кромѣ того выдавъ
комитетъ окрему ѳдозву до народу руского нашої церковной провинціи съ
запрошенемъ до якъ найживѣйшой участи въ онѣмъ Юбилею пѣсля ухвалъ
комитету, поданыхъ въ онѣй програмѣ, о скѣлько гдѣякъ зъ нихъ — якъ то
въ програмѣ естъ зазначене — будутъ черезъ дотычній Ординаріята одобренѣй.

Митрополитальный Ординаріятъ якъ и два другіи Преосвященный Орди-
наріята Епископскіи мають выдати въ тѣмъ дѣлѣ до ВЧ. Клиру и Мірянъ
Архіерейске Посланіе, но закимъ тое наступитъ, Митрополитальный Орди-
наріятъ, прихильючись до прошеня помянутого Комитету юбилейного, вы-
сылае вразъ съ тымъ числомъ Архіепархіальныхъ Вѣдомостей до всѣхъ ВЧ.
Урядѣвъ парохіальныхъ Львѣвскои Архіепархіи по 3 примѣрники Митропо-
литальному Ординаріятову высше реченымъ Комитетомъ предложеней ѳдозвы
и програмы юбилейной съ тымъ препорученемъ, чтобы тѣи же по затриманю
одного примѣрника для своего власного ужитку, другіи два примѣрники видѣй-
шимъ Урядамъ громадскимъ або и Читальнямъ заудѣлили, своихъ вѣрныхъ

о мающѣмъ обходити ся Юбилею нашої св. Уніи обѣучили и ихъ тымъ самымъ
до радѣсной, живои участи въ тѣмъ Юбилею, до морального и матеріального
попирания сего важного и святого предпріятія приспособили.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Марта 1895.

Ч. 13.

Ч. 975 орд./91. — Вызвае ся ВЧ. Клиръ АЕпархіи до жертвъ на гр. к. сѣменище въ Константинополю
и до ревныхъ молитвъ о Соединеніе.

Соединеніе восточныхъ церквей естъ безъ всякого сумнѣву одною зъ
наибѣльшихъ справъ, такъ для славы Божои и Христовои, якъ и для спа-
сенія насампередъ Братей нашихъ ѳтлученыхъ, а въ дальшѣмъ послѣдствію
и всего свѣта. Вѣдомо естъ изъ Апостольскихъ посланій въ Вѣдомостяхъ
пѣдъ чч. 83 изъ 1894 (ст. 157) и 5 изъ 1895 (ст. 5) оголошеныхъ, съ якою
щиростію и любовію св. Отецъ нашъ Левъ III. XIII. справою тою занимае ся.

Но не лише въ тыхъ же посланіяхъ своихъ и дотычныхъ постановахъ
оказавъ Его Святѣсть ревнѣсть свою въ тѣй рѣчи, але и дальшими стараниями
хоче за помочевъ Божовъ, дѣло се до желаемого skutku приводити. И въ тѣй
цѣли заявивъ св. Отецъ намѣрене, чтобы насампередъ въ Константинополю,
головнѣмъ давной Греціи мѣстѣ, а пѣзвѣйше и въ иныхъ мѣстахъ основа-
ли ся гр. к. сѣменища, где пѣсля постановъ спѣмненыхъ Апостольскихъ по-
сланій має обрядъ восточный въ цѣлѣй своей повнотѣ заховувати ся. Въ рѣчи
тѣй надѣе ся Его Святѣсть помочи ѳтъ Епископѣвъ католицкихъ и ихъ епархіи
безъ рѣжницѣ обрядѣвъ.

Вызваемъ ѳтже весь ВЧ. Клиръ нашої АЕпархіи, чтобы жертвами
своими, бѣльшими або меншими пѣсля возможности, причинивъ ся до дѣла сего,
для любви Божои и Христовои и для добра ближнихъ нашихъ насампередъ
несоединеныхъ обрядѣвъ восточныхъ а дальше и прочихъ. Жертвы сїи „на
гр. к. сѣменище Льва Папы XIII (Leoninum) въ Константино-
полю“ мають посылати ся до Митроп. Консистоіи, аи ВЧ. Деканѣвъ обвязуемъ,
чтобы на наиблизѣмъ сборнику складку на сїю цѣль споводовали. — Що
же дотычить жертвъ зъ стороны вѣрного народа, лишаемъ тое розсудженю
каждого Настоятеля парохіи, чи усмотритъ оголосити рѣчь сїю народови и
складку зарядити (н. пр. акафистъ на тую цѣль ѳтправити).

Въ концѣ же вызваемъ ВЧ. Клиръ передовсѣмъ до ревной и постоянної
молитвы о помѣчь и милосердіе Боже до того великого и такъ пожеланого,
но и несомнѣнно весьма трудного дѣла Соединенія Восточныхъ цер-
квей; памятаючи на слово Господне: „Невозможная у человекѣхъ, возможна
суть у Бога“.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. Лютого 1895.

Ч. 14.

Ч. 1046. — Якъ поступати съ вытгатами метрикальними для публичныхъ Урядовъ.

Stempelbehandlung von Matrikenauszügen für öffentliche Aemter.

Das h. k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem in der Beilage zum Verordnungsblatte ddo 31. August 1894 unter Absatz 36 abgedruckten Erlasse vom 7. Juni 1894, Z. 24914 Nachstehendes verordnet:

Aus Anlass eines speciellen Falles wird eröffnet, dass Matrikenauszüge (Tarifpost 73 Geb.-G.), welche von Seite einer öffentlichen Behörde, einem Gerichte (einem k. k. Notar in Eigenschaft als Gerichtscommissär) oder einem Amte zu einem ämtlichen Gebrauche und nicht zur Ausfolgung an eine Partei gefordert werden, gemäss Tarifpost 117 lit. m. Geb.-G. für den Gebrauch, zu dem sie beigebracht werden müssen, die bedingte Stempelfreiheit geniessen.

Die von öffentlichen Behörden, Gerichten und Aemtern requirierten Matrikenauszüge werden daher nur dann stempelfrei auszufertigen sein, wenn diese Ausfertigung ausdrücklich zu einem ämtlichen Gebrauche begehrt wird.

Auf den hienach stempelfrei ausgefertigten Matrikenauszügen sind gemäss Punkt 5 der Vorerinnerungen zum Tarife des Geb.-G. vom 9. Februar 1850 stets der Name der Behörde oder des Amtes, über dessen Ersuchen die Ausfertigung erfolgt, die Daten des Ersuchschreibens und der Umstand, dass der Matrikenauszug zu einem ämtlichen Gebrauche bestimmt ist, eventuell der im Requisitionsschreiben ausgedrückte specielle Zweck, welchem derselbe zu dienen hat, deutlich ersichtlich zu machen.

Soll ein solcher, zu einem ämtlichen Gebrauche stempelfrei ausgefertigter Matrikelauszug nachträglich zu einem anderen Gebrauche verwendet, insbesondere an eine Partei ausgefolgt werden, so ist gemäss § 12 und der Anmerkung zur Tarifpost 117 Geb.-G. vor diesem Gebrauche, beziehungsweise der Ausfolgung an die Partei die in der Tarifpost 73 Geb.-G. festgesetzte Stempelgebühr durch vorschriftsmässige Verwendung von Stempelmarken (§ 4, P. 3, § 5 lit. b, dann §§ 6 und 7 der Finanz-Ministerial-Verordnung vom 28. März 1854, R.-G.-Bl. Nr. 70) zu entrichten.

Hievon werden die hochwürdigen Herren Matrikenführer zur Darnachtung in Kenntnis gesetzt.

Поруcae ся ВЧ. Душпастьрямъ до захованя въ урядованю.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 16. Лютого 1895.

Ч. 15.

Ч. 1545. — Подae ся до загалнокъ вѣдомости новый даръ на рѣчь фонда вдов.-сирот. съ стороны Товариства для вырбу ризъ церковныхъ въ Самборѣ.

Митрополитальный Ординарiатъ съ радостiю подae симъ до загалной вѣдомости, що фондъ Архiепаpxiальный вдовичо-сирот. получивъ въ мн-

нувшѣмъ 1894 роцѣ кѣлька значныхъ дарѣвъ добродѣльныхъ а именно кромѣ 400 зр. а. в. ѣтъ ВЧ. О. Пароха-Ювилата Иоанна Юзычньского зъ Борыничъ, и 200 зр. ѣтъ Асекурацiйного Товариства „Днѣстеръ“ въ Львовѣ о чѣмъ уже попередно подана була звѣтка, — надѣслало такожь квоту: 115 зр. 50 кр. а. в. и Товариство для вырбу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ, за котрый то даръ выражае ся предлежаимъ повне и заслужене узнане а такожь подяка въ имени обдареного фонда.

Отъ Митрополитального Ординарiата.

Львѣвъ, дня 20. Лютого 1895.

Ч. 16.

Ч. 1769. — Вывають ся ВЧ. Уряды декан. до надѣслана „Записники получаимыхъ грошей въ деканатѣ.“

Понеже до теперъ заледво кѣлька Урядѣвъ деканальныхъ предложило Митроп. Консистории „Записники грошей въ деканатѣ получаимыхъ“ котрый повиннъ бути рѣкрѣчно предкладанъ найдальше по конецъ Сѣчня кожного року — (См. розпор. Митроп. Консистории зъ д. 25. Сѣчня 1889 и 24. Листопада 1890 чч. 9151/888 и 8728), — то вызвають ся все прочы, щобы на теперъ найдальше до 21. Цвѣтня т. р. надѣслали за р. 1894, а въ будуще все точно въ терминѣ выше означенѣмъ, не выжидаячи безлотребныхъ упѣмненъ, сюда предкладали наведеней Записники для перегляду и урядового оцѣненя.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 21. Лютого 1895.

Ч. 17.

Ч. 1272. — О справозданяхъ маючихъ ся предложити Веч. Ординарiатскими Отпоручиками до ц. к. окружныхъ Радъ школьныхъ.

ВСЧ Отпоручники Ординарiатскы до ц. к. окружныхъ Радъ школьныхъ, котры до теперъ еще не предложили сюда справозданъ о своей чинности въ дотычныхъ Радахъ школьныхъ въ протягу минувшого року школьного, вызвають ся симъ, щобы таковы справоздания надѣслали сюда найдальше до дня 10. Цвѣтня (нов. ст.) сего року. При томъ додае ся, що выше сказаннй справоздания на будуще мають ся сюда предкладати кожного року найдальше до дня 1. Жовтня нов. ст.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 21. Лютого 1895.

Ч. 18.

Ч. 1795. — Новый наглядъ Октоиха.

Достохвальный Ставропигійскій Институтъ доиѣсь тутъ 14. Лютого с. р., що окѣнчило ся въ тамошнѣй типографіи печатане нового накладу Октоиха.

Книгу тую спродае Институтъ :

- а) въ брошурѣ по 15 зр. за екземпляръ,
б) въ хорошѣмъ и сильнѣмъ скряжѣмъ переплетѣ по 18 зр. за екземпляръ.

Тое подае ся до вѣдомости ВЧ. Клира; съ приказомъ, щобы всѣ церкви, котрѣ не мають книги той въ належито добрѣмъ станѣ, о тое нове выдане немедленно постарали ся.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 21. Лютого 1895.

Ч. 19.

Ч. 1393. — Поновляе ся приказъ, щобы прилога до ч. орд. 623 изъ 1890 „Небезпечно хорѣ и умирающѣ“ съ формуловъ Благословенія Апостольскаго съ повнымъ ѣтпустомъ въ часѣ смерти, находила ся въ кождѣй церквѣ, и кромѣ того въ парохіи для кождога Священника тожь парохіи. Также о св. Елеопомазанію.

Вже въ Архіерейскѣмъ посланію пѣдѣ ч. орд. 623 изъ 1890 (Вѣдомости ст. 185 сс.) упоминали Мы и упоминаемъ теперь всѣхъ ВЧ. Душпастырей о имени любви Христовой и любви ко душамъ, св. кровію Христовою ѣткупленнымъ и ѣт Господа имъ врученнымъ, а такожъ о имени того страшного отвѣта, котрый на судѣ Божѣмъ за всѣхъ имъ врученыхъ Вѣрныхъ зложити мусятъ: щобы съ якъ наибѣольшою старанностію и совѣтностію свои обязанности около хорыхъ и умирающихъ выполняли. Иншѣ хибѣ въ душпастырствѣ дадутъ ся ще поправити; но хибѣ при смерти поповнена вже не дасть ся поправити — а може ту ходити о цѣлу вѣчність умирающога! якъ зновѣ насупротивъ за совѣтне выполнене повинностей своихъ въ той найтяжшій и найстрашнѣйшій для чоловѣка часѣ, могутъ наибѣольше ласки и благословенія ѣт Г. Бога надѣяти ся въ житію своимъ и во время свои смерти. Длятого най ВЧ. Душпастырѣ обучують и упоминають парохіянѣ, щобы ихъ завчасу до хорыхъ зывано; и най будутъ готовѣ до той послуги въ кождѣй часѣ, а въ данѣмъ разѣ въ той самѣй хвилѣ; и най такожъ самѣ пѣсля можности и обстоятельствъ ѣтвѣджують хорыхъ, хоть вже Тайнами св. заосмотреныхъ. А особливо най уважають, щобы, о скѣлько лишь тое ѣтѣ нихъ залежитъ, нѣкто изъ парохіянѣ ихъ не умиравъ безъ сповѣди, причастія и елеопомазанія и такожъ безъ ѣтпуста Благословенія Апостольскаго. Упоминаемъ отже поновно, щобы и Благословеніе тое Священники одержавшѣ власть сію, не залишали всѣмъ небезпечно хорымъ и умирающимъ удѣляти; и то безъ взгляду на тое, чи они могутъ зъ иншого якога титулу ѣтпуста повный въ часѣ

смерти позыскати або нѣ, понеже такъ естъ для хорыхъ наибезпечнѣйше и найлѣпше.

Въ тѣмъ бо посланію Нашѣмъ освѣдчили Мы, що на пѣдставѣ власти ѣтѣ св. Апостольскаго престола одержаной, надаемъ однимъ, тамже выраженымъ заявленемъ Нашимъ всѣмъ тѣмъ Священникамъ такъ мѣрскимъ якъ и монашескимъ, котрѣ въ службѣ душпастырскѣй теперь поставленѣ суть або въ будучности черезъ цѣлый часѣ правленя Нашога въ сей АЕпархіи поставленѣ будутъ т. в. Парохамъ, Завѣдателямъ парохій, Сотрудникамъ и Душстаровникамъ такихъ закладѣвъ, котрѣ особнѣй метрики помершихъ провадятъ, доти, доки будутъ въ такѣй службѣ, власть, удѣляти Вѣрнымъ Благословеніе Апостольске съ повнымъ ѣтпустомъ въ часѣ смерти. Власть сія ѣтѣ Епископа дана, не перестаетъ въ разѣ уступленя або съ смертевъ Епископа; розумѣе ся але, що ти, котрѣ ажъ потому въ службу душпастырскую вѣйдутъ, вже ѣтѣ нового Управителя АЕпархіи власть таку отримати мусятъ.

Уживана теперь и приписана формула до удѣляня сего ѣтпуста походитъ ѣтѣ Папы Венедикта XIV; формулу тую припоровили Мы до нашего св. обряда, и она зѣстала апробована пѣсля дописи св. Конгрегациі ко розширено вѣры для обрядѣвъ восточныхъ пѣдѣ д. 11. лист. 1889 Ч. 1537/14. Употреблене приписаной сеи формулы естъ *конечне* до подаваня сего ѣтпуста; и еслибы н. пр. про бракъ дѣтчной книжки она не употребила ся, то и ѣтпуста не повыскуе ся.

Условія же зъ стороны недужного суть (пѣсля дѣтчного рескрипта св. Отца ко Намъ): щобы недужный правдиво каючи ся, исповѣдавши ся и запричащавши ся, або ели тое здѣлати не може, хоть сокрушенемъ сердцемъ имя Исуса устами, ели може, ели же нѣ, въ сердцю побожно зывавъ и смерть яко кару грѣха изъ рукъ Господнихъ терпеливо пріймивъ. Порадно буде, сіи условія (а им. послѣдне що до терпеливога принятія смерти) недужному предложити и его до того побудити, не непосредно передѣ удѣленемъ Благословенія въ притомности другихъ; але вже напередѣ при сповѣди, або вообще коли Священникъ съ недужнымъ самъ естъ. — Если же Благословеніе сіе удѣлюе ся недужному безпритомному, и такій недужный по одержанѣмъ Благословенію зновѣ до прутомности прійде, то належитъ тогды условія сіи доповнити.

Благословеніе сіе має ся удѣляти всѣмъ безъ изыятія (отже и дѣтямъ) тѣмъ, котрымъ удѣлюе ся розрѣшеніе, хоть бы лишь пѣдѣ условіемъ, въ небезпечнѣй хорѣ або въ якѣмъ небудь небезпеченствѣ смерти (н. пр. такожъ на смерть осужденымъ, ели кають ся). И порадно естъ въ хорѣбахъ подавати тое правильно за однимъ разомъ по сповѣди, причастію и елеопомазанію; а ѣткладати ино въ такихъ вынятковыхъ случаяхъ, коли може або выпадае и. св. Елеопомазаніе ѣтложити т. в. ели недугъ ще неконче оказуе ся тяжкій, им. ели хорый самъ ще не чувствуе ся небезпечно хорымъ, и бѣльше зъ прозорливости на всякій случай, нѣжь зъ конечности, Священника до себе просити и ели Священникъ безъ трудности въ разѣ погрѣшеня хоробы може бути зновѣ призваный.

Дозволено єсть, бѣльше недужныхъ разомъ удѣлнати о условіяхъ сего ѡтпуста, и имъ разомъ удѣлнати Благословеніе Апостольске, змѣняючи формулу приписану ѡтвѣтно що до числа и рода. Но слова: „Господь нашъ Іисусъ Христосъ“ и. пр. ажъ до „тебѣ удѣляю во имя Отца и Сына и святаго Духа. аминь“ мають надѣ каждымъ недужнымъ особно произносити ся.

Въ одній и той самій хоробѣ, т. є. въ тѣмъ самѣмъ небезпеченствѣ смерти, Благословеніе сіє нѣколи не має повтарятн ся; хотьбы и. пр. недужный тое въ грѣху смертнѣмъ принявъ, або потому наново въ грѣхъ смертнй впавъ. Причина тому єсть та, понеже Благословеніемъ симъ надає ся ѡтпустъ, не заразы тогды, але ажъ въ самій хвилѣ смерти получаємый. Приписаніи условія могутъ вже впередъ доповнити ся и звькло такъ двѣ ся; ѡтпустъ же самъ достунити недужный ажъ въ самій хвилѣ смерти, если тогды належито успособлений будє. — Если же небезпеченство смерти, въ котрѣмъ Благословеніе сіє удѣлене було, минє и новє настане, тогды, якъ всѣ Тайны св., такъ и Благословеніе сіє наново подати ся має.

А чи той, кто позыскає ѡтпустъ повный въ часъ смерти, будє вже вѣльнымъ ѡтъ всякой муки въ чистилищи? Будє вѣльнымъ, если за всѣ и наименшій грѣхи свои правдиво надѣ все кає ся; если отже жадно не порядного (бѣльше або менше добровѣльного) привязаня до себе и до рѣчей земныхъ въ собѣ не лишає, и дѣйстно готовъ єсть скорше все терпѣти и все, хоть бы и житє спратити, нѣжъ наименшимъ грѣхомъ Г. Бога образити (и. пр. наименшу неправду сказати). Може бути, що таке успособленє при такъ глубоко въ природѣ нашій вкоренєнѣмъ не поряднѣмъ самолюбію и злыхъ склонностяхъ весьма рѣдке єсть и лишь при довгѣмъ упражненію въ самоотверженію и любовѣ Божій можливе; однакѣ по крайній мѣрѣ будємъ вѣльний ѡтъ кары, если не за всѣ, то хоть за тѣи грѣхи нашѣ, за котрѣ правдиво надѣ все каємъ ся, и маємъ крѣнке постановленє, въ жаднѣмъ разѣ ихъ не допускати ся.

Разомъ съ помянутымъ Нашимъ посланіемъ роздєлани Мы особно выпечатану прилогу пѣдъ заглавіемъ „Небезпечно хорій и умираючі“, въ котрѣй находятъ ся коротко найважнѣйшій рѣчи що до душпастьерской старанности взглядомъ недужныхъ и умираючихъ, и заразомъ формула сего Благословенія Апостольского въ часъ смерти, съ додаткомъ молитвъ и благословеній церковныхъ для хорыхъ и умираючихъ. До тыхъ молитвъ и благословеній надалисьмо властію Намъ прислужуючою ѡтпуста 40-дневнй, для тыхъ особъ и пѣдъ тыми условіями, якї тамже на мѣсци выраженїи суть; но ѡтпуста тїи не можъ за помершихъ ѡфрѡвати. — Прилога сія, выпечатана въ форматѣ нового Требника Львѣвского, выслала ся насампередъ для каждой церкви, щобы въ Требникъ вправлена була; а если церковь Требника того формата не має, щобы ю особно оправити и разомъ съ Требникомъ до хорыхъ брати. А окрѣмъ того выслала ся прилога сія ще и до каждой парохїи въ тѣлько примѣрникахъ, кѣлько Священникѣвъ при тѣй же парохїи находятъ ся; щобы тїи примѣрники особно оправили ся, и яко власнѣсть церкви у каждого Священника дома були на припадокъ наглыхъ случаєвъ, коли треба въ тѣй

хвилѣ спѣшити и нема часу до церкви ити; а на такї наглїи выпадки треба такожъ сосудецъ съ елеємъ у себе готовый мати.

Но понеже показало ся, що декуда сего сошита о „небезпечно хорыхъ и умираючихъ“ съ формуловъ „Благословенія Апостольского въ часъ смерти“ нема; и такожъ при испьтахъ конкурсовыхъ являла ся частѣйше невѣдомѣсть той рѣчи и условій, потрібныхъ до позысканя тогожъ ѡтпуста: ддятого предкладаючи ще разъ рѣчь тую, спеціально взглядомъ Благословенія Апостольского въ часъ смерти, приказуємъ поновно и на совѣтъ всѣхъ Душпастьерей вкладаємъ, абы сошитъ той находивъ ся въ каждой церквѣ, и окрѣмъ того яко власнѣсть церкви въ дома у каждого Священника, кѣлько ихъ єсть при каждой парохїи або якѣмъ небудъ душпастьерствѣ. А де того доси нема, має Настоятель парохїи о тѣлько примѣрникѣвъ, кѣлько треба, до Митр. Консисгорїи удати ся, присылаючи заразомъ належитѣсть по 10 кр. за одєнь примѣрникъ, або переказомъ почтовымъ або въ маркахъ листовыхъ.

Если же омаже ся гдє залишенє сеи рѣчи, то будє тое уважати ся яко доказъ недбальства въ душпастьерствѣ и браку любви для душъ собѣ повѣренныхъ.

ВЧ. Настоятелей деканатѣвъ обовязуємъ въ совѣсти, щобы при визитахъ деканальныхъ пересвѣдчили ся, чи розпорядженє сіє всюды єсть выповненє.

Вкѣднцї повтаряємъ ще изъ тогожъ помянутого посланія Нашого взглядомъ **Елеопомазанія**, що тая, ѡтъ Господа спеціально для хорыхъ установлена Тайна має всегда въ сѣмъ небезпечно хорымъ удѣляти ся въ тѣй ихъ тяжкѣй потребѣ на добро души и тѣла и на помѣчь въ разѣ смерти. Въ цѣли же улєкшена подаваня сеи Тайны св. всѣмъ хорымъ, дозволяє ся удѣляти ю пѣсля припису Требника „въ кратцѣ“. И зауважає ся, що въ данѣмъ разѣ не лишь помазанє нѣгъ и. пр. при положницияхъ опустити можъ, но и взагалѣ помазанє грудєй у женщинѣвъ, яко неконечнє до подаваня Тайны сеи. Пригадує ся также ВЧ. Священству, що нѣкакъ не єсть дозволено, що небудъ ѡтъ Вѣрныхъ впрѣсть або убочно жадати за удѣленє св. Елеопомазаня, чи то для себе чи для дяка або церкви.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. Лютого 1895.

Ч. 20.

Ч. 1916. — О розсылцѣ шематизма на рѣкъ 1895.

Розсылають ся шематизмы на р. 1895 съ препорученємъ, щобы ВСЧ. Уряды декан. належитѣсть за шематизмъ 1 зр. ѡтъ поодинокихъ гр. к. Урядѣвъ парохїяльныхъ стягнули.

Отъ Митрополитальной Консисгорїи.

Львѣвъ, дня 26. Лютого 1895.

Ч. 21.

Ч. 10.709/94. — Повѣдомляє ся ВЧ. Духовенство о важности свѣдоцтвъ конкурсовыхъ при поданяхъ о парохіяхъ.

Понеже заходять неразь при убѣганю ся о опорожненій парохіяхъ сумнѣвы що до важности свѣдоцтва конкурсового, то Митроп. Ординаріатъ видать ся бути споводованымъ розпорядити и подати до вѣдомости ВЧ. Духовенства Архідієцезального, що важность свѣдоцтва здѣланого испита конкурсового парохіального має сягати ажъ до самого послѣднего дня оголошеного конкурсу.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 28. Лютого 1895.

Ч. 22.

Ч. 11.668/94. — Въ справѣ важности декретѣвъ увѣльненія отъ испита конкурсового парохіального.

Позаякъ часто случаетъ ся, що Священники получившій увѣльненіе отъ испита конкурсового, дотычній грамоты не отбирають и часами многій роки таковой въ урядахъ деканальныхъ лежать, а то для того, чтобы таксу загальнымъ збранемъ Священства Архідієцезального установлену не платити, и доперва въ потребѣ убѣгательства о приходы грамоту отбирають, то Митроп. Ординаріатъ видать ся бути споводованымъ, отновити выдане подѣ днемъ 16. Червня 1881 р. до ч. 5105 розпоряджене, котрымъ постановлено, чтобы въ будуче каждый Священникъ получившій увѣльненіе отъ испита конкурсового парохіального найдалше до трехъ мѣсяцѣвъ зложивъ въ Урядѣ деканальномъ приписану на фондъ вдовичо-сиротинскій таксу и декретъ одобравъ.

Если то не наступитъ до трехъ мѣсяцѣвъ, ВЧ. Урядъ деканальный зверне декретъ увѣльненія отъ испита конкурсового до Митроп. Консисторіи, где той же уневажнитъ ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 28. Лютого 1895.

Ч. 23.

Ч. 110/орд. — Въ справѣ ново завязаного Товариства опѣки надъ вязнями кару отбывшими въ Станиславѣвъ.

На прошене ц. к. Дирекціи закладу карного въ Станиславѣвъ подае ся до вѣдомости ВЧ. Духовенства, що и тамъ завязало ся Товариство опѣки надъ вязнями кару отбывшими таке яке въ Львѣвъ отъ многыхъ лѣтъ съ таковымъ пожиткомъ долею вязнѣвъ кару укѣнчившихъ занимае ся. Поручаючи

тоу Товариство опѣкъ ВЧ. Священства має Митроп. Ординаріатъ повну надѣю, що ВЧ. Духовенство Митроп. Архідієцезии при каждой надаряющей ся способности тую такъ полезну институцію свою помочью охочо и готово вспирати не залишитъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 6. Марта 1895.

Ч. 24.

Ч. 2433. — Препоручаетъ ся дѣло ВЧ. О. Бѣлинського „Десять заповѣдей Божихъ.“

ВЧ. О. Петръ Бѣлинскій, парохъ въ Должанцѣ (п. Тарнополь), выдавъ науки духовній подѣ заглавіемъ: „Десять заповѣдей Божихъ, поясненій въ XIX проповѣдяхъ.“ Дѣло тоу препоручаетъ ся ВЧ. Клиру яко пожиточный подручникъ. Можна оное отримати у Автора въ цѣнѣ 1 зр. 30 кр. вразѣ съ рекомендацїонновѣ посылковъ; цѣна книгарска вѣтъ 1 зр. 50 кр.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Марта 1895.

Ч. 25.

Ч. 246/орд. — Поновляетъ ся препоручене выданъ людовыхъ ВЧ. О. Джулинського.

Поновляетъ ся препоручене и на совѣсть всѣхъ ВЧ. Душпастврей вкладае ся вспиране и можливе розширане выданъ ВЧ. О. Льва Джулинського, пароха въ Лапшинѣ (п. Бережаны), въ добромъ духу для народа писаныхъ; а именно часописи Посланникъ (цѣна рѣчно 2 зр., пѣвочно 1 зр.) и книжочокъ мисійныхъ (що мѣсяца одна, по 3 кр.). Послѣднѣ книжочка мисійна ч. 4 має мѣстити въ собѣ „Читанія духовній о святѣй сповѣди“, власне на великій пѣстѣ придатній.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. Марта 1895.

Ч. 26.

Ч. 1869. — Въ дѣлѣ побираня и роздаваня нового мѣра св.

Пригадуе ся ВЧ. Настоятелямъ деканатѣвъ (зри Вѣдомости 1889 ст. 108 и 1890 ст. 110), що суть обовязаній, заразь по посвященю нового мѣра св. о тоужь просити; и то всегда, хотьбы побиране при якѣйсь способности осо-

бисто діяло ся, съ сопровождаемъ письма урядового. И о надоспѣвшѣмъ мурѣ належитъ заразъ кондеканальный Клиръ повѣдомити; а всѣ Душпастырѣ суть обовязаніи, муро св. для своихъ парохій безпроводочно обновити — або на выначенѣмъ необавомъ по Великодни соборчику, або сли такой соборчикъ не назначаетъ ся, кождый особно самъ або черезъ пбсланца въ сосудѣ опечатанѣмъ.

Дальше наводитъ ся, що муро св. выдае ся зъ ѳси въ илькости одной осьмой литры для 18, а пѣвъ осьмой для 9 церквей. Длятого мають и ВЧ. Настоятельѣ деканатѣвъ якусь ѳтповѣдну мѣру для поодинокихъ церквей мати, хоть не конче однаку для кождоу, им. що до церквей матерныхъ и дочерныхъ.

Въ кѣнци примѣчаетъ ся, щобы надбслана тутъ деканальна мурница була мѣчна, съ добрымъ, закручующимъ ся затканемъ и зъ давнѣйшого мура, котре все мае бути спаленымъ зовсѣмъ очищена. То само разумѣе ся такожь о малыхъ мурницахъ поодинокихъ церквей.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. Марта 1895.

Ч. 27.

Ч. 2745. — Въ дѣлѣ повстримуваня руху емиграційного до Бразиліи.

По причинѣ нещастного руху емиграційного, який въ многихъ повѣтахъ нашего краю опанувавъ нашъ нарѣдъ, дѣлаючи многихъ зъ нашихъ людей пожалованя гѣдными жертвами безсовѣстныхъ агентѣвъ, выдала висока Президія ц. к. Намѣстництва п. д. 11. Марта с. р. ч. 2488 слѣдующе розпоряджене:

„Горячку емиграційну обнимающую нарѣдъ чимъ разъ сильнѣйше, пѣдтримують въ бѣльшой части агенты италійскій, котрї маючи запевнену нагороду за дѣставлене емигрантѣвъ до перевозу морского, хѣснують зъ того легкого заробку, не журачи ся о дальшу судьбу емигрантѣвъ.

Якъ свѣдчатъ информация, котрымъ автентичности ѳтказати не можна, емигранты дуже часто не мають свободы при выборѣ мѣсяца поселеня и занятя, а стають ся лишь жертвою агентѣвъ, котрї ихъ запродають до занятїи грозячихъ здоровю и житю. Хоронити нарѣдъ передъ такою судьбою есть обовязкомъ властей; однако выповнене того обовязку есть тымъ труднѣйше, понеже агенты поучають нарѣдъ, въ який способъ зарядженя властей уничтожити можна.

Понеже узискане пашпорту або сертификату емиграційного есть затруднене черезъ приписы уставъ войсковыхъ якъ и приписы о выказаню средствъ до подорожи, то агенты розголошують, що выстарчае свѣдоцтво уродженя а за перевѣзъ не платитъ ся ничего.

Въ виду того нарѣдъ сельскій старае ся лишь о узисканя метрики и не надумуючись бѣльше, о якихъ-будь средствахъ пускае ся легкодушно въ подорожь.

Въ виду того маю честь просити Высокопреподобну Консисторию о ѳтповѣдне поучене Урядѣвъ парохіальныхъ пѣдъ вглядомъ выдаваня метрикъ уродженя для емигрантѣвъ.“

Митрополитальный Ординаріята, подаючи тое розпоряджене високою Президіи ц. к. Намѣстництва до вѣдомости ВЧ. Духовенства, препоручаетъ ему встримовати ся съ выдаванемъ метрикъ для емигрантѣвъ, а противно впливати благоразумно на людей, щобы не давались уводити ложнымъ и безсовѣстнымъ агитаціямъ, обѣщующимъ имъ за моремъ золотїи горы, а въ дѣйствости выставляющимъ ихъ на крайну нужду и марну погибель.

Для тымъ успѣшнѣйшого и тымъ енергичнѣйшого противудѣланя тымъ злымъ агитаціямъ зъ стороны ВЧ. Духовенства, подаемъ тутъ ѳдзову, выслану въ дѣлѣ емиграціи черезъ Львѣвске Товариство св. Рафаила п. д. 18. Марта с. р. до своихъ мужей довѣрія:

„Звѣстїи суть загално розмѣры емиграціи до Бразиліи, грасуючої теперь въ многихъ всхѣдныхъ повѣтахъ нашего краю.

Та емиграція не есть користна ни для емигрантѣвъ ни для прочоу суспѣльности. Въ виду сего тяжитъ на суспѣльности обовязокъ той рухъ взяти въ свою опѣку и усиленно старати ся, щобы якъ наибѣльше злагодити его нещастїи наслѣдки.

Въ многихъ краяхъ такую задачу сповняють въ знаменитый способъ Товариства св. Рафаила.

Цѣлю тыхъ Товариствъ не есть ни наименше попиране емиграціи. Ихъ дѣяльність почиваетъ на тѣмъ, що слѣдятъ, яка судьба ожидае емигрантѣвъ въ чужинѣ, а людей здецидованныхъ на емиграцію поучають и берутъ въ опѣку передъ многими опасностями, яки имъ грозятъ ѳтъ хвилѣ, коли повзяли намѣрене опущеня родинного краю, ажь до хвилѣ, коли стануть у цѣли своєї емиграціи. Тїи опасности пѣдъ вглядомъ вѣры и обычаѣвъ, языка и народности, неменше пѣдъ вглядомъ мастковымъ суть за поважнїи, щобы не узнати великой важности Товариства св. Рафаила.

Тому мыслею поведованїи вступилисьмо до истнующого ѳтъ кѣлькохъ лѣтъ Австрійского Товариства св. Рафаила въ Вѣднїи, за котрого згодю завязалисьмо въ Львѣвъ Комитетъ Товариства св. Рафаила. Завязане нашего комитету дѣзнало жичливого принятя зъ стороны Высокихъ Властей такъ мїрскихъ якъ и духовныхъ. Зарбно загалъ нашей суспѣльности довѣдавъ ся съ радостю о розпочатю акціи опѣки для емиграціи.

Щобысьмо могли въ належитый способъ вывзати ся зъ нашей задачи, постановилисьмо запросити на делегатѣвъ нашего комитету певне число особъ до працѣ обывательской охотныхъ, а зъ розваги и правового характеру звѣстныхъ, замешкалыхъ въ повѣтахъ, въ котрыхъ пануе рухъ емиграційный.

Въ тѣи мысли звертаемъ ся до Вашоу Всечестности съ прошенемъ, щобысьте зволили приняти урядъ делегата Товариства св. Рафаила, а зарзомъ щобысьте всказали намъ особы въ околицѣ Вашѣи замешкалїи, до котрыхъ маемъ звернути ся въ тѣи самѣи цѣли.

На теперь доносимо що слѣдуе:

Комитетъ нашъ постановивъ збрати точнй вѣдомости о тѣмъ, що ожидае эмигрантѣвъ нашихъ въ Бразиліи. — То, що звѣстнымъ естъ въ краю нашѣмъ о эмиграціи до Бразиліи, опирае ся на вѣдомостяхъ зъ передъ двохъ лѣтъ, збранихъ въ часѣ эмиграціи зъ Королевства польского. Заходить обавя, що судьба нынѣшнихъ эмигрантѣвъ буде о много гѣрша, а именно, що будуть мусѣли осѣсти не въ станѣ Парана, зъ всѣхъ найдѣтнѣйшѣмъ, але въ станѣ San Paulo, где будуть ужиті до працѣ на плантаціяхъ, яко прості зарбѣнники, а грунтѣвъ жадныхъ не дѣстануть. Щобы ту рѣчь выяснити, выѣхавъ на наше прошене проф. Дрѣ Іосифъ Семирадзкій до Генуѣ, где находится ся зарядъ компаніи корабельной, перевозячей эмигрантѣвъ до Бразиліи. Въ виду того просимо горячо, щобысьте зволити доложити якъ найусильнѣйшихъ старанъ, щобы намѣряючій эмигровати вестримали ся съ выѣздомъ и продажею грунтѣвъ ажъ до отриманя вѣдомостей ѣтъ насъ, котрй будемъ старали ся якъ найскорше подати.⁴

Митрополитальный Ординаріатъ, подаючи до вѣдомости ВЧ. Духовенства ту ѣдову Товариства св. Рафаила, препоручае зветосовати ся такожь до прошеня при кѣнци ѣдовы выраженого, повстримовати всѣми силами людей ѣтъ згубной эмиграціи и вилывати на нихъ, щобы не марновали свои батькѣвщины та не ишли въ чужій, незнаій краѣ далекій, щобы тамъ не знаючи ни ихъ языка ни звычаѣвъ, обдертй и гроша позбавленй, ставали ся невѣльниками людей безъ совѣсти, котрй бы ихъ неспособныхъ до жадного ремесла, уживали до тяжкихъ робѣтъ, вызыскуючи ихъ силу физичну а даючи имъ за цѣлу заплату хйба лишь яку таку поживу, щобы могли жити и въ працѣ не устали.

Митрополитальный Ординаріатъ, знаючи о потребѣ и пожиточности Товариства св. Рафаила, котру вже неразъ въ своихъ ѣбѣжникахъ пѣдносивъ, препоручае ВЧ. Духовенству, щобы въ дѣлахъ эмиграціиныхъ, въ случаяхъ якихъ агитаціи и т. п., безпрыволочно ѣтносило ся до Львѣвского Товариства св. Рафаила, и щобы охотно принимало его запрошеня до участи въ его заходахъ въ характерѣ делегатѣвъ, мужей довѣря, дорадцѣвъ и т. п.

Адреса комитету того Товариства естъ: Львѣвъ, Читальня католицка, ул. Коперника ч. 5.

Въ складѣ же того комитету входятъ слѣдуючій члены:

Яко предсѣдатель: Графъ Францъ Потулицкій, презесъ Рады повѣтвой въ Перемышлянахъ; яко мѣсто предсѣдатель: Едвардъ Енджековичъ, членъ Выдѣлу кравого. — Яко делегатъ гр. кат. Митрополитального Ординаріату: Дрѣ Іоаннъ Бартошевскій, професоръ университету; яко делегатъ лат. Архіепископского Ординаріату: Дрѣ Жигмонъ Ленкевичъ, каноникъ лат. капитулы; яко члены комитету: О. Іоаннъ Гнатовскій, катхитъ гимназ.; О. Феликсъ Малярскій, викарій катедральный; Дрѣ Казиміръ Оларскій, професоръ политехники; Дрѣ Тадей Пилять, професоръ университету, посоль на Соймъ кравый; князь Павелъ Сапѣга; Дрѣ Іосифъ Семирадзкій, професоръ университету; Максимилянъ Туллие, професоръ и ректоръ политехники; Юлій Топольницкій, правникъ; Дрѣ Генрихъ Вельвейскій, посоль

до Думы державной; Романъ Выбрановскій, Вицепрезесъ Рады повѣтвой въ Перемышлянахъ.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 22. Марта 1895.

Ч. 28.

Обвѣщеня конкурсовй.

Митрополитальна Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

а) п. д. 2. Марта 1895 съ речинцемъ до дня 11. Цѣтня 1895:

Ч. 2237. — Ракѣвъ съ прил. Надѣвъ, деканата Перегиньского, наданя Цѣсарского;

б) п. д. 7. Марта 1895 съ речинцемъ до д. 2. Мая 1895:

- Ч. 2243. — Колоколинъ, деканата Журавеньского, наданя Ординаріатского,
Ч. 2366. — Махнѣвцѣ съ прил. Торговѣ, деканата Золочѣвского, наданя приватного;
Ч. 2371. — Стрѣлкѣвъ, деканата Стрйского, наданя приватного;

в) п. д. 14. Марта 1895 съ речинцемъ до д. 9. Мая 1895:

- Ч. 2545. — Коростѣвъ, деканата Скольского, наданя приватного;
Ч. 2546. — Повѣтно съ прил. Цунѣвъ, Сторона и Зушицѣ, деканата Городецкого, наданя Преосвященного Архіепископа Львѣвского обр. лат.;

г) п. д. 21. Марта 1895 съ речинцемъ до д. 16. Мая 1895:

- Ч. 2816. — Усте, деканата Роздѣльского, наданя фундаціи Станислава графа Скарба,
Ч. 2817. — Пеняки съ прилученою Гута Пеняцка, деканата Заловецкого, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

УМІЩЕННЯ.

а) Завідательства получили ОО.:

- Ч. 1058. Григорій Дяковъ, сотр. Роздола, въ Махнівцяхъ,
 Ч. 1306. Тома Бородайкевичъ, завѣд. Калагарѳвки, въ Вертелцѣ,
 Ч. 1471. Николай Дерлиця, завѣд. Ходовичъ, въ Гоговѣ,
 Ч. 1707. Петръ Петрицкій, завѣд. Дашавы, въ Колоколинѣ,
 Ч. 2018. Кирилль Левецкій, був. завѣд. Калужа, въ Лопатинѣ,
 Ч. 2121. Людоміръ Константиновъ (дв. им.) Зарицкій, завѣд. Цѣневой, въ Устю,
 Ч. 2140. Володиміръ Чепѣль, завѣд. Лукавицѣ нижн., въ Стрѣльковѣ,
 Ч. 2266. Теофиль Бобикевичъ, завѣд. Илемя, въ Гозѣвѣ,
 Ч. 2267. Северинъ Габрусевичъ, завѣд. Дубша, въ Ольхѳвци,
 Ч. 2317. Михайль Яцкевичъ, завѣд. Янова, въ Хороснѣ.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 1531. Николай Стисловскій, завѣд. Годова, въ Роздолѣ,
 Ч. 1561. Юліанъ Даеровичъ, новопост. пресвитеръ, въ Николаевѣ,
 Ч. 1717. Володиміръ Рудаевскій, сотр. Мостыща, въ Пойлѣ,
 Ч. 2156. Илярій Гучковскій, новопост. пресв., въ Чемерняцяхъ,
 Ч. 2261. Евгений Лопатинскій, сотр. Острова, въ Баворовѣ,

Введенъ ОО.:

- Ч. 1103. Михайль Клюкъ въ сотр. въ Кальнѳмъ,
 Ч. 1203. Іоаннъ Головкиевичъ въ завѣд. Новицѣ,
 Ч. 1206. Северинъ Наконечный въ завѣд. Скорикъ,
 Ч. 1322. Іоаннъ Дорожинскій въ сотр. въ Островѣ,
 Ч. 1408. Лука Полохайло въ сотр. въ Оравѣ,
 Ч. 1726. Григорій Комарянскій яко парохъ Бережницѣ,
 Ч. 1923. Михайль Тындюкъ яко парохъ Яленковатого,
 Ч. 2144. Іоаннъ Созанскій яко парохъ Журова.

Ублненій:

- Ч. 1203. О. Іоаннъ Головкиевичъ ѳтъ сотр. въ Новицѣ.

Въ пропозиціи принящ ОО.:

- Ч. 230. на Дашаву въ тернѣ: 1. Тома Березовскій, 2. Іоаннъ Щуровскій, 3. Іосифъ
 Высочанскій — а въ списѣ: Петръ Чекалюкъ, Петръ Петрицкій, Петръ
 Яцшинъ, Левъ Фицаловичъ, Володиміръ Борысевичъ, Евстахій Качмарскій,
 Іоаннъ Тамцюракъ и Григорій Комарянскій;
 Ч. 561. на Тарнополь: 1. Іоаннъ Макаревичъ и 2. Володиміръ Громницкій;
 Ч. 729. на Сопотъ: Іоаннъ Куликъ самъ одинъ;
 Ч. 818. на Любшу: 1. Маріанъ Заячковскій, 2. Николай Левецкій и 3. Юліанъ
 Левинскій;
 Ч. 1310. на Стрѣльска въ тернѣ: 1. Кирилль Фаціевичъ, 2. Іоаннъ Кобриневичъ,
 3. Іоаннъ Щуровскій — а въ списѣ: Юліанъ Бачинскій, Володиміръ Бо-
 рысевичъ и Емилианъ Мальчинскій;
 Ч. 1223. на Ясенѳвцѣ: 1. Іоаннъ Гургалъ, 2. Володиміръ Лотоцкій и 3. Николай Малый

Презенты получили ОО.:

- Ч. 560. Юліанъ Габрусевичъ на Годѳвѣ,
 Ч. 562. Николай Бѣлецкій на Пацькѳвѣ,
 Ч. 703. Іоаннъ Созанскій на Журѳвѣ,
 Ч. 819. Юліанъ Зубрицкій на Яхторѳвѣ,
 Ч. 828. Емилианъ Бѳберскій на Суходѳлѣ,
 Ч. 1093. Орестъ Коновалець на Янѳвѣ,
 Ч. 1218. Юліанъ Левецкій на Ракѳвѣ,
 Ч. 1312. Іосифъ Медвецкій на Урлевѣ,
 Ч. 1385. Юліанъ Серончковскій на Прошову,
 Ч. 1388. Іоаннъ Березинскій на Переволочну,
 Ч. 1469. Володиміръ Громницкій на Тарнополь,
 Ч. 1560. Іоаннъ Тымцюракъ на Дашаву,
 Ч. 1591. Кирилль Фаціевичъ на Стрѣльска,
 Ч. 1386. Володиміръ Борысевичъ на Бѣлку,
 Ч. 1672. Яковъ Сыроѳдовъ на Богутинѣ,
 Ч. 1673. Маріанъ Литвинъ на Бѳбщаны,
 Ч. 1686. Ник^олай Малый на Ясенѳвцѣ,
 Ч. 2120. Маріанъ Заячковскій на Любшу,
 Ч. 2269. Михайль Шавала на Заболотцѣ.

Зъ полученныхъ презентъ зрезигновали ОО.:

- Ч. 1945. Юліанъ Левецкій на Ракѳвѣ,
 Ч. 2076. Стефанъ Донаровичъ на Сихѳвѣ.

Вставлено ся до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 560. Юліана Габрусевича на Годѳвѣ,
 Ч. 562. Николая Бѣлецкого на Пацькѳвѣ,
 Ч. 703. Іоанна Созанского на Журѳвѣ,
 Ч. 819. Юліана Зубрицкого на Яхторѳвѣ,
 Ч. 823. Емилиана Бѳберского на Суходѳлѣ,
 Ч. 1093. Ореста Коновальца на Янѳвѣ,
 Ч. 1312. Іосифа Медвецкого на Урлѳвѣ,
 Ч. " Володиміра Шенкирика на Бокѳвѣ,
 Ч. 1385. Юліана Серончковского на Прошову,
 Ч. 1388. Іоанна Березинского на Переволочну,
 Ч. 1469. Володиміра Громницкого на Тарнополь,
 Ч. 1560. Іоанна Тымцюрака на Дашаву,
 Ч. 1586. Володиміра Борысевича на Бѣлку,
 Ч. 1591. Кирилла Фаціевича на Стрѣльска,
 Ч. 1672. Якова Сыроѳдова на Богутинѣ,
 Ч. 1673. Маріана Литвина на Бѳбщаны,
 Ч. 1686. Николая Малого на Ясенѳвцѣ,
 Ч. 2120. Маріана Заячковского на Любшу,
 Ч. 2269. Михайла Шавалы на Заболотцѣ.

Высока Президіи ц. к. Намѣстничества соглашав ся на канон. институціи ОО.:

- Ч. 103. Іосифа Красноперы на Скорикъ,
 Ч. 145. Володиміра Сойки на Цѣневу,
 Ч. 201. Григорія Куичинского на Кадлубска,
 Ч. 202. Юліана Галькевича на Ходовичи,

- Ч. 1059. Николай Бѣлецкого на Пацкѣвѣ,
 Ч. 1092. Іоанна Барановского на Дубше,
 Ч. 1156. Юліяна Габрусевича на Годбѣвѣ,
 Ч. 1345. Юліяна Зубрицкого на Яхторбѣвѣ,
 Ч. 1246. Іоанна Созаньского на Журбѣвѣ,
 Ч. 1386. Терентія Доманика на Ольшаницю,
 Ч. " Кароля Левецкого на Ляшки корол.,
 Ч. 1812. Емилиана Боберского на Суходбѣвѣ,
 Ч. 1813. Ореста Коновальца на Янбѣвѣ,
 Ч. 2117. Володимира Громницкого на Тарнополь,
 Ч. 2118. Іоанна Тымцюрака на Дашаву,
 Ч. 2119. Володимира Борысевича на Бѣлку,
 Ч. 2328. Іосифа Медвецкого на Урлѣвѣ,
 Ч. " Володимира Шенкирика на Бокбѣвѣ,
 Ч. 2358. Юліяна Серончковского на Прошову,
 Ч. 2425. Іоанна Березивьского на Переволочну.

До канон. институціи возвані OO.:

- Ч. 103. Іосифъ Краснопера на Скорпки,
 Ч. 145. Володимиръ Сойка на Цѣневу,
 Ч. 201. Григорій Кущиньскій на Кадлубиска,
 Ч. 202. Юліанъ Галькевичъ на Ходовичи,
 Ч. 1059. Николай Бѣлецкій на Пацкѣвѣ,
 Ч. 1092. Іоаннъ Барановскій на Дубше,
 Ч. 1156. Юліанъ Габрусевичъ на Годбѣвѣ,
 Ч. 1345. Юліанъ Зубрицкій на Яхторбѣвѣ,
 Ч. 1246. Іоаннъ Созаньскій на Журбѣвѣ,
 Ч. 1812. Емилианъ Боберскій на Суходбѣвѣ,
 Ч. 1813. Орестъ Коновалець на Янбѣвѣ,
 Ч. 2117. Володимиръ Громницкій на Тарнополь,
 Ч. 1118. Іоаннъ Тымцюракъ на Дашаву,
 Ч. 2119. Володимиръ Борысевичъ на Бѣлку,
 Ч. 2328. Іосифъ Медвецкій на Урлѣвѣ,
 Ч. " Володимиръ Шенкирикъ на Бокбѣвѣ,
 Ч. 2358. Юліанъ Серончковскій на Прошову.

Канон. институціи получили OO.:

- Ч. 28. Іоаннъ Павлусевичъ на Долгу,
 Ч. 1050. Григорій Комарявскій на Бережницю,
 Ч. 1114. Евгевій Гошовскій на Збонска,
 Ч. 1707. Николай Бѣлецкій на Пацкѣвѣ,
 Ч. 1846. Іоаннъ Созаньскій на Журбѣвѣ,
 Ч. 1840. Юліанъ Зубрицкій на Яхторбѣвѣ,
 Ч. 2140. Юліанъ Галькевичъ на Ходовичи,
 Ч. 2266. Николай Курбасъ на Илеме,
 Ч. 2267. Іоаннъ Барановскій на Дубше,
 Ч. 2317. Орестъ Коновалець на Янбѣвѣ,
 Ч. 2318. Емилианъ Боберскій на Суходбѣвѣ,
 Ч. 2319. Корнелій Мондѣбовичъ на Калагарѣвку,
 Ч. 2320. Юліанъ Габрусевичъ на Годбѣвѣ,
 Ч. 2424. Володимиръ Громницкій на Тарнополь,
 Ч. 2426. Кароль Левецкій на Ляшки корол.,

- Ч. 2427. Терентій Доманикъ на Ольшаницю,
 Ч. 2428. Володимиръ Сойка на Цѣневу.

Некрологія.

- Ч. 1685. Антоній Кальчиньскій парохъ Гвѣздычова, номеръ дня 12 Лютого 1895.
 Душа его поручае ся молитвамъ ВЧ. Клира.

Ч. 2806. — Выказъ всѣхъ жертвъ впынувшихъ ътъ 1. Сѣчня 1895
 до кѣнца Лютого 1895 р. до канцеляріи Митроп. Консисторіи:

а) на потреби Святѣйшого Отца:

Дня	з/л	Вч. Урядъ парох. въ	Завидовичахъ	1 зр.	52 кр.
"	"	"	Вишенцѣ вел.	1 "	17 "
"	"	"	Иловѣ	1 "	— "
"	10/1	"	Долбѣмъ	2 "	— "
"	15/1	"	Шляхтинцахъ	1 "	— "
"	22/1	Всесв. О. Дръ Іос. Мѣльницкій		1 "	— "
"	20/1	Вч. Урядъ парох. въ	Глиннахъ-заст.	1 "	— "
"	31/1	"	Бруховичахъ	1 "	50 "
"	9/2	"	Выснѣ	— "	50 "
"	13/2	"	Скварявѣ	1 "	— "
"	25/2	"	Дубравцѣ		
				Разомъ 12 зр.	69 кр.
				а съ попередными 15 "	18 "
				Загальна квота 27 зр.	87 кр.

б) на церковь св. Іоакима съ Рамѣ:

Дня	з/л	Вч. Урядъ парох. въ	Мужиловѣ	9 зр.	— кр.
"	"	"	Бовшовѣ	5 "	30 "
"	"	"	Окнѣ	2 "	— "
"	25/1	"	Вербовчику	3 "	— "
"	29/1	"	Суховоли	2 "	— "
"	"	"	Батьковѣ	2 "	— "
"	30/1	"	Глиннахъ-заст.	2 "	— "
"	2/2	"	Шляхтинцахъ	2 "	— "
"	"	"	Соколбвѣ	5 "	— "
"	6/2	"	Стрю	3 "	50 "
"	9/2	"	Иванчанахъ	— "	50 "
"	13/2	"	Скварявѣ	1 "	34 "
"	"	"	Дубцу	1 "	— "
"	"	"	Семгиновѣ	3 "	— "
"	27/2	"	Дѣдушницяхъ мал.		
				Разомъ 43 зр.	64 кр.
				а съ попередными 1 "	95 "
				Загальна квота 45 зр.	59 кр.

в) На церковь въ Патрасъ коло затоки Лепантской :

Дня 22/1	Всесв. О. Дръ Юсефъ Мъльницкій	1 зр. — кр.
	а съ попередними 30 " 7 "	
	Загальна квота 31 зр. 7 кр.	

г) на церковь въ Сасовѣ :

Дня 18/2	ВПреосвящ. Оломунецкій Архіерей	20 зр. — кр.
----------	---	--------------

д) На Товариство св. Ап. Павла :

Дня 21/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Семигиновѣ	1 зр. — кр.
----------	--	-------------

е) На Товариство Червоного Креста :

Дня 21/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Семигиновѣ	1 зр. — кр.
----------	--	-------------

же) На мисіи въ Азіи и Африцѣ :

Дня 20/1	ВЧ. Урядъ парох. въ Глинянахъ-заст.	1 зр. — кр.
" 21/1	" " " " Бруховичахъ	1 " — "
" 22/2	" " " " Дѣдушицахъ мал.	1 " — "
	Разомъ 3 зр. — кр.	
	а съ попередними 23 " 67 "	
	Загальна квота 26 зр. 67 кр.	

з) На знесеня неволѣ въ Африцѣ :

Дня 21/1	Вч. Урядъ парох. въ Наварин	1 зр. — кр.
" 22/1	" " " " Фразѣ	— " 50 "
" 23/1	" " " " Завидовичахъ	1 " 40 "
" " " " " Невцяхъ	2 " — "	
" " " " " Долгомъ	2 " — "	
" 20/1	" " " " Вишенцѣ вел.	— " 58 "
" " " " " Глинянахъ-заст.	1 " — "	
" " " " " Иловѣ	1 " — "	
" 21/1	" " " " Бруховичахъ	1 " — "
" 9/2	" " " " Выспѣ	1 " 50 "
" 25/2	" " " " Кабарбвцахъ	— " 40 "
" 25/2	" " " " Дубравцѣ	1 " 10 "
	Разомъ 13 зр. 48 кр.	
	а съ попередними 5 " 25 "	
	Загальна квота 18 зр. 73 кр.	

и) На воспиталище дѣвоче :

Дня 12/1	1895. ЧЧ. новоординованій Пресвитери	10 зр. — кр.
----------	--	--------------

к) На фондъ неофитовъ :

Дня 21/1	Вч. Урядъ парох. въ Бруховичахъ	1 зр. — кр.
----------	---	-------------

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 25. Марта 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 22. Цвѣтня.

Ч. IV.

Ч. 29.

Ч. 3317. — Пригадуе ся ВЧ. Урядамъ деканальнымъ взглядомъ табель о ѡтпустахъ и брацтвахъ.

Пригадуе ся ВЧ. Настоятелямъ деканатѣвъ, що пѣсля розпорядженя пѣдѣ ч. орд. 390 изъ 1893 (Вѣдомости ч. 89, ст. 163—5) мають изъ визитацій деканальныхъ ѡтъ р. 1894 почавши, що три роки предкладати ѡсѣбній табель о ѡтпустахъ и брацтвахъ що до всѣхъ матерныхъ и дочерныхъ церквей своего деканата; о чѣмъ такожъ въ сегорѣчнѣмъ шематизмѣ на ст. 188 споминае ся.

Ти отже, котрї доси ще сихъ табель тутъ не прислали, взывають ся ко надѣсланю тыхъ же. Въ разѣ же, если въ котрѣмъ деканатѣ при визитахъ 1894 р. залишило ся здѣлане дотычныхъ протоколѣвъ, мае Урядъ деканальный о тѣмъ немедленно сюда донести, и при визитахъ бѣгучого року рѣчь поповнити; а потому въ р. 1897 и дальше що три роки пѣсля пришеу поступати.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 8. Цвѣтня 1895.

Ч. 30.

Ч. 483/орд. — Въ справѣ Товариства св. Ап. Павла.

Тяжка въ нынѣшнихъ часахъ задача Священника. Всюды проявляютъ ся побѣды згубного вже не мало розширеного индеферентизма стремленія вѣрѣ св. ворожѣ. Противники Церкви св. и спасенія душъ людскихъ užívajúть рѣжного оружія, абы повели ослабити — а въ концѣ уничтожити вѣру св. въ сердцахъ людскихъ. На ВЧ. Духовенствѣ тяжитъ отже обовязокъ стати въ оборонѣ св. Церкви, выступити до борбы противъ ихъ згубныхъ теорій и соединеными силами положить таму дальшому розширеню чимъ разъ бѣльше замагаючого ся индеферентизма, соціализма и радикализма. Улекшити, вспомагати и вскрѣпляти ВЧ. Духовенство въ тыхъ его трудахъ всѣми можливими способами якъ то: уряджуванемъ реколлекцій духовныхъ для Священниковъ, мисій дух. для народу, выдаванемъ популярныхъ книжочокъ религіозного змісту и проч. естъ власне цѣлею Товариства св. Ап. Павла. Для осягненія тои цѣли потрібне естъ конче вспѣдѣлане и жива участь цѣлого ВЧ. Духовенства, пожадане якъ найчисленнѣйше приступлене въ члены згаданого Товариства, позаякъ повага, впливъ и розвѣй Товариства отъ числа членѣвъ зависить. До теперъ однакъ вступила до Товариства св. Ап. Павла заледве четверта часть ВЧ. Духовенства тугейшою Архієпископією. Поручае ся протом ВЧ. Настоятелямъ деканатѣвъ такъ на соборчикахъ деканальныхъ якъ и при инныхъ случайностяхъ на важность и далеко сягаючу цѣль Товариства св. Ап. Павла увагу звертати, ВЧ. Духовенство до вступленія въ члены того Товариства загрѣвати, для улекшенія и евиденціи збиранемъ членскихъ вкладокъ, котрѣ на рѣкъ лишъ 1 зр. выносять, заняти ся и евентуально при выставленю повѣдченія о поведеню для компетентѣвъ о парохіи о тѣмъ, чи кандидатъ до Товариства св. Ап. Павла належить або нѣ, зазначати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Цвѣтня 1895.

Ч. 31.

Ч. 3322. — Поновляе ся щеразъ рѣчь взглядомъ докбиченія будовы церкви св. Іоакима въ Римѣ.

Понеже пѣсля поновного донесенія зъ Риму церковь св. Іоакима, котра естъ даромъ юбилейнымъ для св. Отца и такъ дуже важною для интересу вѣры Христовою въ Римѣ — все ще не зѣстала укѣнчена а жертвы дотеперѣшній всѣ вычерпані: длатого Митроп. Ординаріятъ повтаряе ще разъ приказъ пѣдъ днемъ 8. Вересня 1894 до ч. орд. 872 (Вѣдомости ч. 59, ст. 94) даный, щобы всѣ ВЧ. Парохи и Завѣдатель парохій, котрѣ по тѣмъ же приказѣ складку ще въ своихъ церквахъ на цѣль тои будовы не зарядили, тов теперъ зѣдвали.

При тѣмъ повѣдомляе ся ВЧ. Клиръ, що ѣтправы Литургій на цѣль тои будовы, о чѣмъ було сказано въ Вѣдомостяхъ 1894 ч. 85 (ст. 181), вже теперъ не жадають ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Цвѣтня 1895.

Ч. 32.

Ч. 233/орд. — Пересылае ся до всѣхъ ВЧ. Урядѣвъ деканальныхъ по 34 льосѣвъ фантовой льотеріи въ користь будовы церкви въ Крущи (Перемыскою Епархію) и поручае ся розпродажъ тыхъ льосѣвъ.

На внесене тутъ прошеня ВЧ. О. Іосифомъ Федѣновичомъ парохомъ въ Крущи (Перемыскою Епархію), щобы — зъ взгляду на крайнее убожество въ дванайцять мѣсцевостяхъ розкиненыхъ парохіялъ Крущи — поручити ВЧ. Духовенству розпродажъ льосѣвъ в. ц. к. Правительствомъ призволеною льотеріи въ користь будовы конечное потребной новой церкви тамъ же, Митроп. Ординаріятъ пересылае съ тымъ числомъ Львѣвско-Архієпархіальныхъ Вѣдомостей до каждого ВЧ. Уряда деканального Ѡдзову реченого пароха, книжочку о чудотворной св. иконѣ Матери Божой въ церквѣ Крупецкой и по 34 льосѣвъ фантовой льотеріи въ користь будовы новой церкви въ Крущи. — Тая фантова льотерія складае ся зъ 600 выигришѣвъ, такъ що каждый 10-ый льосъ выигривае. Льосоване мало ѣтбути ся въ роцѣ 1894, понеже однакъ уряджене тои льотеріи припѣзничило ся, то ѣтбуде ся оно въ Червни або въ Лапни с. р., а то въ Народи пѣдъ контролею в. ц. к. Правительства. Блишю вѣдомѣсть о дни льосованія подасть парохъ ВЧ. О. Федѣновичъ посредствомъ чюсописей, а по послѣдовавшѣмъ льосованю обнародовитъ результатъ того же. Цѣна одного льосу выносить 50 кр. а. в., а выигриши нерозпроданыхъ льосѣвъ припадуть въ хосенъ церкви.

Поручае ся ВЧ. Урядамъ деканальнымъ ѣтповѣдне число льосѣвъ переслати якъ найскорше каждому ВЧ. Урядови парохіяльному съ вѣзванемъ, щобы ти же такъ гроши за розпродані, якъ и позѣсталі нерозпродані льосы ѣдослани найдалше до 20. и. ст. Червня с. р. на руки ВЧ. О. Іосифа Федѣновича пароха и преѣдѣтателя комитета парохіяльного въ Крущи (почта Нароль). — Надѣючи ся, що ВЧ. Духовенство тов богоугодне дѣло вѣсперти не залишитъ, поручае Митроп. Ординаріятъ якъ найтещлѣйше закупно тыхъ льосѣвъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. Цвѣтня 1895.

Ч. 33.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митрополитальна Консисто́рія розписує на конкурсъ съ речинцемъ до дня 13. Червня 1895 р. парохію:

Ч. 3363. Золочѣвку съ прилученою Каплинцѣ, деканата Бережаньского, надана приватного.

Львѣвъ дня 18. Цвѣтня 1895.

II.

Ч. 3680. — Розписує ся конкурсъ на посаду учителя религіи гр. кат. обряду при ц. к. IV. гимназіи во Львѣвъ.

Высока ц. к. Президія Рады школьной краєвои розписала пѣдъ днемъ 18. Цвѣтня 1895, ч. 180/пр. Р. ш. к. конкурсъ на посаду учителя религіи для учениковъ обряду гр. кат. въ ц. к. гимназіи IV. въ Львѣвъ. Компетенты мають внести подани, заосмотреній въ потребній документи въ приписаній дорозѣ службовій до Высокои ц. к. Президія Рады школьной краєвои найдальше до 14. Мая с. р.

Отъ Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 22. Цвѣтня 1895.

Ч. 3124. — Розписує ся конкурсъ на посаду катихита гр. к. обряда при школахъ народныхъ въ Рогатынѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Рогатынѣ розписала пѣдъ д. 24. Лютого с. р. ч. 393 конкурсъ съ речинцемъ до дня 30. Цвѣтня с. р. на посаду сталого катихита гр. кат. обряда при школахъ народныхъ: 6-клясовій женьскій и 5-клясовій мужескій школѣ въ Рогатынѣ съ рѣчною платою 450 зр. и 10% додаткомъ на помешкане въ рѣчній квотѣ 45 зр.

О тую посаду могутъ убѣгати ся священники мірскій або монашеского чина, посѣдаючій къ тому потрібну квалификацію. При тѣмъ додає ся, що сталый катихитъ не може рѣвночасно занимати посаду въ душпастврствѣ.

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 4. Цвѣтня 1895.

Ч. 3402. — Розписує ся конкурсъ на посаду катихита гр. к. обряда при школахъ народныхъ въ Теревовли.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Теревовли розписала пѣдъ д. 26. Марта с. р. ч. 387 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады учителя религіи для

молодежи гр. кат. обряда въ VI-клясовій школѣ мужескій и V-клясовій школѣ женьскій въ Теревовли съ рѣчною платою 600 зр. и 10% додаткомъ на помешкане. Учитель религіи въ школѣ женьскій буде обовязаный преподавати науку религіи такожъ въ школѣ на предметю „Сады“.

Подани належито удокументованій, мають бути внесени посредствомъ взгляднои власти настоятельной до ц. к. окружной Рады школьной въ Теревовли найдальше до 15. Мая 1895.

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 11. Цвѣтня 1895.

ХРОНИКА.**Именованія.**

Завѣдателямъ деканата именованій:

Ч. 245/орд. О. Адамъ Жуковецкій, парохъ Панасѣвв, для деканата Залозецкого.

Ординсріатскимъ Комисаремъ школьныхъ именованій:

Ч. 2469. О. Адамъ Жуковецкій, парохъ Панасѣвки, для деканата Залозецкого.

II-имъ Вицедеканомъ именованій:

Ч. 265/орд. О. Іоаннъ Кулицкій, парохъ Маркополя, для деканата Залозецкого.

Грамоты Архіерейского благословенія по поводу 50-лѣтнего юбилея священства получили ОО.:

Ч. 271/орд. Стефанъ Кончевичъ, высл. деканъ и парохъ Пѣдкаменя,

Ч. 343/орд. Атаназій Стахурскій, парохъ Пѣсочной, котрою то грамотою надано ему такожъ ѳтнани крылошанскій.

Архіерейскій грамоты позвальні съ правомъ употребляня експозиторій крылошанскихъ получили ОО.:

Ч. 361/орд. Володиміръ Громницкій, парохъ Тернополя,

Ч. 362/орд. Александръ Мудрыкъ, сповѣдникъ Архікатедральный.

Умѣщеня.

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 2324. Леонидъ Молчковскій, завѣд. Пѣсянцѣ, въ Стѣвцѣ,

Ч. 2547. Константинъ Целевичъ, завѣд. Церковной, въ Пенякахъ,

Ч. 2744. Северинъ Наконечный, завѣд. Скорикъ, въ Збаражи старобъ,

- Ч. 2746. Євгенія Билинський, завід. Стрільнець, вь Дулибахъ,
 Ч. 2820. Александръ Мѣйскій, сотр. Струтина, вь Лукавиць нижній,
 Ч. 2963. Юліанъ Левинський, завід. Любиш, вь Розгадовъ,
 Ч. 3002. Євваній Роздольскій, сотр. Золотникъ, вь Золочовцѣ,
 Ч. 3045. Григорій Косаръ, сотр. Сянока Перем. Епарх., вь Гарбузовѣ.

б) Сотрудництва получили ОО.:

- Ч. 1771. Володимиръ Рудавскій, сотр. Мостышъ, вь Пѣйлѣ,
 Ч. 2583. Маріявъ Клодзинскій, новопост. пресв., вь Сорокахъ,
 Ч. 2150. Александръ Любинецкій, завід. Слявокъ, експоноване сотрудництво вь Бубниці ад Тисевъ.

Введені ОО.:

- Ч. 2522. Юліанъ Дзеровичъ вь сотр. вь Николаевѣ,
 Ч. 2595. Николай Бѣлецкій яко парохъ Пацыкова,
 Ч. 2668. Юліанъ Галькевичъ яко парохъ Ходовичъ,
 Ч. 2679. Юліанъ Зубрицкій яко парохъ Яхторова,
 Ч. 2682. Николай Дерлиця вь завід. вь Гомовѣ,
 Ч. 2704. Евгенийъ Гомовскій яко парохъ Збонекъ,
 Ч. 2732. Михайль Яцкевичъ вь завід. вь Хоросахъ,
 Ч. 2788. Орестъ Коновалець яко парохъ Янова,
 Ч. 2832. Володимиръ Рудавскій вь сотр. вь Пѣйлѣ,
 Ч. 2864. Іоаннъ Тымциракъ яко парохъ Дашавы,
 Ч. 2865. Іларій Гучковскій вь сотр. вь Чемерницяхъ,
 Ч. 2922. Евгенийъ Лопатинскій вь сотр. вь Баворовѣ,
 Ч. 2923. Володимиръ Громницкій яко парохъ Тернополь,
 Ч. 2927. Кирилъ Левицкій вь завід. вь Лопатынѣ,
 Ч. 2966. Теофилъ Бобикевичъ вь завід. вь Гозевѣхъ,
 Ч. 2990. Петръ Петрицкій вь завід. вь Колоколинѣ,
 Ч. 2991. Константинъ Людоміръ (дв. им.) Зарицкій вь завід. вь Устю,
 Ч. 2995. Корнелій Монцѣбовичъ яко парохъ Калагаровке,
 Ч. 3109. Северинъ Габрусевичъ вь завід. вь Ольховцѣ,
 Ч. 3122. Григорій Дяконъ вь завід. вь Махновцахъ,
 Ч. 3201. Терентій Доманнъ яко парохъ Ольшаницѣ,
 Ч. 3202. Кароль Левицкій яко парохъ Ляшокъ корол.

Ублысний ОО.:

- Ч. 2618. Орестъ Коновалець яко парохъ Хоросна,
 Ч. 2667. Николай Дерлиця отъ завід. Ходовачъ,
 Ч. 2668. Юліанъ Галькевичъ яко парохъ Стрѣлкова,
 Ч. 2786. Михайль Яцкевичъ отъ завід. Янова,
 Ч. 2832. Іоаннъ Тымциракъ отъ сотр. вь Пѣйлѣ,
 Ч. 2863. Петръ Петрицкій отъ завід. вь Дашавѣ,
 Ч. 2921. Корнелій Монцѣбовичъ яко парохъ Вертелки,
 Ч. 2924. Николай Стисловскій отъ завід. Годова,
 Ч. 2925. Юліанъ Габрусевичъ ако парохъ Махновець,
 Ч. 2991. Володимиръ Сойка яко парохъ Устя,
 Ч. 2992. Григорій Дяконъ отъ сотр. вь Роздолѣ,
 Ч. 2994. Теофилъ Бобикевичъ отъ завід. Ілемья,
 Ч. 3012. Тома Бородайкевичъ отъ завід. Калагаровки,
 Ч. 3095. Константинъ Чепѣль отъ завід. Лукавиць нижнои.

Презенти получили ОО.:

- Ч. 2982. Николай Левицкій на Сливки,
 Ч. 2983. Іполитъ Богачевскій на Лопянку,
 Ч. 3229. Іоаннъ Куликъ на Сонотъ.

Высока Президія и. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институтуци ОО.:

- Ч. 2584. Маріяна Литвина на Бѣбшаны,
 Ч. 2585. Николай Малого на Ясенѣвцѣ,
 Ч. 2586. Якова Сырофдова на Богутинѣ,
 Ч. 2909. Лаврентія Дьяковского на Полове,
 Ч. 2910. Михайла Шавала на Заболотцѣ,
 Ч. 3033. Маріяна Заячковского на Любшу.

До канон. институтуци возвані ОО.:

- Ч. 2425. Іоаннъ Березинскій на Переволочну,
 Ч. 2584. Маріявъ Литвинъ на Бѣбшаны,
 Ч. 2585. Николай Малый на Ясенѣвцѣ,
 Ч. 2586. Яковъ Сырофдовъ на Богутинѣ,
 Ч. 2688. Кирилъ Фаціевичъ на Стрѣлска,
 Ч. 2909. Лаврентій Дьяковскій на Полове,
 Ч. 2910. Михайль Шавала на Заболотцѣ,
 Ч. 2982. Николай Левицкій на Сливки,
 Ч. 2983. Іполитъ Богачевскій на Лопянку,
 Ч. 3033. Маріявъ Заячковскій на Любшу.

Канон. институтуци получили ОО.:

- Ч. 2591. Іоаннъ Тымциракъ на Дашаву,
 Ч. 2659. Іосифъ Бабѣи на Церковну,
 Ч. 2784. Іосифъ Краснопера на Скорики,
 Ч. 2818. Кирилъ Фаціевичъ на Стрѣлска,
 Ч. 2913. Николай Малый на Ясенѣвцѣ,
 Ч. 2960. Яковъ Сырофдовъ на Богутинѣ,
 Ч. 3020. Іоаннъ Березинскій на Переволочну,
 Ч. 3021. Григорій Купчинскій на Кадлубиска,
 Ч. 3042. Юліанъ Сероняковскій на Прошову,
 Ч. 3150. Николай Левицкій на Сливка,
 Ч. 3151. Маріявъ Заячковскій на Любшу,
 Ч. 3152. Володимиръ Пенкирикъ на Бокѣвъ,
 Ч. 3190. Лаврентій Дьяковскій на Полове,
 Ч. 3258. Іосифъ Медведцкій на Урлѣвъ.

Братства найсв. Таинъ .бстали канонно установлені при церквахъ:

Ч. 589.	при церквѣ парох.	св. Арх. Михайла вь Пѣдберезяхъ,
Ч. 1472.	" "	св. Муч. Параскевы вь Кошлякахъ,
Ч. 1742.	" "	св. Безребр. Космы и Даміяна вь Перепельникахъ,
Ч. "	" "	филиальн. Воздвиженія Ч. Креста вь Гукаловцахъ,
Ч. 1744.	" "	парох. св. Муч. Параскевы вь Янчинѣ,
Ч. 1935.	" "	Вознесенія Госп. вь Настасовѣ,
Ч. 2029.	" "	преп. О. Симеона Столпника вь Сушнѣ,
Ч. "	" "	филиальн. св. Ап. и Ев. Луки вь Ордовѣ,
Ч. 2082.	" "	парох. Положена честной ризы Пресв. Богор. вь Гозевѣхъ,

Ч. 2168.	при церкві парох.	Покрова Пресв. Богородиці въ Баличахъ наобрнихъ,
Ч. 2373.	" " "	св. О. Николая въ Богданівцѣ,
Ч. 2435.	" " "	Покрова Пресв. Богородиці въ Сороцку,
Ч. 2500.	" " "	св. О. Николая въ Куровичахъ.

Престоль упривилеований одержала церковь:

Ч. 2434. въ Сороцку.

Некрологія.

Ч. 2964. О. Василій Федоровичъ, парохъ Золочівки, померъ дня 19. Марта 1895.
Душа его поручає ся молитвамъ ВЧ. Клира.

Ч. 3251. — Выказъ зложеныхъ дотеперь жертвъ:

а) на Институтъ св. Иосафата:

Ихъ Экселенція ВПроев. Митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ	1000	зр.	—	кр.
ВПр. О. Прал. Іосифъ Кобылявскій	10	"	—	"
" " Крыл. Емилианъ Валивскій	50	"	—	"
" " Проф. Алексей Торонскій	5	"	—	"

б) на обходъ 300-лѣтної рѣчниці св. Уніи Берестейской:

Ихъ Экселенція ВПроев. Митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ	50	зр.	—	кр.
ВПр. О. Митратъ Андрей Бѣлецкій	50	"	—	"
" " Прал. Іосифъ Кобылявскій	10	"	—	"
" " " Левъ Туркевичъ	50	"	—	"
" " Крыл. Емилианъ Валивскій	50	"	—	"
" " " Теодоръ Пюрко	20	"	—	"
" " " Д-ръ Іосифъ Делькевичъ	10	"	—	"
" " Протогугуменъ Д-ръ Климентій Сарницкій	140	"	—	"
" " Проф. Д-ръ Іоаннъ Бартошевскій	28	"	—	"
" " " Онуфрій Леакій	1	"	50	"
" " Проф. Алексей Торонскій	5	"	—	"
" " Деканъ Іоаннъ Залуцкій парохъ Теробовли	10	"	—	"
ВЩч. Проф. Ільярій Огоновскій	10	"	—	"
ВСЧ. О. Іоаннъ Юзычынскій парохъ Борынчъ	25	"	—	"
" " Іоаннъ Любвичъ пар. Острова	3	"	—	"
" " катихетъ Василій Навроцкій	8	"	—	"

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 22. Цвѣтня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординарія. Изъ типографіи Станропійской підъ управ. И. Пузира.

Львѣвско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 3. Мая.

Ч. V.

Ч. 31.

Ч. 3466. — О продовженіи на 5 лѣтъ ВПр. О. Пралагу Антонію Петрушевичу функція консерватора Секціи III (Архивалія рускі).

В. ц. к. Намѣстництво зъ 3. Цвѣтня 1895 ч. 19799 завѣдомило Митроп. Консисторію, що Его Экселенція П. Министеръ Ввроисповѣданій и Просвѣты продовживъ рескриптомъ зъ 7. Лютого 1895 ч. 185 часть функціонованія яко консерватора Секціи III (Архивалія рускі) ВПр. О. Пралата Антонія Петрушевича въ Львѣвъ на дальшихъ пять лѣтъ, затверджаючи тогожь въ томъ почетіи урядѣ на вижъ означенный часъ. — Кругъ дѣйствія ВПр. Прал. О. Антонія Петрушевича яко консерватора обіймає межи инными слѣдуючій политичній повѣты: 1) Бѣбка, 2) Долина, 3) Калушь, 4) Пѣдгайць, 5) Рогатынь, 6) Скалатъ, 7) Стрый, 8) Теробовля и 9) Жидачѣвъ. Подаючи тоє до вѣдомости ВЧ. Священства займаючого душпастьрски посады въ

выжъ поименованныхъ политычныхъ повѣтахъ, поручая ся томужь всpirати всѣми силами реченого консерватора въ урядовыхъ его функціяхъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 22. Цвѣтня 1895.

Ч. 35.

Ч. 3394. — Вызываютъ ся ВЧ. Душпастырь до захована новой инструкціи выданой для спорядженія статистичныхъ вытѣговъ зъ книгъ метрикальныххъ.

Выс. ц. к. Министерство дѣлъ внутреннихъ зарядило рескриптомъ зъ дня 8. Лютого 1895 ч. 18632, що справоздана о руху людности и о смертности почавши ътъ бѣгучого року 1895 предкладаніи бути мають рѣвночасно, що кварталу въ означеныхъ речинцахъ.

Ведучіи метрики мають вмѣсто дотеперѣшнихъ статистичныхъ табель предкладати ътъ теперь веденіи въ хронологичномъ порядку вытѣги зъ книгъ метрикальныххъ. Тѣ вытѣги треба для каждой до округу метрикального належаючои громады и для каждого такого обшару двѣрского взгляди для каждой зъ рѣжныхъ громадъ втѣленои части поодинокихъ громадъ (обшарѣвъ двѣрскихъ) окремо и докладно пѣсля инструкціи споряджати и зѣбраніи за цѣлымъ кварталъ предкладати въ предписаныхъ речинцахъ властивѣи политычидѣи Власти I. инстанціи.

Выповняне поодинокихъ рубрикъ пѣсля ново предписаныхъ формулярей мае бути совершено въ хронологичномъ порядку на пѣдставѣ вписѣвъ книгъ метрикальныххъ, скоро тѣлько стаціи духовній одержать ътъ принадлежной Власти политычнѣи потребній до того друки, а найдальше съ днемъ I. цвѣтня 1895 треба ту чиннѣсть розпочати. При томъ выразило Выс. ц. к. Министерство желаніе, щѣбы вже за минувшій мѣсяць Сѣчень, Лютый и Марецъ 1895 споряджено вытѣги зъ метрикъ ведля новыхъ формулярей, вѣлько вписы метрикальній выстарчають до выповнения поодинокихъ рубрикъ тыхъ вытѣговъ. Въ тѣи цѣли мають ведучіи метрики заравъ по одержаню друковъ приступити до уложени додатковыхъ вытѣговъ за минувшій три мѣсяць бѣгучого року, и надѣяти ся належитъ, що справоздана за I. кварталъ 1895 въ речинци до кѣнца Цвѣтня с. р. спорядженіи будутъ вже пѣсля новой инструкціи съ захованемъ формулярей до той инструкціи доданныхъ.

Все то, що выше сказано, выймае Митроп. Консисторія изъ ѡбѣжника в. ц. к. Намѣстничтва зъ дня 18. Марта 1895 ч. 15998 и поручая ВЧ. Душпастырямъ, котрымъ повѣрено естъ ведене метрикъ абы стисло заховати приписы инструкціи, и абы реченіи справоздана вже за I. кварталъ 1895 спорядили въ формѣ вытѣговъ зъ метрикъ съ захованемъ новыхъ формулярей

и на друкахъ, котріи всѣ стаціи духовній ѡтъ принадлежныхъ Властей политычныхъ I. инстанціи вразѣ съ инструкцією одержать.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 23. Цвѣтня 1895.

Ч. 36.

Ч. 2702. — Розпусуе ся конкурсъ на одну стипендію фундаціи б. п. Михаила Бѣлецкого.

Въ цѣли надаия одной стипендіи фундаціи б. п. Михаила Бѣлецкого, бѣвшого пароха въ Городку, для учениковъ гимназіяльныххъ гр. кат. ѡбрада призначеной въ рѣчній квѣтъ 150 зр. розписуе ся конкурсъ съ речинцемъ до 10 н. ст. Червня 1895.

При наданю сеи стипендіи мають пѣсля волѣи фундаментора увзляднити ся передовѣмъ наслѣдники Іоанна Бѣлецкого, б. гр. кат. пароха въ Завадцѣи и Василя Бѣлецкого, б. гр. кат. пароха въ Дубѣвцахъ.

Убѣгателѣ довший свои прошеня заосмотреніи въ метрику крещенія, свѣдоцтво убожества и шкѣльне зъ послѣднего курсу, а взгляди такожь въ документи доказуючій зродство съ згадаными Іоанномъ Бѣлецкимъ и Василямъ Бѣлецкимъ, управляюще до первенства при наданю стипендіи — посредствомъ дотычнѣи Дирекціи гимназіяльной въ выше сказанѣмъ речинци подати до тѣишѣи гр. кат. Митроп. Консисторіи.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 30. Цвѣтня 1895.

Ч. 37.

Ч. 2702 — Поручене Товариства взаимныхъ ѡбезпеченъ „Днѣстеръ“.

Въ роцѣ 1892 засноване зѣстало руске Товариство взаимныхъ ѡбезпеченъ ѡтъ огня „Днѣстеръ“. Въ повнѣмъ пересвѣдченю, що справа заснована „Днѣстра“ естъ для нашего русского, особливо же сельского народу дуже важною, поручивъ Митрополичій Ординаріятъ вже пѣдъ днемъ 8. Листопада 1892 р. ч. 865/орд. ВЧ. Духовенству Архііецеазальному, щѣбы тоежь Товариство яко свое горячо поипирало, понеже такъ справа нарѣдна якъ и конечна потреба заснования такого Товариства вымагала. Вѣдомо бо — якъ сказано —

- 1) що страшна сила огню нищитъ неразѣ цѣле майно, цѣлу гѣрку въ нынѣшнихъ тяжкихъ часахъ кервавимъ потомъ и довгими лѣтами призибрану працю цѣлыхъ родинъ и лишае ихъ безъ кусника хлѣба часто середѣ лютой зимы або на передивку;

- 2) що зъ 12% всѣхъ въ нашѣмъ краю після дати статистичныхъ обезпеченныхъ будинокѣвъ заледво 1% обезпеченъ на будинки селянскій припадає;
- 3) що Товариства асекураційнїи опертї на взаимности дають не тѣлько повну поруку обезпеченому, що шкода, яку бы черезъ нещасте елементарне потерївъ, буде стповѣдно вынадгороджена, але тї Товариства стають ся розсадникомъ другихъ финансовыхъ и экономичныхъ институцій, якъ того доказъ дало Товариство асекураційне Краковске.

Отъ часу заснованя Товариства „Дѣвстеръ“ минає вже рѣкъ третїи. Хотяи тоє Товариство представляє повну гаранцію, бо за всякї шкоды ручить фондъ основный въ сумѣ 50.000 зр., — надто реаскурує „Дѣвстеръ“ часть своихъ ризикѣвъ въ Товариствѣ реаскураційномъ Вѣднеськомъ „Theilungsverein“ — а хорошї розвїи его зъєднавъ Товариству „Дѣвстеръ“ въ кругахъ фаховыхъ — такожъ въ фаховїи прасѣ позне признанє — а даже довѣре вѣсок. Выдѣлу кравого и Дирекціи Банку кравого, позаякъ при удѣленю позжачокъ гипотечныхъ зъ Банку кравого ухвалено прїймати полїсы „Дѣвстра“ на рѣвнї съ полїсами Товариства взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ: то однакожъ обезпечена зѣстала въ згаданѣмъ Товариствѣ заледво $\frac{1}{3}$ часть Церквей и приходствъ туетейшой Архііедезїи, мимо того, що „Дѣвстеръ“ выплачуєи скоро и совѣстно шкоды позыскавъ собѣ загальне признанє и подяку.ю

Го дѣ сомнївати ся, щобы розвїи того такъ дуже важного для нашо народу Товариства якъ „Дѣвстеръ“ не лежавъ ВЧ. Духовенству на серцю — а такъ якъ розвїи каждого Товариства передовсѣмъ отъ найбільшого числа членѣвъ залежить, то поручає Митроп. Ординаріатъ ВЧ. Духовенству Архііедезавальному поповно, щобы зъ уваги на высше наведенїи обставини

- 1) въ порозумѣнїю съ дотычными комитетамы церкви, забудованя парохїальнїи и школы въ Товариствѣ „Дѣвстеръ“ зааскурувати старали ся,
- 2) вѣрныхъ своихъ до обезпеченя своего майна въ „Дѣвстрѣ“ теплыми словами заохочували, а въ кѣнци
- 3) даючи вѣрнымъ примѣрь и свое майно личне въ згаданѣмъ Товариствѣ обезпечали.

„Дѣвстеръ“ Товариство взаимныхъ обезпеченъ помѣщене теперъ въ Львовѣ при ул. Валовїи Ч. 11.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 30. Цвѣтня 1895.

Ч. 38.

Ч. 3800. — Повѣдомляє ся ВЧ. Духовенству, що священники получившї презентаційну грамоту на опорожнену парохїю и ризигнуєи зъ тѣмъ въ протягу одного року не б. дуть могли компетовати о инїи парохїи.

Священники получившї презентаційну грамоту на опорожнену парохїю и ризигнуєи на тую же, не могутъ потѣмъ черезъ продовжене одного року

на опорожненїи приходы къ убѣгательству росписанїи компетовати, понеже ихъ ризигнацією обсаджєне вакуєиыхъ приходѣвъ проводѣкає ся.

Отъ Митрополитальной Консистоїи.

Львовѣ, дня 2. Мая 1895.

Ч. 39.

Обвѣщеня конкурсовїи.

Митрополитальна Консистоїа розписує на конкурсъ слѣдуючїи парохїи:

а) п. д. 25. Цвѣтня 1895 съ речїиємъ до дня 22 Мая 1895:

- Ч. 3657. Заболотцѣ съ прилученою Волковатичи, деканата Олеского, наданя приватного — съ тѣмъ примѣчанїємъ що прошеня сюда предположенїи въ терминѣ предписанѣмъ на тую же парохїю при першѣмъ розписанїю конкурса остають ся важными и на теперъ;

б) п. д. 2. Мая 1895 съ речїиємъ до д. 27. Череня 1895:

- Ч. 3780. Бышки съ прилучеными Сеньковѣ и Потѣкѣ, деканата Бережаньского, наданя приватного,
- Ч. 3828. Розгадѣвъ, деканата Золочѣвского, наданя приватного,
- Ч. 4000. Лопатынѣ съ прилученою Вирки, деканата Холовского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистоїи.

ХРОНИКА.

Умѣщеня.

а) Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 3153. Лука Побоярскїи, сотр. Оравы, въ Гивѣдычѣвъ,
- Ч. 3389. Евгенїи Гарасїимовичъ, завѣд. Прошової, въ Пѣвєнанахъ,
- Ч. 3550. Емїліянъ Билинсквичъ, завѣд. Лопянки, въ Сѣлци.

б) Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 2778. Емїліянъ Зарицкїи, сотр. Сорѣкъ, въ Оравѣ,
- Ч. 3217. Василїи Лиско, новопост. пресв., въ Дѣдилѣвъ,

- Ч. 3248. Кипріянь Дурбакъ, новопост. пресв., въ Заваловѣ,
 Ч. 3259. Іосифъ Яросевичъ, новопост. пресв., въ Печевѣ,
 Ч. 3261. Петръ Мнѣко, новопост. пресв., въ Славску,
 Ч. 3615. Корнилій Леонтовичъ, завѣд. Полового, въ Золотникахъ.

Введеніи ОО.:

- Ч. 3332. Іосифъ Краснопера яко парохъ Скорикъ,
 Ч. 3332. Северинъ Наконечный въ завѣд. въ Збаража старбѣмъ,
 Ч. 3375. Володиміръ Сойка яко парохъ Цѣневои,
 Ч. 3384. Александръ Мѣйскій въ завѣд. въ Лукавиць нижайш.,
 Ч. 3419. Кирилъ Фаціевичъ яко парохъ Стрѣльскъ,
 Ч. 3453. Николай Кур'асъ яко парохъ Илемья,
 Ч. 3535. Евфавій Радольскій въ завѣд. Золочовки,
 Ч. 3536. Николай Левицкій яко парохъ Сливокъ,
 Ч. 3537. Володиміръ Була въ сотр. въ Струтынѣ нижн.,
 Ч. 3569. Григорій Купчинскій яко парохъ Кадлубскъ,
 Ч. 3571. Григорій Косаръ въ завѣд. въ Гарбузовѣ,
 Ч. 3572. Маріянь Заячковскій яко парохъ Любши,
 Ч. 3607. Василій Лиско въ сотр. въ Дѣдиловѣ,
 Ч. 3627. Лаврентій Дьяковскій яко парохъ Полового,
 Ч. 3628. Юліанъ Левицкій въ завѣд. въ Рогадовѣ

Увѣльненіи ОО.:

- Ч. 3375. Людоміръ Зарицкій бѣгъ завѣд. Цѣневои,
 Ч. 3376. Іосифъ Краснопера яко парохъ Збаража стар.,
 Ч. 3376. Северинъ Наконечный бѣгъ завѣд. Скорикъ,
 Ч. 3419. Емилянъ Билинскій бѣгъ завѣд. Стрѣльскъ,
 Ч. 3509. Володиміръ Шенкирскъ яко парохъ Урлева,
 Ч. 3536. Александръ Любѣнецкій бѣгъ завѣд. Сливокъ,
 Ч. 3537. Александръ Мѣйскій бѣгъ сотр. въ Струтынѣ нижн.,
 Ч. 3568. Лаврентій Дьяковскій бѣгъ завѣд. Кадлубскъ,
 Ч. 3570. Григорій Купчинскій яко парохъ Рогадова,
 Ч. 3571. Маріянь Заячковскій бѣгъ завѣд. Гарбузова,
 Ч. 3572. Юліанъ Левицкій бѣгъ завѣд. Любши,
 Ч. 3607. Михайль Скроцкій бѣгъ сотр. въ Дѣдиловѣ,
 Ч. 3627. Корнилій Леонтовичъ бѣгъ завѣд. Полового,
 Ч. 3684. Лука Побоярскій бѣгъ сотр. въ Оравѣ.

Зъ полученной презенты зрезигновавъ:

- Ч. 3657. О. Михайль Шавала, парохъ Полтвы, на Заболотцѣ.

Канон. институцію получивъ:

- Ч. 3550. О. Иполитъ Богачевскій на Долянку.

Декрѣтъ увѣльненія бѣгъ испыта конкурсового парохіального получили ОО.:

- Ч. 1939. Николай Селезѣна парохъ Ячнина,
 Ч. 2374. Лука Ярымовичъ парохъ Новосѣлка кутъ,
 Ч. 2751. Николай Любѣнецкій сотр. Чесникъ.

Отпустки бѣгъ прихода для вскрытїя здоровья получили ОО.:

- Ч. 1738. Александръ Церковскій парохъ Крушельницъ 8-недѣльну — заступство поручено О. Юхновичу зъ Корчина,
 Ч. 2238. Іоаннъ Редкевичъ проповѣдникъ Архикатедральный 2-мѣсячу,
 Ч. 2739. Августавъ Дольницкій парохъ Кореова на часть одного року — за т. поручено мѣстцевому сотрудианку.

Грамоты отпустительный изъ связи канон. Архiepархіи Львовской получили ОО.:

- Ч. 2869. Михайль Скроцкій, сотрудианкъ Дѣдилова, въ Перемышку Епархію,
 Ч. 2917. Василій Залуцкій, новопост. пресвитеръ, въ Станиславовску Епархію.

Митроп. Консисторія вставилась до Выс. ц. к. Намѣстництва о дарѣ ласки для свящ. вѣдѣв:

- Ч. 285. Іосифъ Ивасечко,
 Ч. 1474. Іоаннъ Колянковскон.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство асигновало плану зъ фонда религійного для прив. сотрудианковъ:

- Ч. 2705. въ Дубрневѣ на 1 рѣкъ,
 Ч. 2706. въ Збаражи „ 1 „
 Ч. 2787. въ Залаповѣ „ 2 рока,
 Ч. 3244. въ Базоровѣ „ 1 рѣкъ.

Митроп. Ординаріатъ соглашовъ ся на прїятіе свъ новіціатѣ Чина св. Василія В. въ Добромили:

- Ч. 1198. Николая Крыжановского.

Ч. 2467. — Жертвы на Дѣмъ новіціанцїи СС. Службницъ въ Кристинополі.

По 10 Службъ Б. отравили Впр. и Веч. оо.: М. Пакъжъ крыл. въ Львовѣ, Чеховичъ крыл. въ Перемышля, С. Ткачунікъ пралатъ въ Станиславовѣ, Карачевскій крыл. въ Львовѣ, Литвиновичъ архидіаконъ въ Станиславовѣ, канцлеръ Д-ръ Г. Крыжановскій въ Львовѣ, В. Ступницкій зъ Кудрынецъ, І. Радецкій зъ Мервичъ, А. Бачинскій крыл. въ Львовѣ, Е. Крыницкій зъ Бобятына, А. Зубрицкій зъ Боська, Ю. Ралько ЧСВВ. зъ Дрогобыча, И. Косакъ ЧСВВ. зъ Дрогобыча, К. Теодоровичъ зъ Войславичъ, А. Торонскій катих. въ Львовѣ, М. Цѣпановскій зъ Реклинца, Фаціевичъ архипресвитеръ-митратъ въ Станиславовѣ, Бѣлецкій архидіаконъ-митратъ въ Львовѣ, Ярошъ лат. парохъ въ Островѣ коло Сокала, А. Ляврсцкій зъ Добрачина, В. Перодько зъ Глиньска, Л. Дрымаликъ зъ Турывки, Ф. Рабѣй кат. въ Самборѣ, А. Пясецкій зъ Крехова, С. Смудка зъ Угрынова, Д-ръ Людкевичъ зъ Перемышля, Т. Пюрко крыл. въ Львовѣ, Н. Ленкій кат. въ Коломыѣ, В. Богонсезъ зъ Хоросткова, И. Гмитрикъ кат. въ Самборѣ, Л. Туркевичъ пралатъ и рект. сем. въ Львовѣ, Д-ръ І. Бартошевскій проф. унвер. въ Львовѣ, Ю. Кашубинскій зъ Колоденца, З. Гойдынь зъ Белза, О. Петрушевичъ зъ Гауполя, Е. Громницкій зъ Тернополя, А. Филевичъ зъ Лучиць, В. Саламонъ зъ Вороблика корол., І. Ильницкій зъ Залозотя, Т. Траць зъ Станиславова, М. Подольнскій крыл. въ Перемышля, І. Мацѣвичъ зъ Волотычь, І. Волосянскій зъ Терла, Карповичъ ЧСВВ. зъ Красноуцци, М. Косоноцкій зъ Любелѣ М. Медыцкій зъ Слободы, І. Ганкевичъ зъ Красного, І. Федюкъ зъ

Курянь, Е. Цурковский зъ Настасова, І. Сендецькій зъ Золотникъ, В. Борысевичъ зъ Голоска вел., С. Березовскій зъ Добростанъ, І. Гумецькій зъ Татарынова, І. Жарскій зъ Глудна, К. Ясеницькій зъ Балгорода, П. Тустановскій зъ Улюча, А. Чарнецькій зъ Несмиль, Р. Решетыло зъ Магерова, М. Добрянскій зъ Волъ кобл., Мокрыцькій зъ Терки, М. Щирба зъ Жернаць, И. Олексинъ зъ Доброи шлях., І. Кошыетяньскій зъ Передьльницъ, П. Полянскій зъ Вацовичъ, І. Мащакъ зъ Бахура, Т. Сапрунь зъ Псе-кбѣвъ, І. Селецькій зъ Медвежов, І. Журавецкій зъ Неворника, А. Кошыетяньскій зъ Липы, І. Данкевичъ зъ Тустановичъ, Л. Лазуркевичъ зъ Беньковои Выш, І. Крыниц-кій зъ Березця, І. Татошуръ зъ Черхавы, А. Ковальскій зъ Новосѣтокъ гост., В. Мель-никъ зъ Комарна, І. Кириянъ зъ Немирова, Т. Лятовнянскій зъ Горинця, Т. Га-расовскій зъ Коровиць, К. Кульчицькій зъ Подгайчикъ, Т. Скобельскій зъ Жукова А. Куцевъ зъ Улицка, С. Петрикъ зъ Дубецца, Г. Ильницкій зъ Унятычъ, М. Добрян-скій зъ Волъ кобл., І. Жуць зъ Вороблячана, М. Менциньскій зъ Фульштына, І. Ко-соноцькій зъ Подблѣвъ, Е. Витошинскій зъ Устянова горѣшова, В. Яремкевичъ зъ Лобозова, З. Гойдышъ зъ Белза 13 (другій разъ), В. Гинялевичъ зъ Волковы, М. Вер-бицькій зъ Рыхвальда, К. Вилиньскій зъ Ловчиць, Лешкій зъ Горбалѣвъ, В. Кадужняц-кій зъ Издебокъ, М. Черлючакевичъ зъ Долинъ, Д. Хлякъ зъ Львчинъ, А. Хтьей зъ Беньковои, А. Добрянскій зъ Яблоноча. По 5 Сл. Б.: И. Лукасевичъ зъ Космырна, Р. Мосевичъ зъ Мошкова, Д. Венгрюновичъ зъ Волицъ, К. Фацієвичъ зъ Дулибъ, К. Гумецькій зъ Кавска, И. Козловскій зъ Стрѣльча, І. Болваръ зъ Подѣвстрянь, Л. Панасяньскій зъ Гѣльча, Г. Морозъ зъ Борынъ, А. Селецькій зъ Радоцны, В. Кобздай зъ Лошъник, А. Леонювичъ зъ Тенетякъ, А. Кованевичъ зъ Мистковичъ, Р. Коро-стенскій зъ Борыслава 30 Сл. Б., І. Зофювскій зъ Барыша 4, Виханскій зъ Сме-ркова 3, В. Савчанъ зъ Добромила 4 А. Бескидъ зъ Тарнавка 6, А. Бачинскій зъ Кльцка 1 зр.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 3. Мая 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 21. Мая.

Ч. VI.

Ч. 524/орд.

Ч. 40.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божію милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Митрополитъ Га-лицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его Святости Папы Римскаго Пралатъ и Его Трону Пристоятель, Графъ Римскій. Его цѣс. и кор. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рицаръ желѣзной короны І. клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемар-шалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч. и проч.

Всечестному Клиру Архіепархіи и Вѣрнымъ Христовымъ миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

Вже въ посланію Нашѣмъ подъ Ч. орд. 390 изъ 1893 (Вѣд. Ч. 89 ст. 157), о товариствахъ и брацтвахъ церковныхъ въ загалѣ и о брацтвахъ найсв. Таинъ въ особенности — всиѣмънули Мы ваглядомъ существующихъ

у насъ „брацтвъ тверезости“ (або встремезливости), що по причинѣ невысланныхъ для каждой церкви зъ особна грамотъ канонного установленя бѣтъ Епископа, заходить сомнѣнїе що до правного существованя тыхъ же брацтвъ, и тымъ самымъ такожъ взглядомъ дотеперѣшняго позыскуваня наданныхъ имъ бѣтпустбѣвъ.

Дальше ходило о рѣшене, якъ обѣтница брацтва тверезости обовязовати має. При данбѣ бо власти, вводити брацтва тѣ и причастниками наданныхъ бѣтпустбѣвъ ихъ дѣлати, було застережено: „ita tamen, ut Statuta servare teneantur quae pro huiusmodi sodalitiis in dioecesi Premisliensi ritus latini erigendis approbata fuere per decretum S. Congr. Episcoporum et Regularium sub die 22. Aprilis 1871“. При способности же подтверженя статутбѣвъ для латиньской Перемыской Епархіи въ р. 1871 заявила была згадана св. Конгрегація Епископбѣвъ и монаховѣвъ, що обѣтница брацтва, хоть бы и пбдѣ назвою слюбу, не має обовязовати пбдѣ грѣхомъ смертнмъ. Тое однакжъ при впроваджованю брацтвъ у насъ не подано до вѣдомости Священства и Вѣрныхъ; и длятого члены брацтвъ тверезости у насъ збобовязали ся доси всѣ способомъ звьклого формального слюбу т. е. пбдѣ тяжкимъ грѣхомъ.

Окрѣмъ того власть взглядомъ тыхъ брацтвъ була Его Превосходительству Высокопреосвященному Попореднику Нашому *особисто* удѣлена, и треба було Намъ о таку саму власть для себе просити. Въ тыхъ отже дѣлахъ, якъ и въ иншихъ важныхъ точкахъ, сихъ брацтвъ дотычачихъ, оказала ся потреба повторительныхъ бѣтншень ся до св. Апостольского Престола. Теперь же, коли вже все черезъ св. Конгрегацію къ розширеню вѣры въ справахъ обрядбѣвъ восточныхъ збстало всемілостивѣйше залагоджене, оголошаемъ рѣчь сю Всечестному Клиру и возлюбленнымъ Вѣрнымъ Нашою Архіепархіи.

Насампередъ удѣляемъ рескриптъ даною Намъ власти:

N. 165. Beatissime Pater.

Silvester Sembratowicz, Archiepiscopus Ruthenorum Leopoliensis, Metropolitae Haliciensis, suppliciter petit a S. V. ut facultatem cum Indulgentiis coniunctam sibi concedere dignetur erigendi in ecclesiasticas confraternitates illos pios fidelium coetus iam a pluribus annis in sua Archidioecesi introductos pro fovenda temperantia vel abstinentia a potu quovis cremato, sicuti talis facultas concessa est decreto Congnis Episcoporum et Regularium sub die 22 Aprilis 1871 ad petitionem R. P. D. Episcopi Premisliensis ritus latini.

Ex Audientia SSmi diei 6 Februarii 1893.

SSmus Dominus Noster, Leo, div. prov. Papa XIII, referente me subscripto Secretario S. Congnis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, attentis expositis et ea spe fretus ut ex praefatis coetibus et piis Societatibus Christi fideles ab ebrietatis vitio retrahantur et ad temperantiae virtutem excitentur, R. P. D. Archiepiscopo Oratori benigne indulset, ut in sua Archidioecesi memoratos coetus et pias societates sub tutela et

invocatione SSmae Virginis Mariae in proprie dictum Sodalitium et piam Sodalitatem seu Confraternitatem erigere et erectos approbare possit, dummodo huiusmodi coetus ex catholicis tantum constent, nec non alios pios coetus et societates sub eodem titulo in posterum erigendos praefato pio Sodalitio, servatis de iure servandis, aggregare ac participes eorumdem privilegiorum, ac spiritualium gratiarum reddere valeat, ita tamen, ut Statuta servare teneantur quae pro huiusmodi sodalitiis in Dioecesi Premisliensi ritus latini erigendis approbata fuere per Decretum S. Congnis Episcoporum et Regularium sub die 22. Aprilis 1871. Insuper Sanctitas Sua praefatum Sodalitium pium spiritualibus favoribus prosequi volens infrascriptas indulgentias perpetuis futuris temporibus duraturas omnibus Christifidelibus enuntiatas societatis, animabus quoque in Purgatorio degentibus applicabiles, benigne concessit, nempe:

1. Plenariam die receptionis in praefatam Confraternitatem, dummodo iidem vere poenitentes, confessi ac S. Eucharistia refecti Ecclesiam Sodalitii loci visitaverint ibique iuxta mentem Sanctitatis Suae per aliquod temporis spatium oraverint.

2. Plenariam die festo titularis servatis conditionibus in praecedenti N. 1. expressis.

3. Plenariam in articulo mortis, dummodo rite, ut supra dispositi, Sanctissima Iesu et Mariae nomina, saltem corde, devote invocaverint.

4. Indulgentias septem annorum ac totidem quadragenarum pro quatuor anni festis ab Ordinario semel tantum designandis, dummodo Ecclesiam Sodalitii Loci, ut supra, visitaverint.

5. Indulgentiam sexaginta dierum pro singulis operibus piis.

6. Indulgentiam dierum tercentorum ab iis Sodalibus lucrandam, qui ebrietati deditos ab huiusmodi vitio averterint, aut eos permoverint, ut pio Sodalitio adscribantur, et obligationes illius firme et sancte observent.

7. Indultum ut singulae Missae, quae in Ecclesia Sodalitii Loci pro defunctis Sodalibus offeruntur, suffragentur, perinde ac si in altari privilegiato celbrentur. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus eiusdem S. Congnis die ac anno ut supra. (слѣдую печать и пбдпись).

Бѣтпусты отже брацтвамъ симъ на всегда наданѣ, котрѣ и за Душѣ въ чистилицаи жертвовати можна, суть тѣ самѣ, що вже впередъ (Ч. орд. 71 изъ 1874) оголошенѣ були. т. е.:

1. Бѣтпустъ повный въ день принятія до брацтва, если принятѣ правдиво каючи ся, исповѣдають и заприцачаютъ ся, мѣсцеву брацку церковь бѣтвѣдають и тамъ же якійсь часъ пбдѣла намѣреня бго Святости помолягъ ся.

2. Повный въ свято титюларне, пбдѣ условиями въ предъидучѣмъ Ч. 1. выражеными.

3. Повный въ часъ смерти, если належито, якъ выше, успособленѣ, найсв. имена Иисуса и Маріи, хоть въ сердцю, побожно призовуть.

4. Отпустъ сѣмь лѣтъ и сѣмь чотыредесятницъ въ чотыри свята въ роцѣ, отъ Ординарія разъ на всегда означенъ, если мѣсцеву брацку церковь, якъ выше, отвѣдятъ.

5. Отпустъ шѣстьдѣсять днѣвъ за кожде дѣло побожне.

6. Отпустъ триста днѣвъ, для тыхъ членовъ, котрѣ отдающихъ ся пиянству отъ того порока отвернуть, або ихъ склоняютъ, чтобы въ тое святе брацтво вписали ся, и обвязки его постоянно и свято заховували.

7. Дозволено, чтобы всѣ Литургии, котрѣ въ мѣсцевой брацкой церкви за помершихъ членовъ жертвуютъ ся, помогали имъ такъ, якъ коли бы отираляли ся при престолѣ упривилеованомъ. —

Що до вычисленыхъ сихъ отпустовъ примѣчаемъ:

Отпустъ подъ 2. достуае ся въ свято титулярне (або головне) брацтва, котрымъ, якъ доси такъ и надалъ есть празникъ Введенія пресв. Богородицы.

До отпусту подъ 3. требуе ся сповѣдь и Причастіе св., або въ разѣ неможности хоть скруха совершенна по грѣху тяжкомъ т. е. состояніе ласки Божои. Найсв. имена Исуса и Маріи треба устами, а сли не можъ, то хоть въ серцо взывати.

До отпусту подъ 4. треба лишь отвѣдженя церкви брацкою и помолена ся тамъ же, такъ якъ подъ 1. Свята позостають тѣ самыя що доси були т. е. Соборъ пресв. Богородицы, понедѣлокъ Пасхи, Рождество св. Иоанна Крестителя, и Воздвиженіе Ч. Креста; и во всѣ тѣ дни святѣ розпоряджамъ, абы до урочистой Литургии долучити Службу за всякое прошеніе за всѣхъ членовъ брацтва.

Подъ 5. розумѣють ся всякі добры дѣла, котрѣ не суть выразно наказанъ або обвязковъ (молитва, пѣсть, милостыня).

Въ загалѣ же взглядомъ отпустовъ и условій позысканя ихъ, а именно такожь взглядомъ отпусту престола упривилеованого подъ 7., отсылаемъ до Нашого посланія Ч. орд. 58 изъ 1891 (Вѣд. Ч. 13 ст. 37).

Дальше подаемъ статутъ брацтва Перемыской латиньской Епархіи, съ змѣнами для нашої Архіепархіи отъ св. Конгрегаціи подъ Ч. 2808 изъ 13. Листопада 1894 одобренными:

Statuta Sodalitatis pro abstinentia a potu quovis cremato sub tutela Beatissimae Virginis Mariae.

§. I. Quisque sodalitis huic nomen dare velit, ab omni liquore igne excitato, uti a vino cremato (aquavitae), araco, sicera dicta rum, et ab omnibus aliis potionibus, quae ex his substantiis praeparantur, penitus abstinere obligatur.

Статутъ брацтва повздержности отъ всякого паленого напою, подъ опѣкою преблагословенной Дѣвы Маріи.

§. I. Каждый, кто до брацтва сего вступити хоче, обвязанный есть, встривовати ся цѣлкомъ отъ всякого напою паленого, якъ есть оковита, горѣвка, аракъ, румъ, и отъ всякихъ иншихъ напоевъ зъ нихъ зробленныхъ.

§. II. Qui sodalitis huic adscriptus est, ut et in ipso vini, cerevisiae, mulsi quod vulgo dicitur mid, et in quovis potu effervescente sit temperans, eadem ratione obligatur.

§. III. Sodales insuper spiritu charitatis ducti, quo Christi fideles incensi esse debent, consanguineos, cognatos et amicos, imprimis eos, qui ebriositati dediti sunt aut ad eam inclinant, ad hanc salutarem confoederationem permovere ac pertrahere studeant.

§. IV. Recipiendus in sacrum sodalium imprimis nomen suum det Parocho aut Administratori parochiae vel Vicario parochi, qui praeses sodalitis illius loci habendus est; et admonitus de obligationibus sacri huius foederis, in ecclesia ante altare majus, aut ante altare vel imaginem B. V. Mariae, coram sacerdote et in manus illius sequentem faciat promissionem:

„Ego N. N. spondeo ac promitto coram Deo omnipotente, Beatissima Virgine Maria, Angelo meo Custode ac omnibus Sanctis, abstinentiam a quovis potu cremato, temperantiam a quovis potu effervescente; et pro viribus etiam proximos meos huic sacro foederi conciliare et adunare studebo. Simul agnosco et profiteor, me ignominia coram hominibus, imo exclusione et rejectione ab hoc sacro sodalitis dignum fore, si unquam hanc sanctam, quam nunc sponte ac consulto emisi promissionem, temere infringere aut violare ausus sim.“

§. Кто до брацтва сего записанный есть, обвязуе ся такъ само, чтобы и въ питю вина, пива, меду и всякого упоющого напою бувъ мѣрнымъ.

§. III. Кроме того Братя, духомъ любви ведені, котрымъ Вѣрній Христовъ мають бути переняті, най старають ся сродникѣвъ, своякѣвъ и пріятелѣвъ до сего спасенного стоваришеня склонити и привести, а особливо тыхъ, що пиянству отдають ся або до тогожъ склоний суть.

§. IV. Кто хоче бути принятымъ до сего святого брацтва, мае насампередъ згодосити ся до Пароха або Завѣдателя парохіи, або Викарія Пароха, котрый уважае ся Настоятелемъ брацтва той мѣсцевости; и обученный о обвязкахъ сего святого товариства, мае зложити въ церкви передъ великимъ престоломъ, або передъ престоломъ або образомъ пресвятой Дѣвы Маріи, при священнику и въ его руки слѣдуючу обѣтницю:

„Я (Имярекъ) прирѣкаю и обѣткою передъ Г. Богомъ всемогучимъ, преблагословенною Дѣвою Марією, Ангеломъ хоронителемъ моимъ и всѣми Святыми: встривовати ся цѣлкомъ отъ всякого напою паленого, и мѣрность заховати въ уживаню всякого напою упоющого; и буду пѣсля можности старати ся такожь ближнихъ моихъ до сего святого стоваришеня наклоняти и приводити. Заразомъ узнаю и визнаю, що заслужу собѣ на нечестъ передъ людьми, и навѣтъ на выключене и выдалене зъ сего святого брацтва, если бымъ коли отваживъ ся тую святу обѣтницю, котру теперъ добровольно и съ розмысломъ здѣлавъ емъ, легкомысленно зломати або переступити.“

§. V. Emissa promissione Parochus, aut ejus vices gerens, petentem in sodalitate suscipiat, eumque admoneat, ut saltem omnibus diebus Dominicis et festivis orationem s. Bernardi quae incipit — Memorare — recitet, aut qui legere nesciat, tria — Ave — oret, ut hac ratione obligationum, quae ei incumbunt, memor sit, ac intercessioni B. V. Mariae se commendet.

§. VI. His peractis Neosodalis libro confederationis inscribatur, ac literae receptionis, quibus Prae- et Cognomen Sodalis, dies receptionis in sacrum coetum, ac statutum hoc cum oratione s. Bernardi praedicta inferatur, ei tradantur.

§. VII. Pro festo titulari consociationis statuitur festum Praesentationis B. V. Mariae, die 21 Novembris, quod cum sermone sacro est celebrandum et Missae solempni debet adjungi missa de invocatione S. Spiritus ad intentionem confraternitatis. Sequenti post festum die aut proxima non impedita fiet anniversarium pro omnibus Sodalibus pie in Domino defunctis.

Примѣчае ся, що подлежащій статутъ, яко одобренный ътъ св. Апостольскаго престола, не може бути змѣненный безъ збволена тогожь св. Ап. престола.

До сего статута додаемъ слѣдующій объясненія и розпорядженія, на подставѣ ;шеній св. Конгрегаціи ко розширеню вѣры въ дѣлахъ обрядѣвъ восточныхъ пѣдъ ЧЧ. 2808 и 3003 изъ 13. Листопада и 1. Студня 1894:

- 1) О складаню обѣтницѣ брацтва на часъ;
- 2) о обовязку тожь обѣтницѣ;
- 3) о условіяхъ належаня до брацтва сего;
- 4) о картахъ вписовыхъ;
- 5) о молитвѣ брацкѣй; и въ кѣнци 6) о стосунку брацтва тверезости до брацтвѣ найсв. Таянѣ.

1) О складаню обѣтницѣ брацтва на часъ.

Обѣтницю брацтва складати и до брацтва вступати можна не ино на цѣде житя, але и лише на якійсь означеный часъ. Та и тѣ, що лишь на

§. V. По зложеню обѣтницѣ Парохъ або его заступникъ прийме просячого до брацтва, и препоручитъ ему, або хоть въ всѣ дни недѣльній и святочній ътмовивъ молитву св. Вернарда, котра починае ся „Спѣмни о найласкавша Дѣво Маріе“, або кто читати не умѣе, три „Богородице Дѣво“; щобы тымъ способомъ памятавъ на обовязки, котрѣ на нѣмъ суть, и себе заступленю преласловеной Дѣвы Маріи вручавъ.

§. VI. По тѣмъ мае бути новый членъ въ книгу брацтва вписанный, и мае ся ему дати карта принятія, въ котрѣй буде находити ся имя и назвиско его, день принятія до святаго стоваришеня и статутъ сей съ наведеною молитвою св. Вернарда.

§. VII. Яко свято головне брацтва постановляе ся свято Воведенія преч. Дѣвы Маріи, дня 21. Листопада. котре съ ътповѣдною проповѣдію мае праздновати ся, и до урочистой св. Литургіи мае придружити ся Служба о призваню Святого Духа въ намѣреню брацтва. Въ слѣдующій день або найближшій неперешкожденный, отправитъ ся рочне набоженство за всѣхъ членѣвъ, побожно въ Господѣ упокоившихъ ся.

95

означеный часъ вступають, суть черезъ той часъ членами брацтва и доступають ътпустѣвъ брацтву наданыхъ; а по уплывѣ часу того могутъ абѣ зъ брацтва выступити, або на дальшій означеный часъ або на всегда обѣтницю складати.

Однакожь постановляемъ, абы въ разѣ часовой обѣтницѣ всегда въ дотычній формулѣ часъ той выразно сказанный бувъ, по словѣ „встримовати ся“ а передъ „цѣлкомъ“. Такъ, що обѣтниця безъ такого додатку зложена мае ся всегда яко доживотна уважати.

2) О обовязку обѣтницѣ брацтва.

Обѣтниця брацтва пѣсля выразного теперѣшного рѣшенія св. Апостольскаго престола не естъ нѣ присягою нѣ слюбомъ и сама въ собѣ не обовязуе пѣдъ грѣхомъ. Однакожь розумѣе ся, що всегда естъ грѣхъ при такѣмъ пятю, при котрѣмъ и безъ той обѣтницѣ бувъ бы грѣхъ; дальше може бути убочно грѣхъ при переступленю обѣтницѣ, если ся ю переступае легкомысленно, съ презрѣніемъ добра духовного, або съ збѣршенемъ другихъ; а въ кѣнци обовязуе ся обѣцюющій честію передъ людьми и пѣдъ евентуальнымъ выключенемъ зъ брацтва.

Але якъ зъ одной стороны обѣтниця сама въ собѣ не обовязуе пѣдъ грѣхомъ, ътже члены брацтва новый, пѣдъ грѣхомъ обовязующій тягаръ не берутъ на себе: такъ зновъ зъ другой стороны мають Вѣрній тымъ охотѣйше и для высшихъ побудокъ оѣфру той обѣтницѣ дѣлати, т. е. не лишь тѣ, котрѣ склонній суть до немѣрности въ питю, для устереженя ся ътъ грѣха и слѣдуючого по нѣмъ дочасного и вѣчного нещастя для себе або и для родины своей; але и они и такожь всѣ другіи, котрѣ небезпеченству немѣрности въ питю не подпадають, для любви Бога и ближнього (про добрый прикладъ другимъ) и для добра духовного своего, якъ о тѣмъ ще при кѣнци сего Нашого посланія скажемъ. Въ особенности же треба уважати, що належане до брацтва сего естъ такожь дѣломъ набожности ко пресв. Матери Божѣй и буде причиною особенной Бѣ опѣки для членѣвъ.

И хоть обѣтниця брацтва сама въ собѣ пѣдъ грѣхомъ не обовязуе, однакожь мае она дѣлати ся съ всякою розвагою (въ данѣмъ разѣ лишь на часъ), яко рѣчь свята, ко Г. Богу ътносяча ся и ътъ Церкви св. не лишь одобрена, но и товариство здѣланыхъ обѣтницю до достоинства брацтва церковного возвышене и ътпустами надѣлене. Длятого, щобы залишене тожь обѣтницѣ не було легкомысленне и злучене съ збѣршенемъ другихъ, хочемъ и розпоряджаемъ, абы никто самъ зъ власной волѣ не звѣльнявъ ся зъ тожь обѣтницѣ. Але въ разѣ если кто думае мати слушній ко звѣльненю причины, належитъ тѣмъ предложити, такъ що удѣлене звѣльненя ътъ здѣланой обѣтницѣ брацтва взагалѣ не повалае ся ни Парохамъ ни Сповѣдникамъ, но повстае Митр. Ординаріатови задержане. Въ прочѣмъ употреблене паленыхъ напоѣвъ въ хорѣвъ яко лѣкъ не подпадае пѣдъ обѣтницю брацтва. И уповажняемъ такожь всѣхъ ВЧ. Парохѣвъ и Завѣдательѣвъ парохій, що тыхъ котрѣ будутъ покликаны до чинной войсковои службы, могутъ на часъ тожь чинной службы звѣльняти зъ здѣланой обѣтницѣ; однакожь мають имъ

всегда *радити*, абы по можности и въ войску цѣлковито заховали обѣтницю свою, а если не зможуть, то абы паленыхъ напоѣвъ якъ наименше уживали.

Що же дотычить тыхъ, котры доси слюбовали цѣлковиту встремезливѣсть ѡтъ всякихъ паленыхъ напоѣвъ, то разумѣе ся, що ихъ и надаль слюбѣ той пѣдѣ грѣхомъ обовязуе; и розрѣшене ѡтъ того слюбѣ и надаль Архирейскѣй власти задержане естъ.

Но и въ будучности можуть бути для поодинокихъ осѣбъ такіи выпадки, где бы слюбѣ пѣдѣ грѣхомъ обовязуючій бувъ для нихъ пораднымъ; и въ такымъ разѣ можуть они встремезливѣсть слюбовати, однакожь *окремо ѡтъ обѣтницѣ брацкои*. И упоминаемъ ВЧ. Душпастырей, абы слюбѣ такій ино на означеный часъ дозволяли, а не на цѣле житє, хіба лишъ дуже рѣдко, въ выпадкахъ вынятковыхъ, и у такыхъ осѣбъ, у котрыхъ нема небезпеченства переступаня того слюбѣ.

3) О условіяхъ належаня до брацтва сего.

Найпершимъ условіемъ правосильного належаня до сего брацтва естъ *канонне тогожь брацтва установлене* при якѣйсь церквѣ. Потому же требуе ся ще *воля вступающого, принятіе зъ стороны Настоятеля* брацтва, *возможене обѣтницѣ* въ церквѣ, и *вписъ имени* до книги або спису брацтва.

Всѣ сіи условія суть существенніи и до правосильного принятія и позыскваня ѡтпустѣвъ необходимо потребніи.

Лишь взглядомъ тыхъ, що вже впередь слюбовали, св. Ап. Престоль, сауючи недостатки принятія, дозволивъ, щобы они теперь, скоро лишъ послѣдѣ канонне при якѣй церквѣ установлене брацтва, були тымъ самымъ членами тогожь брацтва, безъ нового складаня обѣтницѣ; но мусять бути по крайнѣй мѣрѣ теперь вписаніи въ книгу брацку, сли вже впередь не зѣстали вписаніи. А и тѣ, котры лишъ на часъ слюбовали, если ще той часъ не минувъ, мають бути до той книги вписаніи, и мае ся оголосити, що и она до брацтва до того часу належать и ѡтпусты доступати можуть.

Книгу брацтва мають ВЧ. Настоятель такъ провадити, абы добре було увидочненымъ, котры члены (давнѣйше) слюбѣмъ ся обовязали, а котры (ѡтъ теперь) лишъ поединчу обѣтницю зложили; такожъ котры на всегда, а котры ино на часъ слюбовали або обѣтницю зѣдѣвали.

Тутъ примѣчае ся, що въ разѣ, если кто вступивши до брацтва тверезости при однѣй церквѣ, потому (н. пр. при случаю вѣнчанія) переноситъ ся въ иншу мѣсцевѣсть, где такожъ брацтво тверезости находить ся—ѡнъ, если хоче до того послѣднего брацтва належати, мусять поновню обѣтницю зложити и вписанымъ бути. А товъ стосуе ся такожъ до тыхъ, що впередь слюбовали; то естъ: слюбѣ безъ ограниченя часу зѣдѣланный обовязуе ихъ всюды черезъ цѣле ихъ житє, но абы до брацтва при церквѣ нового своего замешканя належали, мусять поновню, хоть не слюбѣ повтаряти, але обѣтницю зложити и вписати ся. Ходить при тѣмъ особливо ѡ ѡтпустѣ, котры можна доступати за житя, и ѡ привилей престола по смерти, що одно и друге до своия брацкои церкви привязане естъ и лишъ тамъ позыскуе ся, а брацтво при кождѣй церквѣ естъ осѣбне и независиме ѡтъ другихъ.

А кто тымъ способомъ вступивъ другій разъ до брацтва тверезости при новѣй церквѣ, той прото не перестаетъ бути членомъ тогожь брацтва при попереднѣй церквѣ; и длятого може въ данѣмъ разѣ ѡтпусты и привилей престола такожъ въ тѣй попереднѣй церквѣ доступати.

Бо кто разъ естъ правосильно принятый до якого церковного брацтва, той на всегда естъ членомъ его, хіба самъ не хоче вже до него належати або буде выключеный. Разумѣе ся але, що тѣ, котры лишъ на часъ обѣтницю сего брацтва складають, по уплывѣ того часу перестаютъ бути членами брацтва, если на ново дальшу обѣтницю не зложатъ.

Вглядомъ выключена зъ брацтва, котре може наступити черезъ Священника—Настоятеля по причинѣ переступаня обѣтницѣ—поновляемъ постанову, що передъ такимъ выключенемъ мае звывло паруразове упѣмнене (насампередъ осѣбне а потому въ притомности одного або двоухъ честнѣйшихъ братьей) мѣсце мати. Выключеный тратить участіе въ ѡтпустѣхъ и прочихъ духовныхъ добрахъ брацтва; но може въ разѣ покаанія зновъ принятымъ бути, при чѣмъ нову обѣтницю складати мае. Если кто впередь слюбовавъ, то слюбѣ и по выключеню не перестаетъ его обовязовати; и длятого, если ѡнъ зновъ до брацтва пріймае ся, слюбѣ не потребуе повтаряти, котрый всегда его обовязуе, але обѣтницю брацтва мае зложити. Выключене мае и въ списѣ брацтва занотованымъ бути; якъ и въ данѣмъ разѣ такожъ поновне принятіе.

Окрѣмъ спису принятыхъ до брацтва мають ВЧ. Душпастырь провадити такожъ списъ помершихъ членѣвъ сего брацтва, котрыхъ имена будутъ читати ся при щорочнѣмъ брацкѣмъ набоженствѣ заупокойнѣмъ.

4) О картахъ вписовыхъ.

Хотяя вручене карты вписовой не естъ до правосильного принятія необходимо, однакожь пѣсля постановы статута мае каждому приступающому до брацтва карта принятія удѣлѣти ся.

О карты тѣ належить удавати ся до Митр. Консисторіи, присылаючи за разомъ переказомъ належитѣсть 1 кр. за одну, 1 зр. за сотку. И примѣчае ся, що карты тѣ вписовы суть такъ уложеніи, що служити можуть и для давнѣйшихъ членѣвъ, котры формальнымъ слюбѣмъ до сего брацтва зѣобовязали ся.

Коштъ тыхъ картъ вписовыхъ мае покрити ся або добровѣльною жертвою Священника або иишихъ Дательвѣвъ, або осѣбною складкою въ церквѣ або акафистомъ на тую цѣль ѡтправленнымъ. Если бы але где Настоятель парохіи жаднымъ визъ тыхъ способѣвъ не мѣгъ коштъ той покрити, то позволяемъ въ користь загального добра парохіянъ грошѣ зъ скарбони церковной на товъ употребити. Но ѡтъ приступаючихъ членѣвъ сего брацтва (якъ и взагалѣ при всѣхъ брацтвахъ ѡтпустами надѣлєныхъ) нѣякого и наименшого датку пѣдѣ якимъ небудь предлогомъ, хотьбы лишъ 1 кр. на карту вписову, вымагати не дозволено, и лише добровѣльный датокъ може мѣсце мати.

5) О молитвѣ брацкѣй.

Членамъ пѣсля статута мае препоручити ся, абы хоть кождѣмъ недѣлѣмъ и свята ѡтмовили молитву св. Вернарда до пресв. Матери Божои, котру молитву цѣлу тутъ умѣщаемъ:

„Спбмни, о найласкавша Дѣво Маріє! що бѣть вѣка не чувано, абы той, кто пѣть Твою опѣку прибѣгає, Твоеи помочи призыває, о Твоє заступленє просить, бувъ опущеный. Я, такую оживлений надѣваю, до Тебе, Дѣво надъ дѣвами, Мати! прибѣгаю, до Тебе приходжу, передъ Тобою воздыхаючи грѣшный стаю: О Мати Слова! слѣвъ моихъ не бткни, но послухай милостиво и выслухай. Аминь.“

Молитва сія єсть надѣлена бтпустомъ (для всѣхъ Вѣрныхъ) 300 дней, за каждый разъ коли ся ю сокрушенно и побожно змовить; и полнымъ бтпустомъ разъ на мѣсяць въ довблный день, если ю кто черезъ цѣлый мѣсяць хоть оденъ разъ кожного дня бтмавлявъ, при сповѣди, причастію, бтвѣдженю церкви и помоленю ся тамъ якійсь часъ пбсла интєнціи св. Отца. Бтпусты сіи можъ и за помершихъ жертвовати.

Для тыхъ же котрї не умѣють читати, вмѣсто сеи молитвы назначає ся 3 Богородице Дѣво. И до кожного зъ тыхъ 3. Богородице Д. прилучемъ для членѣвъ брацтва бтпустъ 40 дней разъ на день (котрый але за помершихъ не можъ офѣровати).

Бтмавляне повышон молитвы св. Вернарда або замѣсть неє 3 Богородице Д. хоть що недѣлѣ и свята, належитъ до *обовязков* членѣвъ сего брацтва, хоть и той обовязокъ пѣть грѣхомъ не обовязує. Но кромѣ того має Душпастырь имъ *радити*, абы щоденъ рано и въ вечеръ мовили слѣдуючу кротку молитовку:

О Мати Божа и Мати моя! прїйми мене въ опѣку Твою святу нынѣ и въ часъ смерти моеи!

До молитовки тоє надаемъ для членѣвъ брацтва бтпустъ 40 дней за каждый разъ, коли ю кто сокрушенно и побожно змовить (бтпустъ той не можна за усопшихъ жертвовати).

6) О стосунку брацтва тверезости до брацтвъ найсв. Таинѣ.

Насампередъ взываемъ Пр. Настоятелѣвъ всѣхъ тыхъ церковей, при котрыхъ брацтво тверезости єсть вже введено, щобы безъ проволоки внесла посредствомъ ВЧ. Урядѣвъ деканальныхъ прошеніє о канонне установленє тогожъ брацтва, наводячи заравомъ часть, бтъ коли вже брацтво тоє введено єсть. Настоятелєй же такихъ парохій, где ще брацтвъ сихъ нема, взываемъ ко впроваджованю тыхъ же; примѣчаючи, що въ данѣмъ разѣ и при дочерныхъ церквахъ брацтва сіє вводити ся могутъ — и то такъ при матричныхъ якъ и при дочерныхъ церквахъ безъ взгляду на бтдаленє одной церкви бтъ другой, позаякъ брацтва сіє бтъ дотычного обмежающего припису церковного збстали черезъ св. Апостольскій престолъ звѣльненї. Но если при дочерній церквѣ має ся вводити брацтво тоє, то належитъ въ прошенію всегда навести, чи и якъ часто тамъ въ недѣлѣ и свята парохіяльна Литургія бтправляє ся.

Грамота канонного установленя має бути въ рамкахъ и пѣть шкломъ завѣшеною на стѣнѣ въ закрестїи або прєсвитерїи. И разомъ съ тою грамотою перешле ся бтси для кожного брацтва оденъ примѣрникъ Статута. —

При поданяхъ о канонне установленє брацтва має ся все и титулъ дотычной церкви навести.

Но не єсть намѣренемъ Нашимъ, абы брацтва тверезости *колегіально* уряджували ся, съ выборомъ старшины, сесїями и т. п.; що бтъ спеціальной честноты и офѣры сихъ брацтвъ не вымагає ся и имъ не бтповѣдає. Если же где брацтво тоє вже єсть *колегіально* урядженє и если при церквѣ съ свѣтломъ служитъ, то має Парохъ въ мысль посланія Нашого пѣть ч. орд. 390 изъ 1893 старати ся, абы брацтво тоє въ брацтво найсв. Таинѣ перемѣнивъ; такъ що теперѣшний члены по тѣй перемѣнѣ були бы членами такъ брацтва найсв. Таинѣ, якъ и брацтва тверезости. Але розумѣє ся, що пбзвѣйше приступающимъ членамъ, мусить позбставити ся свобода, чи схотять до обохъ сихъ брацтвъ належати, чи лише до брацтва найсв. Таинѣ, *колегіально* урядженого и при церквѣ служачого, або лише до брацтва тверезости безъ *колегіального* урядженя и служеня при церквѣ.

При сей способности повтаряемъ тоє, що въ „Примѣчанїяхъ для Парохѣвъ“ при выше wspomненїемъ посланію Нашѣмъ взглядомъ брацтвъ найсв. Таинѣ сказано, т. є.: що Парохъ має звернути особну увагу на то, абы цѣле брацтво найсв. Таинѣ *тверезымъ* було. Въ тѣй цѣли 1) мають ся заохотити до вступленя въ тоє брацтво передовѣмъ тѣ, котрї бѣтницю цѣлковитой повздержности бтъ паленыхъ напоѣвъ на цѣле жите або хоть на часть здѣлали и бѣтницю тую вѣрно заховуютъ. Насупротивъ не мають ся прїймати до брацтва найсв. Таинѣ тѣ, котрї постоянно и значно противъ тверезости *выкочають*. Тымъ ббльше 2) не потвердитъ Настоятель брацтва найсв. Таинѣ выбѣръ такихъ старшихъ Братей и Сестрѣ, котрї на якусь нагану въ тѣмъ взглядѣ заслужуютъ. И наконецъ 3) буде Священникъ-Настоятель брацтва найсв. Таинѣ самъ старанно уважати и препоручитъ старшимъ Братямъ и Сестрамъ пильну увагу на захованє тверезости бтъ всѣхъ членѣвъ брацтва и употребитъ при надаряющихъ ся переступленяхъ пбсла приписѣвъ брацтва упбмненя, кары и въ разѣ непоправности выключенє зъ брацтва найсв. Таинѣ. И якъ на тверезѣсть въ загалѣ, такъ має Настоятель и мають старші Братя и Сестры брацтва найсв. Таинѣ уважати такожъ на захованє бѣтницѣ цѣлковитой *повздержности* бтъ паленыхъ напоѣвъ що до *всѣхъ* членѣвъ брацтва тверезости, хоть до брацтва найсв. Таинѣ *неналежачихъ*; и має ся въ разѣ переступленя поступати пбсла приписѣвъ одного и другого брацтва, стосовно до того, чи переступающей до одного або и до другого брацтва належитъ.

Предположивши такъ всѣ важнї точки взглядомъ брацтвъ тверезости, взываемъ возлюбленыхъ Собратей и Сослужителей Нашихъ, всѣхъ ВЧ. Душпастырей АЕпархіи Нашой, щобы для любви Божой и повѣренныхъ собѣ душъ, для добра ихъ вѣчного и дочасного, ревно занимали ся въ своихъ парохїяхъ впроваджованемъ и удержованемъ и умноженемъ брацтвъ тверезости. А то тымъ ббльше, коли черезъ бѣтницю, що сама въ собѣ пѣть грѣхомъ не обовязує, усторонєне єсть тоє небезпечєньство бблшой ще образы Божой и по-

гибели духовной, котре зъ можливого переступаня сдюбу, им. доживотного слѣдуе. Такожъ ще и тов улекшене въ ревнованю о розширене брацтвъ сихъ теперъ есть, що въ даюбмъ разѣ могутъ ВЧ. Душпастырѣ накланяти Вѣрныхъ до вступленя въ члены лишь на часъ; но мають въ такихъ развахъ пильновати, щобы передъ уплывомъ означеного часа до дальшой обѣтницѣ ихъ накланяти. Дуже великою заохотою буде для парохіанъ, если ВЧ. Душпастырѣ самі вступятъ до сего брацтва, и обѣтницю всенародно въ церквѣ зложать.

При тѣмъ най ВЧ. Душпастырѣ памятають на неустанну молитву ко Г. Богу, котрый Единъ трудамъ нашимъ въ дѣлѣ спасенія ближнихъ нашихъ поводжене удѣлити може; послѣ слѣвъ св. Ап. Павла: *Азъ насадилъ, Аполомосъ напои, Богъ же возрасти* (1. Кор. 3, 6).

Вѣрнымъ най предладоють побудки тверезости передовѣмъ религіинъ, относячій ся до ласки и любви Божой и спасенія вѣчнаго; и лише яко додатокъ уникнене злыхъ наслѣдствій пиянства въ семь житю. Бо хотъ и наслѣдствія сія суть дуже злѣ, однакожь и *безъ грѣховъ* можемъ дуже терпѣти на земли; але рѣжниця есть тая, що тогда Г. Богъ допоможе намъ знести тѣи терпѣнія и сторично ихъ намъ надгородитъ вже въ сѣмъ житю ласкою Своєю и надъ всяке понатѣ въ житю вѣчномъ; но если *черезъ грѣхъ* терпимо, то тогда правдиво зле есть ту, и если не покажемъ ся то загинемъ на вѣки! — И тымъ, що вже стягли на себе бѣльшій або меншій налѣгъ до питя, най ВЧ. Душпастырѣ особливо радять окрѣмъ *стереженя ся найблизшой способности до грѣха, неустанну молитву, и часту сповѣдь и причастіе св.*

Дальше же звертаемъ ся до возлюбленыхъ Вѣрныхъ Нашой АЕпархіи, и вызываемъ ихъ до охотного приступаня до брацтва сего пѣдъ опѣкою и призваніемъ преблагословенной Дѣвы Маріи, для любви Божой и добра своего и ближнихъ своихъ. А насампередъ вызываемъ особливо тыхъ, що суть въ небезпеченствѣ образы Божой черезъ немѣрнѣсть въ питю, щобы съ помощію Божою и пѣдъ опѣкою пресв. Матери Божой увлѣблили ся ътъ того зла, котре имъ загороджуе ласку и любовь Божу и выставляе ихъ на небезпеченство страшной погибели вѣчнои, а навѣтъ и въ сѣмъ житю дуже великій бѣды на нихъ и на родины ихъ стягае. Памятаймо на пересторогу Господа нашего І. Христа: *Внемлите себѣ, да не когда отягчаютъ сердца ваша обяденіемъ и пиянствомъ* (Лук. 21, 34); и на слова св. Ап. Павла: *Нѣсть царство Божіе брашно и питіе, но правда и миръ и радость о Дусѣ святѣмъ* (Рим. 14, 17). Мы не есьмо на тов ту на земли, абы ѣсти и пити и веселити ся, але на тов, абы въ цѣломъ житю и во всѣмъ Г. Бога любить и Ему служити, и добра Божіи и жита Боже на вѣки у Г. Бога въ небѣ мати. А ѣсти и пити и въ свѣй часъ и въ свою мѣру веселити ся маемъ лишь такъ, якъ Г. Богъ дозволяе и якъ намъ до любви и службы Г. Богу добре есть; якъ св. Апостоль мовить: *Аще убо ясте, аще ли піете, аще ли ино что творите, вся во славу Божію творите* (1. Кор. 10, 31). Если же кто иначе живъ, якъ св. Апостоль о такихъ людяхъ каже: *имже богъ чрево* (Фил. 3, 19); то чоловікъ

тратитъ тогда ласку Божу и спасеніе вѣчне, и *пїяницю* пѣсля выразного выреченя письма св., *царствія Божія не наслѣдуютъ* (1. Кор. 6, 10). А якій великій бѣды пиянство вже на сѣмъ свѣтѣ не лишь на поодинокихъ людей але и на родины ихъ стягае, тов щоденне смутне досвѣдчене ажъ надто показуе. Кто отже такий несчастный налѣгъ або вже стягнувъ на себе або взагалѣ есть склонный до немѣрности въ питю, най черезъ вступлене въ брацтво тверезости, стережене ся способностей до грѣха, неустанну молитву и часту сповѣдь и причастіе св. съ помочевъ Божовъ и пѣдъ покровительствомъ пресв. Матери Божой старае ся выбавити ътъ того зла, и честно и свято Г. Богу служити на добро и спасеніе собѣ и своей родинѣ.

Але вызываемъ до вступленя въ брацтво тов такожъ и тыхъ, котры небезпеченству немѣрности въ питю нѣкакъ не пѣдпадаютъ; для бѣльшой любви Божой черезъ оѣбру брацтва сего, Г. Богу такъ угодно; для особенной опѣки пресв. Матери Божой, яко покровительницѣ брацтва сего; для любви ближнихъ, абы имъ добрый прикладъ и заохоту дати; и въ кѣнци для великого добра духовного своего, котре есть такъ въ любви Божійи и ближнього, якъ и въ користяхъ духовныхъ, съ брацтвомъ симъ злученыхъ, въ ѣтпустахъ и набоженстввахъ за жита и по смерти. Якъ угодно есть Г. Богу оѣбра такого воздержаня, яке есть въ тѣмъ брацтвѣ, видимъ зъ того, що вже и въ старѣмъ завѣтѣ тѣи, що хотѣли особнымъ способомъ або на часъ або на всегда Г. Богу посвятити ся, встримовали ся цѣлкомъ ътъ всякого упояючого напою; особливо же знаемъ тов о св. Іоаннѣ Крестителѣ, о котрѣмъ св. Архангелъ Гаврииль напередъ мовивъ до ѣтця его Захаріи: *Будетъ велий предъ Господемъ и вина и сѣкера не иматъ пити, и Духа святаго исполнитъ еще изъ чрева матери своей* (Лук. 1, 15). А якъ великою рѣчею передъ Г. Богомъ есть, причиняти ся до спасенія ближнихъ, видимъ изъ слѣвъ Г. І. Христа: *Заповѣдь новую даю вамъ, да любите другъ друга; якоже возлюбилъ вы, да и вы любите себе* (Іоан. 13, 34); и изъ выреченя св. Ап. Якова: *Братіе, аще кто во васъ заблудитъ отъ пути истины, и обратитъ кто его, да вѣсть, яко обративый грѣшника отъ заблудженія пути его, спасетъ душу отъ смерти, и покрываетъ множесство грѣховъ* (Іак. 5, 19—20).

Вирочѣмъ и тѣи, що не мають склонности до питя, най стережутъ ся, абы не стягли ю на себе. Бо налѣгъ той есть страшный; и дуже часто той, кто пѣдпадае ему, все за нѣчо мае, и на сѣмъ свѣтѣ и во всю вѣчнѣсть, и погибель свою и своєю родины — абы лишь догодити налогови тому. Длятого най всѣ выстерѣгають ся, пити повторительно и взаимно, якъ то говорятъ, на здорове оденъ другого, и оденъ другому за напѣй платити; той недобрый звичай треба уникати и старати ся его усторонити. А особливо треба такожъ гощене при такъ званыхъ „оказіяхъ“, крестинахъ, вѣнчаніяхъ и похоронахъ, кѣлько лишь можъ обмежати. Такожъ тѣи, котры потребують робѣтничѣвъ, най не годять ся съ ними и не дають имъ горѣвки або иныхъ подобныхъ напоѣвъ, и ще навѣтъ пару разъ на день; черезъ що власне бѣднѣи люде, потребующій зарѣбку до своего удержаня, привыкають до тыхъ небезпечныхъ напоѣвъ и потому легко себе и родины свои губятъ. Але потребующій робѣтничѣвъ най скорше для любви Божой и ближнього замѣсть напоѣвъ дадутъ

имъ добру страву або бблшу заплату; хйба бы були обставины такй, що робота есть доконечна и безъ даваня напоѣвъ нѣякъ робѣтника дѣстати не можна. А передовсѣмъ най родичѣ и опѣкуны хоронятъ дѣти ѡт того налогу. Въ молодыхъ лѣтахъ при повнѣй силѣ житя уживане уповаючихъ напоѣвъ цѣлкомъ не есть потребне, и ажъ при упадку силъ въ старыхъ лѣтахъ може мѣрне ихъ уживане бути потребою; дпятого молодї люде най тыхъ напоѣвъ або зовсѣмъ не уживають, або лишь дуже рѣдко и дуже мѣрно.

Вываемъ отже поповно возлюбленныхъ Вѣрныхъ *всѣхъ* до охотного вступленя въ брацтво тверезости, абы соединеными силами причиняти ся до славы Божой и добра своего и ближнихъ своихъ, черезъ честне и святе жите, черезъ тверезѣсть, працьовитѣсть и ошаднѣсть. До того додаемъ, що и Св. Отець нашъ надѣе ся зъ брацтвъ сихъ добра для Вѣрныхъ; и св. Ап. престолъ умоляе зъ сердца Дателя всѣхъ благи, премилостивого и всемогучого Бога о все бблшій вѣрѣсть сихъ брацтвъ для охороненя христїянського народа ѡт зла и умножена ему добра. О тое и Мы въ покорѣ Г. Бога заступленїемъ пресв. Матери Б. благаемъ.

Благодать Господа нашего І. Христа со всѣми вами; аминь (Апок. 22, 21).

Дано въ Львовѣ при Нашѣй Архикатедральной церквѣ св. ВМ. Георгїа,
дня 18. Цѣтня 1895.

Сильвестеръ Митрополить.

Ч. 41.

Ч. 557/орд. — Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Ювїлею Унїи Берестейскои.

Комитетъ Ювїлейный, завязанный въ Львовѣ для торжественного обходу 300-лѣтнихъ роковинъ Унїи Берестейскои, выдавъ п. д. 17 (29) марта с. р. до руского народу бдзову съ прошенемъ о моральне и матерїальне поперте своего святого предпрїятїя, звертаючи ся передовсѣмъ до ВЧ. руского Духовенства о посередництво и помѣчь въ тѣмъ важнѣмъ дѣлѣ.

Митрополитальный Ординарїятъ подѣляе зовсѣмъ пересвѣдчене реченого комитету, що такъ даръ любви, якїй руска депутація въ осень с. р. Св. Отцу жертвовати мае, якъ такожъ заложене институту св. СМ. Госафата для религїино-морального выхованя руской молодежи шкѣльной — довжнїй ѡтповѣдати и великому числу нашего руского народу и торжеству самого Ювїлею, и що задпятого ѡбъ тї рѣчи потребують для своего якъ найуспѣшвѣйшого переведеня якъ найбблшой моральной и матерїальной пѣдмоги зъ стороны цѣлог руского народу.

Тожъ Митрополитальный Ординарїятъ дуже охотно прихїляючи ся до прошеня помянутого Свѣтлого Комитету Ювїлейного, высылае вразъ съ тымъ числомъ Архїепархїяльныхъ Вѣдомостей до всѣхъ В. І. Урядѣвъ парохїяльныхъ Львѣвскои Архїепархїи по 3 примѣрники выше реченымъ ВП. Коми-

тетомъ ту предложеню бдзову съ тымъ препорученемъ, чтобы тїи же по за-триманю одного примѣрника для своего власного ужитку, другї два примѣрники видѣвшимъ Урядамъ громадскимъ або и Читальнямъ заудѣлили, чтобы пбсла способомъ въ сей бдзовѣ всказаного якъ найревнѣйше збиранемъ добровѣльныхъ даткѣвъ межи своими вѣрными заняли ся, заохочуючи ихъ до тыхъ богоугодныхъ а для добра нашої св. Церкви и народу такъ потребныхъ жертвъ власнымъ добрымъ примѣромъ и ѡтповѣдными поученями.

Митрополитальный Ординарїятъ мае повну надѣю, що во виду того, що Высока Президїя ц. к. Намѣстництва збзволила п. д. 8. Мая с. р. Ч. 4851 на збиране складокъ въ цѣлѣмъ краю на рѣчь Ювїлею и выше реченого институту Св. Госафата ажъ по конецъ Грудня р. 1896, такъ добровѣльнїи датки ѡтъ Всеч. Духовенства и ѡтъ Брацтвъ церковныхъ, якъ такожъ складки, урядженї въ поодинокї Недѣли або Празники въ Церквахъ утворють таку суму, котра уможливить успѣшне довершене красныхъ намѣровъ Свѣтлого Комитету Ювїлейного.

Щобы же тї датки могли бути тымъ обыльнѣшїи, на прошене Свѣтлого Комитету Ювїлейного препоручае Митрополитальный Ординарїятъ, чтобы кромѣ складокъ на цѣли Ювїлейнїи и на помянутый институтъ св. СМ. Госафата были ѡтъ теперъ встриманїи всякїи иншїи складки ажъ до кѣнца Грудня 1896 р.

Всѣ датки на цѣли Ювїлейнїи и на помянутый институтъ належить присылати до гр. кат. Митрополитальной Консесторїи въ Львовѣ.

Ѡтъ Митрополитального Ординарїята.

Львѣвъ, дня 17. Мая 1895.

Ч. 42.

Ч. 641/орд.— Св. Отець вызвае при празднику Сошествїа Св. Духа Вѣрныхъ до молитовъ о соединенїе всѣхъ христїанъ, и надае ѡтпусты на тїиже молитвы.

Св. Отець, стараючи ся по высокому своему званїю особлившимъ способомъ о Соединенїе всѣхъ ѡтъ церкви Христовой ѡтлученыхъ христїанъ, вызвае поповно письмомъ своимъ изъ 5. мая с. р. всѣхъ Вѣрныхъ, чтобы причиняли ся до того великого но и трудного дѣла, где хотить о умножене чести Божой, о славу имени Христоваго и о спасенїе многихъ — черезъ содѣйствїе по возможности, а передовсѣмъ черезъ побожнїи и покорнїи молитвы съ упованїемъ ко Г. Богу, Отцу милосердїа, ѡтъ котрого ласки весь свутокъ дѣла того зависить. А яко найспособнѣйшїи часъ до молитовъ сихъ указуе св. Отець дни передъ праздникомъ Сошествїа Св. Духа, по примѣру св. Апостолѣвъ, котрїи разомъ съ пресв. Матеревъ Божовъ въ дни тїи въ неустайнїи молитвѣ перебували и повноту дарѣвъ Духа св. одержали, по чѣмъ Церковь Христова на земли заложила ся, а то въ той прекраснїи способѣ, що пбсла слѣвъ письма св.: Народу вѣровавшему бѣ сердце и душа єдина (Дѣя. 4, 32).

Св. Отець есть певный, що Вѣрній, котрѣ охотно тому званію побожности и любви братиной послѣдуютъ, будутъ бѣтѣ Г. Бога надгородженѣ; и додае до того ще изъ сокровища Церкви св. надгороду бѣпустѣвъ слѣдующими словами:

„Такъ отже удѣляемъ Мы всѣмъ, котрѣ въ девятьохъ непосредственно передъ Сочествіемъ св. Духа по собѣ слѣдующихъ дняхъ публично або приватно що день якѣсь особнѣй молитвы до Духа Святого побожно бѣправятъ, за каждый поодинокій день бѣпустѣ 7 лѣтъ и 7 чотырдесятницъ; повный же бѣпустѣ въ котрѣмъ небудь изъ сихъ днѣвъ або на самѣ праздникъ Сочествія або въ однѣмъ изъ 8 послѣдующихъ днѣвъ, по достойнѣй сповѣди и причастію и по молитвахъ на Наше выше наведеме намѣрене. Дальше дозволяемъ, чтобы тѣ, котрѣ зновѣ тѣ самѣ условия молитовъ послѣ своєї набожности черезъ бѣсѣмъ днѣвъ заразы бѣтѣ Сочествія найблизшихъ выповнять, зновѣ оба тѣ бѣпусты доступити могли. Рѣшаемъ такожъ и постановляемъ силою власти Нашой, що тѣ самѣ бѣпусты могутъ и душамъ въ чистилици примѣнити ся, и такожъ въ слѣдующихъ рокахъ повысковати ся впрочемъ при захованю всего того, що послѣ звычаю и закона заховати ся має.“

ВЧ. Настоятелѣ парохій мають сіе завѣзване св. Огца въ праздникъ Вознесенія Господнього народовѣ оголосити; и добре буде, если зарядятъ щоденнѣй публичнѣй молитвы въ церквѣ на наведеме намѣрене бѣтѣ пятка по Вознесенію ажъ до суботы передъ Сочествіемъ включно.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Мая 1895.

Ч. 43.

Ч. 4182. — Въ справѣ маючого ся бѣбути на дняхъ 18. и 19. и. ст. Червня с. р. испыту монкурсового парохіальнаго.

Испытъ конкурсовый парохіальнѣй дотычно наукъ бѣбуде ся на дняхъ 18. и 19. нов. ст. Червня с. р.

Получившѣ позволенѣ приступити до того испыту мають о $\frac{1}{2}$ год. рано дня 18. Червня с. р. въ Церквѣ Архикатедральнѣй въ цѣли выслуханя Службы Божой, о призванѣ помочи св. Духа явити ся, потѣмъ въ сали за сѣданъ Консистерскихъ збрати ся, где на приготованѣмъ до того листѣ впишутъ свои имена и выкажутъ ся позволенѣмъ до приступленя къ тому испыту. Дальшѣй порядокъ обвѣститъ ся передъ испытомъ.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. Мая 1895.

Ч. 44.

Ч. 4297. — Взымаютъ ся ВЧ. Орд. Делегаты до ц. к. окр. Радѣ шкѣльнѣхъ до предложена справозданъ.

Веч. Делегаты Ординаріятскѣй до ц. к. окружныхъ Радѣ шкѣльнѣхъ, котрѣ не удовлетворяючи тут. вѣзваню зъ д. 21. Лютого с. р. Ч. 1272 до теперъ ще не предложили сюда своихъ справозданъ о своей чинности въ дотычнѣй ц. к. окружнѣй Радѣ шкѣльнѣй, взымаютъ ся **поновно**, чтобы таковѣ справоздана до **кѣнца сего мѣсяца** предложили съ наведемѣмъ причинъ обѣзнена.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 10. Мая 1895.

Ч. 45.

Ч. 4381. — Препоручае ся дѣло: О. Гамона, Rozmyślania na każdy dzień roku.

Препоручае ся яко похвальне дѣло толковане зъ французского: Rozmyślania na wszystkie dni roku, do użytku kapłanów i osób świeckich, przez księdza Hamon-a, proboszcza parafii św. Sulpicjusza w Paryżu. Выдавця: I. Gadowski, Kraków, ul. Zwierzyniecka 22, и можна одержати въ кождѣй бѣльшѣй книгарни. Цѣле дѣло въ 4 томахъ брошуроване стоить 5 зр., а оправлене (кождый томъ окремо) 6 зр. 60 кр.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Мая 1895.

Ч. 46.

Обвѣщено конкурсове.

Ч. 4430. — Розписуе ся конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школѣ им. св. Мартина въ Львѣвъ.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна для мѣста Львова розписуе пѣдъ д. 24. Цвѣтня с. р. Ч. 742 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ имени св. Мартина съ рѣчною платою 800 зр. и додаткомъ 80 зр. на помещане. Обовязкомъ катихита буде такожъ удѣляти въ инныхъ школахъ народныхъ въ Львѣвъ всего до 24 годинъ тыжднево.

Убѣгаючи ся священники о тую посаду мають свои удокументованѣ подана внести до ц. к. окружной Радѣ шкѣльной мѣстскою посредствомъ своей власти настоятельной найдалше до дня 30 Червня с. р. нов. ст.

Тое подае ся Веч. клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 16. Мая 1895.

Ч. 4420. — Выказъ всёхъ жертвъ впынувшихъ ѳтъ 1. Марта 1895
до конца Цвѣтня 1895 р. до канцеляріи Митроп. Консистоіи:

а) на потребности Святѣйшого Отца:

Дня	8/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Макуляничяхъ	1 зр.	88 кр.
"	12/3	"	"	Корсовѣ	1 "	— "
"	15/3	"	"	Золочевѣ	1 "	— "
"	12/4	"	"	Овѣрци	1 "	— "
"	20/4	"	О. Николай Рыбакъ	и. Шумлянѣ	2 "	— "
"	26/4	"	Урядъ парох. въ	Богутинѣ	— "	40 "

Разомъ 7 зр. 28 кр.
а съ попередными 27 " 87 "

Загальна квота 35 зр. 15 кр.

б) на грѣбъ Христовый въ Палестинѣ:

Дня	3/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Теребовли	1 зр.	— кр.
"	"	"	"	Дараховѣ	2 "	— "
"	"	"	"	Ладычинѣ	— "	80 "
"	15/3	"	"	Золочевѣ	1 "	— "
"	12/4	"	"	Овѣрци	1 "	— "
"	17/4	"	"	Фразѣ	— "	55 "
"	"	"	"	Наварія	1 "	— "
"	20/4	"	"	Островѣ	1 "	— "
"	"	"	"	Долгѣмъ	1 "	40 "
"	"	"	"	Кабарѣвцяхъ	— "	50 "
"	23/4	"	"	Рокитинѣ	1 "	— "
"	25/4	"	"	Дашавѣ	1 "	75 "
"	"	"	"	Невнцахъ	2 "	— "
"	"	"	"	Вишенцѣ вел.	1 "	63 "
"	"	"	"	Хмелискахъ	1 "	25 "
"	26/4	"	"	Богутинѣ	— "	30 "
"	"	"	"	Струтинѣ выжн.	1 "	50 "
"	29/4	"	"	Чолганахъ	3 "	40 "

Разомъ 23 зр. 08 кр.
а съ попередными 16 " 81 "

Загальна квота 39 зр. 89 кр.

в) на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

Дня	6/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Теребовли	1 зр.	— кр.
"	"	"	"	Ладычинѣ	3 "	— "
"	"	"	"	Дараховѣ	1 "	60 "
"	"	"	"	Соколовѣ	1 "	60 "
"	12/3	"	"	Корсовѣ	1 "	— "
"	"	"	"	Смѣльнѣмъ	2 "	33 "
"	18/3	Ч. Теодоръ Явѣшевскій	учитель пѣнія въ	Зборовѣ	1 "	— "
"	30/3	Вч. Урядъ парох. въ	Грибовачахъ		7 "	— "
"	3/3	ВЦр. О. Прал. Кобыляньскій			1 "	— "
"	4/4	Вч. Урядъ парох. въ	Овѣрци		1 "	— "

Разомъ 20 зр. 53 кр.

Разомъ 20 зр. 53 кр.
а съ попередными 45 " 59 "

Загальна квота 66 зр. 12 кр.

Зъ той квоты отослано уже 65 " — "
осталось 1 зр. 12 кр.

г) на церковь при "Народнѣмъ Домѣ":

Дня	8/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Теребовли	1 зр.	— кр.
"	"	"	"	Соколовѣ	1 "	— "
"	"	"	"	Богатѣвцяхъ	1 "	— "
"	18/3	Ч. Теодоръ Явѣшевскій	учитель пѣнія въ	Зборовѣ	1 "	— "

д) на церковь въ Серетѣ:

Дня	23/4	Вч. Урядъ	парох. церкви У. П. Д. М. въ	Львовѣ	8 зр.	— кр.
-----	------	-----------	------------------------------	--------	-------	-------

е) на церковь въ Патрасѣ коло затоки Лепантской:

Дня	8/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Дараховѣ	— зр.	93 кр.
"	13/3	"	"	Золочевѣ	1 "	— "

Разомъ 1 зр. 93 кр.
а съ попередными 31 " 07 "

Загальна квота 33 зр. — кр.

ж) на заведеніе "Leopinum" въ Константинополи:

Дня	10/3	Вч. О. Кмицикевичъ	парохъ	Фраги	1 зр.	— кр.
-----	------	--------------------	--------	-------	-------	-------

з) на фондъ будовы церквей:

Дня	8/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Теребовли	1 зр.	20 кр.
"	"	"	"	Ладычинѣ	1 "	20 "
"	"	"	Львовско-заг. Урядъ	декан.	3 "	66 "

и) на знесеня неволѣ въ Африцѣ:

Дня	8/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Теребовли	1 зр.	— кр.
"	"	"	"	Ладычинѣ	1 "	— "
"	"	"	"	Корсовѣ	1 "	— "
"	12/4	"	"	Овѣрци	1 "	— "

Разомъ 4 зр. — кр.
а съ попередными 18 " 73 "

Загальна квота 22 зр. 73 кр.

л) на католич. всеучилище въ Австріи:

Дня	15/3	Вч. Урядъ	парох. въ	Золочевѣ	1 зр.	— кр.
-----	------	-----------	-----------	----------	-------	-------

м) на Товариство св. Ап. Павла:

Дня	8/3	Вч. О. Володимиръ Брыльскій			1 зр.	— кр.
"	"	"	"	Антоній Зарыхта	1 "	— "

Дня 8/3	Вч. О. Илярій Пачовскій	1 зр. — кр.
" "	" Иоаннъ Юркевичъ	1 " — "
" 13/3	" Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 " — "
" 20/4	" О. Иоаннъ Лисовичъ	1 " — "

л) На мисіи въ Азіи и Африцѣ:

Дня 8/3	Вч. Урядъ парох. въ Дараховѣ	— зр. 59 кр.
" "	" " " " Микулнцяхъ	1 " 35 "
" 18/3	" " " " Корсовѣ	1 " — "
" 15/3	" " " " Золочевѣ	1 " — "
" 12/4	" " " " Опбръци	1 " — "

Разомъ 4 зр. 94 кр.
а съ попередними 26 " 67 "
Загальна квота 31 зр. 61 кр.

м) На Товариство Червоного Креста:

Дня 8/3	Вч. Урядъ парох. въ Микулнцяхъ	2 зр. — кр.
" 13/3	" " " " Золочевѣ	1 " — "

н) на воспиталище дѣточе:

Дня 15/3	Вч. Урядъ парох. въ Золочевѣ	2 зр. — кр.
" 12/4	" " " " Опбръци	1 " — "

о) для служебницъ Пресв. Дѣвы М. въ Жужели:

Дня 8/3	Вч. Урядъ парох. въ Теребовли	1 зр. — кр.
" "	" " " " Ладичинѣ	1 " — "
" "	" О. Роздольскій сотр. въ Буркановѣ	1 " — "
" 15/3	" Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 " — "
" 12/4	" " " " Опбръци	1 " — "

Разомъ 5 зр. — кр.
а съ попередними — " 50 "
Загальна квота 5 зр. 50 кр.

п) на фондъ неопитбѣв:

Дня 8/3	Вч. Урядъ парох. въ Микулнцяхъ	1 зр. — кр.
" 12/3	" " " " Корсовѣ	2 " 50 "
" 15/3	" " " " Золочевѣ	1 " — "
" 26/3	" " " " Богутинѣ	— " 30 "

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. Мая 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріята.

Изъ типографіи Ставропогійской подъ управ. И. Пухира.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 24. Червня.

Ч. VII.

Ч. 691/орд.

Ч. 47.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Пралатъ и Пристоятель Престола Его Святости Льва XIII. Папы Римскаго, Графъ Римскій, Его ц. и к. Апостольскаго Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рыцарь ордена желѣзной короны I-ои класы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сейма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛЯНЪ ПЕЛЕСЬ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Епископъ Перемыскій, Самбѣрскій и Санѣцкій, Членъ Сейма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛЯНЪ рыцарь КУИЛОВСКІЙ,

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатию Епископъ Станиславскій, Шамбелянъ Его Святости Льва XIII. Папы Римского, Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ въ Христвѣ Вѣрнымъ-Русинамъ Католикамъ

Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске Благословеніе!

„Возвѣстите трубнымъ гласомъ въ всей земли вашей... и освятите ѣто, пятьдесятъ ѣто, и разгласите оставленіе на земли всѣмъ живущимъ на ней: ѣто оставленія знаменіе сіе будетъ вамъ.“
(Лев, 25, 9—10.)

На пѣвтора столѣтія передъ народженіемъ Сына Божого а Спасителя нашего Иисуса Христа настали тяжкіе часы для народу Израильского. Се бо той нарѣдъ, которого Г. Богъ выбравъ на то, чтобы жіючи посередъ невѣрныхъ поганъ удерживавъ непорочну вѣру въ правдивого Бога и чтобы розширявъ Его честь и славу помежи прочіи въ темнотѣ невѣрства жіючіи народы, — той нарѣдъ Божій дѣлававъ великого переслѣдованія зъ стороны могучихъ тогда Грековъ. Предвиджуючи велике небезпеченство, яке повисло надъ выбраннымъ народомъ Божиимъ, обавляючи ся цѣлковитою заглады, грозачою св. правдивой вѣрѣ, царству и народови Израильскому, — Юда Маккавей, хоробрый начальникъ того народу, звернувъ ся вразъ съ своєю братією съ сердцемъ сокрушеннымъ въ покорной а горячій молитвѣ до Всемогучою Бога, Сотворителя неба и землѣ, въ которого рукахъ почиваютъ всѣ царства земскіи и ѣтъ которого яко найвысшого Господа походитъ всяка власть на земли, — просячи Его о потрібне свѣтло и помѣчь въ томъ великомъ нещастіи. И се Богъ наткнувъ его и его братію доброю гадкою, поручаючи имъ, чтобы для ѣтверненія небезпеченства, грозачою ихъ вѣрѣ и народови, удали ся о помѣчь до Риму та чтобы заключили союзъ съ тою могучою державою. Юда здѣлавъ такъ, а богодухновенна книга Маккавейска ту важну подѣю описуе намъ дуже подрѣбно: „И слыша Юда имя Римлянъ, яко суть силни крѣпостію, и велици пріидутъ къ нимъ, составляють съ ними дружбу, и яко суть силни крѣпостію... И избра Юда Еуполемона, сына Іоаннова, сына Аккосова, и Ясона, сына Елеазарова, и посла ихъ въ Римъ составить съ ними дружбу и спобореніе, и вже отъяти отъ нихъ иго ихъ, понеже видѣша царство Еллинское порабощающее Израіля въ работу. И идоша въ

Римъ, путь же велій зѣло, и внидоша въ палату совѣтную и отвѣщаша и рѣша: Юда Маккавей и братія его и множество юдейское послаша насъ къ вамъ, составить съ вами дружбу и миръ, и вписати насъ споборниками и друзьями вашими. И сіе списаніе посланія, еже восписаша на дщицахъ мѣдяныхъ, и послаша во Іерусалимъ быти у нихъ тамо въ память мира и споборства. Благо да будетъ Римлянѣмъ и языку Юдейску на мори и на земли въ вѣкъ, оружіе же и враи далече да будутъ отъ нихъ.“ (1. Мак. 8, 1, 17—23).

Дѣйстно, зъ той дружбы, зъ того союза заключеного съ могучимъ Римомъ, могли були Израильтяне мати якъ найбблшій користи; той миръ съ Римомъ ставъ бы ся бувъ напевно крѣпкою основою ихъ дальшого розцвиту и ровою народного, если бы они були вразъ съ тымъ миромъ, съ тымъ завѣтомъ, заключенымъ съ сильными Римлянами, заховали такожъ миръ и завѣтъ, якій Г. Богъ заключивъ бувъ съ ними въ лиціи ихъ Праотца Авраама, если бы були додержали вѣрности Г. Богу, котрый ними ѣтъ вѣковъ такъ по ѣтѣвски опѣкувавъ ся. Но то не стало ся. Израильтяне зрвали союзъ съ Богомъ, коли не зважаючи на обѣтницѣ Божій, ѣткинувши Его св. заповѣди, передали на смерть найвысшого Божого Посланника, Пророками предсказованого „великаго совѣта Ангела“, Ёдинородного Сына Божого, Г. и Иисуса Христа, и коли вразъ съ тымъ своимъ Спасителемъ ѣткинули ѣтъ себе такожъ основане черезъ Него царство на земли, — Его св. Церковь. За ту тяжку провину постигла Израильтянъ тяжка кара: они зѣстали переданіи въ руки своихъ союзниковъ, котрїи зъ Божого допусту ѣдомстили на нихъ кровь Спасителя, невинно ними пролиту, тымъ, що славу и великолѣпну ихъ святыню Іерусалимску зрѣвнали съ землею а ихъ самыхъ пѣдбили пѣдъ свою власть и забрали въ гѣрку неволю. А такъ Израильтяне власне тогда, коли въ обавѣ о судьбу свои Церкви и народу выдали на смерть Сына Божого, говорячи на своей нарадѣ: „Аще оставимъ его тако, вси увѣруютъ въ него и пріидутъ Римляне и возмутъ мѣсто и языкъ нашъ“ (Іоа. 11, 48.), власне тогда — якъ важе св. Августинъ — коли бояли ся утратити добра дочасній, а о житю вѣчнѣмъ не памятали, утратили одно и друге (Corn. a Lap. in s. Ioan.).

Сю важну и памятную подѣю, выписану зъ картинъ исторіи Богомъ выбраного народу Израильского, хотѣли мы Вамъ, Возлюбленій въ Христвѣ, пригадати, чтобы ю поставити побѣчь подѣбною, но далеко важнѣйшою и щасливѣйше збувшою ся подѣю въ нашѣй рускѣй исторіи, котрой то подѣи роковины съ найбблшимъ торжествомъ обходити намѣряемъ. Се зближаютъ ся триста лѣтъ до своего кѣнца ѣтъ блаженнои хвилѣ, коли то за Божою благодатию, даною ѣтъ милостивого Бога нашему рускому народови, Русь наша подѣбно якъ выше помянутый начальникъ Израильскій, Юда Маккавейскій, приступила до союза, до едности съ Римомъ, но не съ Римомъ поганьскимъ, але христьянскимъ, — коли то мы Русины заключили дружбу

съ Римомъ Христа Господа не только для спасенія нашего народу отъ за- глады, але передовѣмъ такожъ для его спасенія душевного.

Бѣтъ се фактомъ историчнымъ, котрого нѣкто любячій правду не заперечить, що наша Русь отъ того часу, коли озарена вѣстломъ св. Еван- гелія Христоваго, приняла пѣдъ начальствомъ своего рѣвноапостольного Князя св. Володимира В. съ св. крещеніемъ правдиву католицку вѣру, стала щасливою — не лишъ ддятого, що найшла мирь съ Богомъ и начала процвитати буйнымъ цвѣтомъ духовного житя, але и ддятого, що Русь наша стала возрастати въ добробытѣ и въ своей народнѣй славѣ. А та сила и слава, се поважане, якого досвѣдчали Русины отъ всѣхъ, тревали такъ довго, якъ довго наша св. Церковь була католицкою, тѣсно злученою съ св. Апостольскою Церквою Римскою. Коли же съ початкомъ 13. вѣку кинено межы насъ зерно незгоды, коли руска Церковь зрвала звязъ съ своимъ животворнымъ осередкомъ, съ Церквою Христовою, правленою св. Петромъ, тымъ отъ са- мого І. Христа поставленнымъ найвышимъ Пастыремъ, отъ того часу стала ся та наша Церковь подобною до галузи, оттытой отъ своего пня, на котрѣмъ выросла и скрѣпилась, — стала ся подобною до потока, отлученого отъ своего жерела; съ нею стало ся то, що такъ красно выразивъ св. Кипріянь, гово- рячи о едности Церкви: „Отломи галузку отъ дерева, а она отломана не зможе бльше розвивати ся; одѣтти поточокъ отъ жерела, то бнѣ оттытый высохне“.

По отлученю рускои Церкви отъ св. Апостольского Престола Рим- ского, настали сумнй часы еи пониженя и упадку, а одночасно пониженя и упадку руского народу. Вѣра ослабла, чесноты христіянскы змарифли, нарѣдъ рускій чувъ ся крайно нещасливымъ, гѣршеный злыми провѣдниками духовными а обдираный великими данинами, якы накладано на него для удержаня всхѣдныхъ Патріархѣвъ и ихъ посланникѣвъ, находячихъ часто на Русь зъ Греціи, отлученою вже тогды отъ католицкои Церкви а погру- женою въ темнотѣ схизмы.

Тогдашній рускій Епископы съ Митрополитомъ Михаиломъ Раговою на челѣ, — видячи ту сумну, небтрадну недолгу Церкви и народу руского, оба- вялючысь, чтобы наша Русь, блукаючи ся по манѣвцяхъ пороковъ и вся- кихъ беззаконій, не утратила въ кѣнци збѣвѣмъ вѣры и чтобы не загинула еи народнѣсть, — начали зрѣло роздумовати надъ средствами къ движению Руси зъ еи пониженя и упадку, къ оживленю еи вѣры и праведности Хри- стіянскою. И ось Богъ въ своѣмъ безконечномъ милосердію натхнувъ ихъ доброю гадкою; Онъ склонивъ ихъ сердце до того, чтобы мовъ той блудный сынъ Евангелскій пригадали собѣ на тѣ щасливѣ часы, коли зѣставали въ дому своего отца. И се станула передъ душевными ихъ очима цѣла слава и все добро своего Отца и своей Матери, св. Церкви Римскою, котра черезъ Намѣстникѣвъ Христовыхъ а Наслѣдникѣвъ верховного Апостола св. Петра тихо и мирно но мудро и свято управляя цѣлою вселенскою Церквою, — котра бажаючи только вѣчного и дочасного добра всѣхъ людей, дорогоцѣн-

ною Кровію Сына Божого откупленыхъ, не робить ніякои рѣжниці межы народностями, но всѣ однаково любятъ, розличнй ихъ — вѣрѣ католицѣй не- противнй — обряды церковны хоронить и удержуе, ними яко своєю власною окрасою тѣшитъ ся и ничого бльше не жадае, якъ лишъ сего, чтобы всѣ тѣ народности хотѣли съ нею въ едности вѣры оставати и вѣрѣити свой духовй силы при животворнѣмъ жерелѣ, вытрыскуючѣмъ зъ пѣдъ скалы Петровою а отворенѣмъ черезъ самого І. Христа для спасенія всѣхъ людей и всѣхъ народѣвъ. Памятнй въ томъ взглядѣ суть слова П. Венедикта XIV, сказаній що до всхѣдныхъ народѣвъ въ его Булѣ „Allatae sunt:“ „Апостоль- скій Престоль желеа горячо, чтобы розличнй всхѣднй народы были береженй, а не чтобы были нищенй, чтобы всѣ были католиками, а не чтобы всѣ стали ся Латинниками“ (non ut omnes fiant Latini, sed ut omnes sint Catholici).

Рускій Епископы, одушевленй натхненемъ Божиимъ, перенатй горячимъ желанемъ ратованя своєю Церкви и народу отъ погибели, зѣбрали ся на всеплъну наряду въ Сокалі д. 2. Грудня 1594 р., а именно: Михаилъ Рагоза, Митрополитъ Кіевскій и Галицкій, Ипатій Потѣй, Епископъ Прототроній Володимирскій и Бер- рестейскій, — Кириль Терлецкій, Ексархъ Епископъ Луцкій и Острогскій, — Гри- горій Загоровскій, Архіепископъ Полоцкій и Витебскій, — Діонизій Збѣруйскій, Епископъ Холмскій и Белзкій, — Леонтій Пельчицкій, Епископъ Пиньскій и Ту- рѣвскій, — и Архимандритъ Іона Гоголь. Тѣ рускій Владыки на сей нарадѣ въ Сокалі уложили и власноручно пѣдписали рѣшене, що вертаютъ вразъ съ своими вѣрными назадъ на нѣдро св. католицкои Церкви. Тое рѣшене ру- скихъ Епископѣвъ було сильне, бо оно выплыло зъ ихъ пересвѣдченя о ко- нечнѣй потребѣ зѣединеня рускои Церкви съ св. Апостольскимъ Престоломъ, тожь и не дивно, що се рѣшене рускихъ Епископѣвъ найшло радѣсный от- гомонъ въ сердцахъ благороднѣйшой и лучшой части Русинѣвъ. Ходило еше о условія, на якихъ Русь мала приступити до св. Уніи съ св. Римскою Церквою. И тымъ дѣломъ рѣвно заняли ся рускій Епископы; они за посеред- ництвомъ Епископа Кирила Терлецкого навязали въ томъ дѣлѣ переговоры съ Краковскимъ Нунціемъ Апостольскимъ и Королемъ польскимъ Жигмонтомъ III., жадаючи ненарушимости своего всхѣдного обряду и рѣвноправности своєю Церкви, а одержавши за поруку, що поставленй ними условія будутъ выповненй, зѣйшли ся д. 12. Червня 1595 р. на Синодѣ въ Берестю, где явили ся такожъ Михаилъ Копестинскій, Епископъ Перемыскій и Гедеонъ Балабанъ, Епископъ Львѣвскій, и ту запала одноголосна ухваля, чтобы вы- слати двоухъ рускихъ Епископѣвъ яко посланникѣвъ до Риму, чтобы тѣи же въ имени Руси заявили передъ Намѣстникомъ Христовымъ, що руска Цер- ковь вертае назадъ до едности съ св. Апостольскимъ Престоломъ Римскимъ и пѣдчиняетъ пѣдъ его верховну Апостольску власть и могучу оцѣку. На тыхъ посланникѣвъ были назначенй Епископы Ипатій Потѣй и Кириль Терлецкій. Они выбрали ся д. 26. Вересня 1595 р. зъ Кракова въ дорогу до Риму, а прибывши тамъ щасливо д. 15. Листопада 1595 р., зѣстали д. 20. тогоже мѣсяця торжественно принатй отъ тогдашного Св. Отца П. Климентія VIII. Самъ же актъ отновленя Уніи церковной зѣставъ довершеный д. 23. Грудня 1595 р. Того то дня помянутй два Епископы отпоручники зложили

на торжественномъ послушаніи у Бго Святости въ ватиканскій сади Константина въ имени цѣлого руского Епископату вызнана католицкою вѣры и присягу вѣрности въ руки Св. Отца Климентія VIII., по чѣмъ сей Папа, запоручаючи имъ цѣлбсть и ненарушимбсть ихъ всхдного обряду и всяку можливу помѣчь и охорону зъ стороны св. Апостольского Престола, принявъ ихъ а въ ихъ лиціи цѣлу руску Церковь съ наибольшою радостію на лоно св. католицкой Церкви. Щобы же та славна и важна подѣя збстала увѣковѣчена, то Св. Отець П. Климентій VIII. выдавъ при сей нагодѣ величаву Булю „Magnus Dominus“, зъ которой доведѣмъ ся о правдиво бѣтвскій любви и жичливости сего Св. Отца для нашої Церкви и народу руского; а кромѣ того казавъ сей приснопамятній Папа выбити срѣбну медаль, представляючу зъ одной стороны того Папу благословячого выше реченыхъ двоихъ Послбв рускихъ — съ навсею „Ruthenis receptis“ с. в. Русинамъ поновно принятымъ, а зъ другой стороны фронтъ Капитолія, збудованой на развалинахъ давной Римской капітолїи съ палатою нарядъ Римского Сенату, въ котрой были принятї колісь-то послы Маккавейскї, завязуючї союзъ и дружбу съ Римомъ для охорони вѣры и бѣтчины своего народу передъ грозячими имъ ворогами.

Такъ збставъ сей важный актъ бтновленя нашої св. Уніи церковной въ Римѣ съ кбнцемъ р. 1595 при помочи Божїи щасливо довершений, а въ слѣдуючѣмъ роцѣ 1596 дня 8. Жовтня на Синодѣ Берестейскѣмъ торжественно проголошений.

Се есть та спасительна, памятна и вельми важна подѣя, Всечестїи Братя Священники и Возлюбленї въ Христѣ Вѣрнї, котрой 300 лѣтній Юбилей Мы обходити хочемъ въ слѣдуючѣмъ роцѣ яко въ 300-лѣтнї роковини торжественного ви проголошеня на Синодѣ Берестейскѣмъ, уживаючи текучого року яко вступу и приспособленя до якъ наибольше величавого обходу сего рѣдкого и надзвычайно важного Юбилею. Въ тѣй цѣли звертаемъ ся днесь до Васъ съ тымъ Нашимъ Архіерейскимъ Посланїемъ.

Подѣю бтновленя нашої св. Уніи церковной съ св. Апостольскимъ Престоломъ называемъ спасительною, бо она причинила ся до того, що Русь наша найшла въ св. Уніи правдиву вѣру, скарбъ найдорожшїй, безъ котрого не можъ позыскати собѣ неба, — що Русь наша, та бдорвана галузь, збстала черезъ св. Унію поновно защеплена до плодоносного дерева, засаженного бтв самого І. Христа, черезъ що она бтжила и розцвилась духовно, выдала и выдае доси въ нашѣмъ рускѣмъ народѣ краснїй цвѣтъ честотъ Христїанскихъ и зрѣлїи оводѣ богоугодныхъ дѣлъ, заслугуючихъ на животъ вѣчный. Сю подѣю называемъ такожъ памятною и дуже важною, понеже Русь наша злучивши ся черезъ св. Унію съ св. Апостольскимъ Престоломъ, тымъ жереломъ житя и огнищемъ свѣтла, стала ся подббною до той рѣки, котра злучена поновно съ своимъ давнїшимъ богатымъ жереломъ, зновъ плыве весело и своими чистыми и свѣжими струями оживляе питомїи нивы. Наша руска Церковь а съ нею и нашъ рускїй народъ вже бтв самого початку збдиненя съ Римомъ, приняли блучшїй видъ, набрали богаги, внутрѣшнї бтновшеня начали къ лучшому змѣняти ся, — а той розвѣй нашої

Церкви и народу поступае и въ нашихъ часахъ вправдѣ звбльна але поступае безперервно напередъ, поконуючи при Божїи помочи многїи и сильнїи перешкоды, якї наша Церковь и народъ подыбуютъ на дорожѣ своего розвою. И дѣйстно, чи не можемъ мы днесь выказати ся правдивыми а великими навѣтъ дочасными користями, якї бѣдъ взглядомъ церковнымъ и суспбльнымъ св. Уніи завдачуемъ? Чижь не маемъ днесь Клиру мїрекого и монашеского — образованого и свѣтлого, свѣдомого своєю високою задачѣ, св. Церквѣ и народови рускому широко бданого, жертвуючого для ущасливленя сего народу всѣмъ своей силы? Чижь не видимъ съ кождымъ днемъ збблщаючого ся поступу нашего народу на поли просвѣты, розвиваючого ся красно въ нашѣй народнѣй бесѣдѣ? Чижь не видимъ, якъ изъ стрѣхъ сельскихъ и хатъ мѣщанскихъ выходитъ щоразъ численнѣйша руска интелігенція свѣтска, щобы оживлена любовію для своего народу соединеными силами працювати для его добра? Чи такожъ нашї политичнї права не зыскують на грунтѣ конституційнѣмъ и народнѣмъ щоразъ ббльшого розширеня и скрѣпленя? Що все тоє завдачуемъ св. Уніи, легко пбзнати, скоро подивимъ ся на области нашихъ братей, где знищено св. Унію. Где дѣла ся та славна провинція церковна, що-то въ половинѣ 18 столѣтїя мала 9 великихъ Архіепископствъ и Епископствъ, до котрыхъ належало ббльше якъ 13 милїонѣвъ вѣрныхъ? Нынѣ вже ви нема... А чи вбльно тамъ днесь бтзвати ся въ церквѣ або въ школѣ матернымъ языкомъ, управляти и розвивати малоруску, народну, рбдну литературу, або — що ббльше — добивати ся своихъ правъ политично-народныхъ?

Зъ того всего може кождїй безстороннїй легко пбзнати, що зближаючїи ся 300-лѣтнїи Юбилей Уніи Берестейской есть не лишь церковнымъ але и народнымъ празникомъ, маючимъ превелике значене такъ для руской Церкви якъ и для нашего народу, — що прото и Церковь и народъ нашъ въ цѣлѣй нашѣй церковнѣй провинці сей празникъ обходити довжнїи, а то — съ якъ наиббльшимъ торжествомъ и величавостію. Такого торжественного и величавого обходу сего Юбилею домагае ся бтв насъ самъ Богъ. Если бо Господь приказавъ Израильтянамъ въ свою честь и славу посвятити пятьдесятїи рѣкъ, называючи его лѣтомъ оставленя — бтпущеня — Юбилейнымъ — задля освобожденя ихъ зъ неволи египетской, кажучи до нихъ: „Освятите лѣто, пятьдесятѣе лѣто, и разгласите оставленїе на земліи всѣмъ живущимъ на ней — лѣто оставленя“ (Юбилей) (Лев. 25. 10.) — то чи не буде Богу еще милѣйшимъ сей нашъ Юбилей, обходженїи нами въ 300-лѣтнїи роковини нашего освобожденя не зъ земской неволѣ, але — що ббльше — зъ неволѣ духовной темноты и бтлученя бтв правдивого стада Божого, бтв св. католицкой Церкви Христовой? Съ такимъ якъ наиббльшимъ торжествомъ и величавостію обходити сей Юбилей нашої св. Уніи довжнїи мы Русины-католики еще ддятого, що наша Церковь и народъ рускїй въ Галичинѣ суть нынѣ единными представителями той славной подѣи збдиненя Руси съ св. Апостольскимъ Престоломъ, — бо наша Церковь и народъ рускїй въ Галичинѣ суть нынѣ единными щасливими наслѣдниками

всѣхъ блаженныхъ плодовъ и скорбѣвъ, якѣ сплыли на Русь зъ могучого и щирожичливого св. Престола Римского, — бо мы одиъ можемъ днесь съ радостію и чувствомъ глубокой вѣдчности къ Богу кликати подобно якъ выше сгаданіи посланники Маккавейскій: „Благо будетъ Римлянѣмъ и языку Рускому на мори и на земли во вѣкъ, оружіе же и врази далече да будутъ отъ насъ“.

И ось наше руске Духовенство и Міряне, перенятіи вповнѣ духомъ св. католицкой вѣры, одѣдиченой по предкахъ нашихъ отъ трехъ столѣтій, поняли и зроумѣли добре цѣлу вагу и святѣсть 300-лѣтнего Ювиею нашої св. Уніи и власне въ тѣмъ часѣ, коли Мы, рускіи Епископы, хотѣли обвѣстити Вамъ, Возлюбленій въ Христѣ, сей нашъ славный Ювией, завбзвати Васъ до торжественного его обходженя и выложити превелике его значене, якъ такожь неоцѣнену вартѣсть св. Уніи для нашої Церкви, обряду и народу, завязавъ ся въ Львовѣ Комитетъ Ювиейный, зложеный зъ многихъ высокоповажаныхъ и честныхъ мужѣвъ зъ посередъ нашего руского Духовенства и Мірянъ, котрый упросивши Нашого Архіерейского благословенія, съ правдивымъ одушевленемъ и горячою приклонностію для святой справы занявъ ся приспособленемъ якъ найторжественнѣйшого обходу сего Ювиею и овоцѣ своихъ прилѣжныхъ нарадѣ зложивъ въ своей прекрасной, вельми поважной и глубоко обдуманой *длозвѣ* зъ дня 14. (26) Лютого с. р., а такожь и въ *програмѣ*, опредѣляючій подрбно спосѣбъ того торжественного ювиейного обходу. Тѣ щиріи працѣ, якихъ пѣднйавъ ся и якѣ вже довершивъ Всеч. Комитетъ Ювиейный, суть явнымъ доказомъ, що такъ якъ добре дерево може лишъ добрый приносити овоцѣ, такъ и та наша руска лѣторосль, котрой представителями суть члены Свѣтлого Комитету Ювиейного, зацеплена въ добре дерево, засаджене отъ Христа Господа, приняла ся и добрый плоды принесла въ душахъ вѣрного, до св. католицкой Церкви щиро привязаного руского народу. Тожь съ сердцемъ повнымъ щирою радости и съ чувствомъ великого вдоволеня прихалаяючись до прошеня Свѣтлого Комитету Ювиейного, велѣли Мы розбслати помянуту его *длозву* и програму Всеч. ОО. Парохамъ съ горячимъ порученемъ, щобы своихъ вѣрныхъ о маючѣмъ обходити ся Ювиею нашої св. Уніи обучили и щобы ихъ тымъ самымъ приспособили до радѣсон, живои участи въ тѣмъ торжествѣ Ювиейномъ, до морального и матеріального попираня сего святого и важного предпринятія. Днесь Мы се поручене Наше такожь на тѣмъ мѣстци повтаряемъ, выражаючи заразомъ Свѣтлому Комитетови Ювиейному за его труды, котрыхъ зъ власной охоты пѣднйавъ ся, Нашу подяку и удѣлюючи ему Наше благословеніе до дальшой успѣшной працѣ.

Велике значене сполученя нашої Церкви съ св. Апостольскимъ Престоломъ, многіи а великіи добродѣйства, якѣ зъ того св. Престола сплыли, и безперерывно сплывають на нашу св. Церковь, обрядъ и народъ рускій, могуча и правдиво отцѣвска опѣка, якои сей св. Престоль нѣколи не щадивъ и доси не падають для насъ Русинѣвъ, — суть въ помянутой *длозвѣ* Свѣтлого Комитету Ювиейного такъ ясно и подрбно выложеніи, що о тѣмъ

предметѣ не потребуемъ Вамъ, Возлюбленій въ Христѣ, обширнѣйше говорити, а выражаемъ лишъ Нашъ жалѣ, що гдеякій лжеучительъ, заслѣпленій ненавистію до св. католицкой Церкви, не видячи, чи не хотячи видѣти того щастя, яке наша Церковь, нашъ обрядъ и народъ нашли въ сполученю съ св. Престоломъ Римскимъ, попираючимъ нашъ розвѣй въ церковномъ и суспѣльномъ отношеню, баламутячь словомъ и письмомъ нашъ народъ и оттягають его отъ обходу Ювиейного нашої св. Уніи. Тожь тѣшимъ ся дуже, що Свѣтлый Комитетъ Ювиейный рѣшивъ выдати въ часѣ торжества Ювиейного для нашего народу исторію св. Уніи, котра зможе нашъ народъ въ спосѣбъ приступный поучити о правдѣ а пересвѣдчити о ложни противникѣвъ. Однако Мы уважаемъ нынѣшну хвилю за дуже важну и отповѣдну, щобы Вамъ, Возлюбленій въ Христѣ и зъ Нашой стороны хотѣ въ короткости выложити, якъ доуженъ кождый католикъ задивляти ся на св. Унію, на ея природу и основу, и якъ ложными и цѣлкомъ безъосновными суть погляды на ню зъ стороны ея противникѣвъ.

Унія означае соединене съ единоспасительною Церквою католицкою, котру самъ Христосъ Господь основавъ на сѣй земли, котра есть плодомъ Бго Божого посланництва на сей свѣтъ и Бго славою.

Христосъ Господь, Единородный Сынъ Божій, зѣйшовъ за сей свѣтъ для нашего спасенія; Онъ принявъ тѣло чоловіче отъ св. Духа и Преч. Дѣвы Маріи, — ставъ ся чоловікомъ, присоединяючи до своей особы Божон, до своей природы и волѣ Божон природу и волю чоловічу, такъ що ставши ся чоловікомъ не переставъ бути Богомъ. Христосъ Господь, яко Богъ и чоловікъ въ одній особѣ Божій, жиючи на тѣмъ свѣтѣ, подавъ людямъ правдиву науку вѣры и богоугодного, праведного житя; Онъ поєднавши рѣдъ людскій съ Богомъ своею смертію на крестѣ, установивъ св. Тайны, щобы люди ними очищали ся отъ грѣхѣвъ и позыскували благодать Божу для довершена дѣлъ добрыхъ, заслугуючихъ на вѣчне спасеніе. А щобы та наука Христова могла бути проповѣдана и захована цѣла и ненарушена по Бго смерти, щобы люди могли по Бго вознесенію на небо находити въ св. Тайнахъ Божу помѣчь и благодать для повненя Божихъ заповѣдей, то Христосъ Господь заложивъ на земли свою св. Церковь, до котрой велѣвъ належати всѣмъ людямъ пѣдъ утратою вѣчного спасенія. Въ той цѣли выбравъ нашъ Господь зъ помежи своихъ ученикѣвъ дванадцять Апостолѣвъ и здѣлавъ ихъ першими зверхниками своей Церкви, приказуючи имъ, щобы голосили ту саму науку, яку имъ подавъ, щобы людей провадили тою самою дорогою спасенія, яку имъ вказавъ, щобы освящали вѣрныхъ тыми самыми св. Тайнами, якѣ Онъ установивъ для спасенія всѣхъ людей. А щобы той приказъ Христовъ мѣгъ бути выконуваный такожь по смерти Апостолѣвъ, щобы и по ихъ кѣчинѣ могли люди пѣзнавати правдиву науку Христову и крѣпити ся св. Тайнами до житя вѣчного, то нашъ Спаситель давъ своимъ Апостоламъ власть, устанавливати своихъ наслѣдникѣвъ, якими суть ажъ до нынѣшного дня Епископы, яко найвышій учитель, и священники, яко ихъ пѣдвластній, отъ нихъ зависій помѣчники и заступники.

Щобы же могла бути захована єдність вѣры, єдність науки Христової, єдність Бґо св. Церкви на цѣлѣмъ свѣтѣ; щобы христїяне не роздробовали ся на части и не дѣлили ся на окремыя громады або церкви, но щобы всѣ творили одну громаду, мовь бы одну родину Христову, котрой Онь єсть невидимую Головою, — то Господь нашъ яко наймудрѣйшій Основатель своєї громады, своєї Церкви на землї, здѣлавъ св. Ап. Петра видимою Головою сеї своєї Церкви, постановивъ єго своимъ Намѣстникомъ на землї, найвысшимъ Пастыремъ свого духовного стада, Пастыремъ всѣхъ Пастырей, маючимъ ътъ І. Христа власть пасти „овцы и агнцы“ Христовї (Іоа. 21, 15—17.) т. є. управляти вѣрными и ихъ Епископами, скрѣпляти въ вѣрѣ всѣхъ, словомъ — управляти всѣми Христїянами належачими до стада Христового и въ той способъ удержувати єдність во цѣлѣй Церквѣ Христовїй. А понеже съ смертію св. Петра не могла устати та єго верховная власть Намѣстника Христового, видимої Головы св. Церкви Христової, то та єго власть мусѣла по єго кѣнчинѣ перейти на єго наслѣдникѣвъ. Тыми же єго наслѣдниками суть Папы Римскїй яко наслѣдники того Престола Епископского, котрымъ св. Ап. Петръ управлявъ въ Римѣ яко Намѣстникъ Христовъ ажъ до своєї мученичої, тамъ же понесеної смерти.

Отсе такїй, Возлюбленїй въ Христѣ, єсть коротко выложеный устрѣй св. Церкви Христової; такїй єсть ви ладь, для удержаня єдности въ вѣрѣ, въ науцѣ, въ св. Тайнахъ и въ управленїю церковнымъ ътъ самого Христа Господа установленый а св. Церквою яко членъ вѣры всѣмъ до узнаня и вѣреня предложеный, такъ що кождїй правовѣрный христїянинъ єсть обовязанный въ своѣй совѣсти приняти сеї ладь, ътъ І. Христа въ Церквѣ заведеный, и узнати Епископѣвъ яко наслѣдникѣвъ св. Апостолѣвъ Христовыхъ, сїященникѣвъ яко помѣчникѣвъ и заступникѣвъ Епископскихъ, а Папу Римского яко найвысшого зверхника, ътъ І. Христа въ Церквѣ постановленого, яко Намѣстника Христового на землї, яко видиму Голову Бґо св. Церкви — такъ само якъ єсть обовязанный въ совѣсти вѣрувати и принимати всѣ правды вѣры ътъ І. Христа поданїй и нѣчого бѣльше не додавати, въ ничъ бѣльше не вѣрити, якъ лишь въ тоє все, що І. Христосъ научавъ и своѣй Церквѣ научати приказавъ. Кто отже свѣдомо и зъ злої волѣ не узнає того ладу, установленого въ Церквѣ черезъ І. Христа, той повстає противъ самої же Церкви Христової, — той розрываетъ ту єдність, котру Христосъ Господь приказавъ удержувати пѣдъ утратою вѣчного спасеня, — той выключаетъ себе зъ той єдности, о котру Спаситель просивъ на Тайной Вечери свого Отца небесного въ своѣй горячѣй Архїерейскѣй молитвѣ насампередъ для своихъ Апостолѣвъ и ихъ наслѣдникѣвъ Епископѣвъ а потѣмъ такожъ для ихъ вѣрныхъ, — той выключаетъ себе ътъ оглядана славы Христової въ небѣ, о котрѣ Спаситель въ той молитвѣ просивъ свого Отца небесного лишь для тыхъ, котрї будуть до Бґо єдинства церковного належати. Отсе, Возлюбленїй въ Христѣ, слова той величавої и важной молитвы Христової, записанїй въ Евангелїю св. Іоанна: „Отче святыи, соблюди (заховай) ихъ во имя Твое, ихъ же далъ єси Мнѣ, да будутъ єдино, якоже и Мы.“ (Іоа. 17. 11.) А дальше молитъ ся Спаситель за всѣхъ прочихъ Хри-

стїянъ, котрї увѣрують въ него черезъ Апостолѣвъ и ихъ наслѣдникѣвъ Епископѣвъ, т. є. котрї приймутъ науку и вѣру Христову, котрї яко члены Бґо єдиной, правдивої Церкви будутъ оставали въ єдности съ Апостолами и ихъ наслѣдниками Епископами и съ найвысшимъ ихъ Пастыремъ, Папою Римскимъ, наслѣдникомъ св. Апостола Петра. Отсе дальшїй слова молитвы Христової: „Не о сихъ же (Апостолахъ) молю тѣкмо, но и о вѣрующихъ словесе ихъ ради (ихъ проповѣдямъ) въ Мя. Да вси єдино будутъ, якоже Ты, Отче, во Мнѣ и Азъ въ Тебѣ, да и ти и азъ въ насъ єдино будутъ, да и мїръ вѣру иметъ, яко Ты Мя послалъ єси. И Азъ славу, юже далъ єси Мнѣ, дахъ имъ, да будуть єдино, якоже Мы єдино єсмы. Азъ въ нихъ и Ты во Мнѣ, да будутъ совершени въ єдино и да разумѣетъ мїръ, яко Ты Мя послалъ єси и возлюбилъ єси ихъ, якоже Мене возлюбилъ єси. Отче, ихъ же далъ єси Мнѣ, хощу, да идѣже (где) єсмы Азъ и ти и будутъ со Мною, да видятъ славу Мою, юже далъ єси Мнѣ, яко возлюбилъ Мя єси прежде сложеня мїра“ (еще передъ сотворенємъ сего свѣта). (Іоа. 17, 20—24.)

Се єсть та горяча а торжественна молитва, котру Спаситель заиѣсь передъ своими муками и крестною смертію до свого небесного Отца и въ котрѣй дає намъ всѣмъ зрозумѣти, що, понеже Онь мѣгъ подати одну правду, одну науку, заложити лишь одну правдиву Церковь, — то єдність въ Бґо вѣрѣ, въ Бґо науцѣ, въ Бґо Церквѣ єсть конечнымъ условємъ спасеня для всѣхъ вѣрныхъ Христїянъ, и що тї не могутъ навѣтъ называти ся правдивыми Христїянами, котрї свѣдомо и зъ злої волѣ не такъ вѣрують, якъ І. Христосъ научавъ, котрї свѣдомо и зъ злої волѣ не узнають въ цѣлости и въ поодинокїхъ частяхъ того ладу, якїй Господь запровадивъ въ своѣй Церквѣ.

Однако зъ помежи блудѣвъ що до ладу, запровадженого І. Христомъ въ Бґо св. Церквѣ, заслугоє на особлившу увагу блудъ що до видимої Головы Церкви Христової, Папы Римского, не узнаючїй єго яко наслѣдника св. Ап. Петра въ єго преимуществѣ найвысшого Пастыря, верховного Управителя цѣлой Церкви Христової. А прецѣнь ту правду, що І. Христосъ для удержаня єдинства въ своѣй Церквѣ поставивъ св. Петра и єго наслѣдника, кождочасного Епископа Римского, верховнымъ управителемъ своєї Церкви, стверджують выразнї слова Христовї, стверджують св. Отцѣ и Учителѣ и Соборы такъ восточной якъ и западной Церкви, посвѣдчає исторїя церковна а такожъ нашї церковнї книги, такъ що смѣло сказати можемъ, що хїба лишь слѣпота душевна або гордѣсть або якїй личный интересъ може дати повѣдь до запереченя той неоспоримой правды.

Красно и учено доказавъ сю правду б. п. нашъ Митрополитъ Кардиналь Михаилъ Левицкїй въ своѣмъ славномъ Посланїю зъ д. 10. Марта 1841 р. Рѣчь та єсть занадто важна, щобысьмо ту на тѣмъ мѣстци не выняли ъттамъ хоть гдекотрї найзнаменитшїй свѣдоцтва, выданїй въ тѣмъ предметѣ Соборами вселенскими, св. Отцами восточными и западными, а такожъ вложенїй въ нашихъ книгахъ церковныхъ.

Соборъ вселенскій III. а Ефескій I., говорячи о верховній власти св. Петра и его наслѣдниковъ, Папъ Римскихъ, такъ выражаея: „Нѣкто о томъ не сумнѣваея, а—що ббльше— было всегда вѣдомо, що св. Петръ, Князь и Голова Апостолбвъ, стовпъ и основа Церкви католицкои, одержавъ отъ Г. Н. Исуса Христа ключъ царства небесного и що ему дана была власть розрѣшати и вязати грѣхи, котра-то власть до сего часу и завсѣгды въ его наслѣдникахъ же и судъ выконуе.“ — *Соборъ Халкидонскій вселенскій IV.* узнае и визнае, що Св. Отець Папа Римскій есть наслѣдникомъ св. верховного Апостола Петра и що его належить слухати. Було же на томъ Соборѣ збранныхъ 600 востднихъ Епископбвъ. Они-то, перечитавши письмо, переслане до нихъ отъ Св. О. Льва Папы Римского, всѣ закликали, що принимаютъ се письмо, бо устами Папы Льва говорить Петръ. — Епископы збраніи на Соборѣ вселенскомъ VI. а Константинопольскомъ III., отписуючи до Папы св. Агатона, такъ кажутъ: „Мы предкладаемъ Тебѣ, що стоишь на твердомъ камени вѣры, яко начальника першого Престола и вселенскою Церкви, що маемъ дѣлати.“ А въ промовѣ до цѣсаря Константина Погоната тѣ же самі Отцѣ называютъ св. Агатона Папу наслѣдникомъ найвышого Князя Апостолбвъ. — Соборъ же *Флорентійскій* оголосивъ въ присутности многихъ востднихъ Епископбвъ яко правду вѣры, що Св. Отець Папа Римскій мае першество на весь свѣтъ, и що днѣ есть наслѣдникомъ св. Апостола Петра и правдивымъ Намѣстникомъ Христовымъ, Головою всеи Церкви и всѣхъ Христіанъ Отцемъ и Учителемъ, и що ему въ блаженіи Петръ збстала отъ Г. Христа нашего Господа передана повна власть насти — управлять и радити вселенскою Церквою.

Тѣ такъ выразилъ свѣдоцтва, выданіи Соборами востдной и западной Церкви о тѣй правдѣ, що такъ якъ св. Апостоль Петръ управлялъ въ имени Г. Христа всею св. Церквою, такъ и по нѣмъ, управителемъ цѣлои Церкви Христовой есть его наслѣдникъ — Св. Отець Папа Римскій, були тблько выразомъ пересвѣдченя и вѣры, яку мали о тѣй правдѣ Св. Отцѣ и Учителѣ такъ востдно и якъ и западнои Церкви. Зъ помежи многихъ того рода свѣдоцтвъ наведемъ ту гдетакъ важнѣйшій. Св. Игнатій называе Церковь Римску настоятелькою святого союза любви вѣрныхъ (ер. ad Rom.), а св. Иринеій говорить, що та Церковь Римска есть найвысша и що ддятого всѣ вѣрній цѣлого свѣта до неї съ своими духовными потребамы отнаосити ся довжній. (Ad haer.) — Св. Кипріянь зъ 3-го столѣтія каже, що Церковь Римска есть Престоломъ св. Петра, що она есть коренемъ и матерію Церкви т. е. що Церковь Римска есть головою Церквою, отки повстае единство церковне, що прото кто ея опускае, надармо надѣея ся бути въ правдивой Церкви Христовой. (Кн. V. о врес. гл. 30. и листъ 45 и 52 о единствѣ Церкви.) — Св. Іоаннъ Золотоустый каже, що Г. Христосъ вручивъ св. Петру начальство въ Церквѣ по цѣломъ свѣтѣ розширеной (Бес. о покаяніи); а дальше въ книгѣ 2. о священствѣ говоритъ, що Г. Христосъ вручивъ свое стадо откуплене своєю кровію старанности св. Петра и его наслѣдниковъ; а въ гомиліи о св. Петрѣ и Или сей св. Отець такъ выражаея: „Допущено было, чтобы св. Петръ упавъ въ

грѣхъ, той Апостоль, котрому мала бути повѣрена Церковь, — стовпъ Церкви, — пристань вѣры, — Петръ учитель свѣта.“ Не лишь словомъ, але и дѣломъ визнае сей св. Отець востднои Церкви першество и верховну власть св. Отца Папы Римского, коли несправедливо засужденый на соборѣ подъ проводомъ Теофила, Патріярха Александрійского — удаея о помбчъ до Папы св. Инокентія и такъ до него пише: „Прошу Тя, чтобы написавъ, що се такъ злобно здѣлане, не мае мати силы, а тѣ, що такъ злобно здѣлали, нехай будутъ подверженіи карамъ церковныхъ законбвъ.“ — Такъ само здѣлавъ св. Атаназій В., Патріярхъ Александрійскій, котрый несправедливо засужденый, удаея до Папы Римского Феликса о помбчъ, пишучи до него тѣ слова: „Тому Васъ и Вашихъ попередниковъ, Апостольскихъ настоятельбвъ, Г. Христосъ поставивъ на высотѣ крѣпости (церковной) и повелѣвъ Вамъ мати старанность о всѣхъ Церквахъ, чтобы Вы и намъ допомогли.“ А св. Василий В. пише въ листѣ 52 до того же святого Атаназія такъ: „Мы уважали за отповѣдне, написати до Епископа Римского, чтобы днѣ розсудивъ нашу справу и чтобы выдавъ декретъ своего суда за нами.“ — Дальше св. Григорій Наз. въ своей бесѣдѣ въ дѣлѣ порядку при Соборахъ такъ выражаея: „Хочешь, я предложу ти иншій и то достопамятний и уваги гдній порядокъ. Видишь ученикбвъ Христовыхъ; они суть всѣ знамениты и достойныи выбрана, но лишь одинъ Петръ (камень) называея и ему то основа Церкви повѣраея, а прочіи се отзначеня принимаютъ.“ Ту вѣру въ верховну власть Папы Римскихъ ясно высказуе и св. Теодоретъ въ листѣ до Рената: „Прошу Тя — пише днѣ — чтобы склонивъ святѣйшого Архіерея Льва, чтобы уживъ свои Апостольской поваги (власти) и приказавъ зйтия на Соборъ Вашъ. Та бо св. Столиця держитъ власть найвысшу и управяе Церквами всего свѣта.“ — Звѣстній суть короткыи но повный значеня слова св. Амвросія: „Где Петръ — тамъ Церковь“ (до пс. 50. ч. 30). — Въ кбнци наводимъ ту еще свѣдоцтво св. Теодора Студита, котрый въ листѣ до Папы Пасхалія такъ отзываетъ ся: „Слухай, о Голово Апостольска, Ты выбранный отъ Бога Начальнику, Пастырю овецъ Христовыхъ, Двернику царства небесного... Повстанъ отъ запада сюда и не откидай насъ до кбнци. Тебѣ сказавъ Христосъ Богъ нашъ: *И ты нѣкогда обратиши* (навернувши ся) *утверди братію твою.* Ты бо еси Петръ, украшающій престоль Петровый и управляющій нимъ.“

Та сама вѣра о единствѣ Церкви Христовой, котре удержуея въ стѣй Церквѣ лишь черезъ поставленя св. Апостола Петра и его наслѣдника Папы Римского головнымъ осередкомъ тойже Церкви т. е. ея княземъ управителемъ, есть ясно высказана такожъ въ нашихъ книгахъ церковныхъ отъ найдавнѣйшихъ часбвъ. И такъ читаемъ въ нашей Миней на день 29. Червця: „Як ми похвальными вѣнцями звяжемъ Петра и Павла?... першого яко Первопрестольника Апостолбвъ.“ А еще точнѣйше и торжественнѣйше есть се выражено въ Пролозѣ на день 29. Червця, печатанбмъ въ Москвѣ р. 1853 зъ приказу Синоду Петербурского: „Пастырю владичный всѣхъ Апостолбвъ.“ — На день 2. Сѣчня въ память св. *Сильвестра* Папы Римского читаемъ въ 8-ой пѣсни утреннего канону: „*Верховникъ явилъ ся вси священного собора,*

священноначальниче, и верховнаго учеников украсилъ вси престолъ.“ На день 18. Лютого въ память св. Льва Папы Римского читаемъ въ стихирахъ на Господи возвахъ: „Якимъ именемъ Тебе назовемъ, о богодухновенне? Чи головою православнои Церкви Христовой?... старшиною верховнаго собора (Халькидоньского)? явнымъ правиломъ учений?...“ А въ першій пѣсни утреннаго канону: „Ты бувъ наслѣдникомъ престола верховнаго Петра...“ Въ 6-ой пѣсни того же канону: „Ты бувъ честнаго Петра наслѣдникомъ и збогативъ ся его начальствомъ...“ А въ кондаку читаемъ тѣ слова: „Сѣдячи славне на престолѣ священства...“ На день 14. Цвѣтня въ память св. Мартина Папы Римского читаемъ въ 8-ой пѣсни утреннаго канону: „Украсивъ Петровъ божественный престолъ и на того камени Церковь непоколебиму соблюды (заховавъ), Мартине, съ симъ прославилъ ся вси.“ (Проче зри въ Архѣр. Посл. Митроп. Мих. Кард. Левицкаго зъ дня 10. Марта 1841.)

Тѣмъ же ты наведеній свѣдоцтва, вынятїи зъ многихъ того рода свѣдоцтвъ, мусить пересвѣдчити каждого безстороннаго, що по всѣ часы на Выходѣ и Западѣ вѣрено якъ найсилнѣйше въ се, що Церковь Христова на земли есть и може бути лишь одна, що І. Христось признавѣ и установивъ св. Петра и его законнаго наслѣдника, Папу Римского, найвысшимъ Учителемъ, видимымъ Пастыремъ и Управителемъ своєї видимои Церкви, а се не въ иншій цѣли, якъ въ тѣй, чтобы та его Церковь могла бути певною пристанею и цѣлковитымъ забезпеченемъ спасенїя вѣчнаго для всѣхъ людей, чтобы та Церковь Христова могла заспокоити каждого вѣрнаго въ его совѣсти, даючи ему цѣлкомъ певну поруку, що вѣра, котру визнае, есть чиста, отъ Г. Бога объявлена, що правила богоугоднаго житя, котрыхъ мае держати ся, суть Божого походженя, такъ чтобы було въ томъ взглядѣ выключене всяке и наименьше пдозрѣне зъ стороны вѣрныхъ Христовыхъ.

Тѣмъ же свѣдоцтва, котры мы выше навели для доказаня единства Церкви Христовой и верховнаи власти Папъ Римскихъ яко наслѣдниковъ св. Петра, суть такъ сильнїи и переконующїи, що имъ не могутъ оперти ся навѣтъ тѣ, котры бы радї ихъ не узнавати. Уже самъ здоровый разумъ а и досвѣдъ загалный силууютъ ихъ признати тое, що якъ жадне товариство, жадне згромажене людей въ дѣлахъ свѣтскихъ не може обйти ся безъ головы, безъ предѣдателя, такъ само и Церковь Христова мусить мати доконче свою видиму Голову, своего Найвысшаго Начальника. Тожъ въ теорїи годять ся на такє найвыше начальство въ Церквѣ Христовѣй всѣ вхѣднїи Церкви и — якъ се можна читати въ ихъ книжкахъ и письмахъ— узнаютъ не лишь сю правду, що І. Христось поставивъ св. Петра дѣйстно верховнымъ Апостоломъ, но такожь и се, що наслѣдникъ св. Петра, Папа Римскїи, есть найстаршимъ и найпершимъ Патріархомъ т. е. що мае першенство межѣ всѣми Епископами свѣта въ Церквѣ Христовѣй. Однако въ томъ почивае ихъ наибольшїи блудъ, маючи свое жерело въ гордостѣ и заслѣпленю, що Папѣ Римскому кромѣ першенства не признаютъ высшѣи власти, що не узнаютъ его осередкомъ единства вѣры, найвысшимъ управителемъ Церкви Христовой для захованя доконче потрібнаго единства въ тѣй Церквѣ що до науки вѣры и норовственности и въ загалѣ що до

однообразнаго правленя стадомъ Христовымъ на цѣлкомъ свѣтѣ. И власне той великїи блудъ вхѣднїихъ Церквей, той ихъ упѣръ въ признаню Папѣ Римскому найвысшѣи власти надъ цѣлою Церквою Христовою, приводитъ тѣ вхѣднїи Церкви до найгѣршихъ наслѣдствъ. Они бо зъ одной стороны узнаючи потребу найвысшаго настоятеля церковнаго для удержаня еднѣи науки вѣры и норовственности, зъ другой же стороны ставляючи розпорядженя Фотїя и Керуларїя понадъ розпорядженя І. Христа и отказуючи послуху Папѣ Римскому, засѣдающему на Престолѣ Петровѣмъ, блукаютъ ся безперестанно по роздорожахъ и узнаютъ за найвысшу свою власть церковну то Соборъ Епископѣвъ, то Патріарха Константинопольского, то зновъ кого другого, такъ, що сї ихъ постановы що до найвысшѣи власти церковнои, будучи дѣломъ людскимъ, змѣняютъ ся, якъ кожде людске дѣло, що кѣлька вѣкѣвъ, а навѣтъ майже кождо вѣку. Тожъ не дивно, що нынѣ межѣ тыми вхѣднїими Церквами нема загалнои еднѣи, що нема у нихъ одного стада и одного пастыря, що тѣ Церкви, не злученїи тѣснымъ союзомъ межѣ собою а найвысшою, отъ самого Бога установленою властїю церковною, розсыпують ся на части, на поодинокїи стада, а се причинае ся лишь до ослабленя и пониженя тыхъ колись такъ славныхъ Церквей, се приводитъ лишь до рѣжныхъ замѣшань, дуже шкѣдливыхъ для душевнаго и суспѣльнаго добра вѣрныхъ. И ту власне сожалѣти намъ потреба надъ тымъ наибольшимъ для вхѣднїихъ Церквей несчастїемъ, що они, чтобы понѣкуды покрыти своїи блудъ и упѣръ, дышутъ ненавистїю и завистїю протавъ Римови и Церкви Христовѣй, що бажаючи ту Церковь понижати представляють ю навѣтъ яко понавшу въ ереси и що черезъ такє свое ненавистне поступоване зразили своихъ зѣрныхъ до св. Римской Церкви а самымъ собѣ загородили дорогу повороту до той же, загасили собѣ еи свѣтло, котре бы ихъ остерѣгало передъ многими ложными науками, якї у нихъ ширять ся.

Такє негѣдне поступоване вхѣднїихъ Церквей взглядомъ св. Римской Церкви есть тымъ сумнѣйше, що власне тымъ Церквамъ, якъ читаемъ въ Енциклицѣ св. О. Льва П. XIII. „Ecclesiarum orientalium dignitas“ зъ дня 27. Листопада 1894 — „Римска Церковь, голова всѣхъ Церквей, оказовала отъ часѣвъ Апостольскихъ велику честь и любовь, потѣшала ихъ взаимными услугами, и не уставала тѣ же потѣмъ въ рѣжныхъ и гѣркихъ часахъ своимъ кровомъ и добродѣйствами отъ упадку подносити, до себе притягати и отпавшихъ отъ еднѣи прикляковати. И не послѣднимъ обовязкомъ еи чуйности було, власнїи звичаи и обряды богослуженя поодинокїихъ вхѣднїихъ народѣвъ, котры они на подставѣ прислужуючѣи имъ власти и ихъ мудрости узнали законными, всегда ненарушимо у нихъ удержувати и хоронити. Доказомъ того суть многїи постановы, котры Нашї попередники, особенно б. п. Пїи IX., або самїи своими актами або посредствомъ Конгрегациї о розширеню вѣры отвѣтными узнали. Не меньшоу печаливостїю побужденїи и наклоненїи, звернули такожь Мы заравъ зъ початку Нашого понтификату Нашїи очи повнїи любви на вхѣднїи народы. Насампередъ слѣшали Мы заспокоити ихъ потреби и користали зъ рѣжныхъ случайностей, чтобы имъ оказати Нашу правдиву жичливѣсть; но дѣйстно ничо не було и не есть для Насъ важнѣи-

шимъ и святѣйшимъ, якъ въ тѣсно полученныхъ съ Апостольскимъ Престоломъ сердцахъ возбудити горячу и плодоносну вѣру, чтобы они наследующи своихъ предковъ стремились до ихъ превосходства и хвалы.“ А въ другій своей Енцикликѣ до восточныхъ Церквей „*Præclara gratulationis publicae testimonia*“ зъ дня 20. Червця 1894 Св. Отець Левъ П. XIII. такъ до нихъ ѳтзываетъ ся: „Не маете чого обавляти ся, чтобы Мы або Наші наследники зъ вашихъ правъ, Патріархальныхъ привилеѣвъ, зъ обрядовыхъ звычайѣвъ котрой будь Церкви щось уняти хотѣли. Було и вѣчно буде въ намѣренію и преданію Престола Апостольского удѣляти щедро каждому народови по-слѣя его власныхъ началъ и обычаѣвъ то, що слушне и добре. Противно по ѳтновленію сподученя съ Нами, якъ удивительно великого достоинства, якого благолѣпія доступять дѣйстно при помочи Божій вашей Церкви!.. Такъ возстановѣтъ ту одну и свѣту вѣру, котру передавали непрерывно намъ и вамъ первіи вѣки, котру отцѣ и предки ваші ненарушимо заховували, котру блескомъ честотъ, великостію духа, превосходною наукою пояснили Атаназій, Василій, Григорій Назіанзенскій, Іоаннъ Золотоустъ, оба Кирилы и другіи, котрыхъ слава, яко вслѣбне наследство належить такъ до Веходу якъ и до Западу.“

Мы тѣшимъ ся, що ті слова ѳтцѣвской любви и найщирѣйшой жичливости св. Отца ѳдозвали ся до братьей нашихъ по обряду власне въ тѣи порѣ, коли маемъ обходити 300-лѣтній Ювильей той св. Уніи, до котрой ихъ тіи Апостольскіи слова зывають. Тіи бо слова тымъ живѣйше пригадуютъ намъ ту неоспориму правду, що дѣйстно наша руско-католицка Церковь и народъ завсѣгды ѳбзнавали особлившой ѳпѣки и охорсны ѳтъ св. Апостольского Престола, — що нашъ розвѣй, наша слава и повага, могутъ опирати ся лишь на единствѣ съ св. Церквою Римскою, — що мы тѣи Церквѣ и еи Головѣ и на дальше въ всѣмъ цѣлковито завѣрити можемъ, що мы, маючи могучого а щирого Покровителя въ св. Апостольскѣмъ Престолѣ, котрый знае наше положене и нашѣ потребности, можемъ въ всякихъ нашихъ обставинахъ числити на его помѳчь и тымъ усердѣйше, тымъ ревнѣйше трудити ся для добра нашей Церкви, нашего обряду и нашего народу. И власне мило Намъ естъ подѣлти ся съ Вами тою радѳсною вѣстею, що одержалисьмо въ часѣ, коли пишемъ тое Наше Архіерейске Посланіе, ѳтъ Св. О. П. Льва XIII. письмомъ зъ д. 20. Мая с. р. съ Ѓго власноручнымъ ѳдписомъ, въ котрѣмъ той наилучшій Покровитель нашей св. Церкви и обряду, съ сердечною любовію выражае свое вдоволене за щирѣи труды ѳднѣя въ дѣлѣ Синода Львѳвского, благословить всѣхъ его участникѣвъ и въ своей ѳтцѣвской печаливости жадае горячо, чтобы сей Синодъ бувъ вѣнчанный найкрасшими успѣхами для добра нашей св. Церкви и русского народу.

Та отже неоспорима правда, що въ св. Апостольскѣмъ Престолѣ маемъ наилучшого и найпевиѣйшого Покровителя, довжна насъ, Возлюбленѣи въ Христѣ, побудити до того, чтобы мы, ѳткинувши всякѣи непотрѣбнѣи и безпѳдставнѣи упередженя, хитро противниками св. Уніи ѳдсуванѣи, съ наибѳльшимъ одушевленемъ и радостію однодушно обходили сей Ювильей нашей св. Уніи, дякуючи Богу зъ глубины нашей душѣ, що благоволивъ насъ принять до своей католиц-

кои Церкви, що подавъ нашимъ предкамъ передъ трема вѣками ту щасливу гадку, чтобы повернули назадъ до того стада Христоваго, ѳтъ котрого были хвилево ѳтдалили ся а въ котрѣмъ за часѣвъ нашего рѳвноапостольского Князя св. Володимира В. и его сына и наследника Ярослава I., просвѣщенѣи свѣтломъ св. Евангелія, принесенного имъ черезъ ѳбеланныхъ зъ Риму Славянскихъ Апостолѣвъ св. Кирила и Методія, такъ щасливо проживали и не тѳлько духовно але и суспѣбно такъ высоко станули. Мы, Русины — Католики, жиючи ѳдѣ милостивымъ свѣтломъ Августѣйшихъ и Апостольскихъ Монархѣвъ всеславной Династїи Габсбургской, маемъ при обходѣ сего Ювильею нашей св. Уніи найдучшу случайнѣсть, розважити въ нашѣи душѣ всѣ добродѣйства, якѣ сплынули и сплывають на нашу Церковь и на нашъ народъ не лишь зъ св. Престола Папъ Римскихъ но такожь зъ Престола нашихъ Августѣйшихъ Монархѣвъ, выразити тымъ обомъ могучимъ и щирымъ Покровителямъ нашимъ сердечну подяку и горячо помолити ся до Всевышного за нихъ.

Однако сей нашъ Ювильей не повиненъ закѣичяти ся лишь на самыхъ чувствахъ, не мае мимѳити безъ слѣду. Ѓго обходѣ мае лишити по собѣ треваду память, мае причинити ся до скрѣпленя нашей св. Уніи и до еи прославленя, такъ чтобы и будущѣи поколѣнія мали зъ сего нашего Ювильею користь а Церковь Христова тымъ ѳбдѣшу славу. Мы бо не довжнѣи нѣ на хвилю спускати зъ ока того нашего высокого назначеня, яке назначило намъ Боже Провидѣніе а котре пророчимъ духомъ выразивъ Св. О. Урбанъ П. VIII. кличучи до насъ Русинѣвъ-Католикѣвъ: „*O mei Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero*“. Памятати намъ потреба на важнѣи слова, высказанѣи черезъ св. Конгрегацию о розширенію вѣры въ листѣ до Нунція Апостольского въ Вѣднѣ, Христофора Буем, зъ д. 2. Цвѣтня 1803 р., що „*огорона нашего обряду и народу русского естъ конечна, бо може нѣколи не далось бы надѣяти ся, чтобы вся давня Русь вернула до единства Церкви, наicoli бы мало — помалу убывало межѣи ними тыхъ, котрѣ въ збѣдженію съ Церквою Католицкою визнають обрядъ грецкѣи*“. Тожъ тѣшитъ насъ то, що Свѣтлѣи Комитетъ Ювильейнѣи и въ тѣмъ дѣлѣ выпередивъ Нашѣи гадки и поставивъ въ своей програмѣ обходу нашего Ювильею, такѣи точки, котрѣ щасливо довершенѣи и увѣковѣчѣнѣи теперѣшнѣи нашѣ Ювильей и дуже много причиняѣи ся до зѣйсненя того назначеня, яке намъ Русинамъ-Католикамъ ѳтъ Г. Бога назначене.

Ювильейнѣи богослуженя и иншѣи церковнѣи торжества и мисїи народнѣи маючѣи ѳтбувати ся въ часѣ слѣдующого року Ювильейного, суть превеликой ваги для душевного добра вѣрныхъ и они займутъ одно зъ першихъ мѣстѣвъ въ поважнѣмъ, торжественнѣмъ а користнѣмъ для нашего народу обходѣ Ювильею нашей св. Уніи. Та рѣчь естъ такъ великой ваги, що хочемъ ѣи посвятити цѣлу нашу стараннѣсть и зрернути на ню Вашу, Возлюбленѣи въ Христѣ, особлившу увагу еще въ окремѣмъ ѳбѣжнѣику при кѣнци сего року. На теперъ лишь тое зазначуемъ, що пост-ране ся о выконане точки програмовой що до мисїи духовныхъ въ часѣ Ювильейнѣмъ поручилисьмо вже нашему

Товариству св. Ап. Павла, котре зъ свои стороны подасть въ своѣмъ часѣ Всеч. Духовенству въ тѣмъ предметѣ близшій вѣдомости.

Не меньше важною есть ухвала ВЦ. Комитету Ювильного що до *русской депутации*, маючої въ осени сего року удати ся до Риму. Мы годячи ся збоѣмъ на поводы, котрѣ ВЦ. Комитетъ Ювильный наводитъ въ своѣй окремой ѡдзовѣ що до сей депутации зъ д. 5. (17) Цвѣтня с. р., заявляемъ, що станемъ на челѣ той депутации, и горячо препоручаемъ Вамъ, Возлюбленій въ Христѣ Братя, Священники и Вѣрній, чтобысьте дѣломъ сей депутации щиро заняли ся и Комитетови Ювильному въ тѣмъ важномъ дѣлѣ помѣчными оказали ся. Всякій подроуицѣ що до часу ѡтѣзду русской депутации до Риму и що до другихъ ту належачихъ дѣлъ подамо Вамъ посредствомъ ВЦ. Комитету Ювильного въ своѣмъ часѣ до вѣдомости. На теперь выражаемъ лишь Наше горяче желане, чтобы та руска депутация была якъ численнѣйша и зложена зъ представителѣвъ рѡжныхъ верствъ нашего русского народу.

Съ справою русской депутации стоитъ въ тѣснѣй связи справа що до дару любви, котрый рускій народъ має по примѣру другихъ католицкихъ народѡвъ жертвувати св. Отцу на торжественномъ послуханнѣ. Дуже добре пѡдѣльсь Свѣтлый Комитетъ Ювильный въ своѣй ѡдзовѣ зъ д. 5 (17) Цвѣтня с. р., що нашъ рускій народъ есть бѣдный и на богатѣ дары здобути ся не може; знае о тѣмъ и св. Отецъ Левъ XIII, тожь тымъ бѡльше урадуе ся его ѡтцѣвске сердце, коли увидитъ, що Русины по примѣру Евангелской вдовы не якъ инши богатѣ народы „отъ избытка своего,“ але „отъ лишенія своего“ зложатъ свой дары видимому Начальникови свои св. вѣры. Тожь препоручаемъ горячо всѣмъ Нашимъ Всеч. Братямъ-Священникамъ, чтобы пояснивши своимъ вѣрнымъ потребу такого дару любви для св. Отца, заохотили ихъ до складокъ на сей даръ пѡсля возможности каждого зъ нихъ и чтобы ревниво збираемъ тыхъ складокъ заняли ся, выбираючи на то певнѣй дни Недѣльный або Святочнѣй. Мы маемъ надѣю, що Наше ВЦ. Духовенство, котре вже неразъ дало доказы свои ревности въ збраннѣ датковъ того рода и власного жертволюбия для св. Отца, причинитъ ся до успѣшного здѣйсненя того важного дѣла и уможливитъ принесене св. Отцу дару любви, ѡтповѣдно многочисленному рускому нашему народови и чувствамъ его любви, вѣрности и преданности для св. Апостольского Престола.

Наше повне признане належитъ ся ВЦ. Комитетови Ювильному за его дальшу ухвалу, выражену въ програмѣ и въ окремой ѡдзовѣ зъ д. 17. (29) Марта с. р., а то — чтобы при нагодѣ теперѣшного Ювильного нашей св. Унии бувъ заложенъ институтъ св. СМ. Иосафата для религино-морального выхованя русской молодежи школьной, чтобы сей институтъ, сповняючи свою красну и важну задачу религино-морального выхованя русской молодежи школьной, мѡгъ причинити ся до добра нашей св. Церкви и народу русского. Нынѣшнѣй часы суть дуже прикрѣй, повнѣй згубныхъ засадъ и стремлень, котрѣ — якъ добре примѣчае Свѣтлый Комитетъ Ювильный въ своѣй ѡдзовѣ зъ д. 17. (29) Марта с. р. — особливо неопытну молодежь огортають и неразъ на завсѣгды для Церкви и народу запропащуютъ. Тожь именно теперь повинно не лишь намъ духовнымъ але и всѣмъ мирянамъ якъ най-

бѡльше на тѣмъ залежати, чтобы у насъ повставъ институтъ добре уладженный, устроены пѡсля духа Божого и на пѡдставѣ религинонѣй, такъ чтобы мѡгъ дѣйстно бути для нашей русской молодежи крѣпостнѡ, ухороняющею туюже ѡтъ згубныхъ впливовъ нынѣшнихъ злыхъ часѡвъ, чтобы мѡгъ бути певнымъ проводникомъ, умѣющимъ ту молодежь завчасу заправити до побожного и праведного житя и выховати ю на добрыхъ Християнѣхъ, на честныхъ и пожиточныхъ членѡвъ русской суспѣльности. Всѣ народы, дбаючи о свое власне добро а уважаючи свою молодежь яко основу своей будущности, не жаловали и не жалуютъ ни заходѡвъ ни средствъ матерiальныхъ на заложене такихъ институтѡвъ, гдебы та ихъ особливо учача ся молодежь могла пѡдъ проводомъ духовнымъ отримувати старанне, религино-моральне выховане. Всѣ тѣ народы тѣшатъ ся днесъ красными успѣхами тыхъ своихъ институтѡвъ. Тожь мы Русины не можемъ въ тѣмъ взглядѣ позѡстати поза другими народами. Мы довжнѣй всѣми силами стремѣти до заснованя такого институту у насъ, а буде се краснымъ и тревальнымъ памятникомъ 300-лѣтнего Ювильного нашей св. Унии, коли въ часѣ его торжественного обходу положимо основу пѡдъ такой институтъ. Дятого Мы поручаемъ Вамъ, Всечестнѣй Братя Священники и Возлюбленій въ Христѣ Вѣрнѣй, се важне дѣло и маемъ надѣю въ Бозѣ, що долезите усиленныхъ старанъ, чтобы вѡйшовъ якъ найскорше въ жите институтъ, гдебы наша учача ся молодежь могла мати приютъ и добрый проводъ, гдебы она попри чеснотахъ Християнскихъ могла украшати ся чеснотами горожаньскими, якъ замилованемъ до своего питомого гр. к. обряду и щирою любовию свои дорогою ѡтчины. И ту власне належитъ ся зъ нашей стороны сердечна подяка Свѣтлому Комитетови за сю его важну ухвалу, чтобы сей институтъ бувъ повѣренный опѣцѣ одного зъ наилучшихъ и найревнѣйшихъ сынѡвъ св. руско-католицкой Церкви и нашей матери Руси, — опѣцѣ св. СМ. Иосафата, котрый полюбивъ всею душею Бога и рускій народъ, для которого св. католицка вѣра, нашъ гр. кат. обрядъ и народъ рускѣй были тыми святощами и идеалами, за котрѣ ѡнъ не вагавъ ся ѡтдати навѣтъ свое жите. То его пожертвоване для св. кат. вѣры, гр. к. обряду и русского народу зрозумѣемъ тымъ лучше, скоро зважимъ, що св. Иосафатъ мѡгъ бувъ дуже легко — пѡдѡбно многимъ Русинамъ за его часѡвъ — покинути свою Церковь и народъ, а приняты латиньскѣй обрядъ, въ котромъ бы бувъ мѡгъ жити спокѡйно и безпечно а навѣтъ одержати высокой гѡдности церковнѣй; однако ѡнъ зъ любви для Руси не хотѣвъ ей полишити въ ей пониженю и нерѡвнѣй борѡбѣ, а волѣвъ радше самъ статись для ней и для ей Церкви мученичою жертвою. Ото яке красне свѣдоцтво выдае о нѣмъ авторъ въ промовѣ своѣй до дѣла Гепена: „Бувъ то чоловікъ всхѡдного (русского) походження, русской мовы и бычачѣвъ; монахъ Василiанинъ, живучѣй розмышляемъ и литургiю; каянникъ и еремитъ, пригадуючѣй свою твердостю и строгостю своихъ умертвленъ пустыножителѣвъ зъ Тебаиды. А при тѣмъ всѣмъ бувъ ѡнъ найревнѣйшимъ Апостоломъ, неутомимымъ сповѣдникомъ, проповѣдникомъ — якъ его называли — душехватомъ. Зарѡвно бувъ ѡнъ въ зарядѣ дiацезии и въ ѡтносинахъ съ мѣрянами дѣятельный, розважный и практичный, пѡдѡбно святымъ Епископамъ и священникамъ западной Церкви. Въ своихъ поступкахъ

и въ своёмъ частномъ житіи бувъ бнъ живимъ представителемъ Уніи, бувъ еи довершителемъ: бнъ любивъ цѣлымъ сердцемъ свою Церковь и свѣй народъ, якъ найвѣрнѣйше перестерѣгавъ церковній и народній звичай, бувъ Русинномъ до глубины душѣ, до мозгу и костей, и власне для того, що бувъ ширимъ Русинномъ т. е. що бувъ Руси такъ широко преданнымъ, бажавъ для неї зєднинєня съ св. католицкою Церквою (Уніи); въ тѣй Уніи бачивъ бнъ велике для Руси посланництво.“ Такимъ бувъ св. СМ. Иосафатъ. Тожъ — повтаряємъ еще разъ — мудро и, що такъ выразимось, зъ Божого натхненя Свѣтлый Комитетъ Ювильный ухваливъ поставити св. Иосафата покровителемъ сего важнаго институту, котрый має повстати у насъ въ память нашего Ювилью. Дѣйстно, — той, котрого сердце такъ горячо било для добра и чести руского народу, — той, що такъ сердечно любивъ молодѣжь руску, такъ широко нею занимавъ ся и такъ красно ю провадивъ, — той, що такъ отважныхъ выховавъ поборникѣвъ вѣры и Церкви, обряду и народу руского, — той великій ревнитель вѣры и любитель руской идеѣ буде наилучшимъ заступникомъ и покровителемъ руской молодежи, якъ и есть нынѣ такимъ для насъ всѣхъ передъ престоломъ Всевышняго. Пѣдъ его прапоромъ выховуючись, поглядаючи мовъ въ зеркало въ его трудолюбиве житє, повне самоотверженя и пожертвованя для св. Церкви и ѣтчины, одушевити ся наша руска молодѣжь тыми его красными примѣрами и побудити ся до ихъ наслѣдованя; она научити ся ѣтъ него, якъ дожна любити свою св. католицку вѣру, въ котрой лежитъ еи спасєніє; она пѣдъ такимъ руководствомъ перейме ся ширимъ привязанємъ до св. Церкви и своего руского обряду, правдивымъ замилуванємъ до жертвъ и трудѣвъ для добра своего народу руского; она — загрѣта его любовію и дѣлами, наповнитъ ся горячимъ бажанємъ, щобы свѣй дорогой народъ щоразъ больше пѣдносити зъ недоля, щобы ширити межѣ нимъ правдиву и здорову просвѣту, тверезѣсть, ощадность и працьовитѣсть, тѣ конечній условія добробыту кождаго народу.

Не сумнѣваемъ ся протѣ, що ся добра гадка Свѣтлого Комитету Ювильного, щобы маючи ся заложити институтъ бувъ повѣренный покрову св. СМ. Иосафата, одушевитъ весь Нашъ жертволюбивый Клярь и всѣхъ нашихъ Вѣрныхъ, котрыхъ лептами вже не одно красне народне дѣло повстало, до широи и охотнои участи въ довершеню сего правдиво патриотичного дѣла, въ заснованю сего такъ важнаго и такъ великѣй користи обѣцуючого институту. Въ тѣмъ пересвѣдченю вызываемъ Всєч. Уряды парохіальній всѣхъ нашихъ Епархій, щобы начавши ѣтъ дня, коли одержать се наше Архіерейске Посланіє, по попереднѣмъ увѣдомленю своихъ вѣрныхъ, въ всѣ праздники Господскій и Богородичній и нарочитыхъ Святыхъ въ протягу сего и слѣдуючого року ѣсправляли акаєистъ до Пресвятой Дѣвы Маріи и щобы въ часѣ того акаєиста за порученємъ Всєч. ОО. Парохѣвъ ходила старшина церковна съ такою по церквѣ и збирала складки на рѣчь помянутого институту. Зѣбраній тымъ способомъ датки, рѣвно якъ и всякѣ лепты на рѣчь Ювилью и на даръ любви для Св. Отца, належитъ ѣтсылати до Митрополитчои Консисторіи въ Львовѣ. Щобы же датки на рѣчь институту св. СМ. Иосафата могли тымъ обильнѣйше впливати и щобы тымъ самымъ дѣло

заложєня сего институту могло тымъ скорше бути довершене, узнаємъ за ѣтповѣдне розпорядити, щобы всякѣ ишій складки съ вынѣткомъ помянутыхъ складокъ на рѣчь Ювилью и на даръ любви для Св. Отца и церквѣ св. Иоакима въ Римѣ, були въ тѣмъ и въ слѣдуючѣмъ роцѣ вєстриманіи.

На закѣнченє сего нашего Ювильного Пастырского Посланія зєртваємъ ся еще до всѣхъ Васъ, Возлюбленій о Господѣ, щобысьте всѣ разомъ и кождый зъ особна, доложили всѣхъ усилій въ дѣлѣ якъ найторжественнѣйшого обходженя сего нашего Ювилью, а то не тѣлько для зложєня всеблагому Богу горячои подяки за милостиво намъ удѣленный дороговѣнный даръ св. единьства съ Ёго правдивою Церквою, но щобысьте такожъ, досвѣдчивши на собѣ самыхъ, якъ добре и спасительно есть належати до единого стада Христового, не забували въ молитвахъ Вашихъ о тыхъ, котрыхъ Господъ Богъ пѣсля своихъ недостижимыхъ совѣтѣвъ еще не удостоивъ сеи великою ласки; щобысьте особливо въ слѣдуючѣмъ роцѣ Ювильнѣмъ, коли-то будутъ для Васъ ѣтвореній всѣ сокровища Божои благодати, горячо просили о Боже милосердіє для заблукавшихъ и блукających ся въ темнѣтѣ ѣтлучєня ѣтъ св. Апостольского Престола, того огня жита и свѣтла, щобы они просвѣченій Духомъ Божиимъ, пѣзнали правдиву Церковь Христову и услухали голосу единого правдивого, ѣтъ І. Христа Ёго св. Церквѣ наданого найвысшого Пастыря, Св. Отца Папы Римского, щобы вже въ недалекѣмъ часѣ збуло ся пророчтво Христа Господа, найвысшого невидимого Пастыря: „Будетъ единое стадо и единый пастырь“ (Іоа. 10, 16), а щобы мы могли тыхъ на-вернувшихъ ся повитати радѣсно словами св. Ап. Петра: „Бѣсте яко овцы заблудшыя, не имущє пастыря: но возвратитєся нынѣ къ пастырю и поѣстителю душъ вашихъ.“ (І., 2, 25.)

Поручаемъ Всєч. Душпастырямъ, щобы се Посланіє въ найблисшихъ двохъ або трехъ Недѣлахъ по ѣтриманю тогожъ, пѣдчасъ Службы Божои народови вмѣсто проповѣди пѣдѣливши на части ѣтчитали и пѣсля потреби поєняли.

Благодать Господа нашего Іисуса Христа и любви Бога и Отца и причастіє св. Духа буди со всѣми вами.
Дано въ Львовѣ дня 23. Цвѣтня (5 Мая) 1895 въ день св. ВМ. Георгія.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Юліанъ

Епископъ Перемыскій

Юліанъ

Епископъ Станиславѣвскій.

Ч. 48.

Ч. 644 одд. — Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Юбилею Уніи Берестейской.

Митрополитальный Ординаріатъ, прихляючи ся до прошеня Свѣтлого Комитету Юбилейного, высылае вразѣ съ тымъ числомъ Архіепархіальныхъ Вѣдомостей до всѣхъ ВЧ. Урядѣвъ парохіальныхъ Львовской Архіепархіи по 3 примѣрники ему выше реченымъ Комитетомъ предложенной ѡдозвы въ дѣлѣ руской депутаціи, маючи въ мѣсяцъ Жовтню сего року удати ся до Риму зъ нагоды 300-лѣтнихъ роковинъ св. Уніи Берестейской, и препоручае тымъ же ВЧ. Урядамъ парохіальнымъ, щобы по затриманю одного примѣрника сеи ѡдозвы для своего власного ужитку, другіи два примѣрники заудѣлили виднѣйшимъ Урядамъ громадскимъ або и Читальнямъ. Зарѣвно примѣчае ся, що Свѣтлый Комитетъ Юбилейный въ цѣли приспореня тымъ бѣльшихъ фондѣвъ на рѣчь дару любви (Петрового гроша) для Св. Отца и на рѣчь институту св. СМ. Иосафата, рѣшивъ ѡтступити ѡтъ спорядженя альбуму, о котрѣмъ въ задушеной ту ѡдозвѣ есть бесѣда.

Въ узнаню превеликой важности реченой депутаціи руской, которой задуу задушена ту ѡдозва Свѣтлого Комитету Юбилейного подрѣбно выказуе, стане Митрополитальный Ординаріатъ вразѣ съ другими рускими Преосвящ. Ординаріатами на ен челѣ и бажае горячо, щобы до сеи депутаціи прилучило ся якъ наибѣльше число членѣвъ зъ помози Всеч. Духовенства и Мірянъ гр. кат. обряда, щобы та руска депутація складала ся зъ якъ найчисленнѣйшихъ представителѣвъ всѣхъ сословій нашего народу руского, щобы ѡттакъ була величавымъ выразомъ любви и привязаня нашего народу до св. Апостольского Престола и щобы ѡтповѣдала самому же незвыклому и вельми важному торжеству Юбилейному. Дятого-то Митрополитальный Ординаріатъ препоручае усиленно всѣмъ ВЧ. Урядамъ деканальнымъ, щобы въ мыслѣ задушеной ту ѡдозвы Свѣтлого Комитету Юбилейного такъ на соборчикахъ деканальныхъ, якъ и на збранахъ, на которыхъ находили бы ся Русины всякого сословія — духовній и свѣтскій, а такожъ черезъ ѡтнесеня ся до поодинокихъ осѣбъ въ обрубѣ деканата мешкающихъ, якъ найскорше предложили запрошеня до якъ найчисленнѣйшой депутаціи: такъ русскихъ Священникѣвъ якъ и русскихъ Мірянъ, представителѣвъ бѣльшой посѣлости, интелигенціи, ремѣсникѣвъ, мѣщанъ и селянъ.

Зарѣвно препоручае ся ВЧ. Урядамъ деканальнымъ, щобы доносили до Митрополитального Ординаріату, кто зъ ВЧ. Клиру и Мірянъ рѣшивъ ся прилучити ся до помянутой депутаціи. Съ тыми донесенями посилѣшатъ ся ВЧ. Уряды деканальніи по можности якъ найскорше, бо ѡтъ числа путникѣвъ будутъ залежали бѣльшій або меньшій улегшеня подорожи, о котрій Свѣтлый Комитетъ Юбилейный завчасу постараетъ ся, щобы и меньше заможніи могли взяти участь въ нашѣй депутаціи.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дня 7. Червня 1895.

Ч. 49.

Ч. 4569. — Зъ ѡтки можъ получить Молитвы при кѣнци св. Литургіи и ко св. Іосифу.

О приписаній Молитвы при кѣнци св. Литургіи и ко св. Іосифу не належить удавати ся до Митроп. Консистоіи, але до книгарнѣ Ставропигійского Института. Оденъ примѣрникъ Молитовъ при кѣнци св. Литургіи стоить 5 кр., и тѣлькожь такожъ оденъ примѣрникъ Молитвы ко св. Іосифу; окрѣмъ оплаты почтовой.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львовъ, дня 22. Мая 1895.

Ч. 50.

Ч. 4669. — Въ справѣ выльосованныхъ листѣвъ заст. Банку кравого.

Дирекція Банку кравого въ Львовѣ выказала пѣдѣ д. 23. Цвѣтня 1895 Ч. 12537 слѣдуючій парохіи посѣдаючій листы заставніи того кредитового заведенія котрій зѣстали выльосованіи:

Число винку- ляціи	Парохія	родъ ефекта	Серія	Число	Именная вартѣсть въ зр. а. в.	Терминъ выплаты.
416	Галичъ	4 1/2 % л. з.	II	126	100	30. Червня 1894
	"	"	II	1207	100	"
605	Гомѣвъ	"	II	8438	100	"
886	Кутковѣцъ	"	I	2796	50	30. Червня 1895
912	Ясень	"	II	10575	100	"
921	Мартынѣвъ нов.	"	I	2785	50	"
925	Монастирь	"	II	10846	100	"
	Василіанокъ въ	"	II	10847	100	"
	Слевитѣ	"	"	"	"	"
930	Убина	"	II	10618	100	"
937	Добротѣрѣ	"	II	10524	100	"
947	Городокъ	"	II	5349	100	"
959	Студѣнка	"	II	10792	100	"
962	Яновъ	"	I	2825	50	"
1190	Лѣсиничи	"	II	2033	100	"

Подаючи о тѣмъ поновно до вѣдомости взглядныхъ ЧЧ. ОО. Парохѣвъ поручае ся выказаній цѣнній ефекта недѣслати передъ означенымъ речинцемъ выплаты въ цѣли переведеня всказаной финансовоіи операціи.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львовъ, дня 31. Мая 1895.

Ч. 51.

Ч. 4835. — Поновлене розпорядження що до надсилання таксъ супружескихъ.

Во виду того, що многі изъ ВЧ. Урядѣвъ деканальныхъ залягають зъ пересылкою таксъ супружескихъ вызначенныхъ, — хотий розпоряджене Консistorске зъ д. 10. Жовтня 1851 Ч. 4068 заряджуюче пересылане таксъ съ кѣнцемъ кожного чвертьрочія есть до теперъ обовязующимъ — видить ся Митроп. Консistorія споводована выжъ покликане розпоряджене поновити и поручити ВЧ. Урядамъ декан. придержувати ся точно означеного речинця, а заравомъ надѣслати вѣс дотеперъ неуплаченій належитости таксальній въ непроступнѣмъ терминѣ до д. 30. Червня 1895.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львѣвъ, дня 31. Мая 1895.

Ч. 52.

Ч. 672/орд. — Въ дѣлѣ складокъ на рѣчь епархіи Люблянской (Laibach), понесеной великій шкоды черезъ землетрясенє д. 14 Цвѣтня с. р.

Хотий Митрополитальный Ординаріятъ, желаючи якъ наибѣльше приспорити фондѣвъ на рѣчь Ювиелю св. Уніи и на маючіи заложити ся у насъ институтъ св. СМ. Йосафата, препоручивъ въ попереднѣмъ числѣ Вѣдомостей Архіепарх. Ч. 641. ВЧ. Духовенству, чтобы въ тѣмъ и въ слѣдующѣмъ роцѣ были кромѣ складокъ на помянутій дѣли вѣтриманій всякіи иншіи складки, то прецѣвъ великє нещастє, яке посѣтило д. 14. Цвѣтня с. р. епархію Люблянскую (Laibach), котра чрезвычайно много утерпѣла черезъ землетрясенє выше реченого дня, заслуга на особенне уваженє и вынятковє трактованє. Найлучше зможе такє нещастє описати той, кто бувъ самъ его свѣдомъ и жертвою, ддятого подаемъ ту до вѣдомости ВЧ. Духовенства письмо, котре п. д. 21. Мая с. р. Ч. 1373 предложивъ Митрополитальному Ординаріатови Яковъ Епископъ помянутой такъ тяжко пальцемъ Божиимъ дѣткненою дієцезіи:

„Manus Domini tetigit me,“ so muss wohl die Diöcese Laibach angesichts des schweren Unglückes ausrufen, welches dieselbe infolge des schrecklichen Erdbebens vom 14. April l. J. getroffen hat.

Indem wir uns beugen unter der Hand des allmächtigen Gottes, der in seinen unerforschlichen und heiligsten Rathschlüssen diese schwere Prüfung über uns verhängt hat und auch dadurch nur unser Bestes will, erheben wir gleichwohl unsere bittende Stimme und rufen: „Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei.“ Wir bitten das hochwürdigste Ordinariat, aber auch die Gläubigen der wohldortigen Diöcese, unsere Brüder im Herrn, um Mitleid und Erbarmen mit uns.

Vor allem flehen wir um das Almosen des Gebetes, dass die väterlichen Absichten des Herrn mit uns erreicht und seine Heimsuchung den Seelen nutzbar gemacht, freilich auch, dass sie abgekürzt werde.

Wir bitten aber auch um das Almosen materieller Unterstützungen für Kirchen und Klöster, wie auch für kirchliche Institute; denn der Schaden, den die verschiedenen kirchlichen Objecte erlitten, ist ungeheuer gross und lässt sich mit Bestimmtheit noch immer nicht ermessen.

So kann in Laibach augenblicklich nur in einer von den fünf Pfarrkirchen der ordentliche Gottesdienst gehalten werden, nämlich in der Domkirche; während von den übrigen vier namentlich drei arg beschädigt sind, so zwar, dass bei jeder davon mindestens einer der beiden Thürme zu einem beträchtlichen Theile, ein oder der andere vielleicht auch ganz wird abgetragen und wieder aufgebaut werden müssen. Auch von den fünf Kloster- und sonstigen Kirchen der Stadt sind augenblicklich nur zwei in Benützung während z. B. die erst vor wenigen Jahren neuerbaute Herz-Jesu-Kirche der Lazaristen und die schöne Kirche der Ursulinen gesperrt sind. Die letztere hat unter den Stadtkirchen wohl am meisten gelitten und dürfte wahrscheinlich die Kuppel, jedenfalls aber der Thurm und ein Theil des Gewölbes zur Abtragung gelangen. Auch das anstossende Kloster mit einem blühenden Pensionat und die Wohnung der beiden Klostergeistlichen ist hart mitgenommen Es mussten denn auch acht Klosterfrauen einstweilen in das Ursulinen-Kloster nach Görz übersiedeln, während sich die anderen mit ein Paar Gartenpavillons, mit einer Baracke und wie sie sonst können, behelfen. Wegen Auffassung des Pensionates und der äusseren Schule (letztere mit circa 600 Schülerinen) erleidet das Kloster auch sonst einen grossen Schaden und ist es ganz ausgeschlossen, dass dasselbe sich allein helfen könnte. Welch ein Schaden aber infolge alles dessen erst bezüglich der religiös-sittlichen Erziehung der Mädchen!

Sehr hart mitgenommen wurde auch die Kirche und das Kloster der hiesigen PP. Franciskaner, die gleichfalls in einer Holzbaracke im Garten wohnen und ein Glashaus zum Speisesaale benützen. Ein Theil des Klosters dürfte ganz abgetragen werden müssen.

Letzteres steht mindestens bezüglich des zweiten Stockwerkes des alten Gebäudes auch den Karmeliterinen in Selo (eine halbe Stunde ausser der Stadt), bevor, was sie umso härter trifft, als sie sich erst vor etlichen Jahren hier niedergelassen und mit vieler Mühe einen neuen Klostertract gebaut und ein liebes, übrigens noch nicht ganz vollendetes Kirchlein hergestellt haben.

Von den kirchlichen Instituten in Laibach seien ausser dem Siechenhause auch das Knaben- und das Mädchen-Waisenhaus als schwer beschädigt genannt.

Auch das Priesterseminar bedarf durchgreifender Reparaturen, so dass gar nicht abzusehen ist, wann der regelmässige Unterricht in demselben wieder aufgenommen werden kann.

Ausser Laibach sind die Verheerungen an Kirchen- und Pfründengebäuden womöglich noch grösser, und dürften einige Pfarrkirchen von Grund aus neu gebaut werden müssen.

Bei dieser traurigen Sachlage dürfte es das höchwürdigste Erzbischöfliche Ordinariat dem ergebenst Gefertigten verzeihen, wenn er die inständige Bitte wagt, hochdasselbe wolle die Gläubigen der wohldortigen Diöcese in der ihm angemessen scheinenden Weise zu möglichst ausgiebiger Unterstützung der schwer heimgesuchten Diöcese Laibach anregen.

Es ist mir zwar bekannt, dass auch schon durch die k. k. Behörden diesbezügliche Anrufe erlassen wurden; allein ich habe die Ueberzeugung dass das Wort der gottgesetzten Hirten einerseits viel mehr Beachtung seitens der Gläubigen, andererseits viel mehr Segen Gottes finden wird.

Noch sei es mir erlaubt, für das, was die höchwürdigsten Ordinariate auch bisher schon für uns gethan, meinen tiefgefühltesten, verbindlichsten Dank zu sagen.

Ту просьбу опечаленого Епископа Якова препоручає Митрополитальный Ординаріятъ ВЧ. Душпастьрямъ до особенного уваженія, щобы по одержаню сего числа Вѣдомостей Архіепарх. оповѣстили въ ближайшу Недѣлю або Свято вѣрнымъ въ церквѣ по проповѣди сумне положене, въ якомъ речена епархія теперь по выше описаномъ нещастю находится ся и помочи всѣхъ католикѣвъ свѣта доконче потребуе, и щобы възвали своихъ вѣрныхъ до поданя тѣмъ нещасливой епархіи помѣчнои руки хоть малыми своими лептами. Найлучше буде, если ВЧ. Духовенство отправитъ на рѣчь сеи епархія аканістѣ, въ часѣ которого будутъ собирали ся лепты вѣрныхъ, котры убѣлшеній добровѣльными датками самого же ВЧ. Духовенства и Брацтва церковныхъ подадутъ новый доказъ жертволюбія и сочувствія нашего для правдивого а великого нещастя. Всѣ того рода датки належитъ присылати до гр. к. Митропол. Консистоіи въ Львовѣ, ѣтки будутъ ѣдосланы на мѣсце назначенія.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 3. Червня 1895.

Ч. 53.

Ч. 729/орд.— Всѣ ѣтпусты у насъ позыскуютъ ся посли нашего церковного календаря.

Митрополитальный Ординаріятъ заудѣляе ВЧ. Клиру слѣдующій рескриптъ св. Апостольского престола, посли которого всѣ ѣтпусты ѣтъ Русинѣвъ, а въ церквахъ нашего обряда такожь ѣтъ Вѣрныхъ иншихъ обрядѣвъ, позыскуютъ ся посли нашего церковного календаря; ѣѣлкомъ такъ, якъ ѣтъ Латинникѣвъ, а въ церквахъ лат. обряда такожь ѣтъ Вѣрныхъ иншихъ обрядѣвъ, позыскуютъ ся посли латиньского календаря:

N. 3923. Bme Pater, Silvester Sembratowicz, Archiepiscopus Leopoliensium Ruthenorum, humiliter exponit S. V. quae sequuntur:

Cum plures Parochi N-ae Archidioecesis in propriis Ecclesiis, mense maio perdurante, singularia devotionis exercitia in honorem Bmae Deiparae peragant; Ruthenorum autem kalendarium quoad initium mensium a latino discrepet, et ideo quoad Indulgentias illi devotioni per mensem maium concessas pro Ruthenis dubitatio subsistat; ideo praefatus Archiepiscopus Orator humillime supplicat, quod omnes qualescumque Indulgentiae a Ruthenis vel in ecclesiis eorum secundum eccleum Ruthenum kalendarium lucrifiant eodem modo, sicuti a Latinis vel in eorum ecclesiis secundum kalendarium romanum.

Ex Audientia SSmi diei 27 Maii 1895.

SSmus Dominus Noster Leo divina providentia Papa XIII, referente subscripto Secretario S. Congnis de Propaganda Fide pro Negatiis Ritus Orientalis, attentis expositis, benigne annuit pro gratia iuxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congnis, die et anno ut supra.

(M. P.)

Aloisius Veccia, Secretius.

При сей способности примѣчае ся, що за особній, публичній або приватній, побожній упражненія, молитвы або дѣла честнотъ въ честь пресв. Матери Божой въ мѣсяцю Маю сповненій есть наданный ѣтпустъ 300 дней кождого дня; и повный ѣтпустъ оденъ разъ въ довольный день въ томъ мѣсяци або ще и 1. Червня, при сповѣди, причастію, и помоленю ся посли интенціи св. Отца. ѣтпусты тїи можна и за помершихъ ѣѣфровати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 14. Червня 1895.

Ч. 54.

Ч. 5427. — О набоженствѣхъ и ѣтпустахъ брацтва тверезости, если тожь окрѣмъ матерной церкви такожь и при дочерной установлено есть.

Если брацтво тверезости есть не лишь при матерной але и при дочерной церкви канонно установлено, то оба тѣ брацтва суть особній и ѣтъ себе независимій. И длатого мають набоженства въ свята брацкѣ, если лишь можъ, въ обохъ церквахъ ѣтправляти ся; т. е. Литургія за всякое прошенія на Соборъ пресв. Богородицѣ, въ понедѣлокъ Пасхи, на Рождество св. Іоанна Крестителя и Воздвиженія Ч. Креста, а особливо Литургія о призваніи Св. Духа въ головне брацке свято Воведенія пресв. Богородицѣ. Въ разѣ же, если не возможно въ свята тѣ Литургію въ обохъ церквахъ правити, мае ся она на интенцію обохъ брацтва разомъ ѣтправляти.

Но рочне набоженство за померших членѡвъ брацтва по празнику Воведенія належить всегда въ обохъ церквахъ ѡтправити; если не можна въ тѣмъ самѡмъ дни то въ приписанѡмъ дни въ однойъ церкви, а въ наиблизѡмъ литургично неперешкодженѡмъ дни въ другой.

А взглядомъ ѡтпустѡвъ брацкихъ зауважавъ ся, що сповѣдъ и причастіе св. могутъ бути въ якѡй будь церкви (та и въ день передъ ѡтпустовымъ святомъ); но ѡтвѣджена церкви муситъ бути своєю власною брацкою (и въ саме свято ѡтпустове). Тое отже належить парохіянѡмъ вытолковати, именно въ разѣ, если въ брацке свято набоженство лише въ однойъ церкви есть; и має Парохъ тогда постарати ся, щобы и друга церковь въ ѡтповѣдній часъ отворена була.

Такъ само привилей Службы за усопшихъ при якѡмъ небудь престолѣ, служитъ для помершихъ членѡвъ матерной церкви лише въ своѣй матерной а для помершихъ членѡвъ дочерной церкви лише въ своѣй дочерной церкви. — Що иншого але, если церковь яка має престолъ въ загаль упривилеованій; при такѡмъ престолѣ суть Литургіи за якихъ небудь усопшихъ всегда съ привилеємъ ѡтпустовымъ злучені.

О прочихъ условіяхъ ѡтпустѡвъ и престола упривилеованого мають ВЧ. Душпастырѣ повѣдомити ся изъ ч. орд. 58 изъ 1891 (Вѣдомости ч. 13 стор. 37).

Въ кѡнци примѣчае ся, що до брацтва тверезости, при якѡйсь церкви канонно установленого, могутъ не лишь парохіяне той церкви але и чужій вступати, однакѡжь лишь изъ границъ нашої Архіепархіи.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѡвъ, дня 21. Червня 1895.

Ч. 55.

Ч. 5428. — Розпоряджена и обвѣщена выдані въ дѣлѣ брацтвъ найсв. Таинъ.

Окрѡмъ Архіерейскаго посланія пѡдъ ч. орд. 390 изъ 1893, оголошеного въ Вѣдомостяхъ ч. 89 (стор. 157), абсгали доси ще слѣдующій розпорядження и обвѣщена въ дѣлѣ брацтвъ найсв. Таинъ въ Вѣдомостяхъ выдані.

1894 ч. 12 (ст. 19) о побираню картъ вписовыхъ; и що взглядомъ филияльныхъ церквей при поданю о канонне установлене брацтва навести належить.

1894 ч. 36 (ст. 55) въ справѣ ѡтпустѡвъ, що до процесіи брацкою въ чуждой церкви и ѡтпустѣ за притомность на сесіяхъ брацкихъ; дальше въ справѣ записѡвъ осѡбъ до парохіи не належачихъ, и що Настоятель самъ себе записати може.

1894 ч. 41 (ст. 66) въ справѣ ѡтпустѡвъ, що тижъ стосують ся до нашего церковнаго мѣсяцослова, и взглядомъ праздника найсв. Евхаристіи, и навечерія и попраздельства тогожь.

1894 ч. 57 (ст. 93) розрѣшена брацтвъ такожь и въ филияльныхъ церквахъ що до каноннаго ѡтдаленія одной церкви ѡтъ другой.

1895 ч. 3 (ст. 2) о условіяхъ правосильнаго прійманя до брацтва.

Всѣ ВЧ. Парохи взывають ся (такѡжь и тіи у котрыхъ доси брацтва найсв. Таинъ нема, на припадокъ пѡзнѣйшого запровадження), абы наведені тутъ розпорядження або хотъ сіе предлежаще оголошена на Статутѣ брацкимъ або на „Примѣчаніяхъ для Парохѡвъ“ собѣ зазначили, въ тѡй цѣли, щобы въ разѣ потреби поодинокі рѣчи легко найти можна.

Отъ Митрополитальнаго Консистеріи.

Львѡвъ, дня 21. Червня 1895.

Ч. 56.

Ч. 4167. — Въ справѣ доносѡвъ о вѣнчаню або смерти свящ. вѡдѡвъ и сирѡтъ.

Чимъ разѣ частѣйше повтаряють ся випадки, що донесеня о смерти або и о вѣнчаню священнич. вѡдѡвъ и сирѡтъ або цѣлкомъ залишають ся, або ажъ спѡзнено по многихъ мѣсяцахъ, а даже часомъ доперва ажъ за упѡмненемъ ся Митроп. Консистеріи, довѣдавшою ся о тѣмъ въ инѡй дорожѣ, тутъ предкладають ся.

Же такѡе поступоване провадитъ до многихъ трудностей и непорядкѡвъ легко выровумѣти, если тѡлько н. пр. зважить ся, що — якъ тогъ лучало ся — для помершихъ и вѣнчанныхъ а тымъ самымъ до побираня запомоги уже неуправненихъ вѡдѡвъ и сирѡтъ, бували выплачені запомоги такъ якъ и для живючихъ до запомоги управненихъ между тымъ, коли донесене о ихъ смерти ажъ о много спѡзнене надходило — черезъ що споводовуе ся много переписокъ а то такъ при зверненю и ѡтрахованю неправно побранныхъ запомогъ якъ и при спростованю рахункѡвъ такъ для Митроп. Консистеріи якъ такожь и для заяду фонда.

Митроп. Консистерія муситъ въ тѣмъ съ жалемъ бачити лише пуцене въ непамять своихъ многихъ давнѣйшихъ приказѡвъ и розпоряджень, а тымъ самымъ видить ся бути приневоленою пригадати, покликати ся и поновити тѡ же, а именно зъ даты 25/3 1856 ч. 1255, 4/10 1859 ч. 4829, 22/11 1862 ч. 5778, 4/9 1872 ч. 2562 и 16/5 1881 ч. 3285, по котрымъ всѣ почт. Уряды парохіальній обовязані пѡдъ загроженемъ личнои ѡтвѣчальности Настоятелей парохіальныхъ о случившѡмъ ся въ ихъ парохіи вѣнчаню або и смерти свящ. вѡдѡвъ и сирѡтъ черезъ дотычній Урядъ декан. найпѡзнѣйше до 14 дней всегда и непременно подавати

урядове донесенє до Митроп. Консисторіи. ВСЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ стають ся спѣввинными, если бы оказало ся, що изъ свои стороны неперестерѣгали точного выповненя сего.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 21. Червня 1895.

Ч. 57.

Ч. 5496. — Формулярѣ для табель о ѣтпустахъ и брацтвахъ.

ВСЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ взывають ся, чтобы предъладали що-трирочный табель о ѣтпустахъ и брацтвахъ пѣсля слѣдующого тутъ формуляря первого и второго. И пѣсля пытанъ сихъ двохъ формулярѣвъ мають ся протоколы визитацій поодинокихъ церквей дѣлати.

При томъ зауважая ся, що пытана: Чи церковь тая має ѣтпустъ наданный и престоль упривилеованный? и чи есть при той церквѣ брацтво канонно установлене—належить при протоколахъ визитаційныхъ кождои церкви ставити, хоть бы Настоятелѣ визитующій знавъ, що ихъ при якѣйсь церквѣ нема.

Формулярѣ первый.

Деканатъ . . . . . Рѣкъ осмотра . . . . .
Настоятелѣ визитующій . . . . .

А) Табеля

осмотрѣвъ деканальныхъ взглядомъ ѣтпустѣвъ и престолѣвъ упривилеованныхъ.

(Вѣдомости 1891 ч. 13 ст. 37),

и хорыхъ и умирающихъ (Вѣд. 1890 ч. 70 ст. 185 и 1895 ч. 19 ст. 38).

Примѣчаніе 1. Табеля о ѣтпустахъ має ся предъладати разомъ съ табелевъ о брацтвахъ, але особно ѣтъ прочихъ табель, що три роки, ѣтъ 1894 почавши (отже въ рокахъ 1894, 1897, 1900 и т. д.).

Примѣчаніе 2. Парохіи належить навести въ азбучномъ порядку пѣсля шематизма; и при кождѣи парохіи окрѣмъ (насампередъ) церкви матричной также (потому дочерней вѣсь).

Примѣчаніе 3. Пытана тутъ о св. Елеопомазанію и Благословенію Апостольскѣмъ даннѣ не залишать ВСЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ щороку при дотычній рубрицѣ табель о священнодѣйствіяхъ всегда, по крайній мѣрѣ устно додавати, и о томъ доданю въ своѣмъ донесенію при той же табели о священнодѣйствіяхъ всибмануть.

[Нумерованій надписи рубрикъ табель; въ мѣсяцѣхъ подкрисленыхъ має бути подвійна рубрика].

1. Число рядове церквей
2. Парохія
3. Парохъ або Завѣдатель парохіи
4. Церковь (титулъ и мѣсцевѣсть)

5. Чи має церковь тая ѣтпустъ наданный и въ котрій дни
6. Чи ѣтпустъ той на всегда дозволенный, чи лишь на часъ и на якъ довго
7. Коли кѣнчатъ ся часъ послѣднего дозволеня
8. Яке есть число орд. и дата всегдашнего або послѣднего дозволеня
9. Де ѣдносьна грамота переходує ся
10. Чи ѣтпустъ той и условия его всегда выразиво въ послѣдню попереджаючу недѣлю або свято оголошує ся

11. Чи має церковь тая престоль упривилеованный
12. На якъ довго правилей престола дозволенный
13. Коли кѣнчатъ ся часъ послѣднего дозволеня
14. Яке есть число орд. и дата послѣднего дозволеня
15. Де ѣдносьна грамота переходує ся

16. Чи удѣлює ся вѣсьмъ небезпечно хорымъ такожь св. Елеопомазанію и Благословенію Ап. съ повнымъ ѣтпустомъ на часъ смерти
17. Чи находить ся дотычный сошить „Небезпечно хоріи и умирающій“ при той церквѣ и чи есть ѣтъ въ Требникѣ вправлений
18. Чи находить ся такой самъ сошить оправлений, яко власнѣсть матричной церкви, въ помешканію кождого Священника на припадокъ наглыхъ случавъ
19. Чи на той же припадокъ есть такожь готова флашечка (або сосудъ) съ елеамъ въ дому кождого Священника

20. Увага

[На послѣдній сторонѣ:]

Обширѣйшій нумерованій уваги Настоятеля визитующого, на котрій въ рубрикахъ табель покликати ся можна:

Формулярѣ второй.

Деканатъ . . . . . Рѣкъ осмотра . . . . .
Настоятелѣ визитующій . . . . .

В) Табеля

осмотрѣвъ деканальныхъ взглядомъ брацтвъ и товариствъ церковныхъ (Вѣдомости 1893 ч. 89 ст. 157).

Примѣчаніе 1 и 2. такъ какъ при табели о отпустахъ. И если есть больше брацтвъ при одной церкви, то для каждого въ особнѣй линіи отповѣдати треба.

Примѣчаніе 3. Старане ся о тверезости въ брацтвѣхъ коллегіяльно урядженомъ мае бути тымъ способомъ, чтобы Настоятель а) не пріймалъ въ члены такихъ, котры постоянно и значно противъ тверезости вырочаютъ; б) чтобы не подтверждаявъ выбѣръ старшихъ Братѣвъ такихъ, котры на якусь нагану въ томъ взглядѣ заслужуютъ; и наконецъ в) чтобы такъ самъ Настоятель какъ и старшій Братя перестерѣгали пильно заховане тверезости отъ всѣхъ членѣвъ брацтва.

Примѣчаніе 4. Если въ обрудѣ якихъ пархій суть товариства церковнѣй, то мае ся на послѣднѣй сторонѣ взглядомъ нихъ навести: 1) Мѣцевѣсть; 2) назва товариства; 3) чи списуютъ ся члены, яке есть ихъ число теперь и о сколько отъ часу послѣднего осмотра (наводячи рѣкъ) побблышло ся або зменшило ся; 4) чи члены обанакомляють ся добре съ обовязками и отпустами товариства, и чи отпусты рочнѣй всегда въ попереджающу недѣлю або свято голосятъ ся; 5) чи члены мають якій складка на добрый цѣль, и чи на ту саму цѣль такожь нечлены причиняють ся; и 6) що съ тыми складками дѣе ся. — На той же послѣднѣй сторонѣ мае ся примѣтити, если брацтво мае особный брацкѣй маестокъ (окромъ скарбонъ церковной): кѣлькѣ той маестокъ выноситъ, и о кѣлькѣ больше або меньше отъ часу послѣднего осмотра (наводячи рѣкъ).

[Нумерованѣ надписи рубрикъ табелѣ; въ мѣсяцѣхъ подкрисленыхъ мае бути подвѣйна рубрика].

1. Число порядочне церквей
2. Парохія
3. Парохъ або Завѣдатель парохіи
4. Церковь (титулъ и мѣцевѣсть)

5. Чи истнують при той церкви канонно установленѣй брацтва и якій
6. Котре есть число орд. и дата ихъ канонного установленя
7. Де грамота тая переходуе ся
8. Кто есть Настоятелемъ брацтва
9. Чи мае Настоятель членѣвъ брацтва до помочи въ правленю
10. Чи Настоятель самъ Вѣрныхъ особисто являющихъ ся до брацтва пріймае
11. Чи есть книга брацка и чи имена членѣвъ точно въ ню черезъ самого Настоятеля вписуютъ ся
12. Яке есть теперьшне число членѣвъ (съ наведенемъ числа душъ всѣхъ до тон церкви надлежащихъ Вѣрныхъ)
13. О сколько число членѣвъ отъ часу послѣднего осмотра (наводячи рѣкъ) взросло або зменшило ся
14. Чи члены обзнакомляють ся добре съ обовязками и въ загалѣ съ статутомъ брацтва
15. Чи мае брацтво отпусты наданѣй и пѣдъ котрымъ числомъ орд. и датою заудѣленѣй (що при брацтвахъ тверезости и найсв. Таинъ отпанаде)
16. Чи каждый рочный отпустъ и условія его въ послѣдну попереджающу недѣлю або свято оголошаютъ ся

17. Чи брацкѣй набоженства и сесіи статутомъ означенѣй правильно отбувають ся, и кѣлькѣ ихъ въ роцѣ.

18. Чи звертае Настоятель не лѣшь въ брацтвѣхъ тверезости но и въ иншымъ им. коллегіяльно урядженомъ брацтвѣхъ, особну увагу на тое, чтобы цѣле брацтво тверезымъ було

19. Чи суть въ обрудѣ парохіи якій товариства церковнѣй и котры

20. Увага

[На послѣднѣй сторонѣ:]

Обширнѣйшій нумерованѣй уваги Настоятеля визитующого, на котры въ рубрикахъ табелѣ покликати ся можна:

Львѣвъ, дня 22. Червня 1895.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Ч. 58.

Обвѣщеня конкурсовѣй.

И.

Митрополитальна Консисторія розписуе на конкурсѣ слѣдующій парохіи:

а) п. д. 6. Черня 1895 съ речинцемъ до дня 1. Серпня 1895:

Ч. 5057. Зарваницю съ прилучеными Сапова, Доброполе и Матеушкѣвъ деканата Теревовельского, наданя приватного;

б) п. д. 18. Черня 1895 съ речинцемъ до д. 13. Серпня 1895:

Ч. 1475. Збаражъ старый съ прилученою Залуче, деканата Збаражского наданя приватного,

Ч. 5226. Гнѣздычѣвъ, деканата Роздѣльского, наданя приватного;

Ч. 5227. Сѣлецъ, деканата Буского, наданя приватного;

в) п. д. 20. Черня 1895 съ речинцемъ до д. 15. Серпня 1895:

Ч. 5468. Кореличи съ прилучеными Гулькѣвъ, Добрянчи и Прибинѣ, деканата Нараевского, наданя приватного,

Ч. 5471. Ищкѣвъ съ прилученою Росохатовецъ, деканата Теревовельского, наданя приватного.

II.

Ч. 5179. — Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. катихита при ц. к. низшій гимназіи въ Бучачи.

Ц. к. Рада шкѣльна краєва розписала пѣдъ д. 5. Червня с. р. Ч. 13.642 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ ц. к. низшій гимназіи въ Бучачи. До той посады привязана єсть єгатова плата въ рѣчной квотѣ 525 зр. съ додаткомъ активальнымъ по мысли уставы зъ д. 9. Цвѣтня 1870 (В. з. д. Ч. 47) и зъ д. 15. Цвѣтня 1873 (В. з. д. Ч. 48). — Убѣгателѣ о тую посаду мають свои поданя, заосмотреній въ потребній документи, въ приписаній дорожѣ службовѣй внести до В. ц. к. Президіи Рады шкѣльной краєвой найдальше до дня 2. Липня с. р.

Тов подає съ ВЧ. АЕпарх. Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 15. Червня 1895.

III.

Ч. 5325. — Розписує ся на конкурсъ посада гр. кат. учителя религіи при школахъ народныхъ въ Золочевѣ.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна розписала пѣдъ д. 31. Мая с. р. Ч. 1136 конкурсъ на посаду гр. кат. учителя религіи въ школахъ народныхъ 6-класовѣй мужескѣй и 5-класовѣй женскѣй въ Золочевѣ съ рѣчною платою 600 зр. и додаткомъ на помешканє въ рѣчной квотѣ 60 зр. — Тая посада не може бути злучена съ рѣвночасною посадою въ душпаствертвѣ.

Убѣгателѣ мають свои поданя заосмотреній въ потребній документи внести до ц. к. окружной Рады шкѣльной въ Золочевѣ найдальше до дня 15. Липня с. р.

Тов подає ся ВЧ. АЕпарх. Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 15. Червня 1895.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНИЯ.

Ординаріятскими Комиссарами шкѣльными именованіи ОО.:

- Ч. 292|орд. Карпъ Винтонякъ, парохъ Утѣшк ва, для деканата Олеского,
Ч. 3431. Николай Рожанскій, парохъ Мостыца, для деканата Калушского.

Архирейску грамоту похвальну съ правомъ употребляти экспозиторій крылошанскихъ получилъ:

- Ч. 554|орд. О. Михайлъ Колеса, парохъ Струтивна нижного.

УМѢЩЕНА.

Грамоту на душпаствѣря въ Шенандоа-Па въ Америцѣ получилъ:

- Ч. 540|орд. О. Никодѣй Стефановичъ сотрудникъ въ Бережанахъ.

Сотрудничество получилъ:

- Ч. 4119. О. Иавдоръ Свистунъ въ Долгѣмъ дек. Теревовельского.

Введеніи ОО.:

- Ч. 3712. Іосифъ Бабѣй яко парохъ Церковной,
Ч. " Александръ Любѣвскій въ екс. сотр. въ Бубнѣши ад Тисѣвъ,
Ч. 3745. Володиміръ Лотоцкій въ завѣд. Бышокъ,
Ч. 3899. Володиміръ Шевкирикъ яко парохъ Бокова.

Увольненіи ОО.:

- Ч. 7212. Константинъ Целевичъ отъ завѣд. Церковной,
Ч. " Николай Левцкій отъ екс. сотр. въ Бубнѣши ад Тисѣвъ,
Ч. 3763. Епифаній Роздольскій отъ сотр. въ Золотвкахъ,
Ч. 3900. Іосифъ Недвѣцкій яко парохъ Бокова.

Во пропозиціи принятіи ОО.:

- Ч. 1826. на Нове село въ терѣв: 1. Онуфрій Зарицкій, 2. Евгеній Бѣтошнѣскій, 3. Володиміръ Копытчакъ — а въ списѣ: Іоаннъ Рейтаровскій, Юліанъ Левинскій, Епифаній Роздольскій и Володиміръ Кальба.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 3948. Онуфрій Зарицкій на Нове село,
Ч. 4081. Іоаннъ Карановичъ на Николаевъ декан. Холовского.

Вставлено ся до В. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 2329. Іоанна Кулика на Сонопъ,
Ч. 3948. Онуфрія Зарицкого на Нове село,
Ч. 4081. Іоанна Карановича на Николаевъ.

Деякі з улюблених бгъ испита конкурсного парохіального получили ОО.:

- Ч. 2914. Іосифъ Бандыра парохъ Слободы,
Ч. 3450. Лука Войтовичъ парохъ Ражнева,
Ч. 3697. Петръ Гаранюкъ парохъ Осталовичъ.

Отпустки бгъ прихода для покрѣлена здоровья получили ОО.:

- Ч. 3641. Кириль Левицкій, парохъ Вербова, 6 недѣльну — заступство поручено О. Володиміру Богачевскому сотр. въ Пбдгайцяхъ,
Ч. 3884. Юліанъ Мавдычевскій, парохъ Бѣлявецъ, 8-недѣльну — заступ. поручено О. Николаю Демчиньскому завѣдателю Берлина.

Митроп. Консисторія вставилась до Выс. и. к. Намѣстництва о дарѣ ласки для святи. вѣбѣв:

- Ч. 3105. Юлія Горникевичъ,
Ч. 4059. Юлія Яцыкевичъ.

Выс. и. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. и. к. Министерствомъ асигновало плату зъ фонда релігійного для прив. сотрудниковъ:

- Ч. 3617. въ Ляховичахъ подорожныхъ на 2 роки,
Ч. 3626. въ Струтивѣ нижнѣмъ на 1 рѣкъ,
Ч. 3939. въ Добровогахъ на 1 рѣкъ,
Ч. 4059. въ Кальвѣмъ на 1 рѣкъ.

Свѣдоцтва квалификацій на пѣвчѣв церковныхъ получили:

- Ч. 3950. Василій Михайловичъ,
Ч. 3951. Теодоръ Бѣликъ.

Некрологія.

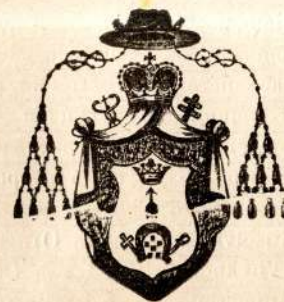
- Ч. 3801. ВПр. О. Василій Ильницькій, почет. Крыломанинъ Митр. Капитулы, высл. директоръ и. к. акад. гимназій въ Львовѣ, Совѣтникъ школьн. и пр., померъ дня 15. Цвѣтня 1895.

Душа его поручае ся молитвамъ ВЧ. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Червня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 1. Липня.

Ч. VIII.

Ч. 59.

Ч. 813, орд. — Письмо св. О. Льва П. XIII. до рускихъ Преосвящ. Архіереевъ въ дѣлѣ Синоду Львѣвского.

Съ чувствомъ щирои радости поспѣшаемъ подѣлится съ Вами, ВЧ. ОО. и Братя, великимъ щастемъ и високою честію, якими ласкаво зволивъ въ своей ѡтцѣвскѣй любви и правдивѣй жичливости надѣлится Намъ Св. О. Папа Левъ XIII. своимъ Письмомъ зъ д. 20. Мая с. р., посячимъ власноручный пѣдпись Гго Святости. Се Письмо есть слѣдующе:

Venerabilibus Fratribus Silvestro
Archiepiscopo Leopoliensi, Juliano
Episcopo Prenusliensi, Juliano Episcopo
Stanislaopolitano Ruthenorum.

Leo P. P. XIII.

Venerabiles Fratres, salutem et
Apostolicam benedictionem. Satis ver-
bis exprimere non possumus singula-

Почтеннымъ Братямъ Сильвестро
Архіепископови Львѣвскому,
Юліанови Епископови Черемышль-
скому, Юліанови Епископови Стани-
славѣвскому, Архіереемъ Рускимъ.

Левъ Папа XIII.

Почтеннй Братя, поздравленя и
Апостольске Благословеніе. Не всмь
въ силѣ выразити словами ту осо-

rem qua perfusi sumus laetitiam, postquam accepimus Vos, Venerabiles Fratres, ad fidei catholicae incrementum, ad solidiorem reddendam adhaesionem Romanae Ecclesiae, extra quam non et salus, Provincialem Synodum Leopoliensem primam, Legato Nostro praesidente, feliciter absolvisse. Ex illo enim perspeximus, Vos incubuisse sollerti studio, ut opportuna remedia constitueretis, quibus errores temporum calamitate hominumque fraude invecti removeantur, sacerdotes vestrae curae commissi vitae sanctitatem praeseferant, alumni in sortem Domini vocati optime instituantur in Seminariis ad munia sacri ordinis propria rite gerenda, liturgiae atque disciplinae stent certae et securae leges, debita sacrorum Antistitibus obedientia firmetur, consistat inter fratres caritas et concordia, populus catholicae professionis et pietatis officiis fideliter inhaereat. Quapropter, post actas caelesti pastorum Principi gratias, qui Vobis suo praesidio adfuit, ut communi bono gregis Vestri consuleretis, pontificii Nostri muneris esse ducimus, Vobis effusam meritamque tribuere laudem pro iis, quae religioso studio gessistis, et vehementer hortamur, ut in sancto proposito firmiter perseverantes, Dei et Ecclesiae causae strenue adlaboretis. Id porro spectantes, merita Vestra apud Deum augebitis, et totius nationis Ruthenae Nobis commendatissimae veram prosperitatem promovebitis.

бливу радѣсть, якою Мы перенятї зѣтали, коли довѣдали ся, що Вы Почтени Братя, для возросту католицкои вѣры, для вскрѣпленя привязанности до Римскои Церкви, по-за котрою нѣтъ спасенїя, довершили щасливо пѣдъ проводомъ Нашого Отпоручника першїй провинціональный Синодъ въ Львовѣ. Зѣ того бо увѣрилисьмо ся, що Вы доложили прилѣжного стараня, чтобы постановити ѡтповѣднїи средства до усуненя блудѣвъ, нанесеныхъ лихолѣтьемъ и пѣдступами людей, зарѣвно чтобы священники вашѣи печаливости повѣренїи, святѣсть житя заявляли, чтобы питомѣвъ, званїи до Службы Господа, якъ найлѣпше могли бути ѡбученїи въ Семинарїяхъ до належитого справованя своихъ ѡбязковъ св. чина, чтобы поставленїи були певнїи и безпечнїи правила для Богослуженя и дисциплины, чтобы вскрѣпити принадлежный послухъ священнымъ Настоятелямъ, чтобы утвердила ся межїи братїєю любовь и единѣсть, чтобы народъ вѣрно прилѣжавъ ѡбязкамъ католицкого исповѣданя и побожности. Тому зложивши подяку небесному Начальникови пастырѣвъ за то, что Вамъ удѣливъ свои помочи, до зарядженя того, что вѣспѣльне добро вашого стада вымагае, уважаемо се за Нашъ Пастырскїи ѡбязокъ удѣлити Вамъ щедрю и заслужену похвалу за то, что съ побожною ревностїю здѣлалисье и зываемъ Васъ усиленно, чтобы Вы въ святѣмъ постановленю крѣпко тре-

ваючи, въ дѣлахъ Божїихъ и справахъ Церкви съ одушевленемъ трудили ся. И коли се и дальше будете мати на бачности, умножите собѣ Вашїи заслуги у Господа Бога и пѣднесете правдиве щасте всеи намъ наймилѣйшой народности Рускои.

Дателя же всякихъ благъ, Бога Всеблагого и Найвысшого зѣ цѣлого сердца умоляемъ, чтобы Вашїи намѣреня милостиво сповнїти благоволивъ и удѣляемъ съ всею любовью Вамъ, Почтени Братя, и всему рускому народови упрошене Вами Апостольске благословенїе.

Дано въ Рїамѣ при св. Петрѣ дїя 20. Мая року 1895, Понтификату Нашого року 18-го.

ЛЕВЪ П. П. XIII.

Largitorem bonorum omnium Deum O. M. ex corde adprecamur, ut votis a Vobis expressis benigne annuat, et imploratam Apostolicam benedictionem Vobis, Venerabiles Fratres, et universo populo Rutheno peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XX. Maii anno MDCCCXCV. pontificatus Nostri decimo octavo.

Leo P. P. XIII.

Ото суть слова Св. Отца, повнїи ѡтцѣвскои любви и щирои прихильности для нашої св. Церкви, обряду и народа, котрый-то народъ, якъ зѣ сего Письма довѣдуемъ ся, есть для Св. Отца наймилѣйшимъ. А що нашъ рускїи народъ есть дѣйстви наймилѣйшимъ для Св. Отца, що Бго Святости дуже лежить на сердцу щасте того руского народа, о тѣмъ переконають насъ кромѣ того такъ торжественного въ ту наведенѣмъ Письмѣ выраженного свѣдоцтва такожь многїи и великїи добродѣйства, якихъ не щадивъ сей великїи Папа а правдивый нашъ Покровитель для нашої св. Церкви, обряда и народа ѡтъ самого початку своего всеславного Понтификату. Теперѣшний 300-лѣтнїи Ювилей нашої св. Унїи церковнои съ св. Ап. Престоломъ дае намъ наилучшу случайнѣсть поставити живо передъ очами нашої души вѣдъ добродѣйства того вселенского Архїерея для насъ великодушно здѣланїи а пѣднесенїи въ ѡдзовѣ Свѣтлого Комитету Ювилейного зѣ д. 14 (26) Лютого с. р., а такожь въ Нашѣмъ Архїерейскѣмъ Посланїю, въ котрѣмъ на ту ѡдзову Комитетову покликуюемъ ся. Однако сей нашъ Ювилей дае намъ заразомъ и тую случайнѣсть, чтобысьмо видачи наглядно, якъ щиро и по ѡтцѣвски насъ Св. Отець любить и всякого нашего добра желае, тымъ бѣльше утвердили ся въ тѣмъ пересвѣдченю, що въ Св. Ап. Престолѣ почивае сильна основа до дальшого нашего розвою въ кождѣмъ ѡтношеню, що сей Св. Ап. Престолъ, якъ насъ николи не опускае, но всегда нами щиро ѡпѣковавъ ся и бравъ насъ въ свою могучу оборону; такъ и на дальше насъ не опуститъ, но безпере-

ривно насъ любити и охороняти буде. Нехайже прото, ВЧ. Братя, буде наша вдячність для Св. Отца рбно сильва якъ Его любовь для насъ; нехай наше сынбвне привязане до Св. Отца буде рбно велике якъ Его отцѣвска жичливість для насъ. А тѣ благороднѣ чувства выразимо найлучше черезъ охотне а загальне приступлене до живої участи въ якъ найторжественнѣйшій обходѣ 300-лѣтнього Ювілею нашої св. Унії пбеля програмы Свѣтлого Комитету Ювілейного и пбеля всказовокъ, поданыхъ Нами въ Нашомъ Архієрейскѣмъ Посланію.

Тѣ нашѣ благороднѣ чувства выразимо кромѣ того найлучше еще въ той способѣ, коли теплыми промовама, покликуючими ся на великодушність Св. О. П. Льва XIII, съ якою Онъ, подбно якъ всѣ Его Попередники на Престолахъ Петровѣмъ, щиро и жичливо занимавъ ся и занимати ся не перестаете судьбою нашої св. Церкви и народу, покликуючими ся такожъ на повнѣ отцѣвскої любви слова выше наведеного Письма Его Святости, будемъ взывали и заохочували нашъ вѣрнѣ народъ до живої участи въ торжествахъ Ювілейныхъ, до пошираня того нашего руско-католицкого, народно-церковного дѣла грошевыми датками пбеля можности кожного Русина-католика, до взятыя удѣлу въ рускѣй депутаціи, котра — якъ вѣдомо — має въ мѣсяцю Жовтню с. р. удати ся до Риму, щобы тамъ у стѣбъ Св. Престола Апостольского выразити въ имени нашої католицкой Руси помянутѣ благороднѣ чувства нашої глубокой вдячности и сынбвного, непохитного привязаня до Намѣстника Христового а нашего щирого и могучого Покровителя.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ, дня 26. Червня 1895.

Ч. 60.

Ч. 302/орд.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Пралатъ и Пристоятель Престола Его Святости Льва XIII. Папы Римского, Графъ Римскій, Его ц. и к. Апостольского Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рыцарь ордена желѣзной короны I-ои класы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

Всему Духовенству и вѣрнымъ Нашой Архієпархіи

Миръ о Господѣ и Наше Архієрейске благословеніе!

*„Братія моя... вся благообразно и по чину да бываютъ“
(1. Кор. 14.40).*

Уставъ нашої св. католицкой Церкви обряду греко-русского приписуе при отпращеніи богослуженій церковныхъ въ певныхъ частяхъ употребляти священникамъ и другимъ священнослужителямъ накрытыя головы. Съ часомъ звычай сей у насъ затративъ ся. Хотячи той старинный звычай поновно въ Нашей церквѣ привернути, удавали ся Наші Ординаріяты до Святѣйшого

Апостольского Престола о призволене и еще въ р. 1875 Святѣйшій Апостольскій Престоль подтверждаячи статутъ гр. кат. Львѣвской Митрополитичой Капитулы позволивъ крылошанамъ капитульнымъ употребляти накрытыя головы барвы виолетовой, прочому же Архикафедральному Духовенству барвы черной.

Однако введеное уживаня накрытыя головы пѣдчасъ дѣйствій церковныхъ стрѣтило на многѣ трудности, особенно дотычно формы такого накрытыя. Наконецъ згоджено ся на принятѣ накрытыя формы шестигранной, по большѣй части знаной уже, маючои приблизительный видъ митры Архієрейской, и даючои ся легко зложити, и декретомъ зъ дня 11. Цвѣтня 1894 Ч. 892 Всевсѣтлѣйша и Всечестнѣйша Апостольска Нинціатура въ Вѣднѣи силою порученої еї отъ Святѣйшого Апостольского Престола власти одобрила ту форму и призволила крылошанамъ всѣхъ трехъ Капитулъ обр. гр. кат. въ Галичинѣ употребляти колпаки згаданой формы, виолетовой барвы, пѣдчасъ богослуженій церковныхъ.

Декретъ згаданный звучитъ якъ слѣдуе:

Nos Antonius Agliardi, Dei et Apostolicae sedis gratia Archiepiscopus Caesariensis apud sacram caesaream et regiam Majestatem Apostolicam cum potestate legati de latere Nuntius Ordinarius etc. etc. Jam diu per Breve Apostolicum diei 14. Septembris 1875, concessa fuerat facultas, ut Clerus Curatus Metropolitanae Ecclesiae Leopoliensis ruthenorum birreto quodam nigro in ecclesiasticis functionibus uteretur eademque facultas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad Canonicos Metropolitanii Capituli Leopoliensis, cum eius constitutiones adprobarentur, extensa fuit. Attamen nonnullae hinc difficultates exortae sunt, quae prohibuerunt, quominus haec facultas ad executionem vocaretur et inter caetera id videbatur inopportunitum, quod birreti huius modi forma quamdam similitudinem praesferret cum ea, qua schismatici presbyteri utentur. Nuperrime autem cum Sacra eadem Congregatio de Propaganda Fide examini subiiceret Constitutiones Capitulum Premisliensis et Stanislao-politani ruthenorum novam petitionem pro usu birreti violacei variata forma excepit et insuper decrevit, ut de consensu Excellmi Metropolitanii A. P. D. Silvestri Sembratowicz et Episcoporum eius Suffraganeorum forma istiusmodi Nuntii Apostolici arbitrio adprobanda proponeretur. Nos igitur cum plene noverimus difficultates olim existentes modo evacuisse, auctoritate Apostolica Nobis demandata utentes birreti violeci formam iuxta exemplar Nobis propositum, quod in Nuntiatura Apostolica assertari iubemus, omni meliori ratione per praesens Decretum adprobamus, quatenus eodem uti licite possint Canonici tam Ecclesiae Metropolitanae Leopoliensis quam Ecclesiarum Cathedralium Premisliensis et Stanislao-politaniensis ritus rutheni iuxta petitionem factam, onerata tamen Singulorum Ordinarium conscientia, ut invigilent, ne aliqua variatio vel immutatio sive quoad formam sive quoad colorem praefati birreti quandocumque introducatur.

Datum Viennaе ex Aedibus Nuntiaturae Aplicae die 11. Aprilis 1894.

Antonius, Archiepiscopus Caesariensis.

На підставі того декрету використовують уже крылошане всіх трьох галицьких Капітуль обр. гр. кат. такий колпак при богослуженнях. Для введення же однообразності внесено прошене до Всесв'ятлїйшої и Всечестнїйшої Нунціатури Апостольскої в Вїдні о позволенє, щоби колпаки такої самої форми, лише чорної барви, могло все Духовенство всіх трьох Епархій обр. гр. кат. в Галичинї підчас богослуженї церковних використовувати, и таке позволенє удїлила Всесв'ятлїйша Апостольска Нунціатура в Вїдні слїдуючимъ декретомъ зъ дня 23. Марта 1895 Ч. 1908.

Nos Antonius Agliardi

Dei et Apostolicae Sedis gratia Archiepiscopus Caesariensis apud sacram caesaream et regiam Majestatem Apostolicam cum potestate legati de latere Nuntius Ordinarius etc. etc. Cum R. P. D. Silvester Sembratowicz Archiepiscopus Ruthenorum Leopoliensis supplices preces, nomine quoque aliorum Reverendissimorum Ordinariorum Provinciae Suae Premisliensis nempe et Stanislaoepoliensis, Nobis exhibuerit, ut, ad uniformitatem in tota Provincia obtinendam, firmo remanente speciali Decreto diei 11. Aprilis 1894 N. 892 universus Clerus Provinciae Ecclesiasticae Leopoliensis graeco-rutheni ritus in ecclesiasticis functionibus uti valeat birreto nigri coloris, ejusdem formae ac pro canonicis constitutum est, aliqua tamen distinctione in ejusdem birreti nodulo a R. P. D. Metropolita determinanda, pro decanis et consiliariis Ordinariatum, Nos desiderio Patrum Venerabilium Episcoporum in quantum possumus satisfacere in Domino volentes, eorum preces libenter excipimus et per praesens decretum facultatem expetitam, potestate a S. Sede Nobis delegata concedimus et in posterum observari jubemus.

Datum Vienna die 23. Martii 1895.

Antonius Archiepiscopus Caesariensis m. p. L. S.

Подаючи се до вїдомости Всечестного Духовенства постановляемъ: Всечестне Духовенство обряду гр. кат. має бт̄ теперъ використовувати при богослуженнях церковних колпаки форми шестигранної, барви чорної, и то після прилежачого ҃. уставу, сь тымъ, що ни форми ни барви сїхъ колпаків̄ змїняти никому не вб̄льно, лише декани и совѣтники Ординаріятскї на колпакахъ чорної барви можуть мати гузикъ барви виолетової.

Поручає ся Всечестному Духовенству щоби се наше розпорядженє було такожъ обвїщенє вь церквѣ собраному вѣрному народови.

„Благодать Господа буди со всеми вами“.

Дано вь Львовѣ при Храмѣ св. Великомученика Георгія дня 25. Червня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

До Ч. 302/орд.

Уставъ

о накрывтїи головы¹⁾ при богослуженняхъ для священниковъ обряду гр. кат.

Открывае ся голову:

I. На службѣ Божьей:

1. На Единородный Сыне.
2. На маломъ входѣ; Священнодѣйствующей и солитургізіующей священники вь колпакахъ, присутствующе же вь церквѣ духовенство открывае голову.
3. На Трисвятѣмъ.
4. На Евангелію починаючи бт̄ слѣвъ: Премудрость прости.
5. На пѣсни Херувимскої цѣлѣи и на великомъ входѣ.
(Если священникъ самъ кадитъ маю голову накрывтїю).
6. Отъ початку „Вѣрую“ ажъ до Ектеніи „Прости прїемше“ исключно.
7. На „Благословеніе Господне на васъ“: благословячей и солитургізіующей мають накрывтїю голову, (кромѣ если Архїерей благословитъ, тогда всѣ открывають голову) вь церквѣ же присутствующей священники открывають голову ажъ до окнѣченя отпусту.
8. Подчасъ кожного кадженя присутствующе духовенство открывае голову, священникъ кадячей накрывае голову кромѣ коли кадитъ Архїерея.
Примѣчаніе: Если суть найсвятѣйшї Тайны выставленї такъ священнодѣйствующей якъ и присутствующей открывають голову. Такожъ всегда коли священникъ переходитъ коло престола на котромъ находятъ ся св. Тайны.

II. На вечерни:

1. На входѣ присутствующей священники и дїяконы, лише священнодѣйствующей сь накрывтїю головою.
2. На „Свѣте тихій“ и прокименѣ великомъ и священнодѣйствующей.
3. На всенощномъ подчасъ молитвы „Владыко многомилостиве и пр“.

III. На повечерію великомъ:

1. На пѣсни Исаевѣй „Сь нами Богъ“.
2. На стихахъ молебныхъ „Пресвятая Госпоже и прч.“
3. На всѣхъ молитвахъ произношеныхъ торжественно бт̄ Брея т. е. на Василіевѣй „Господи, Господи“, на Манасіевѣй „Господи вседержителю“, на Василіевѣй „Владыко Боже Отче Вседержителю“ и на прочихъ бт̄ „Иже на всякое время... ажъ до Владыко многомилостиве включно вь м-ци.

IV. На утрени:

1. На Евангеліе.
2. На Пѣсни Богородичной „Величитъ душа моя Господа“.
3. На славословіе велике сь слѣдующимъ трисвятимъ.

Примѣчаніе: Такъ молитвы вечерней приписанї подчасъ псалма предначинательного якъ и молитвы утренней приписанї подчасъ шестопсалмія після выразного припису Тѣвїка мають ся бт̄читувати бт̄ Брея правячого сь головою открытою.

¹⁾ Колпаки після приписаної форми вырабляють: 1) Товариство для výroby и продажи ризъ церковныхъ вь Самборѣ; 2) Stefan Wersan, Wien, VIII. Lederergasse 32.

V. На часахъ:

На двохъ молитвахъ т. е. на: „Иже на всяко время“ и на молитвѣ концовой кожного часа.

VI. При св. Тайнахъ.

На произношеніи формы: св. Крещенія, Миропомазанія и Елеопомазанія.

VII. На походахъ (процесіяхъ):

На походахъ съ св. Тайнами и коли править при выставленіи св. Тайнъ съ открытою головою, на прочихъ съ накрытою головою. (Нужды ради священникови несучому св. Тайны до хорого въ часѣ значного зимна або спеки допускае ся накрыты головы).

VIII. На похоронахъ.

1. На Евангелія.
2. На пращальной молитвѣ.

IX. На водосвятию:

1. На Евангелія.
2. На дѣйствіяхъ приходячихъ посередѣ молитвы освященія воды.
3. На тропарѣ „Во Иордани“ или „Спаси Господи (если есть водосвятіе мале) коли погружае ся честный крестъ въ воду.

X. Правила загальні:

1. Где будь буде Евангелія.
2. На всякомъ благословеніи, коли удѣляе ся черезъ Архіерея.
3. Пѣдчасъ молитовъ съ колѣноприклоненіемъ.

Львѣвъ, 25. Червня 1895.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 1. Липня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 10. Липня.

Ч. IX.

Ч. 61.

Ч. 5382. Въ справѣ штемплыванья такъ прошеній о диспензы и заряджене додатковой иматрикуляціи якъ и протокодѣвъ въ томъ предметѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ д. 11. Червня 1895 Ч. 26637 заудѣлило слѣдующе: Зъ причины поодинокого случая, занюціонованія нештемплываного прошенія черезъ скарбовой власти, предложенного до ц. к. Намѣстництва о диспензу отъ предложенія метрики уродженія и св. хресту въ цѣли заключенія супружества, якъ и нештемплываного протоколу списаного въ томъ предметѣ черезъ певный парохіяльній урядъ, — ц. к. Намѣстництво мае честь звернути увагу Всев. Митр. Консистоіи по мысли одозвы ц. к. краевой Дирекціи Скарбу зъ д. 19. Марта 6. р. Ч. 13871/94 що зарбно прошенія о диспензы и заряджене додатковой иматрикуляціи, якъ и списаній протоколы въ томъ предметѣ — пѣдлагають штемплывѣй належитости на 50 кр., и то прошенія пѣсля позіц. тариф. 43. Буква а); 2) протоколы же пѣсля позіц. тариф. 79 Буква ц). 66. уставы зъ 13. Студня 1862 Д. у. д. Ч. 89.

Подаючи о повышѣмъ до вѣдомости ВЧ. Урядѣвъ парохіяльныхъ — поручае ся точно поступати пѣсля покликанои уставы въ случаяхъ въ котрыхъ Уряды парохіяльній видять ся бути зневоленій споряджати самі протоколы съ партіями — и свѣдками.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 21. Червня 1895.

Ч. 62.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Ч. 6047. — Розписуе ся конкурсъ на опорожнені двѣ душпастырскі посады въ Америцѣ.

Пѣсля поданя ВЧ. Уряда парох. въ Шамокинъ-Па въ Америцѣ, пересланого тамошнымъ Душпастыремъ ВЧ. О. Іоанномъ Констанкевичомъ, въ Соединенныхъ Штатахъ пѣвнѣчпой Америки суть опорожнені двѣ душпастырскі посады съ ѳтповѣднымъ утриманемъ для вѣрныхъ нашего обряда а имено въ Tauger-Pa и Buffalo заразъ до замѣщеня.

Рефлектующій на тѣ посады ВЧ. Душпастырѣ, а то лише безженнй або вдѣвцѣ, мають свои поданя чимъ скорше подати до тут. Митроп. Ординаріята въ цѣли полученя однои изъ выше наведенныхъ посадѣ.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Липня 1895.

II.

Митрополитальна Консистерія розписуе на конкурсъ съ речинцемъ до дня 24. Серпня 1895 слѣдуючій парохіи :

- Ч. 5741. Берлинъ, деканата Бродского, наданя Ординаріятского;
- Ч. 5743. Хоросно, деканата Щирецкого, наданя Ординаріятского;
- Ч. 5744. Рожиска съ прилученою Тарноруда, деканата Скалатского, наданя приватного;
- Ч. 5745. Гозѣвъ, деканата Болехѣвского, наданя Цѣсарского;
- Ч. 5746. Дулибы, деканата Ходорѣвского, наданя приватного;
- Ч. 5747. Гумниска съ прилученою Вербяны, деканата Олеского, наданя приватного;
- Ч. 5748. Романѣвъ съ прилучеными Чернѣвъ и Пѣдгородыще, деканата Бобрецкого, наданя приватного;
- Ч. 5797. Иванѣвка, деканата Скалатского, наданя приватного.

Львѣвъ, дня 29. Червня 1895.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Липня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 3. Серпня

Ч. X.

Ч. 63.

Ч. 784/орд. — Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Юбилею Уніи Берестейской.

Руска депутація, котора — якъ вже було сказано давнѣйше п. ч. 644 орд. — має въ мѣсяцю Жовтню с. р. удати ся до Риму, зложитъ зъ нагоды 300-лѣтнихъ роковинъ Уніи Берестейской св. Отцу вразъ съ даромъ любви въ окремой адресъ ѳтъ всѣхъ Русинѣвъ-католикѣвъ щирю подяку за отримані ѳтъ Св. Апостольского Престола въ загалѣ а ѳтъ Св. Отца Льва П. XIII. въ особенности великий и численнй добродѣйства, служачій до розвою нашої св. Церкви и народу руского, до збѣльшеня тыхъ скарѣвѣвъ церковно-народныхъ, якими мы Русины днесъ тѣшимъ ся и ними дорожимо. — а кромѣ того поручитъ нашу св. Церковь и народъ рускій дальшой ѳтцѣвскѣй печаливости св. Апостольского Престола.

Тожъ слушною єсть рѣчею, щобы та адреса, тоє свѣдоцтво нашихъ чувствъ для Св. Апостольского Престола, нашего щирого и могучого Покровителя, мала якъ найбільше число пѣдписѣвъ Русинѣвъ католикѣвъ нашої церковной провинціи.

Въ той цѣли Митрополитальнй Ординаріятъ на прошене Свѣтлого Комитету Юбилейного, розсылаючи въ ѳтповѣднѣмъ числѣ аркуши адресовй для реченыхъ пѣдписѣвъ (по I. аркуши для каждой парохіи), препоручає ВЧ. Урядамъ декан., щобы тѣ аркуши на умыслѣ въ той цѣли заразъ по одержаню тыхъ же склинати ся маючѣмъ соборчику деканальнѣмъ межи Ч. кондеканальныхъ Парохѣвъ роздали съ тымъ, щобы тѣи же заосмотривши тѣ аркуши своимъ пѣдписомъ постарали ся о пѣдписы своихъ вѣрныхъ, такъ щобы каждый зъ тыхъ аркушѣвъ бувъ ѳтъ початку до кѣнця пѣдпи-

сами выповнены. Що Ч. Уряды парохіяльнї на належитый атраментъ и на захованє чистости аркуша при підписованю уважати будуть, розумѣе ся само собою. Зарѣвно препоручає ся, щоби аркуши не були помнѣнї, для того при пересылкахъ зъ одною мѣстцевости до другої съ тими аркушами осторожно обходити ся належитъ.

Послѣдній речинець до надѣсланя сюда сихъ аркушѣвъ посредствомъ ВЧ. Урядѣвъ деканальныхъ опредѣлає ся непреступно найдалѣше до 10. Вересня с. р., якъ того wymagaє короткїй часъ передъ выѣздомъ депутаціи лишаючїй ся, въ котрѣмъ адреса вразѣ съ всѣми аркушами еще оправлена бути має. Тожъ ВЧ. Уряды деканальнїи и парохіяльнїи поспѣшатъ до того часу въ дѣлѣ підписованя и высылки аркушѣвъ адресовыхъ застосовати ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.
Львѣвъ, дня 30. Липня 1895.

Ч. 64.

Ч. 803/орд. — Въ справѣ Товариства св. Ап. Павла.

Съ покликѣмъ на тугейше розпорядженє зъ д. 9. Цвѣтня 1895 Ч. 433/орд. пригадує ся поновно ВЧ. Духовенству Архіепархіяльному и поручає ся якъ найтеплѣйше, щоби въ члены Товариства св. Ап. Павла, въ нынѣшнихъ часахъ такъ важного и потрібного, громаднѣ вступало. — Абы улѣкшити ВЧ. Духовенству высылку членскѣи вкладки выносячої рѣчно тѣлько 1 зр., выготовило Товариство св. Ап. Павла по мысли ухвалы загальнихъ зборѣвъ уже адресованїи переказы почтовїи, котрїи на прошенє Выдѣлу того Товариства разомъ съ дотычною ѣдозвою съ тымъ числомъ Львѣвско-Архіепархіяльныхъ Вѣдомостей ВЧ. Духовенству пересылають ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.
Львѣвъ, дня 17. Липня 1895.

Ч. 65.

Ч. 6067. — Вызває ся ВЧ. Кларь АЕпарх. до запованя дати О. Генрику Полянскому, пароху Туриньска п. Шавне, що до поодинокихъ дарѣвъ нашего Наймилостивѣйшого Цѣсаря на церкви и школы.

О. Генрикъ Полянскїй, гр. к. парохъ въ Туриньску (Епархіи Перемышльскої) приготовляє къ 50-лѣтнему ювилею панованя Ёго ц. и к. Величества Цѣсаря нашего Францишка Юсефа I. Ёго біографію. Въ тѣи біографіи жєлає межї прочемъ вычислити всѣ пожертвованя Ёго ц. и к. Величества на нашїи церкви и школы. Щоби автору дѣла облегчити, Митроп. Консистерія завыває симъ Всч. Кларь Архіеієцезальнїй, щоби на основѣ дотычныхъ актѣвъ парохіяльныхъ донѣсь О. Полянскому докладнїи дата що до поодинокихъ дарѣвъ нашего Наймилостивѣйшого Цѣсаря — и то въ возможно скорѣмъ часѣ — не пѣзнѣйше якъ по конецъ Листопада б. р.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 15. Липня 1895.

Ч. 66.

Обвѣщеня конкурсовї.

I.

Митрополитальна Консистерія розписує на конкурсъ съ речинцемъ до дня 5. Вересня 1895 парохію :

Ч. 5977. Росточки съ прилученою Кальна, дек. Болехѣвского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 10. Липня 1895.

II.

Ч. 6155. — Розписує ся на конкурсъ посада сталого учителя религіи гр. кат. обряда при школѣ мужескѣи им. Конарского въ Львѣвъ.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна Львѣвско-городска обвѣстила пѣдъ д. 26. Червня 1895 Ч. 1356 конкурсъ на посаду сталого учителя религіи гр. кат. обряда въ школѣ мужескѣи им. Конарского въ Львѣвъ съ рѣчною платою 800 зр. и додаткомъ на помешканє въ квѣтѣ 80 зр. рѣчно. Обовязкомъ того учителя буде преподавати науку религіи въ высше сказанѣи школѣ якъ такожь и въ другихъ школахъ Львѣвскихъ въ границяхъ означеныхъ §. 1. уставы зъ дня 1. Грудня 1889 (В. з. кр. ч. 71).

Убѣгаючїи ся о тую посаду священники мають свои поданя належитѣи удокументованїи внести до ц. к. окружной Рады шкѣльнон мѣстескої въ Львѣвъ посредствомъ своєї настоятельнон власти найдалѣше до дня 31. Серпня 1895.

Тѣе подає ся Всч. АЕпарх. Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 17. Липня 1895.

III.

Ч. 6421. — Розписує ся на конкурсъ посада сталого учителя религіи гр. кат. обряда при школахъ народныхъ въ Ярославли.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Ярославли обвѣстила п. д. 13. Липня 1895 Ч. 1429 конкурсъ на посаду сталого учителя религіи гр. кат. обряда при школахъ мужескихъ 6-ти класовѣи и 4 класовѣи въ Ярославли съ рѣчною платою 700 зр. и додаткомъ на помешканє 70 зр. а. в.

всего руского Епископату тои церковной провинціи зъ д. 23. Цвѣтня (5 Мая) с. р. Ту лишь повтаряемъ слова повнй значеня, высказанй въ помянутой ѳдновѣ ВЧ. Комитету Ювил.: „Вспѣльнѣмъ и гармонійнѣмъ заходамъ Св. Апостол. Престола и Августѣйшихъ Монарховъ Австрійскихъ коло нашей Церкви и народу завдячуе наша Русь все свое добро, завдячуе то, що спасла свою вѣру, свѣй обрядъ и свою руску Церковь, а пѳдъ ея охороною свою историчну традицію, свою народнѣсть и свѣй языкъ, словомъ — всѣ головнй условія, котрй каждый народъ навѣтъ по утратѣ политичного быту, а прото и нашъ народъ рускй, не лишь удержують при житю и не дають ему згинути, але и спонукують его до тѣмъ живѣйшой, тѣмъ ревнѣйшой и запѳбъглившой працѣ надъ своимъ религійно-моральнѣмъ, умственнѣмъ и суспѣльнѣмъ розвоємъ“.

Завдячуючи отже опѣцъ и охоронѣ Св. Апост. Престола всѣ нашй церковно-народнй сокровища, знаемъ, що лишь на нашѣмъ найсильнѣйшѣмъ привязаню до тогоже Престола дальшй нашъ церковно-народнй розвоѣ опирати можемъ. Въ тѣмъ привязаню до скалы Петровой наша сила, наша будучнѣсть!

Св. Отець знае дуже добре о тѣмъ непохитнѣмъ привязаню нашѣмъ до Св. Апост. Престола и каждого разу, коли тѣлько мавъ случайнѣсть видѣти у себе нашу руску депутацію, выражавъ съ радостію свою ѳтцѣвску жичливѣсть для насъ и любезно о насъ всегда памятали ѳбщювавъ. Ту пригадуемъ слова Св. О. П. Льва XIII. сказанй до нашей руской депутаціи, прибувшой въ р. 1893 до Риму по поводу 50-лѣтнихъ роковинъ Епископства сего Намѣстника Христового: „Прймаю — сказавъ Папа — дуже радо желаня, котрй нынѣшного дня любезнй галицко-рускй народъ приносить. Вашй заявленя преданности, любезнй сыны! порушують Наше сердце особливо прйятно задя того, що Вы устами Вашего Митрополита съ вылною вдячностію заявили, що Мы Вашй справы окружаемъ ѳвцѣвскою и особлившою опѣкою. Бо вже ѳтъ давна Мы — самъ споминъ на се Намъ радуе — при помочи Бождей много для Вашего вспѣльного добра пѳдняли“. А въ своѣмъ власноручно пѳдписанѣмъ письмѣ до рускихъ Архіереѣвъ нашей церковной провинціи зъ д. 20. Мая с. р., котре то письмо въ Вѣдомостяхъ Архіеп. п. д. 26. Червня с. р. Ч. 813 було въ цѣлости подане, увѣряе насъ Св. Отець о своѣй великѣй, словами не даючѣй ся выразити радости по причинѣ щасливо довершеного Синоду Львѣвского и запевнюе насъ, що если будемъ постунали пѣсла ухвалъ того Синоду, „умножимъ собѣ нашй заслуги у Г. Бога и пѳднесемъ правдиве щасте всего ему наймилѣйшого народу Руского“.

До такъ доброго и любячого насъ Св. Отца буде отже могла наша руска депутація въ тѣмъ роцѣ зближити ся съ сыновнѣмъ довѣрїемъ и предложити ему отверто нашй потреби и желаня, котрыхъ заспокоене есть конечно для добра нашей Церкви и народа руского, яке Св. Отцу такъ дуже лежитъ на сердцю. Тѣй потреби и желаня нашй будутъ выложенй въ окремомъ меморіалѣ пѣсла ухвалы ВЧ. Комитету Ювилейного. Ходитъ лишь

о тоє, чтобы та наша депутація була якъ найчисленнѣйша, зложена зъ представителѣвъ всѣхъ сословій нашего народу руского, чтобы ѳтакъ была зъ одной стороны величавѣмъ выразѣмъ любви и привязаня нашего народу до Св. Апост. Престола, а зъ другой стороны, чтобы ѳтповѣдаючи самому же невыклому и вельми важному торжеству Ювилейному, была такожь тѣмъ сильнѣйшимъ и явнѣйшимъ выразѣмъ признаня потребъ и желаній нашихъ въ реченѣмъ меморіалѣ пѳднесеныхъ.

Зъ тыхъ отже причинъ Митроп. Ординарїатъ повтаряе еще разъ свое давнѣйше припоручене зъ д. 7. Червня с. р. Ч. 644 и 26. Червня с. р. Ч. 813 и кладе на сердце всѣмъ ВЧ. Урядамъ декан. и парохіальнѣмъ, чтобы такъ на соборчикахъ деканальныхъ, якъ и на збранахъ, на котрыхъ находили бы ся Русины всякого сословія — духовнй и свѣтскй, а такожь черезъ ѳнесене ся до поодинокихъ особъ въ обрубѣ деканата мешкаючихъ, якъ найскорше предложили запрошене до якъ найчисленнѣйшой депутаціи, такъ рускихъ священникѣвъ якъ и рускихъ мрянъ, представителѣвъ бѣльшой посѣлости, интеллигенціи, ремѣсникѣвъ, мѣщанъ и селянъ, при чѣмъ примѣчае ся, що и женьщины могутъ взяти участь въ сѣй депутаціи.

ВЧ. Уряды декан. донесуть сюда о всѣхъ желающихъ взяти участь въ сѣй депутаціи якъ найвчаснѣйше, чтобы ВЧ. Комитетъ Ювилейнй мѳгъ завчасу пѳдѣлати потребнй кроки въ цѣли зниженя подорожи до Риму для си участникѣвъ, такъ чтобы и меньше заможнй Русины могли до тоуже прилучити ся. На разѣ може Митроп. Ординарїатъ на основѣ заявленя ВЧ. Комитету повѣдомити, що кошта подорожи безъ зниженя були бы слѣдуючй:

I. Львѣвъ — Римъ (желѣзницею и кораблемъ):

Львѣвъ — Будапештъ — Будапештъ — Фюме — Анкона — Римъ.

Львѣвъ — Будапештъ:

Будапештъ — Римъ:

Потягъ посѣш. I. класа 15 злр. 10 кр.	Потягъ пос. I. кл. 31 злр. 90 кр. въ вод.
„ „ II. „ 10 „ 70 „	„ „ II. „ 24 „ 10 „ „
Потягъ особов. I. класа 13 злр. 35 кр.	Потягъ особ. I. кл. 28 злр. 70 кр. „
„ „ II. „ 9 „ 35 „	„ „ II. „ 21 „ 80 „ „
„ „ III. „ 5 „ 80 „	„ „ III. „ 14 „ 10 „ „

ѳтакъ въ цѣлости выносна бы подорожь: Львѣвъ — Будапештъ — Римъ желѣзницею и кораблемъ:

Потягъ посѣшн. I. класа 47 злр. — тамъ и назадъ: 94 злр.	а. в.
„ „ II. „ 34 „ 80 кр. „	„ 69 „ 60 кр. „
Потягъ особов. I. класа 42 злр. 05 кр. — тамъ и назадъ 84 злр. 10 кр.	
„ „ II. „ 31 „ 15 „ — „	„ 62 „ 30 „
„ „ III. „ 19 „ 90 „ — „	„ 39 „ 80 „

II. Львѣвъ — Римъ (желѣзницею).

Билеты ѳзды, маючй важнѣсть на протягъ 15. днѣвъ и ѳбвѣляючй на 6-разову перерву:

Львів—Відень

Львів—Відень:	
Потягъ послѣш. I. кл. 28 злр.	
" " II. " 20 "	
" " III. " 10 "	
Потягъ особов. I. кл. 21 злр.	
" " II. " 14 "	
" " III. " 7 "	

Оттакъ въ цѣлости (франкъ рахуючи по 50 кр.).

Львів—Римъ (жельзницею):

Потягъ послѣшний I. класа 101 злр. 72 кр. в. а. — тамъ и назадъ	203 злр. 44 кр.
" " II. " 71 " 60 " " — " " "	143 " 20 "
Потягъ особовый I. класа 94 злр. 70 кр. в. а. — тамъ и назадъ	189 злр. 44 кр.
" " II. " 65 " 60 " " — " " "	132 " 20 "
" " III. " 33 " 72 " " — " " "	67 " 44 "

Митроп. Ординаріатъ увѣдомляе, що ВЧ. Комитетъ Ювильный доложивъ старанъ, чтобы такъ въ часѣ подорожи якъ и въ самѣмъ Римѣ путники одержали мешкане и пропитане по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Що до улегшенъ въ умѣщенію и пропитанію путникѣвъ въ самѣмъ Римѣ подѣлавъ ВЧ. Комитетъ Ювильный потребнй кроки и удалось ему узыскати въ тѣмъ взглядѣ значнй улегшеня. Помешкане и пропитане въ Римѣ буде коштовати для путникѣвъ III класа до 3 франкѣвъ денно, а для путникѣвъ I и II класы до 8 франкѣвъ денно. При тѣмъ примѣчае ся, чтобы желающй взяти участь въ депутаціи кромѣ належитости за билетъ ѣзды, помѣщене и пропитане въ Римѣ надбслали сюда еще на выдатки администраціи и покритѣ рѣжницѣ курсу (ажія) по 3 злр. ѣдучи III класою а по 6 злр. ѣдучи I або II класою.

Що до часу, коли руска депутація ѣдѣ до Риму, на теперъ лишь тое сказати можемъ, що ѣдѣ сѣи депутаціи наступитъ въ мѣсяцю Жовтню с. р. по Празднику Покрова Пр. Д. М. Пѣзнѣйше буде той часъ блище опредѣлений и до загальнои вѣдомости поданный.

Митроп. Ординаріатъ, желаючи, чтобы даръ любви (грѣшь Петровый) бувъ збранный въ такій сколькости, чтобы таяже ѣтповѣдала и важности торжества и высокѣй задачи рускои депутаціи, пригадуе ту на давнѣйшій свои припоручена, выданій особливо въ высше реченѣмъ Архіерейскѣмъ Посланію ѣтповѣдно дотычній бдовѣ ВЧ. Комитету Ювильного зъ дня 17. (29) марта с. р. до ВЧ. Клира и Мірянъ, чтобы не щадили для такъ красной цѣли своихъ грошевыхъ даткѣвъ. Днесъ Митроп. Ординаріатъ поновно взывае

Відень—Римъ:

via Nabresina—Cormons
 або via Leoben—Pontebba
 або via Amstetten—Pontebba.

Відень—Римъ:

Потягъ послѣш. и особов. I. класа 147.45 франкѣвъ	
" " II. " 103.20 "	
" особовый III. " 53.45 "	

ВЧ. Духовенство, чтобы съ всею ревностію заняло ся збираниемъ такихъ даткѣвъ въ своихъ церквахъ въ дни недѣльнй и празничнй и чтобы узбраній датки присылало впростъ до Митроп. Консистеріи. Зарѣвно припоручае ся, чтобы и ВЧ. Духовенство и Брацтва церковнй до лептѣ вѣрныхъ долучили зъ свои стороны ѣтповѣдній датки и тѣже сюда вразъ съ лептами вѣрныхъ якъ найвчаснѣйше надсылали. Тѣ датки довшнй бути тѣмъ обильнѣйшій, понеже, якъ о тѣмъ п. д. 30. Липня с. р. Ч. 184 було сказано, мае Св. Отцу бути вразъ съ грошемъ Петровымъ вручена адреса ѣтъ всѣхъ Русинѣвъ католикѣвъ нашої церковной провинціи, и понеже на артистичне выконане оправы тои адресы такожь потреба значнѣйшой квоты.

Що до пѣдписѣвъ тои адресы, Митроп. Ординаріатъ пригадуе ВЧ. Духовенству и теперъ всѣ, що въ тѣмъ предметѣ въ помянутѣмъ ѣбѣжнику зъ д. 30. Липня с. р. було припоручено и взывае ВЧ. Уряды декан., чтобы найдалше до 10. Вересня бдослали всѣ аркуши адресовй, пѣдписами заповненй, до Митроп. Консистеріи.

Для осягненя тѣмъ бѣльшихъ успѣхѣвъ зъ всѣхъ Митроп. Ординаріатомъ въ справѣ Ювилью Уніи Берестейскои выданныхъ припоручень, владе Митроп. Ординаріатъ на серце всѣмъ ВЧ. Урядамъ декан., чтобы на кождѣмъ соборнику декан. поставили справы до того Ювилью ѣтносячй ся яко головну точку програмы и чтобы старали ся осягнути якъ наибѣльше матеріальне и моральне поперте нашого обходу Ювильного ѣтповѣдно припорученямъ ѣтъ Митроп. Ординаріата одержанымъ. Всѣ дотычнй ухвалы и спосѣбъ ихъ выконаня мають бути въ протоколѣ соборника декан. точно наведенй, а Митроп. Ординаріатъ буде звертати на того рода протоколы свою особлившу увагу. Въ тыхъ протоколахъ для тѣмъ бѣльшой евиденціи належитъ подавати поименно дателѣвъ поодинокихъ квотъ на цѣли Ювильнй, а то ВЧ. Священикѣвъ, Брацтва церковнй и иншй, такожь громады, ѣтъ которыхъ впынула певна квота, въ протоколѣ записана.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріата.

Львівъ, дня 16. Серпня 1895.

Ч. 68.

Ч. 1110. — Инструкція, якъ мае поступати ся въ справахъ запису на побожнй цѣли и на богослужебнй фундаціи.

Зъ поводу мыльного поступованя гденикотрыхъ душпастврей въ справахъ запису на побожнй цѣли и на богослужебнй фундаціи уважае Митрополитальна Консистерія за потрѣбне, подати Вч. Клирови АЕлар. инструкцію, якъ належитъ въ такихъ справахъ поступати.

Передъ всѣмъ має ся розрѣжнати записъ на побожнй цѣли ѳтъ запису на утворенє богослужебнои фундаціи.

I. Въ первѣмъ случаю може бути записъ на будову церкви, каплицѣ, на справленє иконостаса або иншихъ приборѣвъ церковныхъ.

Коли згодосить ся парохіянинъ съ подобнымъ намѣренємъ, то належить списати съ нимъ при двоухъ свѣдкахъ протоколъ и той протоколъ зложити въ актахъ парохіальныхъ.

Протоколъ той може на примѣръ такъ бути уложеный:

П р о т о к о л ъ

списанный въ Урядѣ парохіальномъ Н. на дни . . . . . 1895.

Являе ся НН. житель въ селѣ Н съ свѣдками Н. и Н. и заявляе: Складаю на руки Вч. О. Пароха Н. готѣвку 500 здр. съ назначенємъ, щобы тую умѣстити въ год. касѣ ошадности и процентовати такъ довго, доки въ нашѣй парохіи не зачне ся будовати нова церковь. Скоро положитъ ся пѣдъ нову церковь угольный камѣнь, тогда має ся пѣдняти капиталъ съ ѳтсутками и ужити на докѣченє будовы церкви.

На тѣмъ протоколъ закѣчено.

НН. свѣдокъ.
НН. свѣдокъ.

НН. легаторъ.
НН. парохъ.

По списаню сего протоколу має Парохъ при залученю легованой готѣвки подати цѣлу справу въ дорожѣ Уряда Деканального до вѣдомости Митрополитальной Консистеріи съ прошенємъ о помѣщенє готѣвки въ щадниці, завинкулованє дотычнои книжочки щадничои на будову церкви и зверненє той же до Уряду парохіального въ цѣли перехованя въ скарбѣ церковной.

Часто ѳтказують парохіянны на ложу смертельномъ певну квоту або грунтъ на побожнй цѣли, а въ такѣмъ случаю неподѣбно списати протоколу съ легаторомъ въ Урядѣ парохіальномъ. Въ такѣмъ разѣ подобає Пароху довѣдавшему ся о такѣмъ устнѣмъ роспорядженю послѣдней волѣ переслухати протоколярно свѣдѣвъ роспорядженя послѣдней волѣ фундатора и на пѣдставѣ ихъ зѣнаня зголосити именовъ церкви свою претенсію въ дотычнѣмъ ц. к. Судѣ при переведеню пертракціи масы по покѣйнику, а неменше и просити, щобы Судъ признавъ ѳтказану готѣвку або грунтъ на рѣчь церкви и выдавъ въ концѣ порученє ексекюторови послѣдней волѣ на переданє ѳтказаной готѣвки або грунту въ посѣданє церкви.

О згаданѣмъ случаю належить повѣдомити такожъ Митроп. Консистерію съ прошенємъ о дальше зарядженє въ цѣли зреализованя и забезпеченя легату.

II. Коли кто має намѣренє утворити богослужебну фундацію при якѣй церквѣ, то потреба съ нимъ такожъ:

1. списати протоколъ въ Урядѣ парохіальномъ, а то на примѣръ въ слѣдуючій способъ:

П р о т о к о л ъ

списанный въ Урядѣ парохіальномъ Н. на дни . . . . . 1895.

Являе ся тутейшій житель НН. съ свѣдками Н. и Н. и заявляе: Складаю до рукъ Вч. О. Пароха НН. готѣвку 100 зр. на утворенє богослужебнои фундаціи при церквѣ въ Н. съ тымъ постановленємъ, що за ѳтсотки ѳтъ капиталу фундаціинои має ѳтправляти ся въ церквѣ въ Н. рѣкъ рѣчно по вѣчній часи дня 1. Мая яко въ день смерти моеи покѣйной жены Анны одна спѣвана Служба Божя съ Парастасомъ за упокой душѣ бл. п. Анны а по моей смерти еще и за упокой бл. п. Владимѣра т. е. душѣ моеи. (або 2 читаній: одна 1. Мая за упокой бл. п. Анны, а друга въ довольномъ часѣ за всякоє прошенє Владимѣра а по моей смерти за упокой душѣ того же).

Въ концѣ застерѣгаю собѣ, щобы дохѣдъ ѳтъ повышон моеи фундаціи не бувъ вчислений дотычному Парохови въ его платню конгруальну. За то має кождоразовый Парохъ поносити всякй выдатки съ ѳтправленємъ того Богослуженія полученй.

На переноснѣ належитѣсть ѳтъ сеи фундаціи складаю 10 зр. а на стемплѣ до акту фундаціинои 1. зр. разомъ — 11 зр.

(Або: Переносна належитѣсть ѳтъ сеи б. ф. и всякй иншй выдатки съ ви уконституованємъ полученй мають покритыми бути въ ѳтсотокъ ѳтъ легованого капиталу, а за то має ся або уконституованє фундаціи або правленє условленого Богослуженія на такъ довго ѳтложити, доки все не буде уплаченє).

На тѣмъ протоколъ заключено.

НН. свѣдокъ.
НН. свѣдокъ.

НН. легаторъ.
НН. парохъ.

2. По списаню протоколу выговоряє Парохъ изъ свои стороны урядѣ власноручнымъ пѣдписомъ и парохіальною печатію скрѣплєне неостемплованє заявленє, що фундацію тую пріймає. Заявленє то може мати такую форму:

Д е к л а р а ц і я.

Силою которой пѣдписанный гр. к. душпастырь въ Н. въ своѣмъ и своихъ въ душпастырствѣ наслѣдникѣвъ имени освѣдчає, що б. ф. Владимѣра Н. въ квотѣ 100 зр. при гр. к. церквѣ въ Н. установлену и обовязки съ нею полученй пріймає, обовязуючи ся за побирати ся маючй ѳтсотки ѳтъ легованого капиталу ѳтправляти щорѣчно по вѣчній часи дня 1. Мая кожного року, яко день смерти жены фундатора Анны, одну спѣвану Службу Божу съ Парастасомъ за упокой душѣ Анны, а по смерти фундатора еще и за упокой душѣ Владимѣра, т. е. и за упокой душѣ фундатора и поносити всѣ выдатки съ ѳтправою того Богослуженя полученй съ тымъ

однак застереженемъ, що дохѣдъ зъ той фундаціи ни єму ни єго въ душпа-
стырствѣ наслѣдникамъ въ конгруу вчисленымъ не буде, якъ то застерѣтъ
собѣ и самъ фундаторъ.

Гр. к. Урядъ парох. Н. дня . . . . . 1895.
(печатъ) НН. парохъ.

Увага. Коли бы ктось намѣривъ установити б. ф. при церквѣ дочернѣй для
експонованого тамъ же сотрудника, то и въ тѣмъ разѣ сповнае все повыше уря-
доване самъ Парохъ съ тѣмъ примѣченемъ въ деклараціи, що въ мысль волѣ
фундатора ѣтступнае дохѣдъ зъ фундаціи експонованому сотрудникови, за що
тойже обовязанымъ буде ѣтправляти щорѣчно въ означеныхъ дняхъ въ церквѣ
дочернѣй легованѣ Службы Божѣ и при кѣнци кожного року предъладати
выказъ тыхъ же парохови своему.

3. Залучивши повышеу декларацію подає парохъ Митрополитальнѣй
Консистеріи въ дорозѣ Уряду деканального таку релацию:

Всесвѣтл. и ВПр. Митроп. Консистеріи!

Владимѣръ Н., житель и парохіянинъ зъ Н. зложивъ до рукъ пѣдпи-
саного квоту 100 зр. съ установленемъ, чтобы за ѣтотки ѣтъ того капиталу
правила ся щорѣчно по вѣчній часы въ тудейшѣй церквѣ дня 1. Мая одна
спѣвана Служба Божя съ Парастасомъ за душу бл. п. жены єго Анны а по
єго смерти еще и за упокой душѣ єго съ тѣмъ однакъ застереженемъ, чтобы
дохѣдъ зъ той фундаціи не бувъ вчисленый дотычному Пароху въ конгруу.

Такожь зложивъ тойже легаторъ 10 зр. на уплачене правной палежи-
тости ѣтъ фундаціи а 1 зр. на стемплѣ до Акту фундаційного.

Освѣдчаючи силою залученои тутъ / деклараци, що ф. тую прѣймає
и пересылаючи въ залученю // такъ капиталъ фундаційный въ квотѣ 100 зр.
якъ и квоту 10 зр. на оплачене переносного податку до ласкавого дальшого
урядованя а задержуючи у себе 1 зр. на закупо двохъ стемплѣвъ по 50 кр.
до Акту фундаційного — осмѣляє ся пѣдписаный просити симъ всемирно:

Всесвѣтлѣйша и ВПреподобна Консистерія Митрополитальна благово-
литъ предприняти дальшѣ мѣры въ цѣли уконституюваня и введєня въ жите
сеи фундаціи.

4. Скоро Митроп. Консистерія одержить повышеу релацию въ разѣ съ
капиталомъ фундаційнымъ и декларацію Пароха о принятію фундаціи, то
передає, забезпечивши впередъ капиталъ фундаційный, цѣлу справу ц. к.
Намѣстництву до дальшого урядованя а ц. к. Намѣстництво надсылає
опѣсла свое рѣшене съ уложенымъ черезъ ц. к. Прокураторию Скарбу На-
черкомъ до Акту фундаційного.

5. Той Начеркъ, на рускій языкъ переведеный, пересылає Митроп. Кон-
систеріи разомъ съ цѣнными ефектами черезъ Урядъ дек. дотычному Парохови до
выготовленя Акту фундаційного въ 3. рѣвновучныхъ примѣрникахъ, зъ кото-
рыхъ 2. мають бути заосмотренѣ стемплями по 50 кр. Такъ выготовленѣй всѣхъ
3. примѣрники Акту ф. предъладає Деканъ М-ѣй Консистеріи до затвердженя при

зворотѣ Начерка и при долученю поквитованя Пароха на одержанѣй цѣннѣй
єфекта. Поквитоване то може мати таку форму:

Р о с п и с к а

Силою котрой нижше пѣдписаный посвѣдчає, що доставленый томуже
рѣшенемъ Всесв. и ВПр. Митроп. Консистеріи зъ дня . . . . . Ч. . . до
перехованя 4% Л. З. Товар. Кред. Зем. Сер. V. Ч. . . . на 100 зр. и книж.
гал. касы оцадъ зъ дня . . . Ч. . . на . . . винкулованѣ на рѣчь б. ф. Вла-
димѣра Н. при гр. к. церквѣ въ Н. посредствомъ Уряду Дек. Н. въ цѣлости
одержавъ.

Гр. к. Урядъ парох. Н. дня 1895
(печатъ) НН. парохъ.

6. Разомъ съ повышею роспискою предъладає Митроп. Консистерія
всѣ 3 прим. Акту фундаційного еще и ц. к. Намѣстництву до затвердженя.
По тѣмъ затвердженю переходує ся одинъ примѣрникъ Акту ф. въ ц. к. На-
мѣстництвѣ, другій въ Консистеріи а третій доставляє зя Парохови до
перехованя въ актахъ парох. за роспискою Митрополитальнѣй Консистеріи
оборотно предложити ся маючю.

Той инструкціи має АЕпархіяльне духовенство на будучность точно
держати ся и пѣсла неи въ справахъ побожныхъ легатѣвъ и б. фундаціи
поступати.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Лявня 1895.

Ч. 69.

Ч. 924/орд. — Въ справѣ маючихъ ся ѣтбути реколлекцій духовныхъ для Священникѣвъ.

На прошене Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подає ся до вѣдомости
ВЧ. Духовенства Архіепархіяльного що на дняхъ 2. 3. 4. и 5. Верєснѣ с. р.
ѣтбудуть ся въ гр. кат. дух. Семинаріи Львѣвскѣй реколлекціи духовнѣй для
Священникѣвъ — а по узбѣченю тыхъ же на дни 6. Верєснѣ т. в. въ пят-
ницю о 9-ѣй годинѣ передъ полуднемъ загальнѣй зборы Товариства св. Ап.
Павла. ВЧ. Отцы намѣрющѣй въ згаданыхъ реколлекціяхъ взяти участь зво-
лять зголосити ся до ВПр. О. Л. Туркевича, Ректора Семинаріи, найдальше
до 1. Верєснѣ с. р. Цѣле удержане пѣдчасъ реколлекцій выносити буде 5 зр.

Ѡтъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 15. Серпня 1895.

Ч. 70.

Ч. 6708. — Обищчене конкурсове взглядомъ принятія до Львовской духовной Семинаріи кандидатѣвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного желающіи до тугейшой гр. к. Семинаріи въ Львовской Митроп. Архіепархіи бути принятыми, мають до 20го Вересня 1895 свои прошенія Митроп. Консистеріи предложити и до нихъ слѣдующій свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохіальнаго, що проситель есть сынѣмъ законно вѣнчанныхъ родителейъ гр. к. обряду и въ тѣмъ же обрядѣ окрещенный и муропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества ѣтъ взгляднаго уряду парохіальнаго выдане, а ц. к. Староствомъ подтверждене.

3) Свѣдоцтва въ вѣсѣхъ пѣвротчій наукъ гимназіальныхъ съ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабѣсть або яку иншу причину въ теченію наукъ пѣвротче або довше школы бувъ лалишивъ, то має свѣдоцтвомъ за каждый пѣвроткъ особнымъ ѣтъ дотычнаго уряду деканальнаго выданнымъ и ѣтъ ц. к. Староства ствержденнымъ доказати где въ тѣмъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво нравственности ѣтъ взгляднаго уряду деканальнаго ствержене, въ котромъ кромѣ поведенія просителя и то выраженымъ бути має чи тойже есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣварске о здоровью просителя и о ѣтбутѣи природнѣи або щепленѣи оспѣ посвѣдчающе.

6) Посвѣдчене дотычно связи войсковою.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписанными марками штемплевыми заосмотреніи. Такожъ увѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 30. Вересня 1895 мають передѣ 8-ою годиною рано къ Архикатедральнѣи церквѣ св. Георгія явити ся, тамъ же выслухати съ набожностью св. Литургію, котра о 8-ѣи годинѣ для нихъ ѣтправитъ тя, а по св. Литургіи въ сали то того назначити ся мающѣи пѣддати ся испытову изъ пѣнія церковнаго и началъ вѣры христіаньскои. При тѣмъ примѣчае ся, що знающіи пѣніе гармонѣйне при рѣвныхъ прочіихъ условіяхъ будутъ скорше увзглядпеніи при принятію до заведенія, но за тое будутъ обовязаніи дальше въ гармонѣйномъ пѣнію упражняти ся, и на кожде завѣзване Всч. Ректорату Семинаріи въ тѣмъ же пѣнію безусловно участь брати. Дальше въ дни ѣтъ Всч. Ректората Семинаріи вызначенѣи мають назначеніи къ принятію пѣддати ся осмотру лѣвара заведенія що до стану здоровья.

Наконецъ має каждый кандидатъ стану духовного при принятію до Семинаріи выказати ся власнымъ молитвословомъ іерейскимъ и изборникомъ службъ церковныхъ. Тая послѣдна точка обовязуе такожъ тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, котріи уже суть питомцами Семинаріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовъ, дня 15. Серпя 1895.

Ч. 71.

Обищчене конкурсове.

Ч. 6985. — Розписуе ся конкурсъ на посаду катихита гр. к. обряда при школахъ народныхъ въ Долинѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Долинѣ розписала пѣдъ днемъ 4. Серпя с. р. Ч. 1156 конкурсъ съ речинцемъ до дня 15. Вересня с. р. на посаду сталаго катихита гр. кат. обряда при 5-ти класовѣи школѣ мужескѣи въ Долинѣ съ обовязкомъ удѣлюванія такожъ науки религіи въ мѣстцевѣи школѣ женскѣи съ рѣчною платою 450 зр. и 10% додаткомъ на помешване.

О тую посаду могутъ убѣгати ся священники мірскіи або монашескаго чина, посѣдающіи къ тому потрібну квалификацію.

Поданя належито удокументованіи, мають бути внесеніи посредствомъ взгляднаго власти настоятельнаго до ц. к. окружной Рады школьной въ Долинѣ найдальше до 15. Вересня с. р.

Тое подае ся ВЧ. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовъ, дня 20. Серпя 1895.

Ч. 7265. Выказъ всёхъ жертвъ впынувшихъ отъ 1. Мая до конца Липня 1895 р.
до канцеляріи Митроп. Консисторіи:

а) на потребности Святыишаго Отца:

Дня 6/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Городыщи	1 зр. — кр.
" 8/5	" Архикаедр. Урядъ парох.	3 " 56 "
" 31/5	" Урядъ парох. въ Старомѣшинѣ	2 " — "
" 5/6	" " " въ Ремизбвцяхъ	2 " 25 "
" 7/6	" " " въ Млынисахъ	1 " — "
" 17/6	" " " въ Доброводахъ	1 " 60 "
" 21/6	Архикаедр. Урядъ парох.	2 " 70 "
" 11/7	Урядъ парох. въ Гаяхъ	2 " 50 "
" 12/7	" " " въ Ладичинѣ	8 " — "
" 13/7	" " " въ Голосковичахъ	5 " — "
" 20/7	О. Іоаннъ Сеидецкій пар. Золотникъ	3 " — "
" 29/7	О. Михайлъ Павликъ пар. Микулинецъ	3 " — "
" " "	О. Іоаннъ Токаръ пар. Вишавчика	3 " — "
" " "	О. Іоаннъ Гарматій	— " 50 "
	Разомъ	39 зр. 11 кр.
	а съ попередними	35 " 11 "
	Загальна квота	74 зр. 22 кр.

б) на гробъ Христовый въ Палестинѣ:

Дня 1/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Явчи	1 зр. 71 кр.
" 2/5	" " " въ Гаяхъ	1 " — "
" 3/5	" " " въ Стрѣлкахъ	1 " 10 "
" 6/5	" " " въ Витвицѣ	2 " 40 "
" 7/5	" " " въ Остабвцяхъ	1 " 50 "
" 7/5	" " " въ Холовѣ	4 " 12 "
" 9/5	" " " въ Куровичахъ	2 " 90 "
" 15/5	" " " въ Ходачковѣ вел.	1 " 25 "
" 17/5	" " " въ Лагдовѣ	3 " — "
" 5/6	" " " въ Курникахъ	1 " 40 "
" 5/6	" " " въ Ремизбвцяхъ	1 " 30 "
" 6/6	" " " въ Козловѣ	1 " — "
" 6/6	" " " въ Якимовѣ	1 " — "
" 17/6	" " " въ Жупаню	1 " 20 "
" 18/6	" " " въ Доброводахъ	— " 55 "
" 21/7	Церковь въ Лозинѣ	— " 50 "
" 21/7	ВЧ. Урядъ парох. въ Островѣ	2 " 96 "
	Разомъ	28 зр. 89 кр.
	а съ попередними	39 " 89 "
	Загальна квота	68 зр. 78 кр.

в) на обходѣ 300-лѣтної рѣчиці св. Уліи Берестейскои:

Дня 1/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Гнилицѣ	10 зр. — кр.
" 3/5	" О. Єрон. Кмицкевичъ парохъ Фраги	2 " — "

Дня 1/5	Ч. Товариство Власна помѣчь въ Фразѣ	2 зр. — кр.
" "	ВПр. О. Онуфрій Ленкій	1 " 50 "
" "	ВЧ. О. Іоаннъ Коцюба	5 " — "
" "	" Урядъ парох. въ Городыщи	1 " — "
" 7/5	" О. Юзычинскій парохъ Острова	1 " — "
" "	" О. Рудовичъ, сотрудникъ Острова	1 " — "
" "	Ч Брацтво церк. въ Островѣ	1 " — "
" "	ВЧ. Урядъ парох. церква Успенія П. Б. въ Львовѣ	7 " 24 "
" "	ВПр. О. крыл. Теофиль Павликовъ	4 " — "
" "	ВЧ. О. Іларіонъ Рейтаровскій	2 " — "
" "	" О. Константинъ Ярымовичъ	2 " — "
" 9/5	" Урядъ парох. въ Ходачковѣ вел.	2 " 20 "
" 12/5	" О. Іполитъ Погорецкій парохъ въ Бродкахъ	3 " — "
" 7/6	" Урядъ парох. въ Млынисахъ	1 " — "
" 17/6	" О. Несторъ Горошевичъ пар. въ Теплицяхъ	11 " 50 "
" 17/6	" О. Василій Левичкій зъ Риму	10 " — "
" 20/6	ВП. Адамъ Калынка зъ Радлына ad Тарновъ	10 " — "
" "	Робертъ Чайковскій адвокатъ	10 " — "
" 21/6	Пчт. Печатня им. Шевченка	16 " 60 "
" 27/6	" Редакція Дѣла	2 " — "
" 29/6	ВЧ. Урядъ парох. въ Сущиѣ	3 " — "
" 4/7	ВПр. О. Прал. Петрушевичъ	5 " — "
" "	ВЧ. О. Любовичъ пар. Острова	3 " — "
" "	ВП. Петръ Огоновскій профессоръ	5 " — "
" "	" Др. Стефанъ Федакъ адвокатъ	5 " — "
" "	" Хойнацкій управитель книгариѣ Ставроп.	5 " — "
" 5/7	ВЧ. Урядъ парох. въ Гаулицѣ	5 " — "
" 7/7	ВП. Сов. Дръ Савчакъ	5 " — "
" "	Михайлъ Сембратовичъ	5 " — "
" "	ВЧ. О. Волод. Громницкій парохъ Тернополя	10 " — "
" 9/7	" Урядъ парох. въ Фразѣ	5 " — "
" 13/7	Ч. Емиліанъ Маргиновичъ окбнч. гимназ.	1 " — "
" 17/7	ВПр. О. Сов. Ис. Дольницкій	20 " — "
" "	Ч. Іосифъ Попель зъ Медухи	— " 50 "
" 19/7	ВЧ. Урядъ парох. въ Голосковичахъ	5 " — "
" "	" " " въ Гнилицяхъ вел.	5 " — "
" 23/7	" " " въ Островѣ	2 " — "
" 29/7	" О. Іоаннъ Сеидецкій пар. Золотникъ	1 " — "
" "	О. Іоаннъ Токаръ пар. Вишневича	3 " — "
" "	О. Мих. Павликъ пар. Микулинецъ	2 " — "

г) на институтъ им. св. Іосафата:

Дня 1/5	ВЧ. О. Єрон. Кмицкевичъ пар. Фраги	2 зр. — кр.
" "	Ч. Товариство Власна помѣчь въ Фразѣ	2 " — "
" 9/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Ходачковѣ вел.	10 " — "
" "	ВПр. О. крыл. М. Паквѣжъ	10 " — "
" 16/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Дашавѣ	— " 40 "
" 7/6	" " " въ Млынисахъ	1 " — "
" 17/6	" О. Вас. Левичкій зъ Риму	10 " — "
" 20/6	ВП. исп. шк. Тимотей Мандыбуръ	20 " — "
" 26/6	" Изидоръ Яблонскій проф. въ Краковѣ	10 " — "
" 28/6	ВЧ. Урядъ парох. въ Сущиѣ	7 " — "
" "	ВП. Станиславъ Бржіемскій зъ Гладшова	1 " — "

Дня 1/7	Пчт. Администрація „Часу“ въ Краковѣ (складку)	10 зр. — кр.
„ 4/7	ВПр. О. Прал. Авт. Петрушевичъ	5 „ — „
„ 9/7	ВП. Макс. Попель зъ Ходорова	5 „ — „
„ 10/7	Н. Н.	20 „ — „
„ 11/7	ВЧ. Урядъ парох. въ Гаяхъ	2 „ 50 „
„ 18/7	„ „ „ въ Мальчицахъ	9 „ 50 „
„ 18/7	„ О. Юл. Левинскій завѣд. Шинковецъ	1 „ — „
„ 19/7	„ Урядъ парох. въ Голосковичахъ	5 „ — „
„ 29/7	„ О. Деканъ Іоаннъ Задукій	10 „ — „
„ „	„ О. Іоаннъ Сендецкій пар. Золотнвкъ	1 „ — „
„ „	„ О. Авт. Копертинскій завѣд. Зарваниць	3 „ — „

д) на церковь при „Народномъ Домѣ“:

Дня 10/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 зр. — кр.
----------	--	-------------

е) на церковь св. Іоазима въ Римѣ:

Дня 2/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Гаяхъ	1 зр. — кр.
„ 6/5	„ „ „ въ Осташовцахъ	— „ 80 „
„ „	„ „ „ въ Городыщи	1 „ — „
„ 7/5	„ „ „ въ Маркополи	2 „ 35 „
„ 9/5	„ „ „ въ Городку	2 „ 38 „
„ „	„ „ „ въ Полтвѣ	2 „ — „
„ 22/5	Ч. Андрей Андруховичъ пѣтомецъ	1 „ — „
„ 30/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Любнцахъ	4 „ 22 „
„ 31/5	„ „ „ въ Старомѣщинѣ	2 „ — „
„ 5/6	„ „ „ въ Ремизвцахъ	3 „ — „
„ 6/6	„ „ „ въ Жупаню	1 „ 10 „
„ 17/6	„ „ „ въ Доброводахъ	1 „ — „
„ 20/6	„ Городецкій Урядъ декан.	3 „ 50 „
	Разомъ	25 зр. 35 кр.
	а съ остальными	2 „ 12 „
	Загальна квота	26 зр. 47 кр.

ж) на катол. всеучилище въ Аврѣи:

Дня 6/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Городыщи	1 зр. — кр.
---------	--	-------------

з) на заведеніе „Леопитъ“ въ Константинополи:

Дня 17/6	ВЧ. Тернопольскій Урядъ декан.	6 зр. — кр.
----------	--	-------------

и) на мисти въ Азіи и Африцѣ:

Дня 6/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Городыщи	1 зр. — кр.
„ 5/6	„ „ „ въ Ремизвцахъ	1 „ 50 „
„ 6/6	„ „ „ въ Жупаню	1 „ 05 „
„ 17/6	„ „ „ въ Доброводахъ	1 „ 20 „
	Разомъ	4 зр. 75 кр.

и) на знесеніе неволѣ въ Африцѣ:

Дня 6/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Городыщи	1 зр. — кр.
„ 9/5	„ „ „ въ Ходачковѣ вел.	1 „ 25 „
„ 21/5	„ „ „ въ Старомѣщинѣ	2 „ — „
„ 5/6	„ „ „ въ Ремизвцахъ	2 „ 50 „
	Разомъ	6 зр. 75 кр.
	а съ попередними	22 „ 73 „
	Загальна квота	29 зр. 48 кр.

к) на Товариство св. Ап. Павла:

Дня 9/5	ВЧ. О. Іоаннъ Колянковскій пар. Ходачкова вел.	1 зр. — кр.
„ 23/5	„ Болеховскій урядъ декан.	13 „ — „
„ 31/5	„ Урядъ парох. въ Старомѣщинѣ	2 „ — „
„ 17/6	„ О. Володяміръ Потучко	1 „ — „
„ 20/6	„ Городецкій Урядъ декан.	10 „ — „

л) на Товариство св. Ап. Петра:

Дня 20/6	ВЧ. Городецкій Урядъ декан.	10 зр. 40 кр.
----------	-------------------------------------	---------------

м) на Товариство Червоного Креста:

Дня 22/5	ВЧ. Скалатскій Урядъ декан.	3 зр. 40 кр.
„ 29/7	„ О. Антоній Копертинскій завѣд. Зарваниць	3 „ — „

н) на Товариство св. Рафаила въ Вѣднѣ:

Дня 23/5	ВЧ. Бускій Урядъ декан.	6 зр. — кр.
----------	---------------------------------	-------------

о) для служебницъ Пресс. Д. Маріи въ Жужели:

Дня 17/6	ВЧ. О. Тома Березовскій	— зр. 50 кр.
„ „	„ „ „ Волод. Ганицкій	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Юліанъ Бачинскій	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Северинъ Борачокъ	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Маріанъ Заячковскій	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Аполинарій Гриневецкій	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Володимиръ Яновичъ	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Іоаннъ Созанскій	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Павлусевичъ	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Теодоръ Величковскій	— „ 50 „
„ „	„ „ „ Іосифъ Кернякевичъ	1 „ — „
„ „	„ „ „ Володимиръ Потучко	— „ 80 „
	Разомъ	6 зр. 80 кр.
	а съ попередними	5 „ 50 „
	Загальна квота	12 зр. 30 кр.

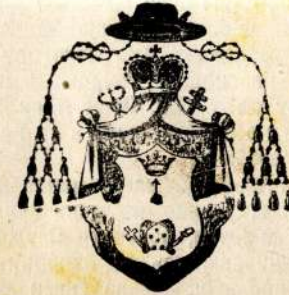
п) на фондъ неопитовъ:

Дня 6	ВЧ. Урядъ парох. въ	Городыши	1 зр. — кр.
" 31	" " " " въ	Старомѣщанѣ	2 " — "
" 5	" " " " въ	Ремизвцахъ	1 " 50 "

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѡвъ, дня 20. Серпня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѡвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1895.

Выдано дня 10. Вересня

Ч. XII.

Ч. 72.

Ч. 1021/орд. — Оголошене Богослужени на намѣрене Св. Отца Папы Льва XIII. на дни 20. Вересня 1895.

Дня 20. Вересня с.р. готовятъ ся вороги Церкви католицкой нанести до безчисленныхъ уже зготованыхъ зневагъ Головѣ Церкви Св. Вселенскому Архіерею Льву XIII. Папѣ Римскому, котрый въ удивлене цѣлого свѣта яко особлившій Мужъ провидѣнія Божого съ чудною мудростію, съ святою ревностію и съ наибольшимъ пожертвованемъ правлене Церкви катол. выконус. нову и дуже болестну обиду, приказуючи урядово, обходити торжество народне, святотатске заграблене мѣста Риму, столицѣ всего кятолицкого свѣта; черезъ що и чувство католикѡвъ цѣлого свѣта рѡвно болестно дѡткнене зѡстане — протое належить намъ, яко найлѣпшого Отца любячимъ дѣтямъ, оказати тую любовь для Головы Церкви якъ все такъ и особенно въ тѡй тяжкой хвилѣ и дятого естъ Митроп. Ординаріятъ вповнѣ переконаный, що буде тѡлько вѣрнымъ товмачемъ чувствъ горячої любви, непоколебимой вѣрности и преданности для Св. Отца, если завѡзве Вч. Священство и вѣрныхъ Митроп. Архіієцезіи. щобы якъ все такъ особливо въ дни 20. Ве-

ресня с. р. заносили якъ найгорячѣйшій молитвы до всемілостивѣйшого Отца Свѣтовъ, щобы Своєю якъ найобильнѣйшою ласкою вскрѣплявъ силы Помазанника Своего, щобы ѳдаливъ ѳтъ Него всѣ трудности и щобы давъ Ему крѣпость и силу до перенесеня трудѳвъ и противностей и сохранивъ намъ и всему католицкому свѣту Св. Отца Папу Льва XIII. цѣла, честна, здрава, долгоденствующа и правоправяща слово своєї истинны еще во Многая лѣта.

Въ тѳй цѣли препоручаемъ Вч. Душпастырямъ до торжественной Службы Божои въ дни 20. Вересня с. р., яко въ день праздника Рождества Пресв. Богородици ѳтправляти ся маючої, долучити Службу за всякое прошеніе на намѣрене Св. Отца, по скѳнченю тои же ѳтправити супликацію при выставленю найсв. Тайнъ и по поблагословенію Тыми же ѳтмовити 3 разы Отче нашъ и 3 разы Богородице Дѣво на повысшу интенцію, а на закѳнчене пѳднести трикратне многолѣтствіе Св. Отцу Папѣ Льву XIII.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ, дня 9. Вересня 1895.

Ч. 73.

Ч. 1030 орд. — Въ справѣ 300-лѣтнего Юбилею Уніи Берестейской.

Черезвычайно важною естъ задача, яку має до сповнення руска депутація, маюча вже въ короткѳмъ часѣ явитись у стѳпъ Св. Апостольского Престола, щобы зъ нагоды 300-лѣтнего Юбилею нашои св. Уніи церковной выразити въ окремой адресѣ чувства сыновной любви и найщиршой вдячности руского народу для сего Св. Престола, который въ протягу довгихъ вѣкѳвъ по ѳтцѣвски опѣкувавъ ся нашою св. Церквою и народомъ рускимъ и неразъ, коли здавало ся, що все нашихъ предкѳвъ опустило, самъ одинъ бравъ ихъ въ свою могучу оборону и опѣку. — На ту задачу указовавъ Митроп. Ординаріятъ такъ въ Архіерейскѳмъ Посланію зъ д. 23. Цвѣтня (5. Мая) с. р., якъ такожь въ окремыхъ ѳдозвахъ зъ дня 30. Ляпня с. р. Ч. 784 и зъ дня 16. Серпня с. р. Ч. 935 — въ Вѣдомостяхъ Архіепархіальныхъ умѣщенныхъ, и каждого разу усиленно клавъ на сердце всѣхъ Вч. Отцѣвъ, щобы и самі до помянутой депутаціи прилучили ся и своихъ вѣрныхъ до якъ найчисленнѣйшой въ ней участи заохочували. Ходитъ бо о тоѳ, щобы така якъ найчисленнѣйша руска депутація була выразомъ помянутыхъ чувствъ нашихъ для Св. Апост. Престола, а зъ другои стороны, щобы була величавымъ свѣдоцтвомъ якъ найсилнѣйшого пересвѣдченя о потребѣ сповнення тихъ жаданъ, які наша св. Церковь и народъ рускій выразятъ въ окремѳмъ меморіалѣ. Хвиля то ѳтже дуже важна для насъ и поминяючи вже инші взгляды, сама приличнѳсть и увзгляднене нашего власного добра домагае ся, щобысьмо не щадили трудѳвъ ни жертвъ матеріальныхъ для возвеличеня реченои руской депутаціи. Впрочемъ выдатки на подорожь до Риму — якъ можъ пересвѣдчитися зъ Нашои выше всказаной ѳдозвы зъ д. 16. Серпня с. р. — не будутъ

такъ великій и окажуть ся навѣтъ незначимы, скоро зважитъ ся, на якъ красну цѣль будутъ оберненіи. Такъ видимъ, що неразъ люди меньше замѳжнїи для самой цѣквости, щобы звидѣти чужїй краѣ, не жалуютъ грошей навѣтъ значныхъ, а ту, где ходитъ о добро нашои св. Церкви и народу руского, нѣтъо правдиво любячїи свою св. вѣру, обрядъ и народнѳсть, не повиненъ оглядати ся на невеликій впрочемъ выдатки, но радо тїи же ѳфривати довженъ для загального нашего добра.

Зъ уваги на все тоѳ, Митр. Ординаріятъ нынѣшнымъ поновляе свое запрошене такъ ВЧ. Клира якъ и Мірянъ до взятя участи въ реченой руской депутаціи съ тымъ, щобы ВЧ. Уряды декан. чимъ скорше донесли сюда о всѣхъ желаючихъ взяти участь въ тѳй депутаціи, щобы ВЧ. Комитетъ Юбилейный мѳгъ — знаючи число путникѳвъ — пѳдѣлати потребнїи кроки въ цѣли осягненя всякихъ возможныхъ улегшенъ такъ що до подорожи якъ и що до удержаня и умѣщеня путникѳвъ въ Римѣ. Якъ вже въ выше сказаной ѳдозвѣ було заявлено, належитъ грошѣ за ѣзду и пр. сюда прислати а ВЧ. Комитетъ Юбилейный постараетъ ся о все для кожного зъ путникѳвъ, такъ що нѣкто зъ нихъ не буде мати ніякихъ недогѳдностей, и утяжливостей, які суть звыкло полученїи съ дальшою подорожею, особливо у тыхъ, котрїи ю по першїи разъ ѳтбувають.

Зарѳвно препоручаетъ ся и на тѳмъ мѣсци Всч. Урядамъ декан. и парохїяльнымъ, щобы розвинули можливо наибѳльшу ревнѳсть въ збираню складѳкъ на рѣчь нашего Юбилею, на Петровый грѣшь для Св. Отца и на институтъ св. СМ. Иосафата, а такожь, щобы находячїи ся вже въ рукахъ ВЧ. Клиру аркуши адресовїи були заповненїи пѳдписами такъ самого ВЧ. Клиру якъ и его вѣрныхъ: Надѳсланя тыхъ аркушѳвъ речинець естъ д. 10. Вересня с. р. Тожь Всч. Уряды декан. предложатъ сюда тїи аркуши найдалше до того часу.

Часть ѳтѣзду руской депутаціи буде окремо точно до загальнои Вѣдомости поданый. На теперъ лишь повтаряе ся, що ѳтѣздъ сей наступитъ въ мѣсяцю Жовтню с. р. по Празднику Покрова Пр. Богородици.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ, дня 10. Вересня 1895.

Ч. 74.

Ч. 7845. Пригадуе ся приписане особне набоженство Жовтневе и въ Рождественнїи свята.

Пригадуе ся Вч. Священству АЕпархіальному поновлене пѳдъ ч. 7224 изъ 1890 (Вѣдомости ч. 64) розпоряджене щорочного особного набоженства на мѣсяць Жовтень (пѳсла нашего церковного численя) и въ два дни Рождественныхъ святъ, и завывае ся Вч. Клирѣ, щобы точно застосовавъ ся такъ въ текучѳмъ роцѣ якъ и въ будуще рѳкъ-рѳчно до тогожь наведеного розпорядженя.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ, дня 5. Вересня 1895.

Ч. 75.

Ч. 7869. Въ справѣ маючого ся отбути на дняхъ 1. и 2. Жовтня с. р. испытю конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ отбуде ся на дняхъ 1. и 2. Жовтня н. ст. 1895. Получивши позволене приступити до того испытю мають о $\frac{1}{2}$ 8 год. рано дня 1. Жовтня с. р. въ церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслухана Службы Божои „о призваня помочи Св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ консисторскихъ зобрати ся, где на приговоренбмъ до того листѣ выпишуть свои имена и выкажутъ ся позволенемъ до приступленя къ тому испытю. Дальшій порядокъ обявститъ ся устно передъ испытюмъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 7. Вересня 1895.

Ч. 76.

Обвѣщеня конкурсові.

I.

Митрополитальна Консистерія розписуе на конкурсъ съ речинцемъ до дня 26. Жовтня 1895 парохію:

Ч. 7877. Стѣхѣвъ, деканата Щирецкого, наданя Рады мѣйской въ Львовѣ.

Львѣвъ, дня 7. Вересня 1895.

II.

Ч. 7647. — Розписуе ся на конкурсъ посада дѣйствительного гр. кат. катихита при школѣ выдѣловѣй женскѣй им. корол. Ядвиги въ Львовѣ.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна мѣйска въ Львовѣ оголошуе п. д. 8. Серпня 1895 Ч. 1756 конкурсъ на посаду дѣйствительного катихита гр. кат. въ школѣ выдѣловѣй женскѣй им. корол. Ядвиги съ рѣчною платою 900 зр. и рѣчнымъ додаткомъ на помешкане въ квотѣ 90 зр.

Обязанкомъ катихита реченой школы буде удѣляти науку религии такожь въ иныхъ школахъ мѣйскихъ до высоты 24 години тыждево.

Поданя о тую посаду належито удокументованй належитъ посредствомъ настоятельной власти вносити до ц. к. окружной Рады шкѣльной мѣйской въ речинци до кѣнца Жовтня (нов. ст.) 1895.

Тов подае ся ВЧ. АЕпарх. Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 31. Серпня 1895.

Отъ Митрополитального Ординаріята.
Львѣвъ, дня 10. Вересня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 4. Жовтня

Ч. XIII.

Ч. 77.

Ч. 1154/орд. — Въ дѣлѣ 300-лѣтнего Ювелею Уніи Берестейской.

Съ покликѣмъ на тудейшій бдоввы зъ д. 30. Липня 1895 Ч. 784/орд. 16. Серпня 1895 Ч. 935/орд. и 10. Вересня 1895 Ч. 1021/орд. препоручае Митроп. Ординаріятъ ВЧ. Урядамъ декан., щобы чимъ скорше надбслали сюда гроши потрібнй на подорожь до Риму отъ всѣхъ тыхъ, которй освѣдчили свою готовѣсть взяти участь въ сей подорожи яко участники руской депутаціи, маючої удати ся въ коротцѣ до Риму зъ нагоды 300-лѣтнего Ювелею Уніи нашои св. Церкви съ св. Апост. Престоломъ. Во виду того, що та руска депутація отѣде до Риму дня 24. Жовтня с. р., тожь ВЧ. Уряды декан. зводять задосыть учинити вышшнему препорученю безпроволочно по одержаню тогоже. Зарѣвно кладе Митроп. Ординаріятъ и при сей спосѣбности на сердце ВЧ. Урядамъ декан. и парох., щобы зъ уваги на чрезвычайну важность предстоячого Ювелейного торжества, а тымъ самымъ зъ уваги на превелике значене помянутой руской депутаціи, доложили всѣмъ старанъ, щобы до сей депутаціи приступило якъ наибльше участникѣвъ такъ зъ стороны ВЧ. Священства якъ зъ стороны его вѣрныхъ обоого пола.

Митропол. Ординаріятъ живить повну надѣю що ВЧ. Священство въ належитомъ оцѣненю важности хвилѣ и реченою рускою депутацію, уже свого впливу и причинить ся до збольшеня той депутаціи и тымъ способомъ дастъ — якъ давнѣйше при подѣбныхъ способностяхъ — новый доказъ своихъ чувствъ вѣрности и привязаня до св. Апост. Престола. Въ кѣнци примѣчае ся що участники депутаціи удачѣй ся до Риму черезъ Будапешть-Фіюме будуть ѣтбувати ту подорожъ пѣдъ проводомъ Впр. Крыл. Пакѣжа.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Жовтня 1895.

Ч. 78.

Ч. 7643. О увѣльненю отъ календарского штемпля.

Ц. к. крава Дирекція Скарбу въ Львѣвъ зъ д. 16. Серпня 1895 Ч. 75448 заудѣлила до тут. вѣдомости, що ц. к. Министерство Скарбу розпорядженемъ зъ 22. Липня 1895 Ч. 32.259 увѣльнило списы церковныхъ и урочистыхъ Святъ назначеныхъ тѣлько для литургичныхъ цѣлей — и котры помѣщаютъ ся звичайно въ литургичныхъ книжкахъ — отъ календарского штемпля. — О повышѣмъ розпорядженю подае ся до вѣдомости интересованныхъ сторонѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 7. Вересня 1895.

Ч. 79.

Ч. 7568. — Въ справѣ ревизіи катастру грунтового.

Зъ причины що на сей рѣкъ припадае ревизія катастру грунтового — Митроп. Консистерія уважае за потребне звернути увагу ВЧ. Душпастьрей яко часово тѣлько ужиткуючихъ поле ерекціональне, абы вносили свои оправданій реклямаціи въ приписанѣй формѣ до взглядного ц. к. геометра евиденційного, если поле церковне або ерекціональне зъ якого будь рода причинъ въ остатныхъ лѣтахъ змѣнило ся що до означеныхъ сподѣванныхъ доходѣвъ — однаковожъ зѣстало за високо оцѣнене — и вчислене до вышшой класи; а то тымъ певнѣйше, що Душпастьрѣ, не користаючи изъ наданой способности вношеня узасадненыхъ реклямацій, будутъ мусѣти поновно задовольняти ся на означеный прогягъ часу — ѣтповѣдно переведенѣй ревизіи грунтового катастру — вымѣреннымъ конгруальнымъ додаткомъ на тѣй пѣдставѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 7. Вересня 1895.

Ч. 80.

Ч. 7732. Розпоряджене взглядомъ уплатъ на будуче надзвычайныхъ даткѣвъ къ фонду вдов.-сирот.

Къ улещеню сплаты даткѣвъ къ фонду вдов.-сир., а то такъ звичайныхъ якъ особенно и надзвычайныхъ руководивъ ся Митроп. Ординаріятъ дотеперъ щирою жичливостію, прихильючи ся на выставлене такъ званыхъ „Деклярацій“ або „Реверсѣвъ“ отъ тыхъ Душпастьрей, котры, заслањаючи ся неможливостію уплаты всеи заходячою належитости, пѣдъ словомъ чести а даже пѣдъ загроженемъ острѣйшихъ мѣръ на случай недодержаня, писемно зѣобовязали ся, тую то належитѣсть къ фонду въ означенѣмъ терминѣ, точно и вповнѣ уплатити.

Къ сожалѣнню однакъ черезъ многі лѣта здѣлано се дуже неприятно пересвѣдчене, що заледво тѣлько незначна часть того рода Деклярантѣвъ, хѣснующи зѣ оказаной жичливости, уважала зложеному писемну свою Деклярацію, не пустымъ приреченемъ, а истинно тою забезпегою, котрою она була бути повинна, и або точно въ даибѣмъ терминѣ, або хоть не о много пѣзнѣйше выязовала ся зѣ обовязку здеклярованной довжнои уплаты. За то другі Декляранты въ переважнѣй бѣльшости, не вязали ся хоть бы якъ урочисто списанными отъ себе декларациями, будьто вязали на то що пріѣбѣцали, проволѣкали часто до безконечности приреченю належитости уплату, и заставляли Нашу Консистерію а непосредно и предтоящій Уряды деканальнѣй многократно пригадувати и завывати ихъ къ выповненю того, що пѣдъ словомъ чести священничою самѣ торжественно пріѣбѣцали.

Немогучи протое допускати въ будуче подѣбного рода залишеня, шкодливо ѣтбывающій ся на зрѣсть и процвѣтане такъ спасительного и конечного фонда для вѣдѣвъ и сирѣтъ священничихъ, постановляе симъ Митроп. Ординаріятъ, що якъ доси радо допускавъ частіи прошеня о повѣльну або ратальну уплату чи то звичайныхъ, а уже конечно и надзвычайныхъ предписанныхъ даткѣвъ къ выше наведеному фонду, за выставленемъ нефортуно практикованныхъ Реверсѣвъ або Деклярацій; такъ отъ теперь призвалати буде тѣлько въ найрѣдшихъ случаяхъ и въ доказанѣй самѣй конечнѣйшѣй нуждѣ и потребѣ на выставлюване тыхъ Деклярацій, а тому строго жадати буде уплаты къ фонду того, чого вымагае дотычний Статутъ и постановленя діецезалнѣй.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. Вересня 1895.

Ч. 81.

Обвѣщенія конкурсовъ.**Митроп. Консисторія** розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ днемъ 10. Вересня съ речинцемъ до д. 5. Листопада 1895:

- Ч. 7775. **Запытовъ**, деканата Львовско-загородского, надана приватного;
 Ч. 7871. **Шишковецъ**, деканата Залозецкого, надана приватного;
 Ч. 7872. **Стѣнна** съ прилученою **Майданъ**, деканата Золочѣвского, надана конвента
 ОО. Доминикановъ въ Подкамени;
 Ч. 7873. **Новица горѣшна** съ прилучеными **Новица долѣшна** и **Ляндесграй**, деканата
 Калушского, надана Цѣсарского;
 Ч. 7874. **Вертема**, деканата Залозецкого, надана приватного.

б) пѣдъ днемъ 3. Жовтня съ речинцемъ до д. 28. Листопада 1895:

- Ч. 8691. **Пеняки**, деканата Залозецкого, надана приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 4. Жовтня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львовско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 10. Жовтня

Ч. XIV.

Ч. 82.

Ч. 1205/орд. — Въ справѣ 300-лѣтнего ювілея Уніи и депутаціи до Риму.

Съ покликомъ на тутейше розпоряджене зъ дня 16. Серпня 1895 Ч. 935/Орд. подає ся до вѣдомости, що члени депутаціи до Риму по поводу 300-лѣтнего ювілея Уніи, желаючі найкоротшою и найтаньшою дорогою дѣстати ся до Риму, и зъ ѣттамъ тою самою турою повернути, выѣдутъ пѣдъ проводомъ Высокопреподобного О.Мартина Пагѣжа Крылошанина и Пралата Св.Отца, по Службѣ Божій о путешествующихъ, котра ѣтправитъ ся въ четверъ дня 24. Жовтня с. р. о годинѣ 4-ѣй рано, въ Архикафедральной Церквѣ св. Георгія въ Львовѣ. — Почтенній путники протое мають приѣхати въ середу дня 23. Жовтня до Львова и явити ся въ будынку капитульнѣмъ у св. Георгія, щобы отримати бѣлетъ подорожній. — Дня 24. Жовтня т. е. въ четверъ рано о годинѣ 5-ѣй и 25 мин. (пѣсля средно-европейского часу) а 6-тѣй пѣсля Львовского, зъ головного дворца ѣтѣвздає ся до Будапешту, а протое ѣтѣвздає ся зъ рана, бо вечерный потягъ не має лучности и въ Шеренчѣ треба бы 8 годинъ чекати, асли кто не схоче ужити посиѣшного

Ч. 83.

Обвѣщене конкурсове.

Ч. 8354. Розписуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 5-класовыхъ школахъ въ Бѣбрѣцѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Бѣбрѣцѣ розписала подъ д. 12. Вересня с. р. Ч. 1843 поновно конкурсъ въ цѣли сталого обсадження посады гр. кат. катихита при 5-класовыхъ школахъ въ Бѣбрѣцѣ съ рѣчною платою 450 зр. и додаткомъ на помешкане 45 зр. съ речинцемъ къ вношеню подавъ до 31. Жовтня (нов. ст.) 1895.

Тое подае ся ВЧ. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. Жовтня 1895.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 10. Жовтня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

потягу и выставити себе на бѣльшій выдатки. — До Будапешту приѣзжаетъ ся дня 25. Жовтня о 6-тѣй годинѣ и 35 мин. рано. — Черезъ цѣлый день буде ътпочинокъ въ Будапештѣ, и пѣдъ часъ того же, можна буде мѣсто оглянути. Въ пятницу вечеръ дня 25. Жовтня о годинѣ 8. и 30 мин. ътѣзжаетъ ся до Фюме, где въ суботу дня 26. Жовтня прибуде ся о 6 год. и 52 минутъ въ вечеръ.

Въ Фюме ѡчлѣтъ.

Въ Недѣлю дня 27. Жовтня по выслуханю Службы Божой выѣзжаетъ ся кораблемъ о годинѣ 7 и 30 мин. рано и о годинѣ 5 и 30 минутъ приѣзжаетъ ся до Анконы въ вечеръ.

Въ Анконѣ ѡчлѣтъ.

Въ понедѣлокъ дня 28. Жовтня рано выѣздетъ до Льорето, по полудни поверне ся назадъ до Анконы. Въ вечеръ дня 28. Жовтня ътѣзжаетъ зъ Анконы а дня 29. Жовтня передъ полуднемъ въ вторникъ приѣздетъ до Риму.

Звертае ся увагу, що инні члену депутаціи, котрымъ не залежить на тѣмъ, абы найтаньшимъ коштомъ дѣстати ся до Риму, могутъ выбрати иншу дорогу а въ такѣмъ разѣ найлучше було бы въ Будапештѣ або въ Вѣднѣ взяти окружній бѣлетъ до Риму и наповоротъ. Упрашае ся лише, щобы дня 29. Жовтня були вже въ Римѣ, бо надѣемъ ся що депутація буде мати Авдѣнцію въ першихъ дняхъ Листопада. Протѣ мають на руки Впр. О. Крылош. М. Пакѣжа лишь тѣи путники переслати гроши на закупно билетѣвъ звывклимъ потягомъ тамъ и назадъ I клас. 90 зр. 10 кр.; II клас. 68 зр. 30 кр.; III клас. 42 зр. 80 кр. — котрѣй найкоротшою и найтаньшою дорогою и пѣдъ его проводомъ хотять ѣхати. — Гроши на билетъ належить до 20. Жовтня надѣслати або до Митрополитальной Консистеріи або на руки О. Крылош. М. Пакѣжа.

Въ случаю если бы ктось на закупно билету грошѣй надѣславъ и билетъ зѣставъ закупленый, а потому зъ якихъ поводѣвъ не мѣгъ ѣхати, гроши ему не могутъ бути зверненѣй, тѣлько билетъ.

Надѣемъ ся, що тая депутація буде якъ найчисленнѣйша, якъ того вымагае рѣдке историчне событіе. Вправдѣ находятъ ся люде, котрѣ не дуже радѣ суть такѣй депутаціи бо она не естъ на руку ихъ тенденціямъ, и рѣжними способами старають ся людей ътъ той же ѡтклонити, а даже пѣдсувають ей цѣли, о котрыхъ ей даже и не снило ся, дабы лишь другихъ до той подорожи знеохотити, однако гадаемъ, що такѣй нечестнѣй инсинуаціи не обаламутять никого здоровомыслячого.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 10. Жовтня 1895.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 18. Жовтня

Ч. XV.

Ч. 1224/орд.

Ч. 84.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божю милостию и св. Апостольского Престола благодатию Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его Святости Папы Римского Пралатъ и Его Трону Пристоятель, Графъ Римскій, Его цѣс. и кор. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рицарь желѣзной короны I. клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вице-маршалокъ и Членъ Сойма Королѣвства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч. и проч.

Всечестному Духовенству и всѣмъ Вѣрнымъ Архіепархіи Львѣвской миръ о Господѣ и Наше Архіереѣеке благословеніе.

Любезніи во Христѣ Братя!

Подаемо Вамъ симъ до вѣдомости, що дня $\frac{9}{21}$ с. м. выѣвджаемо до Риму, щобы тамъ же зъ нагоды 300-лѣтнього Ювилею соединеия Русинѣвъ съ св. Цер-

вовію католицкою, — разомъ съ другими Архіереями нашої Провінції церковной, зъ представителями всѣхъ трехъ Капитулъ, та съ духовными и мірскими путниками, передъ Престоломъ Намѣстника Христоваго. — Наслѣдника св. Ап. Петра, святого Отця, Папы Льва XIII. забати чувства вѣрности и сыновскон преданности и любви въ имени цѣлого духовенства и всего народу руского нашої церковной провинції, котру то вѣрность и преданность 300 лѣтъ тому заявлену, мы до нынѣшняго дня заховали и по всѣ часы заховати бажаемо.

Коли мы въ ту дорогу выбираемо ся, пригадуемо собѣ, якъ то передъ 300 лѣтами саме о тѣмъ часѣ два Епископы рускій Ипатій Потѣй, Епископъ Володимѣрскій и Брестскій и Кирилъ Терлецкій, Епископъ Луцкій и Острожскій спѣшили до того самого вѣчного города, чтобы въ имени всего Епископату руского и народа, вложить Головъ св. Христовои Церкви, Папѣ римскому присягу вѣрности и католицке вѣроисповѣдане, повернути до едноти церковной и усыхающу бо бурю невгодинъ отломлену галузь т. е. Церковь нашу руску прищепити зновъ до животворного дерева, зъ которого плывуть оживляющіи соки т. е. до Церкви св. католицкою. Тѣ два Епископы везли съ собою грамоту, підписану Митрополитомъ Кіевскимъ и 7. Епископами, представляющими 8. великихъ Епархій и кѣльканайцять мільонѣвъ народа руского. Мыжъ веземо съ собою адресу до Святого Отця, підписану тысячами духовныхъ и свѣтскихъ Русинѣвъ, але представляющими лишь двѣ зъ оныхъ Епархій (т. е. Львѣвску або Галицку и Перемыску, бо Станиславска повстала зъ части Львѣвскои) и лише 3 мільоны Русинѣвъ. — Но яка честь для насъ и яке щасте, що мы додержали обѣты и переховали наслѣдство правоты вѣры, переказаній намъ нашими предками! — Але сумъ огортае нашу душу, коли згадаемъ на прочихъ 6. Епархій и мільоны нашихъ братьей, котрѣ отпали отъ едноти св. Церкви, жиють въ заблудженю и нидѣють та усыхають, якъ та галузь одорвана отъ пня. Намъ лишь молити Всемогучого Бога, чтобы просвѣтивъ ихъ а ще бѣльше Пастырей ихъ свѣтломъ истины, и порушивъ благодатію своєю ихъ сердца и волю, чтобы они услухали покликъ найвысшого Пастыря правдивого стада Христоваго на земли, Папы Льва XIII и вернули до едноти церковной: да „будеть едино стадо и единъ Пастырь“ (св. Іо. X 16).

Бѣдемо до Риму не складати вѣроисповѣдане и заприсягати вѣрность — бо мы правовѣрній сыны единой правдивои Церкви католицкою, и нѣхто не може сумнѣвати ся въ правотѣ нашої вѣры и въ ширости нашихъ чувствъ. Бѣдемо лишь заявити тѣ чувства вѣрности и сыновскон преданности и любви, передъ престоломъ св. Отця и тамъ у жерела еще бѣльше вскрѣпити свою вѣру и привезти Вамъ Апостольске благословеніе св. Отця, а чтобы мы покрѣпленіи благодатію Божою въ вѣрѣ, завсѣгда единѣми усты и единѣмъ сердцемъ славили великолѣпне имя Боже и чтобы такъ прославивъ ся свѣтъ нашъ передъ нашими братьями збѣстающими въ заблудженю розединеня, яко да видять дѣла наша блага и вѣру нашу крѣпку и прославлять разомъ съ нами, яко сыны единой Церкви, Отця на небесахъ.

Пускаючи ся въ далеку дорогу, поручаемо Васъ ласцѣ и опѣцѣ Всемогучого Бога, оставляючи зарядъ Епархій що до звичайныхъ урядованій Высокопреп. Отцю Пралатови Ант. Петрушевичови. И въ далечинѣ буде сердце Наше при Васъ; въ молитвахъ нашихъ будемо памятати о Васъ и у гробницѣ св. верховныхъ Апостолѣвъ Петра и Павла и нашихъ славянскихъ Апост. Кирила и Методія будемъ заносити горячіи молитвы о добро душевне и тѣлесне, вѣчне и дочасне Ваше и Вашихъ родинъ, будемо молити ся за дорогій намъ народъ рускій. Себежъ самыхъ поручаемо Вашимъ молитвамъ, чтобы намъ Всевышній дозволить щасливо одбути дорогу, дѣло въ честь Божу, въ славу св. Церкви и добро нашего любленого народа и обряда звершити и щасливо съ благословеніемъ Апостольскимъ середъ Васъ повернути.

Благодать Господа нашего Иисуса Христа, любви Бога Отца и причастіе св. Духа буди со всѣми вами.

Дано въ Львовѣ дня 16. Жовтня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ

Ч. 85.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митрополитальна Консистерія розпусуе на конкурсъ подъ днемъ 17. Жовтня съ речинцемъ до дня 12. Студня 1895 слѣдующій парохіи:

- Ч. 9406. Гнилицѣ великій съ прилученою Гнилицѣ малій, деканата Збаражского, надана приватного.
Ч. 9407. Голоско велике съ прилучеными Голоско мале, Замаретинѣвъ и частію Бруховичъ, деканата Львѣвско-городского, надана Рады мѣйской въ Львовѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 18. Жовтня 1895.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львовско-Архієпархіальнїй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 8. Листопада

Ч. XVI.

Ч. 86.

Ч. 7914. Взывають ся ВЧ. Уряды декан. до исправленя вытинковъ шематизма.

Пересланї уже всѣмъ ВЧ. Урядамъ декан. вытинки шематизма поручае ся исправити и подати имена Совѣтниковъ Консисторскихъ, ѳтличенныхъ ѳтзнаками крылошаньскими, Деканѳвъ и Вицедеканѳвъ, Комисарѳвъ Ординарїатскихъ сервитутовыхъ и шкѳльныхъ, властителейъ и патронѳвъ поодиновихъ парохїй, душпастырей рѳкъ роджена и рукополаганя, дотацію парохїй, податокъ и конгруу або кѳлько доплачуе ся до фонда религїйного, судъ повѣтовый и урядъ податковый, староство и остатну почту.

Особенно належитъ звернути увагу на число душъ парохїй и дочерныхъ церквей, якъ такожь выказане катихитѳвъ.

Такъ исправленій вытинки изъ шематизма мають предложити ся Митрополитальній Консисто́рі до 20. Листопада с. р.

Отъ Митрополитальной Консисто́рі.

Льво́вь, дня 18. Жовтня 1895.

Ч. 87

Ч. 9236 — О картахъ вписовыхъ бра́тва тверезости; и поновне завѣзване до впроваджованя бра́тва найсв. Таинъ и тверезости.

Подае ся до вѣдомости ВЧ. Клира, що карты вписовѣ для бра́тва тверезости, котрыхъ печатане взяло Товариство св. Ап. Павла на себе, вже суть готовѣ и могутъ побранѣ бути отъ Митр. Консисто́рі, за попереднымъ прислапанемъ належитости переказомъ почтовымъ по 1 гр. за одну а 1 зр. за сотку. Якъ вже впередь (Вѣдомости ст. 77) сказано було, карты тѣи такъ суть уложенѣ, що могутъ служити такъ для членѣвъ бра́тва пѣсля новой реорганизаці, якъ и для членѣвъ давнѣйшихъ, котрѣ формальнымъ слюбомъ зъобовязали ся.

При сей способности завзываютъ ся ВЧ Душпастырѣ поновно, чтобы для любви Божої и ближнихъ ревновали о добро духовне и дочасне повѣренныхъ собѣ Вѣрныхъ; до чого власне якъ наибольше причинитъ ся запроваджене бра́тва найсв. Таинъ (Вѣд. 1893 ч. 89 ст. 157) и бра́тва тверезости (Вѣд. 1895 ч. 40 ст. 69).

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Льво́вь, дня 19. Жовтня 1895.

Ч. 88.

Ч. 9580. — Оголошае ся вѣняте Сестрѣ Служебницѣ П. Д. зъ пѣдъ звыклої власти Сповѣдникѣвъ.

Митроп. Ординаріятъ оголошае симъ, що Сестры Служебницѣ Пресв. Дѣвы суть вынятѣ зъ пѣдъ звыклої власти Сповѣдникѣвъ, и лише Священники, особно и выразно до того уповажненѣ, могутъ ихъ въ св. сповѣди розрѣшати. Ино въ небезпеченьствѣ смерти и такожъ если Сестры тѣи въ дорозѣ суть, могутъ они у котрогогонебудь апробованого Сповѣдника сповѣдати ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Льво́вь, дня 23. Жовтня 1895.

Ч. 89.

Ч. 9732. Въ дѣлѣ приспѣшения присылки датѣвъ до фонда вдов.—сирот.

Понеже уже не по многихъ тыждняхъ наступитъ конецъ року, съ тымъ же и заключене рахункѣвъ касовыхъ фонда Архіепарх. свящ. вдовѣ и сиротѣ, — понеже въ мѣру и по высотѣ цѣлорѣчного прихода призначе ся и высота запомоги звычайной роздѣляемой за рѣкъ услынувшій, и понеже на конецъ дотеперъ невелика часть деканатѣвъ понадыслала значнѣйшу квоту збранныхъ датѣвъ къ фонду такъ звычайныхъ якъ и надзвычайныхъ; то взываютъ

ся симъ ВЧ. Уряды деканальнѣ и въ загалѣ всѣ ВЧ. ОО. Душпастырѣ здѣшной Архіепархїи Митрополитальной, чтобы поспѣшили съ збранемъ, а взглядно уплатою заходячихъ датѣвъ текучихъ и залеглыхъ, и переслали збранные найдальше до дня 28. Студня т. р.

Если въ Епархїи Станиславѣвскѣй вышшу якъ у насъ свящ. вдовамъ и сиротамъ роздають запомогу, то муситъ конечно почт. Клирѣ реченої Епархїи точнѣйше и въ бѣльшой сумѣ складати датки опредѣленѣ. Радѣ бы и мы асыгновати вышшѣ рѣчнѣ квоты запомоги, если бы ино ВЧ. Духовенство складкою по обовязку и належито, поставило насъ въ тую можливість.

Отъ Митрополитальной Консисто́рі.

Льво́вь, дня 23. Жовтня. 1895.

Ч. 90.

Ч. 9688. Пригадують ся ВЧ. Урядамъ декан. тут. розпорядженя взглядомъ забезпечена претенсїи вдов.—сир. фонда якъ и выказу вдовѣ и сиротѣ по Душпастырѣхъ.

Еще п. д. 23. Червня 1863 Ч. 2929 приказано було всемъ ВЧ. Урядамъ декан., чтобы по случаю смерти которого изъ Душпастырѣ въ деканатѣ, одночасно съ доносомъ о тѣмъ до Митроп. Консисто́рі, завѣгда предкладали окремый доносъ о оставшѣй по покѣйнику вдовѣ и сиротахъ, такожъ о дозвѣ къ фонду вдовичо—сирот. А дотычно реченого довга розпорядивъ Митроп. Ординаріятъ п. д. 12. Вересня 1889 Ч. 5651 (Льво́вско Арх. Вѣдом. зъ д. 18/11 1889 Ч. XI. розпор. Ч. 61.) чтобы ВЧ. Уряды декан., невыжидаючи отъ Митроп. Консисто́рі доперва особногъ завѣзваня, по власнѣй своей власти и обовязку, зголошували сейчасъ взглядної претенсїи фонда вдов.—сирот. къ спадковѣй масѣ и предкладали дотычнымъ ц. к. судамъ точно справджуванѣ выказы и высоту заходячихъ рестацій, чтобы такожъ кромѣ того, въ цѣли высканя и заспокоєня наведенныхъ претенсїи, Настоятелѣ деканатѣвъ еще лично и усно поясняли заподаня и порозумѣвали ся съ взглядными ц. к. органами судовыми, бо тов часто користоно подѣйствовати повинно на всякѣ писемнѣ и хоть бы повторительнѣ урядовѣ отношеня.

Республикуючи оба повышшѣ розпорядженя, которѣ найчастѣйше дотеперъ не бували належито выповненѣ, къ точному на будуче захованю, Митроп. Консисто́рія въ доповненя еще жадати муситъ, чтобы при предложеню вступно наведенныхъ окремыхъ доносѣвъ о повстальныхъ вдовахъ и сиротахъ, такожъ предкладанѣ были по можности заразомъ и свѣдоцтва родженя и крещеня тыхъ сиротѣ ex officio выписанѣ, и чтобы въ тыхъ доносахъ незалишено примѣчати въ котрыхъ мѣсцевостяхъ отъ часу высвященя въ Брен, покѣйнѣ поставленѣ были въ Душпастырствѣ.

Отъ Митрополитальной Консисто́рі.

Льво́вь, дня 4. Листопада 1895.

Х Р О Н И К А.

На дни І Жовтня с. р. збстали канонично иституовані и инсталювані Высокопреподобні ОО. Крылошане тугейшои Митроп. Капитулы:

- Ч. 1181/орд. **Андрей Бѣлецкій** дотеперѣшный Архидіакоу Митроп. Капитулы — яко Архипресвитеръ,
 Ч. " **Леонъ Туркевичъ** дотеперѣшный Канцлеръ Митроп. Капитулы — яко Архидіакоу,
 Ч. " **Александръ Бачинскій** дотеперѣшный Крылошанинъ греміальный Митропол. Капитулы — яко Канцлеръ,
 Ч. " **Теодоръ Пюрко** Крылошанинъ греміальный Митроп. Капитулы — яко Парохъ Архикатедральный,
 Ч. " **Іоаннъ Чапельскій** дотеперѣшный префектъ наукъ Львѣвскон дух. Семинаріи — яко Крылошанинъ греміальный Митроп. Капитулы.

Яко почетні Крылошаны тут. Митроп. Капитулы збстали канонично инсталювані ВПр. ОО.:

- Ч. 901/орд. **Д-ръ Теофилъ Сембратовичъ** поч. Совѣтникъ Митроп. Консистеріи и парохъ церкви св. Варвары въ Вѣднн,
 Ч. " **Д-ръ Іосифъ Комарницкій** Совѣтникъ и Референтъ Митроп. Консистеріи, ц. к. професоръ Университета въ Львовѣ,
 Ч. " **Д-ръ Іоаннъ Бартошевскій** Совѣтникъ и Референтъ Митроп. Консистеріи, ц. к. професоръ Университета въ Львовѣ,
 Ч. " **Адольфъ Василевскій** поч. Совѣтникъ Митроп. Консистеріи, Вицедеканъ Львѣвско-городскій и парохъ церкви св. Параскеви въ Львовѣ,
 Ч. " **Іосифъ Кернякевичъ** поч. Совѣтникъ Митроп. Консистеріи, Деканъ Журавенскій и парохъ въ Черевѣ,
 Ч. " **Іосифъ Макогонскій** поч. Совѣтникъ Митроп. Консистеріи, Деканъ Рогатнскій и парохъ въ Лишица горѣшній,
 Ч. " **Іоаннъ Юзычинскій** поч. Совѣтникъ Митроп. Консистеріи и парохъ въ Борынчахъ.
 Ч. " **Романъ Кунцевичъ** поч. Совѣтникъ Митроп. Консистеріи, прокураторъ монастыря инокинъ чина св. Василія Вел. въ Словитѣ и парохъ въ Станиндрѣ.

Совѣтникомъ и Референтомъ Митроп. Консистеріи именованій:

- Ч. 1200/орд. ВПр. О. Крыл. Іоаннъ Чапельскій.

Дѣйствительными Деканами именованій:

- Ч. 1199/орд. ВПр. О. Крыл. Теодоръ Пюрко для деканата Львѣвско-городского,
 Ч. 768/орд. ВСЧ. О. Карпъ Виято някъ, парохъ Утѣшкова, для деканата Олеского,

ІІ. Вицедеканомъ для деканата Олеского именованій:

- Ч. 769/орд. Вч. О. Михаилъ Дзеровичъ парохъ Топорова.

Архіерейскій грамоты похвальні съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанскихъ получили ОО.:

- Ч. 770/орд. Яковъ Гутковскій парохъ Ожидова,
 Ч. " Іосифъ Шанковскій парохъ Чанижа,
 Ч. " Михаилъ Дзеровичъ парохъ Топорова,
 Ч. " Лука Войтовичъ парохъ Ражнева,
 Ч. " Іоаннъ Герасимовичъ парохъ Тура,
 Ч. " Тома Дуткевичъ парохъ Цѣшокъ,
 Ч. " Данилъ Танякевичъ парохъ Закомаря,
 Ч. 800/орд. Михаилъ Фаціевичъ парохъ Дѣшна,
 Ч. 801/орд. Кариль Фаціевичъ парохъ Стрѣльскъ,
 Ч. 824/орд. Левъ Лонцкій парохъ Десятникъ,
 Ч. 956/орд. Іоаннъ Дорошъ парохъ Ракоболтъ.

Архіерейскій грамоты похвальні получили ОО.:

- Ч. 771/орд. Левъ Чемеринскій парохъ Цѣтричъ,
 Ч. " Ярославъ Стеткевичъ, парохъ Бужка,
 Ч. " Кипріянь Коначъ парохъ Бѣлого камня,
 Ч. " Викторъ Цебровскій парохъ Кутъ,
 Ч. " Александръ Леницкій сотрудинкъ Олеска,
 Ч. " Алексей Пристай сотрудинкъ въ Пдгбрцяхъ,
 Ч. 7958. Александръ Корытко парохъ Богатковецъ.

Выс. ц. к. Министерство заименовало дѣйствительнымъ учителемъ религіи при ц. к. ІV. гимназіи въ Львовѣ:

- Ч. 1018/орд. О. Петра Крипякевича парохъ Гвилицъ вел.

Помѣщикомъ катихита при ц. к. академ. гимназіи въ Львовѣ назначеній:

- Ч. 7649. О. Іоаннъ Туркевичъ.

Декретъ на катехиту при народныхъ школахъ въ Долинѣ получивъ:

- Ч. 7675. О. Михаилъ Кдюкъ завѣдатель Пенякъ.

У М Ѣ Щ Е Н Я.

а) Завѣдательства палучали ОО.:

- Ч. 5253. Кипріянь Дурбакъ, сотр. Завалова, въ Ишковѣ,
 Ч. 5320. Антоній Копертинскій, сотр. Зарванецъ, тамъ же,
 Ч. 5612. Константинъ Целевичъ, завѣд. Пенякъ, въ Росточкахъ,
 Ч. 6489. Кароль Бутринскій, сотр. Вербовчика, въ Черницѣ,
 Ч. 7201. Левъ Курмановичъ, сотр. Ярычова, въ Занытовѣ,
 Ч. 7726. Василій Томовичъ, сотр. Пѣдмихайля, при парохіи св. АА. Петра и Павла въ Львовѣ,

- Ч. 7886. Володимиръ Кальба, завѣд. Нового села, въ Гнилицяхъ,
 Ч. 8090. Теодорій Кинасевичъ, сотр. Підгорода, въ Кореличахъ,
 Ч. 8624. Іосифъ Яросевичъ, сотр. Лащина, въ Гивдачовѣ,
 Ч. 8676. Іосифъ Мѣльничій, сотр. Печенѣи, въ Пенякахъ,
 Ч. 8836. Іоаннъ Гомовскій, сотр. Перегиньска, въ Крылошѣ.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 1091. Дмитрій Іосифовичъ, сотр. Вербиловець, въ Ярычовѣ,
 Ч. 3759. Николай Пясецкій, новопост. пресвигтеръ, въ Вишенцѣ вел.,
 Ч. " Володимиръ Нижанковскій, сотр. Вишенки вел., въ Нараевѣ,
 Ч. 5096. Евгений Свистунъ, сотр. Нараева, въ Бережаняхъ,
 Ч. 5224. Климентій Базилевичъ, сотр. Незнамова, въ приват. сотр. въ Ярычовѣ,
 Ч. 6159. Корнелій Яцкевичъ, сотр. Завалова, въ Островѣ,
 Ч. 6465. Павелъ Кульчицкій, сотр. Залозецъ, въ Вербовчяку,
 Ч. 6656. Николай Виницкій, новопост. пресвигтеръ, въ Галичи,
 Ч. 7381. Богданъ Домбчевскій, новопост. пресв., въ Вербилбвцяхъ,
 Ч. 7507. Богданъ Копытчакъ, сотр. Збаража, въ Болаховѣ,
 Ч. 7594. Іоаннъ Рудовичъ, сотр. Острова, въ Борынчяхъ,
 Ч. 7745. Володимиръ Герасимовичъ, сотр. Семигннова, въ Тернополи,
 Ч. 7844. Григорій Дяковъ, завѣд. Луки малой, въ сест. сотр. въ Могильницѣ,
 Ч. 7913. Теодоръ Пявдусъ, сотр. Соснова, въ прив. сотр. въ Могильницѣ,
 Ч. 8266. Іоаннъ Бордунъ, сотр. Шарца, въ Пбдмихайлю,
 Ч. 8267. Василій Потучко, завѣд. Протесъ, въ Семигнновѣ,
 Ч. 8321. Іоаннъ Дорожинскій, сотр. Острова, въ Шарци,
 Ч. 8372. Юліанъ Гумецкій, сотр. Долгого дек. Калужского, въ Сосновѣ,
 Ч. 8614. Извдоръ Свистунъ, сотр. Долгого, въ Дубрневѣ,
 Ч. 8615. Корнелій Лотоцкій, сотр. Дубрисва, въ Вербовѣ,
 Ч. 8683. Зиновій Перфецкій, сотр. Гушанокъ, въ Дубянкахъ,
 Ч. 8831. Михайлъ Кмицкевичъ, сотр. Конюхъ, въ Збаражи,
 Ч. 8842. Василій Павкбвъ, новопост. пресв., въ Печенѣи.

Введені ОО.:

- Ч. 4212. Емиліанъ Биликевичъ въ завѣд. Сѣльця,
 Ч. 4270. Евгений Герасимовичъ въ завѣд. Пльсянцъ,
 Ч. 4363. Корнелій Леонтовичъ въ сотр. Золотникъ,
 Ч. 4483. Іоаннъ Березинскій яко парохъ Переволочной,
 Ч. 4553. Володимиръ Левицкій въ сотр. въ Лашкахъ бор.,
 Ч. 4294. Дмитрій Дахъ яко префектъ наукъ дух. Семинаріи въ Львовѣ,
 Ч. 4861. Николай Стисловскій въ сотр. Роздола,
 Ч. 4863. Юліанъ Дзеровичъ въ сотр. Николаева,
 Ч. 5239. Емиліанъ Зарицкій въ сотр. въ Оравѣ,
 Ч. 5290. Емиліанъ Билинскій въ завѣд. Дулибъ,
 Ч. 5825. Антоній Коцергинскій въ завѣд. Зарваницѣ,
 Ч. 5840. Кипріянь Дурбакъ въ завѣд. Ищкова,
 Ч. 5918. Николай Пясецкій въ сотр. Вишенки вел.,
 Ч. 6136. Климентій Базилевичъ въ сотр. Ярычова,
 Ч. 6324. Евгений Свистунъ въ сотр. Бережанъ,
 Ч. 6384. Володимиръ Нижанковскій въ сотр. Нараева,
 Ч. 6475. Константинъ Целевичъ въ завѣд. Росточокъ,
 Ч. 7386. Павелъ Кульчицкій въ сотр. Вербовчяка,
 Ч. 7403. Николай Виницкій въ сотр. Галича,

- Ч. 7446. Кароль Бутринскій въ завѣд. Черницѣ,
 Ч. 8194. Богданъ Домбчевскій въ сотр. Вербиловець,
 Ч. 8324. Левъ Курмановичъ въ завѣд. Запотова.
 Ч. 8369. Василій Томовичъ въ завѣд. парохіи св. АА. Петра и Павла въ Львовѣ,
 Ч. 8403. Маріанъ Литвинъ яко парохъ Бббщанъ,
 Ч. 8601. Емиліанъ Мальчинскій яко парохъ Луки малой,
 Ч. 8669. Григорій Дяковъ въ сотр. Могильницѣ.

Увольнені ОО.:

- Ч. 4212. Иполитъ Богачевскій яко парохъ Сѣльця,
 Ч. 4270. Корнелій Леонтовичъ бгъ завѣд. Пльсянцъ,
 Ч. 4865. Николай Левицкій бгъ сотр. въ Николаевѣ,
 Ч. 5829. Кипріянь Дурбакъ бгъ сотр. въ Заваловѣ,
 Ч. 5917. Володимиръ Нижанковскій бгъ сотр. Вишенки вел.,
 Ч. 5939. Климентій Базилевичъ бгъ сотр. въ Незнамовѣ,
 Ч. 7040. Евгений Свистунъ бгъ сотр. въ Нараевѣ,
 Ч. 7385. Корнелій Бутринскій бгъ сотр. Вербовчяка,
 Ч. 7386. Павелъ Кульчицкій бгъ сотр. Залозецъ,
 Ч. 8194. Дмитрій Іосифовичъ бгъ сотр. Вербиловець,
 Ч. 8378. Богданъ Копытчакъ бгъ сотр. въ Збаражи,
 Ч. 8513. Василій Томовичъ бгъ сотр. въ Пбдмихайлю,
 Ч. 8599. Онуфрій Зарицкій бгъ сотр. въ Могильницѣ,
 Ч. 8600. Григорій Дяковъ бгъ завѣд. Луки малой,
 Ч. 8722. Володимиръ Герасимовичъ бгъ сотр. въ Семигнновѣ,
 Ч. 8700. Михайлъ Ключъ бгъ завѣд. Пенякъ.

Въ пропозиціи приняті ОО.:

- Ч. 4250. на Ракбвѣ: 1. Евстахій Клосевичъ, 2. Юліанъ Мандычевскій и 3. Савинъ Теодоровичъ;
 Ч. 4710. на Луку малу въ терні: 1. Левъ Бачинскій, 2. Евгений Купчинскій, 3. Емиліанъ Мальчинскій — а въ списѣ: Володимиръ Виняскій и Юліанъ Левинскій;
 Ч. 5052. на Утегъ: Любомиръ Константинъ Зарицкій самъ одинъ;
 Ч. 5053. на Стрѣлкбвѣ: Володимиръ Чепѣль самъ одинъ;
 Ч. 5054. на Коростбвѣ: Ярославъ Лучаковский самъ одинъ;
 Ч. 5273. на Протесы въ терні: 1. Николай Любинецкій, 2. Стефанъ Донаровичъ, 3. Константинъ Целевичъ — а въ списѣ: Володимиръ Потучко;
 Ч. 5274. на Махибвѣ въ терні: 1. Григорій Дяковъ, 2. Северинъ Наконечный, 3. Кароль Бутринскій — а въ списѣ: Михайлъ Кмицкевичъ;
 Ч. 5905. на Золочбвѣ: 1. Михайлъ Сосенко, 2. Епифаній Роздольскій и 3. Михайлъ Кмицкевичъ;
 Ч. 7334. на Ишкбвѣ въ терні: 1. Іоаннъ Бачинскій, 2. Володимиръ Лотоцкій, 3. Григорій Концевичъ — а въ списѣ: Симеонъ Савула, Іосифъ Бородівичъ, Евгений Витошинскій, Яковъ Вацькы, Адамъ Марковский, Левъ Бачинскій, Іоаннъ Сѣрко, Володимиръ Сабатъ, Григорій Дычковскій и Володимиръ Богачевскій;
 Ч. 7389. на Повѣтно: 1. Володимиръ Лотоцкій, 2. Теофоль Нижанковскій и 3. Теофоль Любинецкій;
 Ч. 7470. на Лопатинъ въ терні: 1. Лука Войтовичъ, 2. Теофоль Любинецкій, 3. Кириль Леонтовичъ — а въ списѣ: Корнелій Леонтовичъ и Володимиръ Яцковскій;
 Ч. 7479. на Рогадбвѣ въ терні: 1. Дмитрій Склеповичъ, 2. Александръ Левицкій, 3. Юліанъ Левинскій — а въ списѣ: Северинъ Наконечный, Епифаній Роздольскій, Корнелій Леонтовичъ и Михайлъ Кмицкевичъ;

- Ч. 7930. на Збаражъ старый въ тернѣ: 1. Северинъ Наконечный, 2. Іоаннъ Рейтаровскій, 3. Юліанъ Левинскій — а въ списѣ: Володиміръ Винарскій;
 Ч. 8316. на Бышки въ тернѣ: 1. Володиміръ Лотоцкій, 2. Ярославъ Стеткевичъ, 3. Михайлъ Кмицикевичъ — а въ списѣ: Евгеній Лопатинскій, Корнилій Лентовичъ и Епифаній Роздольскій;
 Ч. 8317. на Романовъ въ тернѣ: 1. Романъ Кунцевичъ, 2. Яковъ Сьнгалевичъ, 3. Теофилъ Нижанковскій — а въ списѣ: Володиміръ Сельскій, Александръ Даниловичъ, Дмитрій Склепковичъ и Александръ Левичскій;
 Ч. 8318. на Гумниска въ тернѣ: 1. Викторъ Езерскій, 2. Володиміръ Ганицкій, 3. Ксенофонтъ Сосенко — а въ списѣ: Володиміръ Яцковскій.

Презенту получили ОО.:

- Ч. 5275. Петръ Петрицкій на Колоколинъ,
 Ч. 5701. Емиліанъ Мальчинскій на Луку малу,
 Ч. 5930. Людоміръ Константинъ Зарицкій на Усте,
 Ч. 5931. Стефанъ Донаровичъ на Протесы,
 Ч. 6446. Володиміръ Чепѣль на Стрѣлкѣвъ,
 Ч. 6832. Ярославъ Лучаковскій на Коростѣвъ,
 Ч. 7252. Григорій Дяконъ на Махновцѣ,
 Ч. 8124. Володиміръ Лотоцкій на Повѣтно,
 Ч. 8613. Іоаннъ Сѣрко на Ищебѣвъ,
 Ч. 8692. Михайлъ Сосенко на Золочѣвку,
 Ч. 8730. Викторъ Езерскій на Гумниска.

Вставлено ея до В. Президіи ц. к. Намѣстництва възглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 5275. Петра Петрицкаго на Колоколинъ,
 Ч. 5701. Емиліана Мальчинскаго на Луку малу,
 Ч. 5930. Людоміра Конст. Зарицкаго на Усте,
 Ч. 5931. Стефана Донаровича на Протесы,
 Ч. 6446. Володиміра Чепѣля на Стрѣлкѣвъ,
 Ч. 6832. Ярослава Лучаковскаго на Коростѣвъ,
 Ч. 7252. Григорія Дякона на Махновцѣ,
 Ч. 8124. Володиміра Лотоцкаго на Повѣтно,
 Ч. 8692. Михайла Сосенки на Золочѣвку,
 Ч. 8730. Виктора Езерскаго на Гумниска.

Выс. ц. к. Президія Намѣстництва соглашае ся на канон. институціи ОО.:

- Ч. 4476. Онуфрій Зарицкаго на Нове село,
 Ч. 4595. Іоанна Карановича на Николаевъ,
 Ч. 6278. Емиліана Мальчинскаго на Луку малу,
 Ч. 6634. Людоміра Конст. Зарицкаго на Усте,
 Ч. 6750. Стефана Донаровича на Протесы,
 Ч. 7014. Володиміра Чепѣля на Стрѣлкѣвъ,
 Ч. 7785. Ярослава Лучаковскаго на Коростѣвъ,
 Ч. 8056. Григорія Дякона на Махновцѣ.

До канон. институціи возванъ ОО.:

- Ч. 4476. Онуфрій Зарицкій на Нове село,
 Ч. 6380. Людоміръ Конст. Зарицкій на Усте,

- Ч. 6278. Емиліанъ Мальчинскій на Луку малу,
 Ч. 6750. Стефанъ Донаровичъ на Протесы,
 Ч. 7014. Володиміръ Чепѣль на Стрѣлкѣвъ,
 Ч. 8056. Григорій Дяконъ на Махновцѣ.

Канон. институціи получили ОО.:

- Ч. 5220. Іоаннъ Карановичъ на Николаевъ,
 Ч. 6898. Маріанъ Литвинъ на Бѣбшаны,
 Ч. 7072. Людоміръ Константинъ Зарицкій на Усте,
 Ч. 7810. Емиліанъ Мальчинскій на Луку малу,
 Ч. 7932. Ярославъ Лучаковскій на Коростѣвъ,
 Ч. 7594. Стефанъ Донаровичъ на Протесы,
 Ч. 8254. Онуфрій Зарицкій на Нове село.

Декретъ уеблненя бѣв испята конкурсового парохіального получили ОО.:

- Ч. 717/орд. Ярославъ Стеткевичъ парохъ Бужка,
 Ч. 4624. Дмитрій Склепковичъ парохъ Вышискъ,
 Ч. 5599. Романъ Кунцевичъ парохъ Станимира,
 Ч. 5673. Іоакимъ Федюкъ парохъ Курявъ,
 Ч. 6085. Петръ Жолевичъ парохъ Курникъ,
 Ч. 6321. Іоаннъ Токаръ парохъ Вишневецка,
 Ч. 6381. Яковъ Сьнгалевичъ парохъ Руды,
 Ч. 6462. Володиміръ Сельскій парохъ Лукавицѣ,
 Ч. 6747. Константинъ Стрѣцкій парохъ Рудникъ,
 Ч. 6756. Александръ Чемеринскій парохъ Золочева,
 Ч. 6776. Іоаннъ Залескій парохъ Поляны,
 Ч. 6778. Богданъ Еліашевскій парохъ Гуменця,
 Ч. 6779. Михайлъ Чикалюкъ парохъ Терпелѣвки,
 Ч. 6888. Стефанъ Крыжановскій парохъ Гребенова,
 Ч. 6902. Корнилій Бачинскій парохъ Куткора,
 Ч. 7308. Тимотей Кульчакскій парохъ Задвѣра,
 Ч. 7324. Айталь Билинкевичъ парохъ Засѣвня,
 Ч. 7978. Іоаннъ Черепашинскій парохъ Керницѣ,
 Ч. 8259. Леонцій Шесеръ парохъ Бовшова.

Испята конкурсовый парохіальный выдержали ОО.:

- Ч. 5473. Емиліанъ Билинскій, Теофилъ Бобикевичъ, Володиміръ Богачевскій, Іоаннъ Боднаръ, Зенонъ Гутковскій, Іоаннъ Заулякъ, Юліанъ Копистянскій, Юліанъ Левичскій, Александръ Любѣнецкій, Николай Поджарко, Дмитрій Романовскій, Евстахій Хоминъ, Ярославъ Янкевичъ и Михайлъ Яцкевичъ;
 Ч. 8834. Тома Бородайкевичъ, Михайлъ Гаврилюкъ, Николаѣ Дерлиця, Іосифъ Заперковичъ, Евстахій Качмарскій, Леонидъ Модчковскій, Людвикъ Подгородецкій, Михайлъ Щуровскій и Андрей Одѣжинскій.

Въ пресвитери рукоположеній збѣтали слѣдующіе оконченіи слушателі св. Богословія:

- Ч. 266/орд. Володиміръ Була, Богданъ Домбчевскій, Кипріанъ Дурбанъ, Петръ Минько, Викторъ Несторовичъ, Василій Паньковъ, Николай Пясецкій, Іоаннъ Туркевичъ и Іосифъ Ярославичъ;
 Ч. 716/орд. Николай Виницкій и Евгеній Тимкевичъ.

Митроп. Ординаріатъ надавъ стипендію им. Мих. Бѣлецкого:

Ч. 5613. Антонію Добрянському ученику V, кл. гимн. въ Сяноцѣ.

Митроп. Ординаріатъ удрѣмлет согласіе на принятіе въ новіціатъ Чина св. Василія В. въ Добромили:

Ч. 5771. Евгенія Мандычевскаго.

Митрополитальна Консисто́рія вставилась до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда религіознаго для приват. сотрудниковъ:

Ч. 3395. въ Сорокахъ,
Ч. 3517. въ Могильницѣ,
Ч. 4086. въ Збаражи,
Ч. 4997. въ Борыничкахъ,
Ч. 5015. въ Стрыевцѣ,
Ч. 5405. въ Мышковичахъ,
Ч. 6323. въ Побужанахъ,
Ч. 6853. въ Ляшкахъ корол.

б) о даръ ласки для свящ. едѣвъ и сирѣтъ:

Ч. 3494. вд. Юліи Завадоской,
Ч. 3929. вд. Иоанны Ровдольской,
Ч. 3995. сир. Анны Онвшкевичъ,
Ч. 4212. сир. Мартина Володимира и Ольги Мацѣлинскихъ,
Ч. 4873. вд. Лукіи Бачиньской,
Ч. 4929. вд. Елены Авдыковичъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисто́рію, що Выс. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда религіознаго для приват. сотрудниковъ:

Ч. 4093. въ Струсовѣ на 2 роки,
Ч. 4440. въ Ярычовѣ на 1 рѣкъ,
Ч. 4441. въ Пуегомытахъ на 1 рѣкъ,
Ч. 4866. въ Стрѣлкахъ на 1 рѣкъ,
Ч. 4878. въ Страдчи на 1 рѣкъ,
Ч. 6525. въ Славеку на 1 рѣкъ,
Ч. 6526. въ Станиславчину на 1 рѣкъ,
Ч. 6847. въ Ратыщи на часть душпастврства теперѣшняго пароха,
Ч. 6848. въ Синевѣску на 2 роки,
Ч. 7046. въ Кобыловолокахъ на 1 рѣкъ,
Ч. 7934. въ Сосновѣ на 1 рѣкъ.

Сѣдоуства квалификаційны на пѣвцевъ церковныхъ получили:

Ч. 4472. Михайль Борухевскій,
Ч. 4758. Николай Власенко,
Ч. 4759. Лука Пилишинъ,
Ч. 6214. Николай Бѣль,
Ч. 6725. Андрей Чачило.

Братства найсв. Таинъ остави канонно установленъ при церквахъ:

Ч. 734/орд. при церквѣ парох. Покрова Пресв. Бог. въ Славнѣ,
Ч. 2742. " " " Сошествія св. Духа въ Половѣмъ,
Ч. 2782. " " " св. Арх. Михайла въ Смержи,
Ч. 2835. " " " св. Арх. Михайла въ Жупаню,
Ч. " " " филияльн. Благовѣщенія Пресв. Богор. въ Выжловѣ,
Ч. " " " св. О. Николая въ Клинци,
Ч. 2917. " " " парох. Покрова Пресв. Бог. въ Холовѣ,
Ч. 2918. " " " Воведенія Пресв. Бог. въ Тисовѣ,
Ч. 3110. " " " Воскресенія Госп. въ Бышкахъ,
Ч. 4131. " " " св. Ап. и Ев. Иоанна Богосл. въ Иванчанахъ,
Ч. " " " филияльн. св. О. Николая въ Березовицѣ малой,
Ч. " " " св. ВМ. Георгія въ Кобылѣ,
Ч. 4383. " " " парох. св. О. Николая въ Селискахъ,
Ч. 4481. " " " св. О. Николая въ Теребовли,
Ч. " " " филияльн. Покрова Пресв. Бог. въ Кровницѣ,
Ч. 4665. " " " парох. св. ВМ. Георгія въ Сучинѣ,
Ч. " " " филияльн. Рождества Пресв. Бог. въ Лощневѣ,
Ч. 5168. " " " парох. Рождества Пресв. Бог. въ Ладычинѣ,
Ч. 5283. " " " св. Безеребр. Космы и Даміана въ Гнѣдычовѣ,
Ч. 5284. " " " Воведенія Пресв. Бог. въ Надвѣтчахъ,
Ч. 5322. " " " св. О. Николая въ Николаевѣ,
Ч. 5752. " " " св. О. Николая въ Бѣлковцяхъ,
Ч. " " " филияльн. Непорочного Зачатія Пресв. Бог. въ Богдановцѣ,
Ч. 6408. " " " Успенія Пресв. Бог. въ Брицяхъ церк.,
Ч. 6493. " " " парох. св. Арх. Михайла въ Увесю,
Ч. 6532. " " " св. О. Николая въ Новошияхъ,
Ч. 6862. " " " Преображенія Госп. въ Ясенѣвцяхъ,
Ч. 7016. " " " св. Иоанна Крестителя въ Гагахъ,
Ч. 7026. " " " Сошествія св. Духа въ Фирлевѣ,
Ч. 7138. " " " св. Арх. Михайла въ Збаражи старѣмъ,
Ч. " " " филияльн. Преображенія Госп. въ Залужу,
Ч. 8176. " " " св. Арх. Михайла въ Соловин.

Братства теерезости остави канонно установленъ при церквахъ:

Ч. 5165. при церквѣ парох. св. О. Николая въ Теребовли,
Ч. 5167. " " " Воскресенія Госп. въ Золотникахъ,
Ч. " " " филияльн. Преображенія Госп. въ Буркановѣ,
Ч. 5170. " " " св. СМ. Игнатія въ Тужилѣвѣ,
Ч. 5230. " " " парох. Рождества Пресв. Бог. въ Ступкахъ,
Ч. " " " филияльн. св. О. Николая въ Романѣвцѣ,
Ч. 5254. " " " парох. Воведенія Пресв. Бог. въ Остапѣвцяхъ,
Ч. " " " филияльн. св. Арх. Михайла въ Давилѣвцяхъ,
Ч. 5287. " " " парох. Рождества Пресв. Бог. въ Ладычинѣ,
Ч. 5354. " " " св. Муч. Параскевы въ Коплякахъ,
Ч. 5400. " " " Рождества Пресв. Бог. въ Маркополи,
Ч. 5561. " " " Покрова Пресв. Бог. въ Залозцяхъ нов.,
Ч. 5634. " " " Успенія Пресв. Бог. въ Окиѣ,
Ч. 5803. " " " Пресв. Троицѣ въ Микулинцяхъ,
Ч. " " " филияльн. Воведенія Пресв. Бог. въ Лучцѣ,
Ч. 5884. " " " парох. св. ВМ. Георгія въ Лютовску,

- Ч. 6494. при церквѣ парох. св. Муч. Параскевы въ Телячбѣ,
 Ч. 7015. " " " св. Иоанна Крестителя въ Газахъ,
 Ч. 7056. " " " св. О. Николая въ Новошинѣ.

Престолъ упривилеованый одержали церкви :

- Ч. 3794. въ Куровичахъ, Ч. 7122. въ Ходовичахъ,
 Ч. 6580. въ Збаражи старбѣмъ, Ч. " въ Стрыганцахъ,
 Ч. " въ Залужу, Ч. " въ Татарску.

Власть двѣ Службы Божіи правити въ недѣль и свята получили ОО.:

- Ч. 3129. Иоаннъ Гургуда сотрудникъ въ Золочевѣ до вѣнца Цвѣтня 1896,
 Ч. 3186. Изидоръ Зельскій парохъ Милытина на часъ слабости пароха въ Неслуховѣ.
 Ч. 942/орд. Іосифъ Ганкевичъ парохъ Красного до вѣнца Вересня 1896,
 Ч. 5802. Володимиръ Коновалець парохъ въ Малеховѣ до вѣнца Липня 1896,
 Ч. 8096. Сотрудникъ въ Струсовѣ коли має правити св. Литургію въ одной изъ дочернихъ церквей,
 Ч. 8713. Яковъ Мандзій парохъ Войнилова до вѣнца Жовтня 1896,
 Ч. 9579. Юліянъ Галькевичъ парохъ Ходовичъ до вѣнца Листопада 1896.

Грамоты на благословеніе церквей выдано :

- Ч. 5061. въ Серикахъ середныхъ,
 Ч. 8092. въ Озерянахъ,
 Ч. 9530. въ Полоничахъ.

Св. Апост. Престолъ удѣлилъ отпусты на всегда для церквей :

- Ч. 2498. Воскресенія Христога въ Золотникахъ въ день св. Ап. и Ев. Луки,
 Ч. 1148/орд. Св. Арх. Михаила въ Збаражи старбѣмъ въ день св. Михаила,
 Ч. 1149/орд. Преображенія Господного въ Залужу на Преображенія Господне и св. Онуфра.

Некрологія.

- Ч. 4549. О. Евгений Павлусевичъ, парохъ Побука, померъ дня 15. Мая 1895,
 Ч. 4995. О. Михайлъ Борысеѣвичъ, почет. Крылошанинъ Митроп. Капитулы и парохъ въ Зарваницѣ, померъ дня 1. Червня 1895,
 Ч. 5252. О. Георгій Сохацкій, парохъ Ищкова, померъ дня 6. Червня 1895,
 Ч. 5321. О. Николай Туркевичъ, парохъ Кореличъ, померъ дня 8. Червня 1895,
 Ч. 5610. О. Антоній Варывода, парохъ Ростоцькѣ, померъ дня 19. Червня 1895,
 Ч. 6441. О. Михайлъ Ганкевичъ, парохъ церкви св. АА. Петра и Павла въ Львовѣ, померъ дня 19. Липня 1895,
 Ч. 6556. О. Антоній Цурковскій, парохъ Черницѣ, померъ дня 9. Липня 1895,
 Ч. 7115. О. Михайлъ Бачинскій, парохъ Запытова, померъ дня 8. Серпня 1895,
 Ч. 7290. О. Василій Винницкій, парохъ въ Залесцахъ, померъ 18. Липня 1895,
 Ч. 8015. О. Александръ Кобринскій, парохъ Крылоса, померъ дня 2. Вересня 1895,
 Ч. 8127. О. Михайлъ Петрушевичъ, сотр. Болехова, померъ дня 10. Вересня 1895.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 8. Листопада 1895.

Сильвестеръ
 Митрополитъ.

Накладомъ Митрополитальнаго Ординаріята — Изъ типографіи Ставрожійской подъ управ. И. Пухира.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 25. Листопада

Ч. XVII.

Ч. 91.

Ч. 1283/орд. — Оголошуе ся речинець къ рукополаганю Пресвитерѣвъ.

Для рукополаганя въ пресвитеры опредѣляе ся речинець на день 9. Студня н. ст. с. р., въ котрѣмъ то дни рано желаючій тую св. Тайну приняти въ Митроп. Ординаріятѣ лично явитись мають.

Въ цѣли узысканя принятія до дому пресвитеріальнаго обовязаній кандидаты стану духовнаго внести въ непреступнѣмъ речинци до 5. Студня н. ст. с. р. включно посредствомъ дотычнаго Уряду деканальнаго свои подана и тѣмъ же слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити :

1) Свѣдоцвомъ нравственности и поведеня выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣй ковертѣ.

- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство.
- 3) Оженившійся свѣдоцтвомъ вѣнчана.
- 4) Приписомѣрнымъ посвѣдченемъ отъ ц. к. Старства, що проситель або не наложить до стану войскового, або що ему прислугуе узгляднене §. 25. закона о общій красвѣй оборонѣ.

Примѣчае ся, що лише тѣ кандидаты къ посвященю припущеній будуть, котры при попередномъ испытѣ къ тому способлеными окажуть ся.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ, дня 21. Листопада 1895.

Ч. 2.

Ч. 10.943. — Законъ державный зъ дня 31. Студня 1894 о конкуренціи церковной (В. з. д. Н-рѣ 7 зъ 1895 р.)

Законъ зъ дня 31. Студня 1894.

котрымъ выдаютъ ся доповнительныя установы къ §. 36 закона зъ дня 7. мая 1874 (В. з. д. Н-рѣ 50), дотычно покрытыя потребностей католическихъ громадъ парохіальныхъ.

За согласіемъ обоихъ палатъ державной думы узнаю Я потребнымъ розпорядити, якъ слѣдуетъ:

§. 1.

До даваня додатковъ, котры въ силу §. 36 закона зъ дня 7. мая 1874 (В. з. д. Н-рѣ 50) розписуютъ ся для потребностей громадъ парохіальныхъ (душпаствертва), притягати ся мають также:

- a) католики того самого обряда, котры не мешкають въ обводѣ парохіального душпаствертва;
- b) юридичныя особы, товариства и сполечности, котры не по уставу выконываютъ выключно або переважно цѣли другой конфессіи або другого обряда,

оба подъ тымъ условіемъ, що они въ предписаню стоятъ съ податкомъ грунтовымъ або будынковымъ за реальности лежащій въ обводѣ парохіи (душпаствертва), або що они въ обводѣ парохіи (душпаствертва) имѣють робѣтню або дѣлове начальство предпринята або занята, за котры имъ предписанный есть податокъ заробковый або приходовой въ такой податковѣй громадѣ, котрой область впадае цѣлкомъ або въ части до обвода парохіи.

§. 2.

Мѣриломъ для притяганя означенныхъ въ §. 1 обязанцевъ додатка, служить при грунтовомъ и будынковомъ податку державный податокъ за реальности лежащій въ обводѣ парохіи (душпаствертва), а при дочасно отъ податка вольныхъ будынкахъ неплатимый податокъ домо-чиншовый и домо-клясовый.

Дотычно заробкового и приходowego податка есть по правилу мѣриломъ додатка ова цѣла податкова квота обязанца въ податковѣй громадѣ, котра въ §. 1 есть означена, разомъ съ додаткомъ чрезвычайнымъ.

Но при юридичныхъ особахъ, товариствахъ и сполечностяхъ мае зачисляти ся лише ова часть податковъ означенныхъ въ обоихъ предстоящихъ уступахъ, котра отповѣдае сорозмѣрности между католическимъ населенемъ дотычного обряда и между совокупнымъ населенемъ въ податковѣй громадѣ, котрой потребности мають покрытѣ бути додаткомъ.

§. 3.

Если яка физична або юридична особа, товариство або сполечность, котра въ мѣру предписаного податка заробкового або приходowego обязана есть до додатка, мае робѣтню або дѣлове начальство въ области податковой громады, то яко базисъ додатка для дотычныхъ обводѣвъ парохіи (душпаствертва), взглядно для частей впадающихъ до податковой громады, служити мае податокъ заробковый и приходовой, взглядно обчислена въ §. 2 квота ихъ, ведля сорозмѣрности числа католическихъ жителей ового обряда, котрого потребности мають додаткомъ покрытѣ бути.

§. 4.

Цифры населеня для назначеня податковой подставы обчисляти ся мають ведля дотычного послѣдняго народочисленя.

§. 5.

При обчисленю додатковъ въ мѣсци мешканя обязанца не можно брати ови податковѣй квоты, котры въ мысль сего закона служили яко базисъ додатка въ иныхъ обводахъ парохіальныхъ (душпаствертва).

§. 6.

Если яка изъ означенныхъ въ §. 1 особъ физичныхъ або юридичныхъ изъ титула патроната давати мае причинокъ для парохіальной конкуренціи, то для неѣ отпадае обязанность давати додатокъ, вымѣренный ведля предстоящихъ установъ, если додатокъ есть рѣвный або меньшій якъ причинокъ патронатскій. Но если додатокъ есть бѣльшій якъ причинокъ патронатскій, то окрѣмъ патронатского причинка платити ся мае лише ова надвышка, о котру додатокъ перевысшае причинки патронатскій.

§. 7.

Кравому законодательству остае застереженнымъ, въ границахъ сего закона выдавати близшій установы выконавчій.

§. 8.

Кравому законодательству есть застережено установляти, чи членамъ парохіальной громады, котры належать до дочерной церкви, особенно тогда, коли въ ней поставленъ есть власный душпаствертъ, дозволяти ся мае увѣльнене отъ додатка для матерной церкви и парохіи.

§. 9.

О спорахъ изъ примѣненія сего закона рѣшаютъ управительственный власти порядковымъ торомъ настои.

§. 10.

Выконане сего закона поручено Мому министрови богочестія и просвѣщеня и Моему министру дѣлъ внутреннихъ.

Вѣдень, дня 31. Студня 1894.

Францъ Иосифъ, в. р.

Виндишъ-Грецъ в. р.

Бакегемъ в. р.

Мадейскій в. р.

Законъ той, котрый лагодить утяжливй постановленя §. 36. державного закона зъ дня 7. Мая 1874, розкладаючи тягарь конкуренци церковной на особы физичнй и юристичнй згаданымъ §. не обняти, обявлявати буде въ нашомъ краю и введеный збстане ажъ тогда, коли кравымъ законодательствомъ (Соймомъ кравымъ) выданй збстануть отновѣдно до §§. 7. и 8. тон же Уставы выконуючй постановленя.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 25. Листопада 1895.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. Листопада 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальнй
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 6. Студня

Ч. XVIII.

Ч. 1286|орд.

Ч. 93.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божю милостию и св. Апостольского Престола благодатию Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его Святости Папы Римского Пралать и Его Трону Пристоятель, Графъ Римскій, Его цѣс. и кор. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рицарь желѣзной короны I. клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ Докторъ св. Богословія и проч. и проч.

Всечестному Духовенству и всѣмъ Вѣрнымъ Архіепархіи Львѣвской миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе.

Письмомъ зъ дня 16. Жовтня 1895 Ч. 1224|орд. повѣдомили Мы Васъ, Всечестнй въ Христѣ Братя, що выѣздаемо до Риму, дабы тамъ зъ нагоды 300-лѣтнего Ювдея создиненя Русинѣвъ съ св. церквою католицкою разомъ

съ другими Архіереями Нашої провинціи церковнои и съ представителями всѣхъ трехъ Капитулъ та съ духовными и мірскими путниками передъ престоломъ Намѣстника Христоваго, Наслѣдника св. Апостола Петра, Святѣйшого Отца Папы Льва XIII. заявити чувства вѣрности и сыновскої преданности и любви въ имени цѣлого духовенства и всего народа руского Нашої церковнои провинціи, котру то вѣрность и преданность 300 лѣтъ тому заявлену, мы до нынѣшняго дня заховали и по всѣ часы заховати бажаємъ.

Выѣздъ нашъ наступивъ дня 21. Жовтня с. р. До насъ прилучивъ ся въ Перемышль тамошний Епископъ Преосвященный Юліанъ Пелешъ въ товариствѣ представителей своєї капитулы и чотырехъ другихъ священникѣвъ и по двудневнѣмъ перестанку въ Вѣднѣ прибульсьмо дня 26. Жовтня с. р. до Риму. Прочіи члены депутаціи, котрїи выѣхали доперва 24. Жовтня с. р. изъ Львова, прибули до Риму дня 29. Жовтня с. р. Преосвященный Епископъ Станиславѣвскій не могучи про слабѣсть самъ брати участь въ тѣй депутаціи, выславъ своего заступника въ лицѣ Впреп. о. Архипрезвитера Василя Фаціевича. Все було приготовано до величаваго нашего принятія. И такъ заразъ другого дня т. е. въ Середу 30. Жовтня с. р. устроино въ коллегіи греко-руской св. Атаназія въ честь нашої депутаціи Академію (выступы вокально декламаторскїи), въ котрѣи кромѣ тамтейшихъ питомцѣвъ русскихъ, брали участь первораднїи свѣаки. Другого дня т. е. 31. Жовтня с. р. ѳдана була церковь св. Петра Русинамъ до розпорядимости и того дня приступили всѣ путники до св. сповѣди и на торжественной Службѣ Божьей при престолѣ св. Григорія Богослова ѳсправленѣи Нами и Преосвященнымъ Епископомъ Перемышскимъ въ сослуженію численнаго Духовенства приняли всѣ св. Причастіе. Кромѣ путникѣвъ було на тѣмъ Богослуженію много народа подивляющаго красоту нашего обряду. Пѣдчасъ Службы Божої спѣвавъ той самъ хоръ, що на Академіи въ середу. Всѣ кошты Академіи и устроена торжественнаго Богослуженя покрыла конгрегація о розширенію вѣры.

Дня 1. Листопада с. р. удостоили ся Мы разомъ съ Преосвященнымъ Епископомъ Перемышскимъ приватнои аудіенціи у св. Отца. Принявъ насъ св. Отець съ повною любовію и благосклонностію, запевнявъ насъ о любви своей къ нашему обряду и народу а дальше сказавъ: „въ доказъ того, що моя любовь не почивае лише въ словахъ, и хочу ю дѣломъ оказати, рѣшивъ я руского Митрополиту вознести на достоинство Кардинала и основавъ руску коллегію при церквѣ св. Сергія и Вакха для 60 питомцѣвъ хотячихъ посвятити ся станови духовному“. При тѣмъ вспомянувъ св. Отець, що въ тѣмъ дѣлѣ отримавъ велику помѣчь ѳтъ Найяснѣйшого Нашога Пана Ёго Величества Цѣсаря Францѣшка Іосифа I. котрый жертвовавъ на побудоване коллегіи и ѳтновлене церкви 100.000 франкѣвъ.

Аудіенція публична для всѣхъ нашихъ путникѣвъ ѳтбула ся 3. Листопада с. р. о 1/2 12 год. При звичайныхъ въ такихъ случаяхъ церемоніяхъ засѣвъ Ёго Святѣсть Папа Левъ XIII. на приготованѣмъ престолѣ въ окруженію своєї свиты, 8 кардиналѣвъ и кѣлькохъ Архіереѣвъ, по чѣмъ Мы выголосили въ латинскѣмъ языкѣ слѣдуючу промову:

Святѣйшій Отче!

Въ тѣмъ великѣмъ роцѣ, коли за ласкою Божою Русь, замешкуюча галичку церковну провинцію, обходитъ такъ незвычайе а повне значеня церковно-народне свято, якимъ естъ 300-лѣтний юбилей ѳтновленя нашої церковнои Уніи съ св. Апостольскимъ Престоломъ, мы Русины-католики, всею душою ѳтданїи Твоему, Святѣйшій Отче, найвысшому Апостольскому проводу, маемъ нашїи очи и сердца зверненїи до неба, чтобы Богу, ѳтъ котрого походить „всяко даяніе благо и всякъ даръ совершенъ“ (Як. 1, 17), зъ глубины нашої душѣ подакувати за тов неоцѣнене Ёго добродѣйство, що святою благодатію натхнувъ передъ тремя вѣками сердца нашихъ предкѣвъ, чтобы повернули до дому Отца цѣлого Христїанства, до скалы вѣры, на котрой Христосъ Господь основавъ свою Церковь, до Матери и Учителки всѣхъ Церквей, до святой Римской Церкви, о котрой говоритъ великій Учитель Отець св. Амвросій: „Где Петръ — тамъ церковь“ (in ps. 40 n. 3).

Та вдячність наша къ Богу стае ся тымъ горячѣйшою, коли згадаемъ, якъ наша св. Церковь, котра въ першихъ початкахъ своего единства съ св. Апостольскимъ Престоломъ, за володѣня св. Ольги и Володимира В. и его сына и наслѣдника Ярослава I, на Руси утвердилась и буйнымъ цвѣтомъ культуры Христїанскої процвила, а въ пѣзнѣйшихъ сумныхъ часахъ по роздорѣ Керуларія, по ѳтлученію ѳтъ св. Апостольского Престола, сего огнища жита и свѣтла, змарѣла и глубоко упала, вернувши передъ тремя вѣками до едності съ св. Апостольскимъ Престоломъ, пѣднесла ся зъ своего глубокого упадку и понижена, обновилась, ѳтзыскала улетѣвши зъ ея закостенѣлого организму жите Христове. ѳтъ того то часу стала ся наша св. руско-католицка Церковь жереломъ, матерію того католицкого духа, котрый ободрявъ и пѣддержувавъ сердца нашихъ предкѣвъ въ довгихъ и лютыхъ борбахъ съ врагами св. Уніи, того духа Божога, котрый вѣнчавши нашу св. Церковь побѣдою, вооруживъ еѣ въ силу и бодрѣсть духа до ревной працѣ надъ вѣчнымъ и дочаснымъ добромъ руского народу въ душѣ христїанско-католицкѣмъ а по гр. кат. питомому обряду, такъ що Русь наша може нынѣ повеличати ся красными успѣхами своего ѳтродженя и розвою на кождѣмъ поли.

Днесъ мы, Русины-католики, при радѣснѣмъ обходѣ тривѣковой нашої працѣ пѣдъ благодатными лучами св. католицкои Церкви, съ святою гордостію згадуемъ за тїи безчисленнїи добродѣйства якихъ Русь наша, Церковь и народъ нашъ рускій, дѣзнали зъ стороны св. Апостольского Престола въ прогягу довгихъ вѣкѣвъ, а особливо ѳтъ часу днесъ нами торжественно обходженеи св. Уніи берестейскои.

Мѣжь тыми ѳтъ св. Апостольского Престола одержаными добродѣйствами суть для насъ, Русинѣвъ-католикѣвъ, особливо дорогїи тїи добродѣйства, котрыми Ты, Святѣйшій Отче, ѳтъ початку Твоего славнаго понтификату насъ обыщувешъ и намъ въ нашѣи святѣи и успѣшной працѣ околѣ ѳтродженя и розвою Своєю щирю, ѳтцѣвску опѣку и помѣчь оказувешъ. Ты то, Святѣйшій Отче, пѣднявши высокїи намѣры своихъ славныхъ, Попередникѣвъ, принявъ Востокъ — а тымъ самымъ и нашу Церковь пѣдъ свѣи могуцїи по-

кровь. Ты то, Найвысшій Архієрею, прославивъ нашъ св. обрядъ въ лицѣ св. Славянскихъ Просвѣтителѣвъ и Апостолѣвъ Кирила и Методія, приказавши цѣлому свѣту католицкому обходить окремимъ богослуженемъ блаженну ихъ память. Ты то, Найвысшій Пастирю всего стада Христоваго, заснувавъ на Руси нашой третій престолъ владычій въ Станиславовѣ. Ты то, Верховный Учителю вселенной, привернувъ Чинъ св. Василя В. у насъ до того стану, що днесъ начинае живо пригадувати давнѣйшій свѣй блескъ на Руси. Ты то, полный любви Наставниче Церкви Христовой, скликаемъ Синоду Львовского по пѣторавѣковѣй перервѣ давъ нашой Церквѣ змогу, повяты ухвалы потребній для живленя и скрѣпленя духа релігійного мѣжь нашимъ рускимъ народомъ, для забезпеченя его противъ нынѣшнимъ згубнымъ — релігійнымъ и суспѣльнымъ стремленямъ — пбеля тыхъ свѣтлыхъ всказовокъ, якѣ Ты, Святѣйшій Отче, подавъ всему міру въ Твоихъ славныхъ, глубоко обдуманыхъ енциклікахъ. Ты то, Найширшій Покровителю нашъ, не щадишь ѳтцѣвскихъ старанъ нѣ великихъ средствъ матеріальныхъ, чтобы въ новозаснованѣй колегіи въ Римѣ дати приютъ и образование для великого числа будучихъ нашихъ душпаствѣрбѣвъ, поборникѣвъ нашої св. руско-католицкой Церкви, обряду и народу.

Дивлячись на нашій неоцѣненій сокровища церковній и народній, котрыми днесъ тѣшимъ ся, а котрѣ завдячуемъ тѣлько нашему сполученю съ св. Апостольскимъ Престоломъ и Ёго щедрѣй ѳтцѣвскѣй любви къ намъ, выражаемъ въ нынѣшней торжественней хвилѣ наше глибоке пересвѣдчене, котре найбільше урадуе Твое, Святѣйшій Отче, ѳтцѣвске серце:

Три вѣки минули ѳтъ той хвилѣ, коли руска Церковь припавши до стѣпъ Намѣсника Христоваго, зацѣпила въ собѣ нове безсмертне житє; три вѣки росла духомъ; теперъ пора тѣй зацвисти, пора выдати новій розгалуженя, пора повѣяти духомъ на Выхѣдъ и свѣтъ не католицкѣй прикликати до єдинства св. Церкви Христовой — ѳтповѣдно тому призначеню, яке вложило на нашу Церковь Боже Провидѣне а яке св. О. П. Урбанъ VIII. выразивъ пророчими и сердечными словами: „O mei Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero!“

А до того пересвѣдченя додаемъ, Святѣйшій Отче, еще и торжественне наше приреченє:

Наша св. руско-католицка Церковь, розумѣючи добре свое высоке призначенє, буде по всѣ часы усиленно старати ся явитись вповнѣ гѣдною сего призначеня, буде всегда надъ его виконанемъ працювати съ всею широстію и съ всякимъ пожертвованемъ своихъ силъ, буде якъ доси до Всевышнього вразъ съ вѣрными своими при Службѣ Божѣй и при иншихъ священнодѣйствіяхъ горячо молити ся о „соединеніє вѣхъ,“ о чимъ скорше сповнене пророцтва Христоваго: „И будетъ єдино стадо и єдинъ пастырь“ (Іоа. 10, 16), о чимъ скорше сповнене Твоихъ, Святѣйшій Отче, задушевныхъ желаній, котрѣ зъ Твоихъ славныхъ енциклікѣ до вихѣднихъ Церквей пѣзналисьмо.

Выражаючи же тѣ нашѣ пересвѣдченя и приреченя, кличемъ до Тебе, Святѣйшій Отче, припавши до стѣпъ Твоого Св. Престола въ день 300-лѣтнього Юбилею щасливого съ нимъ сполученя:

Ото мы, Русины-католики, Твои дѣти вѣрній и любячѣй, потомки тыхъ предкѣвъ нашихъ, що передъ трема вѣками повернули назадъ до лодки Петрової, котрой Ты єси ѳтъ Бога постановленнымъ керманичемъ. Приими ѳтъ насъ найширшу подяку за многѣ а великѣ дары, за вѣру, той неоцѣненній скарбъ нашъ, за охорону нашего св. обряду, той найдорожшой спадщины нашої, за охорону нашего руского народу, для котрого та вѣра и той обрядъ суть основою вѣчного и дочасного щастя и заравомъ его суспѣльного быту неадобутою крѣпостію. А приймаючи ласкаво нашу найширшу подяку за вже отриманій ѳтъ Тебе добродѣйства, узнай насъ гѣдными и дальшихъ еще ласкъ Твоихъ и благослови насъ Твоею святою рукою до успѣшной працѣ надъ нашимъ власнымъ спасенемъ и надъ спасенемъ тыхъ нашихъ братьевъ, котрѣ еще не находятъ ся въ лодцѣ Петровѣй, въ котрой мы пѣдъ Твоимъ Проводомъ щасливими и безпечными чувемъ ся и до пристани еще красной будучности плывемъ. Тыми чувствами одушевленій кличемъ зъ глубины сердца нашимъ рускимъ привѣтнымъ окликомъ: Святѣйшій Вселенскѣй Архієрей Папа Левъ XIII. най жие намъ въ многая и многая лѣта!

По промовѣ вручили Мы Ёго Святости адресу величаво оправлену заосмотрену въ близко миліонъ пѣдписѣвъ, по чѣмъ Ёго Святѣсть ѳдозвали ся слѣдующими словами:

Non sine magna animi voluptate hanc intuemur, quae Nos pietatis causa circumdat, Ruthenorum coronam.

Praecipue vero accidunt ad audiendum iucunda, quae modo commemorata abs te sunt, Venerabilis Frater, de gente tua, itaque de rei catholicae apud vos statu. — Ac iure quidem laetamini eius recordatione memoriae, quum tribus ante saeculis maiores vestri, divina aspirante gratia, ad catholicam rediere unitatem: hanc enim qui deserunt, veritatis fontem cum principio salutis deserunt. Ex eo tempore patrum vestrorum prudentia animique constantia non semel eluxere: novimus enim quanto opere vigilare eos atque excubare oportuerit pro incolunitate religionis simul et generis. —

Съ великою радостію споглядаемъ на сей вѣнецъ Русинѣвъ, котрый споводованній побожностію насъ окружає.

Передъ всѣмъ мило Намъ було услышати, що теперъ, Почтенный Брате высказавсь о своимъ народѣ, якъ такожь о станѣ католицкой справы у васъ. И слушно тѣшимъ ся тою згадкою, коли передъ трема вѣками предки вашѣ вдохновеній божею благодатію повернули до єдности католицкой; кто бо тую опускає, опускає жерело правды и начало спасенія. ѳтъ того часу неразъ заяснѣли и благоразуміє и постоянность духа вашихъ ѳтцѣвъ; знаємо бо съ якими то трудами мусѣли они чувати и печалити ся для цѣлости своєї вѣры и народности. Вы же возлюбленній брата, такъ якъ вы великѣй даръ

Vos autem, dilecti Filii, quoniam fidei avitae grande munus, summo Dei beneficio accepistis integrum, date diligenter operam, quod facitis, ut non modo integrum, sed fructuum salutarium incrementis locuples posteritati tradatis. Qua in re curarum studiique vestri Apostolicam Sedem non modo participem habituri estis, sed plane ducem. Hoc certe animo Nos quidem, non multos ante annos, disciplinam Sodalium Basilianorum ordinare auspiciato studuimus: eodemque nunc proposito laboramus ut Collegium urbanum Ruthenis in spem sacri ordinis adolescentibus quam primum vestituatur: ex quo magnas utilitates spe et cogitatione praesumimus. Adsit consiliis Nostris volens propitius Deus, atque efficere benigne velit quod Urbanus VIII. Decessor Noster aiebat, confidere futurum, ut omnis Oriens per Ruthenos eo revertatur, unde discessit.

Caelestium munerum auspiciem ac benevolentiae Nostrae testem vobis singulis, domibus vestris, universaeque Ruthenorum genti Apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Потѣмъ звали Ихъ Святѣсть поблагословити всѣ крестики и медалики якѣ путники съ собою принесли, и дали всѣмъ присутнымъ душпастирямъ власть по поворотѣ своимъ до дому въ певну напередъ означену Недѣлю удѣлити своимъ парохіанамъ Апостольске благословеніе. По черѣ приступали потѣмъ путники до уцѣлованя руки и ноги Ихъ Святости, при чемъ Мы каждого по имени представили. Радостію и невымовнымъ задоволеніемъ переняте було сердце каждого путника приближающога ся до 86-лѣтнего старця, и слышачога бѣ Него слова солодкѣй благословенія для себе и цѣлой родины. Тожъ не дивно, що всѣ путники, якъ самі заявили, забули на всѣ труды зъ такъ далекои подорожи и чули ся вельми щасливими, що неопустили той нагоды, дабы посѣтити бѣгвѣчный градъ, сокровище премногихъ святостей и увидѣти Пастыреначальника, Намѣстника Христоваго на земли

прадѣднои вѣры зъ ласки Божои отримали ненарушимый, старайте ся усиленно якъ до сего часу, щобысьте той даръ не лише ненарушимый но и взогаченный въ спасительный плоды передали вашему потомству. А въ тыхъ вашихъ трудахъ и стараняхъ будете мали Апостольскій Престоль не лише помѣчникомъ но и проводникомъ. И въ той власне цѣли Мы передъ кѣлькама роками старали ся съ успѣхомъ упорядковати дисциплину монаховъ Василіанскихъ; и въ той самѣй цѣли стараемъ ся щобы въ Римѣ колегія для русинѣвъ хотячихъ посвятити ся станови духовному якъ найскорше була устроена; и надѣемъ ся що зъ того велика користь буде. Богъ най ласкаво благословитъ нашѣ намѣреня и зволитъ здѣлати то, що Урбанъ VIII Нашъ предшественникъ сказавъ; и менно що надѣе ся, що цѣлый Востоць черезъ Русинѣвъ поверне тамъ зъ бѣтки бѣгнавъ (бѣступивъ).

Въ залогъ небесныхъ дарѣвъ и въ доказъ Нашого благоволенія удѣляемъ Вамъ всѣмъ, домамъ вашимъ и цѣлому рускому народови въ повной любви Наше Апостольске благословеніе.

и стати ся участниками небесныхъ ласкъ, якѣ Церковь свята правовѣрнымъ своимъ дѣтямъ щедро удѣляе.

Вскрѣсленіи на души путники зачали уже того самого дня вертати домѣвъ прославляючи Бога що позволивъ имъ бути свѣдѣями такъ рѣдкого, щасливого событія.

Мы еще остави съ своими ближайшими товарищами кѣлька дней въ Римѣ и удостоили ся еще разъ дня 5. Листопада с. р. приватной аудіенціи у Святѣйшого Отца, на котрой при пращаню межѣ иными упросилисьмо у Бго Святости бѣпусты на р. 1896.

Въ поворотѣ нашѣмъ зъ Риму задержали ся Мы еще въ Вѣднѣ, щобы на аудіенціи (дня 14. Листопада 1895) зложить подяку Найяснѣйшому Пану за величавый даръ на побудоване рускои колегіи въ Римѣ (о котрѣмъ выше згадалисьмо). Ихъ Величество приняи якъ найласкавѣйше депутацію и заявили, що радуютъ ся зъ того, що могли спеціально щось здѣлати для Русинѣвъ, о котрыхъ вѣрности и преданности такъ до пануючого Дому якъ и Ихъ Особы суть пересвѣдченѣй.

Возлюбленнй во Христѣ Брата!

Та любовь, та благосклонность и живливость Найвысшихъ нашей Властей духовной и мірской, Святѣйшого Отца Папы Льва XIII якъ и Бго Величества Найяснѣйшого нашего Пана и Цѣсаря Францѣшка Ютифа I муситъ наповнити сердце каждого Русина радостію, и подати намъ бѣтраду, що мы маючи такъ ласкавыхъ для нашего народу и обряду покровителѣвъ можемо безпечно поглядати въ нашу будущность съ тою вѣрою, що нашѣ святости будутъ намъ ненарушенѣй. А зъ другой стороны та благосклонность и любовь тыхъ нашихъ головныхъ Покровителѣвъ наказуе намъ бѣгвѣдчати ся имъ неповолебимю вѣрностию, преданностию и сыбвскою любовью.

Подаючи се до вѣдомости Всечестного Духовенства и Вѣрныхъ, передъ всѣмъ благодаримъ Господа Бога, що позволивъ Намъ и всѣмъ путникамъ благополучно и въ здоровю вернути до дому; дальше не можемъ затаити чувства, якимъ есть переповнене сердце Наше къ тымъ, котры брали въ той депутаціи участь, дабы не заявили имъ за тое Наше повнѣ узнана. Они бо своєю численностию (цѣла бо депутація складала ся зъ близько 100 осбѣвъ) причинили ся до возвеличеня депутаціи и до прославленя руского обряду и руского имени въ столицѣ свѣта.

Благодать Господа Нашого Исуса Христа со всѣми вами“.

Дано въ Львовѣ при Нашѣмъ Архикафедральномъ Храмѣ св. ВМ. Георгія дня 29. Листопада 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 94.

Ч. 11.220.— О пересланю выказовъ свящ. вдовъ и сиротъ зъ Епархіи Перемыской и Станиславской.

Взываютъ ся ВЧ. Уряды декан., щобы найдальше до д. 20 т. м. переслали впрость до Консистоіи въ Перемышля а ѳтносительно въ Станиславовѣ, выказы свящ. вдовъ и сиротъ зъ Епархіи Перемыской и Станиславской въ дотычнѣмъ деканатѣ ихъ замешкалыхъ, въ цѣли надѣлена тыхъ же звичайною за р. 1895 запомогою.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1895.

Ч. 95.

Обвѣщенія конкурсовѣ.

Митроп. Консистоіа розписуе на конкурсѣ пѣдъ д. 28. Листопада 1895 съ речинцемъ до дня 23. Сѣчня 1896 слѣдующій парохіи:

Ч. 11.132. Залесцѣ съ прилучеными Жиравы и Бородницѣ, деканата Ходорѣвского, наданя приватного;

Ч. 11.133. Бортники, деканата Журавеньского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1895.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣбъ 1895.

Выдано дня 12. Студня

Ч. XIX.

Ч. 1250|орд.

Ч. 96.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благословеніемъ Кардиналь-Пресвитеръ св. Римской Церкви, Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его цѣс. и кор. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рицаръ Ордена желѣзной короны I. клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ, Докторъ св. Богословія и проч. и проч.

Всечестному Духовенству мірскому и монашескому и всемъ Върнымъ Архіепархіи Львѣвской миръ о Господѣ и Наше Аргіерейске благословеніе.

Св. Апостольскій Престоль по всѣ часы окружавъ Церковь восточну своєю печаливостію, а святѣйшій Папы Римскій ничего не залишали, що могло бы піднести блескъ и славу восточного обряду святого якъ то наглядно доказують многі въ тѣмъ взглядѣ Ними выданій Енциклики.

Мѣжь Католиками всхѣдного обряду суть имено Русины тымъ народомъ, котрый удостоивъ ся многихъ благодѣяній и доказвъ ѡтцѣвскои любви и печаливости св. Престола Апостольского, якъ то Вамъ любезній въ Христѣ Братя, не давно просторонно выказалисьмо въ всепѣльнѣмъ Нашѣмъ Пастырскѣмъ Письмѣ зъ дня 23. Цвѣтня с. р. Ч. 691/орд. — зъ нагоды обходу 300-лѣтнего Юбилея св. нашої Уніи.

Особливожь теперъ славно володѣючій Папа Левъ XIII. поставивъ собѣ за задачу свого жита, щобы Церковь восточну и еи обрядъ святой привести до прежнего блеску и славы, и докладае всякою старанности, щобы тую цѣль осягнути.

Не малыхъ благодѣяній дѣзнавъ такожь и нарѣдъ рускій въ Галичинѣ живучій, ѡтъ Святого Отца Льва XIII, о чѣмъ всѣ мы зъ власного досвѣду знаемо, такъ що и не потребно Вамъ тутъ тыхъ благодѣяній пригадувати. А до тыхъ великихъ ласкъ, оказаныхъ нашѣй рускѣй Церкви, доложивъ Святой Отець Папа Левъ XIII. въ найновѣйшѣмъ частѣ ще и тую, що на Консисторій ѡтбувшій ся дня 29. Листопада с. р. зволить именувати Нашу смиренность Кардиналомъ-Пресвитеромъ св. Римскои Церкви.

Въ исторіи Церкви руской есть се ще лишь третій случай, що Архіерей рускій достигъ того высокаго достоинства. А позаякъ першій зъ тыхъ іерарховъ, Митрополитъ Кіевскій и всей Руси, Исидоръ, не бувъ зъ роду Русиномъ и кардинальского достоинства достигъ, коли бувъ вже поза границями Руси, — то можъ сказати, що передъ Намнъ ще лишь одинъ зъ роду Русинъ и на рускѣй земли бувъ облеченый кардинальскою порфирею т. е. бл. п. Митрополитъ Галицкій Михаилъ Левицкій. Теперъ же зволить Всемогучій Богъ, устами Папы Льва XIII. въ лиці Нашои смиренности покликати другого Русина на то достоинство.

Дѣйстно, велика се ласка Святого Отца! И Мы приняли се підвишене Наше въ достоинство кардинальске съ горячѣйшою вдячністію и живѣйшою радостію, яко объявъ особлившой ласки и благосклонности святого Апостольского Престола не лише для Нашои смиренной особы, але що бѣльше и для нашего св. Обряду и руского народу. Честь, яка на Насъ спала, есть честію цѣлого народа — есть звеліченемъ нашої руско-католицкои Церкви, — звеліченемъ нашего св. Обряду; есть сповненемъ бажаня выраженного Отцами Синоду Львѣвского.

Щобы отже радѣсть Наша була повна, посвѣшамъ повѣдомити Васъ ВЧ. Отцѣ о тѣй найновѣйшій ласкѣ Св. Апостольского Престола для насъ, и зываемъ Васъ, щобы Вы заразъ въ слѣдуючу недѣлю по отриманю сего письма, звѣстили о тѣмъ Вѣрнымъ, зѣстаючимъ въ Вашѣмъ душпастврскѣмъ вѣдомствѣ. И Мы надѣемъ ся, що такъ ВЧ. Духовенство, якъ и весь вѣрній нарѣдъ нашъ прійме сю вѣсть съ неложною радостію и живою вдячністію.

Попеже однакожь нове се достоинство кардинальске, котрого Мы достигли, вкладае на Насъ новій обовязки и бѣольшу ѡтвѣчальность, прото поручаемъ Нашу смиренность Вашимъ теплымъ молитвамъ, щобы Господь Богъ допомѣгъ Намъ на тѣмъ новѣмъ становищу трудити ся съ удвоеною ревностію для добра св. Католицкои Церкви, для спасенія душъ вѣрныхъ, для славы нашего святого Обряду восточного. Для того зволютъ ВЧ. ОО. Душпастврѣ въ ту недѣлю, въ котру оповѣстятъ Вѣрнымъ о Нашѣмъ вывешенію на степень кардинальскій, — приложити при свѣванбѣ Службѣ Божѣй екстенію за всякое прошеніе на Наше намѣрене. По Службѣ Божѣй же най ѡтепѣвають благодарственну пѣснь св. Амврозія „Тебе Бога хвалимъ“ при звукахъ дзвоновъ и най прогосеятъ Многолѣтство Ёго Святости Папѣ Льву XIII, котрый Насъ надѣливъ Кардинальскимъ достоинствомъ и Ёго Величеству Цѣсареві нашему Францъ-Йосифу, за котрого приклонностію се стало ся, и котрый намъ вселаскаво дѣзнаки кардинальскій дня 7. с. м. наложити зволютъ. —

При тѣмъ поручаемъ Всеч. Нашому Священству, щобы при споминаню Нашого имени въ Боголуженіяхъ церковныхъ

долучали и титулъ кардинала н. пр. Ёще молимъ ся о Преосв. Архіепископѣ Нашѣмъ и Митрополитѣ Кардиналѣ Кирѣ Сильвестрѣ и проч.

Въ кѣнці — дѣзнавши зъ стороны численно зббраного Веч. Священства такъ торжественного, щирого и теплого повитаня при вѣздѣ Нашѣмъ до Львова, а не маючи способности выразити за товъ каждому зъ особна Нашои подяки — выражаемъ симъ съ правдивою пріятностію всѣмъ Нашу щирю и сердечну подяку.

Влагодать Г. Іисуса Христа со духомъ Вашимъ Братіе Аминь.

Дано въ Львовѣ въ день св. Ап. Андрея Первозваного 30. Листопада (12. Студня) 1895.

Кардиналь Сембратовичъ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1895.

Выдано дня 30. Студня

Ч. XX.

Ч. 97.

Ч. 10.496. — О обовязку обнимающихъ душпастырскій посады особнотого явленя ся такъ въ урядѣ деканальномъ якъ и на мѣсци прызначеня.

Выс. ц. к. Намѣстництво п. д. 5. Листопада 1895 Ч. 85.951 подало до тугейшой вѣдомости, що для устороненя заходячихъ трудностей при асигнатѣ платы для священниковъ обнимающихъ душпастырскій посады, необходимо естъ потребнымъ, абы тѣмъ явили ся особисто такъ въ взглядѣ урядѣ деканальномъ — якъ и на мѣсци своего душпастырского прызначеня.

Завѣдомляючи о томъ ЧЧ. 00. Священниковъ — поручае ся придержувати точно повышого пригаданого обовязку.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 29. Листопада 1895.

Ч. 10.851. — О складках на рѣчь удержуваня памятникѣвъ полаглыхъ жовитрѣвъ.

Выс. ц. к. Президія Намѣстництва заудѣлила тутъ пѣдъ днемъ 31. Жовтня 1895 Ч. 12.031|пр. слѣдуюче:

„Якъ зъ задученои брошюры слѣдуе, истиѣвъ въ Чехахъ ѡтъ р. 1892 Стоваришене центральне въ цѣли удержуваня за помочию комитетѣвъ локальныхъ памятникѣвъ жовитрѣвъ полаглыхъ тамъ же въ р. 1866.

Въ цѣли побѣльшеня фондѣвъ того Стоваришеня ѡтиѣсь ся почетный членъ сего Стоваришеня Совѣтникъ Люкесъ до Гго Ексцеленціи П. Министра справъ внутреннихъ съ прошенемъ, щобы въ значительныхъ мѣстахъ краю могли ся завязувати комитеты локальный выжъ помянутого Стоваришеня, котры бы за збаволенемъ властей церковныхъ въ день Всѣхъ Святыхъ и дни задушныи збирали датки а въ слѣдуючій Недѣль устроювали концерты и с. п. на выжъ помянутоу цѣль.

Гго Ексцеленціи П. Министеръ справъ внутреннихъ рескриптомъ зъ дня 25. Жовтня с. р. Ч. 4430|М.І. уваглядияючи повыше прошеня зарядивъ, щобы добровѣльный датки пересылаю на руки политическихъ властей повѣтовыхъ ц. к. Намѣстництву, котре зарядить оголошене сихъ складокъ пѣсля громады въ дневнику урядовѣмъ и ѡтносній квоты перешле безпосередноу центральному Стоваришеню въ Кенигрець.

Выдаючи рѣвночасно ѡтповѣдній сказѣвки политичнымъ властямъ повѣтовымъ и III. Президентамъ мѣсть Львова и Кракова маю честь просити Всевѣтлѣйшу Консисторію о ласкаве зарядженя, щобы помянутыи складки въ дняхъ выше означеныхъ за прихильнымъ испѣвдѣланемъ ВЧ. Душпастврей могли прійти до skutku“.

Подаючи до вѣдомости ВЧ. Душпастврей повыше вѣзване Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва въ Львовѣ — поручае ся оголосити товжъ вѣрнымъ заохочуючи тыхъ же до складки яко найбільше интересованыхъ, котру належить ѡдослати до взглядного ц. к. Староства повѣтового.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 29. Листопада 1895.

Ч. 1317/орд. — Привилей престола удѣлений нашимъ тремъ Епархіямъ для всѣхъ Литургій въ ѡбѣ суботы памятній.

Подае ся тутъ ВЧ. Клерови до вѣдомости рѣшене, котрымъ Святой Отець на просьбу Митр. Ординаріята удѣливъ для всѣхъ трехъ нашихъ Епархій, Львѣвскои, Перемыскои и Станиславѣвскои тую велику духовну ласку, що всѣ св. Литургіи въ ѡбѣ суботы памятній т. в. мясопустну и передъ Со-

шествіемъ, зѣстали упривилеованіи такъ, якъ бы ѡтправляли ся при престолѣ, привилеемъ наданѣмъ. Рѣшене тое естъ слѣдуюче:

№. 4501.

Beatissime Pater!

Silvester Sembratowicz Archiepiscopus gr. c. Leopoliens. et Metropolita ruthenus, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime supplicat, ut sicuti in ritu latino in die commemorationis omnium fidelium defunctorum quaevis Missa est privilegiata, ita Sanctitas Vestra dignetur benignissime declarare, saltem pro nostris tribus dioecesibus ruthenis Leopoliensi, Premisliensi et Stanislaoполиensi in diebus commemorationis omnium fidelium defunctorum, qui sunt secundum ritum ruthenum duo in anno, nempe sabbato ante Dominicam „carnis dimissivam“ (τῆς ἑξοχέου, Sexagesimae) et sabbato ante Pentecosten, quamlibet Missam esse privilegiatam ac si esset in altari privilegiato celebrata.

Ex Audientia SSmi diei 26. Octobris 1895.

SSmus D. N. Leo div. prov. Papa XIII, referente subpto Secrio S. Congnis de Propaganda Fide pro NN. R. O., benigne annuere dignatus est, iuxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congnis, die et anno ut supra.

Aloisius Veccia Secrius.

L. S.

Що до значеня, скуточности и що до условій привилея престола ѡтсылаемъ до Архіерейского посланія въ Вѣдомостяхъ 1891 ч. 13 (ст. 37). Додае ся тутъ, що молитвы за усопшихъ при Литургіи въ оба тии дни мають бути всегда за всѣхъ ѡтъ вѣка усопшихъ; спеціальна же интенція Священника може бути за усопшихъ або всѣхъ або лише декотрыхъ або ино одного — но Парохамъ належить ся жертвовати всегда за помершихъ парохіянъ самыхъ або разомъ съ иншими усопшими.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 5. Студня 1895.

Ч. 100.

Ч. 11.152. — Подає ся до відомости ВЧ. Кліра справоздане касове фонда вдовичо-сирот. за I. и II. кварталъ т. е. съ днемъ 31. Марта и 30 Червня 1896.

Справоздане касове вдовичо-сиротиньского Фонда

по гр. ю. священникахъ Архіепархіи Львівской
съ днемъ 31. Марта 1896.

А) Фондъ коренный.

I. Ефекта винкульовані:

1) 4% Листы заст. гал. кред. Тов.	
Серія II. ЧЧ. 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922 á 10.000 кор. номинальной вартости	140000.— кор.
Серія III. ЧЧ. 21008, 21009, 33960, 34022, 34023, 34024 á 2000 кор. ном. варт.	12000.— "
Серія IV. Ч. 10856 á 1000 кор. ном. варт.	1000.— "
" V. ЧЧ. 19132, 19133, 19134, 4319, 4320, 4321, 4322 á 200 коронъ нв.	1400.— "
коронъ:	154400.— кор. = 77200.— зр.
2) 4% Листы заст. гал. зем. кред. Тов.	
Серія II. ЧЧ. 28, 60, 61, 107 á 5000 зр. нв.	20000.— зр.
" III. ЧЧ. 545, 574, 711, 1078, 1079, 1129, 1355 á 1000 зр. ном. вар.	7000.— "
Серія IV. Ч. 247 á 500 зр. ном. варт.	500.— "
" V. ЧЧ. 127, 991 á 100 зр. ном. вар.	200.— "
	27700.— зр.
3) 4% Листы застав. Банку краєвого:	
Серія II. ЧЧ. 372, 373, 374 á 200 кор. нв.	600.— кор.
" III. ЧЧ. 663, 664, 665 á 1000 кор. нв.	3000.— "
коронъ:	3600.— кор. = 1800.— зр.
4) 4½% Листы заст. Банку краєвого:	
Серія III. Ч. 1252 á 500 зр. ном. варт.	500.— зр.
" IV. Ч. 3597 á 100 зр. ном. варт.	100.— "
	600.— зр.
	107300.— зр.

Б) На ипотекахъ:

1) Д-ра Рознера	реальность	3600.— зр.	
2) Якова Зисмана	"	1050.— "	
3) Теофиля Билиньского	"	3200.— "	
4) Гавриша	"	6441 "	
			791441 зр.
			11521441 зр.

В) На Книжочкахъ щадничихъ винкуль.:

Ч. 14809	125930 зр.		
" 78341	1000.— "		
" 79022	1000.— "		
" 79023	1000.— "		
" 79024	1000.— "	Сплата Ексцеленціи	
" 79025	1000.— "	ипот. „Два. воспит.“	
" 79026	1000.— "		
" 58466	500.— "	даръ Ихъ Ексцел.	
" 58465	500.— "	Митрополита.	
" 60252	200.— "	рата Рознера.	
		Итого	845930 зр.

Г) Каменія:

1) Вѣрительность перенята отъ общо-рблн. кред. Заведенія	45000.— зр.	
2) Спаченій раты: I.	34527 зр.	
II.	35322 "	
III.	36134 "	
IV.	36906 "	
V.	37817 "	
VI.	38688 "	
VII.	39578 "	
VIII.	40489 "	
IX.	41421 "	
	Итого	340942 зр.
Разомъ съ вѣрительностію перенятою	440942 зр.	
Цѣлый фондъ коренный выносить съ днемъ 31. Марта 1895	17208313 зр.	

Б) Фондъ до розпорядимости.

а) Позвсталостьъ зъ року 1894	1941487 зр.
-------------------------------	-------------

Приходу було въ шомъ кварталъ	
Зъ деканатѣвъ	3112·93 зр.
Благодѣтелѣ	1000— "
При институціи	815— "
За призволене поддати ся испыт. конк.	15— "
„ увѣльнене ътъ испыту конкур.	90— "
„ приняте до Архи Діецеви	190— "
Зъ причины женитьбы съ мірскими	70— "
„ „ ординаціи (пресвитери)	65— "
Поодинокі особы	24— "
Звернені запомоги	15— "
За спродані дружи	—24 "
Процента и провизіи	450·42 "
Доходъ зъ каменецѣ	1941·98 "
Разомъ	

27204·44 зр.

Розходу було въ шомъ кварталъ	
Запомоги до деканатѣвъ	8785·79 зр.
Впростъ зъ касы запомоги	2308·6 "
Надзвычайні запомоги	55— "
Предатками	79— "
Администрація	248·71 "
Выдатки на каменцю:	
а) Податокъ грунтовый	546·93 "
б) „ чиншовый	56·59 "
в) „ асекураційный	40·69 "
Есконтъ	—— "
Разомъ	

12121·27 зр.

Оттягнувши розхѣдъ ътъ доходу лишае ся
чистого на II/IV 1895

15083·17 зр.

Подрбно:

Всч. Урядъ дек.	Приходъ	Розхѣдъ
Бережанскій	86·60 зр.	1187·63 зр.
„ „ „ Бобрецкій	99·15 "	50— "
„ „ „ Болехѣвскій	342·50 "	384·61 "
„ „ „ Бродскій	99·25 "	803·20 "
„ „ „ Бускій	45— "	—— "
„ „ „ Галицкій	47·25 "	—— "
„ „ „ Городецкій	22·91 "	300— "
„ „ „ Журавенскій	42·40 "	300— "
„ „ „ Залозецкій	73·25 "	—— "
„ „ „ Збаражскій	162·34 "	300— "

Всч. Урядъ дек.	Приходъ	Розхѣдъ
Зборѣвскій	45— зр.	—— зр.
„ „ „ Золочѣвскій	—— "	276— "
„ „ „ Калушскій	68·97 "	423— "
„ „ „ Львѣвско-городскій	—— "	—— "
„ „ „ Львѣвско-загородскій	112·75 "	—— "
„ „ „ Наравскій	79— "	—— "
„ „ „ Олескій	150·25 "	—— "
„ „ „ Перегінскій	—— "	—— "
„ „ „ Подгвацкій	64— "	—— "
„ „ „ Рогатинскій	—— "	600— "
„ „ „ Роздѣльскій	248·25 "	—— "
„ „ „ Скалатскій	72·50 "	—— "
„ „ „ Скольскій	—— "	—— "
„ „ „ Стрыйскій	54·10 "	447·20 "
„ „ „ Тернопѣльскій	—— "	608·32 "
„ „ „ Теревельскій	388·66 "	711·71 "
„ „ „ Уневскій	90— "	—— "
„ „ „ Ходорѣвскій	417·30 "	—— "
„ „ „ Холевскій	220— "	—— "
„ „ „ Цирецкій	81·50 "	—— "
Разомъ		3112·93 зр.
Итого		6391·67 зр.
Епархія Перемыска		595— "
„ „ „ Станиславѣвска		1799·12 "
Итого		8785·79 зр.

При институціи зложили:

$\frac{1}{1}$	Всч. О.	Іоаннъ Павлусевичъ	30— зр.
$\frac{2}{1}$	„ „	Николай Кукурудза	30— "
$\frac{1}{2}$	„ „	Онишкевичъ	10— "
$\frac{2}{2}$	„ „	Іоаннъ Созанскій на Журѣвъ и декл.	20— "
„	„ „	Николай Бѣлецкій на Паці- кѣвъ декларація	—— "
$\frac{2}{2}$	„ „	Юліанъ Зубрицкій на Яхто- рѣвъ и декл.	30— "
$\frac{1}{2}$	„ „	Іоаннъ Содомора на Маркову	30— "
$\frac{2}{3}$	„ „	Юліанъ Галькевичъ на Хо- довичи	30— "
$\frac{5}{3}$	„ „	Николай Курбасъ на Илеме и декл.	15— "
„	„ „	Корнилій Монцѣбовичъ на Ка- лагарѣвку	30— "

$\frac{5}{3}$	Всч. О.	Юліянъ Габрусевичъ на Годбвѣ	30 — зр.
"	"	Орестъ Коновалець на Янбвѣ и декл.	10 — "
"	"	Емиліянъ Боберскій на Суходблѣ и декл.	30 — "
"	"	Іоаннъ Барановскій на Дубще и декл.	20 — "
$\frac{13}{5}$	"	Володиміръ Громницкій на Тернопблѣ	30 — "
"	"	Сойка на Цѣневу и декл.	20 — "
"	"	Терентій Доманикъ на Ольшаницю и декл.	10 — "
"	"	Кароль Левицкій на Ляшки кор.	30 — "
$\frac{14}{3}$	"	Іоаннъ Тымцюракъ на Дашаву	30 — "
"	"	Іосифъ Бабій на Церковну и декл.	20 — "
$\frac{18}{3}$	"	Іосифъ Краснопера на Скорики	30 — "
"	"	Волод. Яцковскій на Волю вел.	60 — "
$\frac{20}{3}$	"	Фаціевичъ на Стрѣлиска	3 — "
$\frac{21}{3}$	"	Іоаннъ Бакевичъ на Лѣсиничи и декл.	20 — "
$\frac{23}{3}$	"	Николай Малый на Ясенбвѣ	60 — "
$\frac{25}{3}$	"	Яковъ Сыроѣдовъ на Богутинѣ	30 — "
$\frac{26}{3}$	"	Іоаннъ Березинскій на Переволочну	60 — "
"	"	Григорій Купчинскій на Розгадбвѣ	10 — "
"	"	Юліянъ Серончиковскій на Пропову и декл.	15 — "
$\frac{30}{3}$	"	Николай Левицкій на Сливки	30 — "
"	"	Маріянъ Забончковскій на Любшу	10 — "
"	"	Володиміръ Шенкирикъ на Бокбвѣ и декл.	15 — "
		И того	815 — "

За призволене пѣддати ся испиту конк.:

$\frac{2}{2}$	Всч. О.	Іоаннъ Созанскій III и IV рату	10 — зр.
"	"	Юліянъ Левинскій	5 — "
		И того	15 — зр.

За увѣльнене ѳтъ испиту конкурсового:

$\frac{1}{3}$	Всч. О.	Корнилій Малѣшевскій	30 — зр.
---------------	---------	----------------------	----------

$\frac{18}{3}$	Всч. О.	Николай Любѣнецкій	60 — "
		И того	90 — зр.

За приняте до Архідієцезіи:

$\frac{2}{1}$	Всч. О.	Володиміръ Голодинскій	30 — зр.
$\frac{11}{1}$	"	Іоаннъ Карановичъ	100 — "
$\frac{6}{3}$	"	Петро Минько и декл.	60 — "
		И того	190 — зр.

Пресвитери зъ причины женитьбы у мірскихъ:

$\frac{6}{3}$	Всч. О.	Володиміръ Була и декл.	70 — зр.
		И того	70 — зр.

Пресвитери при ординаціи:

$\frac{6}{3}$	Всч. О.	Николай Пясецкій	10 — зр.
"	"	Іосифъ Ярославичъ	10 — "
"	"	Богданъ Домбчевскій	20 — "
"	"	Кипріянъ Дурбакъ	5 — "
$\frac{8}{3}$	"	Іоаннъ Туркевичъ	20 — "
		И того	65 — зр.

Поодинокі особы:

$\frac{29}{1}$	Всч. О.	Евгеній Гошовскій звыч. вклд.	9 — зр.
"	"	Николай Бѣлецкій	15 — зр.
		И того	65 — зр.

Зверненій запомоги:

		Курсоръ звертає раты преддатку мѣсячно по 5 зр.	10 — зр.
$\frac{2}{1}$		Той самъ зъ минушого року	5 — "
		И того	15 — зр.

За спроданій друки:

$\frac{11}{1}$		Аркушь платничій для Всч. О. Карановича	— 03 зр.
$\frac{6}{3}$		Аркуши платн. для ОО. Пресвитерѳвъ	— 21 "
		И того	— 24 зр.

Процента и провизіи:

$\frac{16}{1}$	Д-ръ Рознеръ бдѣ $\frac{3}{1} - \frac{3}{7}$ 1895 %	108·39 зр.
$\frac{25}{2}$	Яковъ Зисманъ пѣврѣчно %	42— "
$\frac{29}{3}$	% бѣт книж. щадничихъ	300·03 "
	И того	450·42 зр.

Доходъ зъ каменецъ:

За Сѣчень	941·25 зр.
За Лютый	457·51 "
За Мартъ	543·22 "
И того	1941·98 зр.

Розходу подрѣбно.

Запомоги впростъ зъ касы побрали:

$\frac{2}{1}$	Серафина Тянякевичъ	15— зр.
$\frac{2}{1}$	Клявдія Левицка	10— "
$\frac{3}{1}$	Клементина Зацерковна	10— "
$\frac{9}{1}$	Теофила Величко	20— "
$\frac{10}{1}$	Лукія Ижакъ	10— "
"	Каролина Нижанковска	10— "
$\frac{13}{1}$	К. Рожаньска	30— "
$\frac{16}{1}$	Марія Пачовска	10— "
$\frac{26}{1}$	Теофила Величко	15— "
$\frac{28}{1}$	" Крохмалюкъ	40— "
$\frac{2}{2}$	Марія Безъушко	60— "
"	Емилія Владычинъ	15— "
$\frac{13}{2}$	Клементина Зацерковна	10— "
$\frac{15}{2}$	Емилія Корецка	30— "
$\frac{18}{2}$	Филипина Радзикевицъ	50— "
$\frac{21}{2}$	Теофила Величко	3— "
$\frac{25}{2}$	Діонизія Рудницка	5— "
$\frac{28}{2}$	Володим. и Зепонъ Хоминъ	43·47 "
$\frac{2}{3}$	Елена Трусовицъ	20— "
"	Іосифа Билиньска	50— "
$\frac{3}{3}$	Серафина Чемериньска	50— "
"	Елена Чемериньска	50— "
$\frac{5}{3}$	Іосифа Ивасечко и 3 сирѣтъ	58·32 "
$\frac{6}{3}$	Текля Мацѣлиньска	50— "
"	Лукія Ижакъ	12— "
"	Каролина Нижанковска	2— "
"	Святославъ Войтовичъ	14— "
$\frac{8}{3}$	Зофія Сосновска	30— "

$\frac{19}{3}$	Елеонора Нарольска	50— зр.
"	Теофила Дудыкевичъ	50— "
$\frac{13}{3}$	Зофія Хоминьска	50— "
"	Мальвина Кисѣлевска	70·25 "
"	Марія Дудыкевичъ	36— "
"	Анна Кунцевичъ	20— "
$\frac{14}{3}$	Марія Крупка	50— "
"	Яковина Стисловска	25— "
"	Юстина Ничай за 1894	50— "
"	Сироты по Мацѣлинськомъ	47— "
$\frac{20}{3}$	Зофія Чемериньска	50— "
$\frac{21}{3}$	Текля Яримовичъ	50— "
$\frac{22}{3}$	Елена Василькевичъ	50— "
"	Анна Украиньска	50— "
"	Михаиль Зацерковный	20— "
"	Теофила Крохмалюкъ	60— "
"	Серафина Явецка	50— "
$\frac{25}{3}$	Матильда Поховска	130— "
"	Василій и Елена Лопатиньскій (сир.)	00— "
$\frac{26}{3}$	Фидицина Стѣрко	50— "
"	Екатерина Рожаньска	91·52 "
"	Марія Гарасимовичъ	40— "
"	Емилія Здерковска	50— "
$\frac{29}{3}$	Розалія Барановска	30— "
$\frac{30}{3}$	Екатерина Горалевичъ	50— "
"	Мальвина Билиньска	0— "
"	Емилія Стефановичъ	150— "
"	3 дѣтей Олимпіи Стефановичъ	66— "
"	Ольга Весоловска и Николай	50— "
$\frac{31}{3}$	Текля Дольницка	50— "
	Разомъ	2308·56 зр.

Надзвичайнй запомоги:

$\frac{15}{2}$	Саломея Стѣмяновичъ	20— зр.
"	Анна Багриновичъ	20— "
$\frac{19}{2}$	Клявдія Левицка	15— "
	Разомъ	55— зр.

Львѣвъ дня 31. Марта 1895.

Справозданє касове вдовичо-сиротиньского Фонда

по гр. к. священникахъ Архіепархіи Львівской
съ днемъ 30 Червня 1895.

А) Фондъ коренный.

І. Эффекта винкульованъ:

1) 4% Листы заст. гал. кред. Тов.		
Серія II. ЧЧ. 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922 а 10.000 кор. ном. вар.	140000	— кор.
Серія III. ЧЧ. 21008, 21009, 33960, 34022, 34023, 34024 а 2000 кор. ном. вар.	12000	— "
Серія IV. Ч. 10856 а 1000 кор. ном. вар.	1000	— "
" V. ЧЧ. 19132, 19133, 19134, 4319, 4320, 4321, 4322 а 200 кор. н. в.	1400	— "
коронъ	154400	— кор.
		<u>77200 — зр.</u>
2) 4% Листы заст. гал. зем. кред. Тов.		
Серія II. ЧЧ. 28, 60, 61, 107 а 5000 зр. нв.	20000	— зр.
" III. ЧЧ. 545, 574, 711, 1078, 1079, 1129, 1355 а 1000 зр. ном. варт.	7000	— зр.
Серія IV. Ч. 247 а 500 зр. ном. варт.	500	— "
" V. ЧЧ. 127, 991 а 100 зр. ном. варт.	200	— "
		<u>27700 — зр.</u>
3) 4% Листы застав. банку краєвого:		
Серія II. ЧЧ. 372, 373, 374 а 200 кор. нв.	600	— кор.
" III. ЧЧ. 663, 664, 665 а 1000 кор. нв.	3000	— "
коронъ	3600	— кор.
		<u>1800 — зр.</u>
4) 4½% Листы заст. банку краєвого:		
Серія III. Ч. 1252 а 500 зр. ном. варт.	500	— зр.
" IV. Ч. 3597 а 100 зр. ном. варт.	100	— "
		<u>600 — зр.</u>
		<u>107300 — зр.</u>

II. На ипотекахъ:

1) Д-ра Рознера	реальность	3600	— зр.
3) Якова Зисмана	"	1050	— "

3) Теофиля Бялинського	реальность	3200	— зр.
4) Гавриша	"	6441	"
			<u>7914.41 зр.</u>
			<u>115214.41 зр.</u>

III. На книжочкахъ щадн. винкульов.

Ч. 14809		1259.30	зр.
" 78341		1000	— "
" 79022		1000	— "
" 79023		1000	— "
" 79024		1000	— "
" 79025		1000	— "
" 79026		1000	— "
" 58465		500	— "
" 58466		500	— "
" 60252		200	— "
" 93753		1481.50	"
			<u>И того</u>
			<u>9940.80 зр.</u>

IV. Камениця.

1) Вѣрительность перенята отъ общ.-рольн. кред. Заведеня			45000	— зр.
2) Сплаченъ раты:	I.	348.27	зр.	
	II.	353.22	"	
	III.	361.34	"	
	IV.	369.66	"	
	V.	378.17	"	
	VI.	386.88	"	
	VII.	395.78	"	
	VIII.	404.89	"	
	IX.	414.21	"	
	X.	423.74	"	
			<u>И того</u>	
				<u>3833.16 "</u>
Разомъ съ вѣрительностию перенятою				<u>48833.16 зр.</u>
Цѣлый фондъ коренный выносить съ днемъ 30. Червня 1895				<u>173988.37 зр.</u>

В) Фондъ до розпорядимости.

Позбтадбсть зъ року 1894 и 1/4			<u>15083.7 зр.</u>
--------------------------------	--	--	--------------------

Приходу було въ II. кварталѣ:

Зъ деканатѣвъ	1393-16 зр.
Благодѣтелѣ	— " "
При институціи	135— " "
За призволене поддати ся испыт. конкурс.	70— " "
За звблынене бѣт испыт. конкурс.	150— " "
За приняте до Архидіецеѣи	— " "

Пресвитери:

а) Зъ причины женитьбы съ мірскими	50— " "
б) При ординаціи	— " "
Поодинокі особы	186-19 " "
Зверненій запомоги	165— " "
Процента и провизіи	— " "
За сродані друки	—63 " "

Разомъ 2149-88 зр.

Сума зъ повстал. 1/4 + 2/4 17233-05 зр.

Розходу було въ II. кварталѣ:

Запомоги до деканатѣвъ	2742 81 зр.
Впротѣ зъ касы побраній запомоги	894— " "
Надзвычайній запомоги	117— " "
Преддатки	316— " "
Администрація	280-06 " "
Есконтъ	1-26 " "

Разомъ 4351-13 зр.

Камениця:

Приходу	1881-82 зр.
Розходу	1997-64 зр.
Есконтъ	1-26 зр.

Подрѣбно:

Всч. Урядъ дек.	Бережанскій	Приходъ	Розходъ
" " "	Бобрецкій	— зр.	— зр.
" " "	Болехѣвскій	32-20 " "	— " "
" " "	Бродскій	27— " "	— " "
" " "	Бускій	25— " "	— " "
" " "	Бускій	126-60 " "	106-11 " "
" " "	Галицкій	— " "	107-78 " "
" " "	Городецкій	— " "	— " "
" " "	Журавеньскій	95— " "	— " "

Всч. Урядъ дек.	Залозецкій	Приходъ	Розходъ
" " "	Збаражскій	76-50 зр.	150— зр.
" " "	Зборѣвскій	104-92 " "	— " "
" " "	Золочѣвскій	123-05 " "	100— " "
" " "	Калущскій	117-26 " "	— " "
" " "	Льѣвско-городскій	15— " "	— " "
" " "	Льѣвско-загородскій	— " "	150— " "
" " "	Нараевскій	— " "	222-30 " "
" " "	Олескій	178-60 " "	150— " "
" " "	Перегиныйскій	— " "	200— " "
" " "	Подгаецкій	71-60 " "	194-58 " "
" " "	Рогатинскій	— " "	— " "
" " "	Роздѣльскій	— " "	150— " "
" " "	Скалатскій	— " "	268-04 " "
" " "	Скольскій	134-05 " "	150— " "
" " "	Стрыйскій	20— " "	— " "
" " "	Тарнопольскій	102-25 " "	— " "
" " "	Теребовельскій	— " "	— " "
" " "	Уневскій	19-43 " "	294— " "
" " "	Ходорѣвскій	— " "	150— " "
" " "	Холоевскій	19-70 " "	150— " "
" " "	Щирецкій	105— " "	200— " "
Епархія Перемиска	— " "	— " "	— " "
" Станиславѣвска	— " "	— " "	— " "
Разомъ		1393-16 зр.	2742-81 зр.

При институціи зложили:

1/3 Всч. О.	Лаврентій Дыяковскій на Полове	зр.	30— " "
4/5 " "	Іосифъ Медвецкій на Урлѣвѣ	" "	10— " "
17/3 " "	Иполитъ Богачевскій на Лопянку	" "	10— " "
9/5 " "	Николай Курбасъ рату	" "	15— " "
24/5 " "	Евгеній Чубатый рату	" "	10— " "
27/5 " "	Теодиль Щуровскій	" "	15— " "
" " "	Николай Копачъ на Бѣлый Камѣнь	" "	15— " "
13/6 " "	Іоаннъ Карановичъ на Николаѣвѣ	" "	30— " "
	И того		<u>135— зр.</u>

За призволене поддати ся испыту конкурс.:

7/6 Всч. О.	Михаилъ Яцкевичъ	зр.	15— зр.
-------------	----------------------------	-----	---------

$\frac{18}{6}$	Всч. О. Зиновій Гутковскій . . .	10.— зр.
$\frac{19}{6}$	" " Володиміръ Богачевскій . . .	30.— "
"	" " Теофіл Копыстанскій . . .	15.— "
	И того	70.— зр.

За увблънене ътъ испыт. конкурс.:

$\frac{7}{5}$	Всч. О. Николай Селезѣнка . . .	60.— зр.
$\frac{13}{5}$	" " Іосифъ Бандира . . .	30.— "
$\frac{20}{5}$	" " Петръ Гаранюкъ . . .	60.— "
	И того	150.— зр.

Зъ причины женитьбы зъ мірскими:

$\frac{20}{5}$	Всч. О. Іоаннъ Алискевичъ . . .	50.— зр.
	И того	50.— зр.

Поодинокій особы:

$\frac{12}{4}$	Всч. О. Корнилій Соловскій . . .	15.— зр.
$\frac{18}{4}$	" " Дзеровичъ (зъ Бобр. дек.) . . .	15.— "
$\frac{9}{5}$	" " Володиміръ Чепѣль за рѣкъ 1893 9 зр. 54 кр., проче на 1894 . . .	20.34 "
$\frac{7}{5}$	" " Юліанъ Дудыкъ за р. 1893 . . .	20.85 "
$\frac{5}{6}$	" " Евгений Купчинскій . . .	65.— "
$\frac{28}{6}$	" " Антоній Нижанковскій зъ Яс- лискъ . . .	50.— "
	И того	186.19 зр.

Зверненій запомоги:

Курсоръ звертае раты предатку мѣсячно по 5 зр.		зр.
$\frac{12}{4}$	Теребовельскій урядъ деканальный . . .	15.— "
"	Бобрецкій " " . . .	50.— "
$\frac{12}{5}$	Щирецкій " " . . .	50.— "
	И того	165.— зр.

Процента и провизіи:

Доходъ зъ камениць:		
за Цвѣтень	1033.42	зр.
за Май	504.99	"

за Червень	343.41	зр.
И того	1881.82	зр.

За спроданій друки:

$\frac{20}{5}$	Калушскій урядъ дек. 10 записник.	—50 зр.
$\frac{28}{6}$	Листъ платничій	—03 зр.
	И того	—53 зр.

Розходу подрбно:

Впростъ зъ касы побрали:		
$\frac{1}{4}$	Клементина Луцка и 3 сироты	200.— зр.
"	Клявдія Левицка (сир.)	58.— "
"	Елена Трусовичъ	30.— "
$\frac{3}{4}$	Ал. Подсоньска	50.— "
"	Елена Малицка	30.— "
"	Емидъ Владычинъ	15.— "
"	Анна Багриновичъ	50.— "
$\frac{7}{4}$	Антон. Мединьска	30.— "
$\frac{8}{4}$	Филипина Радзкевичъ	16.— "
$\frac{9}{4}$	Клементина Левицка	35.— "
"	Емилія Плешкевичъ	50.— "
$\frac{20}{4}$	Юлія Федоровичъ	25.— "
$\frac{2}{5}$	Діонизія Рудницка	5.— "
$\frac{4}{5}$	Юлія Шашкевичъ	50.— "
$\frac{1}{5}$	Лукія Бачиньска	50.— "
$\frac{31}{5}$	Амалія Левицка и сир.	100.— "
$\frac{25}{6}$	Марія Лопкевичъ	50.— "
"	Василій Пачовскій	50.— "
	Разомъ	894.— зр.

Надзвычайній запомоги:

$\frac{10}{4}$	Розалія Барановска	15.— зр.
$\frac{13}{6}$	Іосифа Ивасечко	10.— "
"	Марія Пачовска	10.— "
"	Клементина Зацерковна	10.— "
$\frac{22}{6}$	Теофіла Величко	10.— "
$\frac{24}{6}$	Антонина Мединьска	10.— "
"	Марія Гарасимовичъ	20.— "

²¹ / ₆	Діонізія Рудницка	10—	зр.
⁷ / ₆	Юлія Івановичъ	10—	"
²³ / ₆	Серафима Зофіовска	12—	"
	Разомъ	32—	зр.

Львѣвъ дня 30. Червня 1895.

А. Бѣлецкій,

Предсѣдатель комисіи управ. фонд. вд. свр. АЕп. Львѣвскои.

М. Тупиць,
контрольоръ.

І. Редкевичъ,
касіеръ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 5. Студня 1895.

Ч. 101.

Ч. 10.827. Въ справѣ доносовъ о смерти до дотычныхъ ц. к. Судѣвъ.

В. ц. к. Намѣстництво зъ дня 7. Листопада 1895 Ч. 87804 заудѣлило слѣдующе розпоряджене: Пѣсла постановленя §. 34. цѣсарского патенту зъ дня 9. Серпня 1854 Ч. 208 Дн. пр. п. тяжить на громадскихъ урядахъ обовязокъ безпроволочно доносити властивому повѣтовому Судови о кождѣмъ випадку смерти. Въ цѣли контрольованя тыхъ донесеній зарядило було ц. к. Губерніумъ розпорядженемъ зъ дня 25. Вересня 1856 Ч. 35407 абы уряды парохіальній составляли выказы зайшлыхъ випадкѣвъ смерти съ упывомъ кождого мѣсяца и пересылали тѣмъ властивымъ повѣтовымъ Судамъ. Понеже однакожь дѣйшли до вѣдомости в. ц. к. Министерства справедливости остатными часами жажаленя, що тутейшо краевѣ Суды бувають нерегулярно и недокладно завѣдомлені о зайшлыхъ випадкахъ смерти и въ слѣдствіе того не суть въ состоянію тяжачого на нихъ обовязку контролѣ зъ §. 34. выплываючого згаданого патенту, выповняти; протое зарядило в. ц. к. Министерство справъ внутр. рескриптомъ зъ д. 30. Липня 1895 Ч. 13172, абы въ цѣли регулярного и певного завѣдомленя Судѣвъ о всѣхъ зайшлыхъ випадкахъ смерти въ ихъ окрузѣ, помимо позбстаючого обовязку въ цѣлѣи силѣ пѣсла §. 34. покликаного патенту на громадскихъ урядахъ, парохіальній уряды доносили властивымъ судамъ о зайшлыхъ випадкахъ смерти въ той способѣ, абы съ кѣнцемъ кождого мѣсяца составляли выказы зайшлыхъ випадкѣвъ смерти пѣсла слѣдующого формулара:

ВЫКАЗЪ

пода ныхъ до вѣдомости урядовои зайшлыхъ випадкѣвъ смерти въ парохіи
въ мѣсяци ..... 189.....

Число бѣж.	Имя, прозвиско и затруднене	Мѣсе замешкана и число дому	Вѣкъ	Рѣкъ, мѣсяць и день смерти	Увага (особенно чи лишив маестокъ або спадконаслѣдникѣвъ малолѣтнихъ)

и до.осили въ непереступимѣ терминѣ до 10. слѣдующого мѣсяца пересылаючи выказы о зайшлыхъ випадкахъ смерти составлені пѣсла повышого формулара властивымъ повѣтовымъ Судамъ. Въ наглыхъ однакожь випадкахъ смерти, коли позбстали нелѣтній спадконаслѣдники, або заходитъ обава узаасаднена укорочена спадконаслѣдникѣвъ, суть обовязані уряды парохіальній доносити безпроволочно о зайшломъ випадку смерти до взглядного повѣтового Суду.

Подаючи повыше розпоряджене до вѣдомости Вч. душпастьерского Священства — поручае ся выповняти точно выжъ наведено розпоряджене.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 19. Студня 1895.

Ч. 102.

Ч. 1290/орд. Оголошуе ся рѣкъ ювлейный 1896 яко рѣкъ ѣтпустовой у наеъ.

Зъ невысказаню радостію подаемъ до вѣдомости ВЧ. Нашого Дуhovenства, що Св. О. Папа Левъ XIII. зволивъ всемилостиво п. д. 7. Листопада с. р. задосытъчунити горячому желанію цѣлои нашої церковной провинці, надаючи повній ѣтпусты для всѣхъ желающихъ собѣ тѣмъ доступити въ слѣдующѣмъ роцѣ 1896 (пѣсла нашего календара), въ котрѣмъ будемъ торжественно обходити 300-лѣтній Ювлей св. Уніи руской Церкви съ Св. Апост. Престоломъ. Дотычне Письмо, надѣслане сюда черезъ св. Конгрегацію для розширеня Вѣры, есть слѣдующе:

N. 4581.

Ex Audientia SSmi habita die 7. Nbris 1895.

SSmus Dominus Noster Leo Divina Providentia PP. XIII. referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secrio pro NN. OO.

omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes, Confessi, et sacra Communione refecti die quo solemniter celebrabitur commemoratio iubilare et duabus dominicis cuiusque mensis. ad arbitrium cupientium indulgentiam plenariam anno tantum iubilari 1896, qualescumque Ecclesias Rutheno catholicas Provinciae Haliciensis devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro Sanctae Fidei propagatione et iuxta Summi Pontificis intentionem, Plenariam Indulgentiam valituram et applicabilem quoque per modum Suffragii Animabus in Purgatorio detentis (accedente tamen consensu Ordinarii) benigne concedit, atque in Domino misericorditer imperitur.

Datum Romae ex Aedibus dictae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die et anno quibus supra.
Moisius Vecchia, Secretarius.

Коли отже Намѣстникъ Христовъ, Св. О. П. Левъ XIII, хотячи намъ Русинамъ католикама дати новый доказъ своен особлившой любви и печальности, отворая для насъ черезъ цѣлый рѣкъ юбилейный сокровища Божои благодати, въ которыхъ кождый вѣрный обильно користати може черезъ узысканя повныхъ отпустѣвъ, котры также за помершихъ жертвовати можна, то ВЧ. ОО. Душпастырѣ доложатъ всякого труда, чтобы по возможности всѣ порученъ имъ Вѣрнй сеи благодати Божои якъ наибольшѣйше участниками стали ся, а именно также и за помершихъ отпусты тѣи оѣбровали. Въ той цѣли препоручае ся ВЧ. Духовенству, чтобы вже завчасу и потому повторительно поучали своихъ вѣрныхъ точно и приступно о значеню и важности а заравомъ о условіяхъ отпусту и въ той цѣли мають имъ пригадати и пѣсля потреби навести и толковати Архіерейске посланіе оголошене въ Вѣдомостяхъ 1891 ч. 13, стр. 37—43.

Для доступленя же наданыхъ теперъ отпустѣвъ потреба: 1. отпривити св. сповѣдь съ щирымъ жалемъ за грѣхи и сильнымъ постановленемъ поправы; 2. приняты достойно св. Причастіе, тутъ належить звернути увагу що обовязкова рочна сповѣдь и великодне причастіе не може заравомъ и до позысканя отпусту служити; 3. посѣтити котру нибудь руско-католич. церковь и тамъ черезъ якійсь часъ побожно помолити ся до Г. Бога за розширене св. вѣры и пѣсля намѣрена Св. Отца. До доступленя повного отпусту назначуе ся передо всѣмъ день, въ котромъ буде правити ся торжественне Богослуженя по поводу обходу 300 лѣтнего Юбилею нашои св. Униі, а выбѣръ того дня повѣстываетъ Митр. Ординаріятъ въ кождѣй парохіи усмотреню Настоятеля тоиж. Окрѣмъ того назначаютъ ся на тую цѣль двѣ недѣль кождоу мѣсяца пѣсля церковного численя, почавши ътъ 1. рус. Сѣчня до 31. рус. Студня 1896 — ведля довольного выбору кождоу Вѣрного; такъ отже що въ сѣмъ роцѣ юбилейномъ кождый може що мѣсяца два повнй отпусты позыскати. При тѣмъ поучатъ ВЧ. Душпастырѣ своихъ вѣрныхъ, що они могутъ узысканй повнй отпусты также для душъ, въ чистилици находячихъ ся, жертвовати (зри о тѣмъ повыше речене Архіерейске посланіе).

Черезъ цѣлый отже рѣкъ той мають ВЧ. Душпастырѣ завзывать Вѣрныхъ до св. сповѣди, и особливо во всѣ недѣль (а также передъ недѣлями

въ суботы) до словѣдана готовыми бути. Заравомъ удѣляемъ всѣмъ Сповѣдникамъ для тыхъ каючихъ ся, котры хотять отпустъ позыскати, власть розрѣшати ътъ всѣхъ Митр. Ординаріятю задержаныхъ грѣхѣвъ.

Розумѣе ся, що и Вѣрнй иншихъ обрядѣвъ могутъ тѣ самй отпусты доступати при отвидженю нашихъ церквей (сповѣдь и св. причастіе може также въ иншой церквѣ отпривити ся).

Додаемъ тутъ, що до позысканя отпусту можна сповѣдь а навѣтъ и св. причастіе вже и въ попередный день отпривити; но одвѣдати церковь и въ нѣй на приписанй интешци помолити ся треба въ самъ день отпусту, въ прочѣмъ въ якій будь часъ ътъ опѣвночи до опѣвночи и можна отмовити 5 Отче нашъ и 5 Богородице Дѣво або иншй, якй кто хоче молитвы. За помершихъ можна отпустъ жертвовати або за одного означеного, або за помершихъ въ загалѣ, лишаючи тое воли Божѣй, кому изъ межи нихъ мае бути отпустъ примѣненный. Препоручаемъ также, чтобы церкви особливо въ день празднованя юбилейного а также во всѣ недѣль того року по возможности ътъ рана до вечера або хоть довше нѣжъ звыкло отворенй були.

Заравъ по одержаню сего розпорядженя мають ВЧ. Душпастырѣ оголосити народови рѣкъ юбилейный яко рѣкъ отпустовой у насъ, и зачати обѣучене о отпустахъ пѣсля наведеного Архіерейского посланія. Мае ся также напередъ оголосити недѣля по Богоявленю (19 лат. сѣчня) яко перва недѣля въ мѣсяци сѣчни и що въ тѣмъ мѣсяци суть 4 недѣль, въ котрыхъ кождый може двѣ выбрати до позысканя повного отпусту собѣ або помершимъ. И таксамо належить черезъ цѣлый рѣкъ при кѣнци кождоу руского мѣсяца перву недѣлю слѣдующоу мѣсяца оголошувати, и чи той мѣсяць 4 або 5 недѣль мае, межи котрыми двѣ до отпусту выбрати можна.

Передо всѣмъ же упоминаемъ всѣхъ ВЧ. Душпастырей, чтобы рѣкъ той отпустовой вызыскали для славы Божои и спасенія повѣренныхъ собѣ душъ черезъ навернене грѣшникѣвъ, умножене ласки и любви Божои у приведеныхъ, и обильну помѣчь помершимъ въ чистилици подану; и тое такъ ревнымъ душпастырованемъ поодинокю якъ и особенно устроюванемъ по возможности Богослуженій, проповѣдей, наукъ, мисій, процессій и пр.

Въ кѣнци примѣчае ся, що Митропол. Ординаріятъ намѣряе отпривити въ Архикафедральномъ Храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ торжественне тридневне Богослуженіе Юбилейне 11, 12 и 13. н. ст. Жовтня 1896, о чѣмъ въ прочемъ буде пѣзвѣйше ВЧ. Духовенство окремымъ письмомъ повѣдомлене.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 21. Студня 1895.

Ч. 11179. — Конечность помощи для институцій Служебницъ пресв. Дѣвы.

За вѣдомостію и апробатою всѣхъ трехъ Преосв. Ординаріятѣвъ основавъ ВЧ. Кирилъ Селецкій, парохъ въ Жужели, передъ тремя дѣтами новиціатъ Служебницъ Преч. Дѣвы Маріа, котрый зъ початку иступавъ въ Жужели, потѣмъ перенесенный оставъ до Кристинополя. Шестнадцать Сестръ, що совершили новиціатъ, зложило обѣты и стали трудити ся въ четырехъ домахъ: въ Жужели, Самолускахъ, Циганыхъ и Тернополи. Для свои ревной прѣцѣ въ хосенъ церкви и народа зъеднали они собѣ въ короткѣмъ часѣ повне признае зъ стороны ВЧ. Духовенства, якъ и людей мірскихъ всякого сословіа. Въ новиціатѣ получае на добѣ воспитане 40 дѣвчатъ. Фундаціи жадной доси нема. Все стоить тѣлько жертвами поодинокихъ лицъ. Но, якъ ВЧ. основатель доносить, чимъ бѣльше институція развивае ся, тѣмъ меньше матеріальныхъ пособій прибувае на еѣ удержане, тожъ стати ся може, що трилѣтний трудъ, коштъ и захѣдъ на ничѣмъ овѣнчить ся. Такой упадокъ не пріявъ бы чести ни клирови, ни народови, котрый не зъумѣвъ оцѣнити превеликого хѣсна, якій произойде для него въ будучности зъ сего такъ зовсѣмъ гуманного а заразомъ и религіяного заведенія. Коли Вѣрній лат. обряда удержують премного всякого рода монашескихъ чинѣвъ и конгрегаціи, то чомужба рускій нарѣдъ ту одну и такъ хорошо развивающу ся конгрегацію не бувъ въ силѣ удержати. Упадокъ еѣ киаувъ бы сумне свѣтло на нашъ религіяный отношеня а особливо позбавивъ бы бнѣ нашъ нарѣдъ того иднесеня духа, котре въ оцѣрованю ся членѣвъ той конгрегаціи для любви Божои и добра ближнихъ лежить, и тыхъ неоцѣненныхъ користей, котрі по тѣй институціи для народа и обряда нашего слушно надѣяти ся можна.

Для того не заряджуютъ ся вправдѣ теперъ складки на тую цѣль по церквамъ, позаякъ въ часѣ юбилейнѣмъ всѣ инші складки окрѣмъ на цѣли ювидейнй суть засистованй, однаковжъ завзываютъ ся ВЧ. Священники, чтобы и самі по можности институцію тую вспирали, такожъ и даромъ зъ сварбони церковной за согласіемъ провинзорѣвъ, и чтобы рѣчь тую народови оголосили абы ти, котрі самі схотятъ, жертвою ѣтъ себе заведе не тов вспирали. Добре буде, если сварбонка на тую цѣль въ церквѣ умѣстити ся.

Митр. Ординаріатъ надѣе са, що ВЧ. Священство зрозумѣ превелику донеслѣсть сеи рѣчи и еѣ всякою ревностію въ дѣлѣ тѣмъ поступитъ.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ дня 23. Студня 1895.

Ч. 11827. — Обѣжникъ до Веч. Урядѣвъ деканальныхъ въ сирѣвъ науки религіи въ парохіяхъ администрованихъ excurrendo.

Дѣйшло до вѣдомости Митрополитальной Консисторіи, що коли по смерти мѣщевого душпаствыря парохією завѣдуе excurrendo душпаствырь сусѣд ои парохіи, наука религіи въ школѣ, а взглядно школахъ народныхъ находячихъ ся въ обрубѣ осиротѣлой парохіи не удѣляе ся въ тѣй мѣрѣ, якъ того вымагають духовній потреби и религіяне воспитоване дѣтей шкѣльныхъ.

Взываютъ ся прото Веч. Уряды деканальнй, чтобы въ кождѣмъ такѣмъ случаю, где зъ взгляду на заходячй мѣщевй обставины парохія опорожнена мала бы завѣдовати ся сусѣднымъ душпаствыремъ excurrendo, доносили Митрополитальной Консисторіи, чи и въ якій способъ наука религіи въ школѣ, а взглядно школахъ въ опорожненѣй парохіи на часъ такой администраціи буде достаточно забезпечена.

Ѡтъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ дня 25. Студня 1895.

Ж Р О Н И К А .

Дѣйствительнымъ деканомъ именованый:

Ч. 1151/орд. ВЧ. О. Адамъ Жуковецкій, парохъ Панаевяки, для деканата Залозецкого.

Архіерейскй грамоты похвальнй съ правомъ употребляня экспозиторій крылошанскихъ получили 00.:

Ч. 903/орд. Теодоръ Величковскій, парохъ Букачовець.

Ч. 1057/орд. Григорій Донкевичъ, парохъ Чехъ,

Ч. 1179/орд. Евгеній Шухевичъ парохъ Красова.

У м ѣ щ е н я .

а) Завѣдательства палучили 00.:

Ч. 8879. Іоаннъ Виняцкій, сотр. Копичинець (Станисл. Епархіи), въ Залесцахъ.

Ч. 9266. Зевонъ Гутковскій, завѣд. Бѣлки, въ Голоску,

б) Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 8880. Иоаннъ Рейтаровскій, сотр. Лубянокъ, въ Довгбѣ, декан. Тербовельского.
 Ч. 9119. Онуфрій Чубатый, сотр. Кобыловолокъ, въ Островѣ, дек. Тернопольского.

Презенты получили 00.:

- Ч. 9025. Яковъ Свѣгалевиъ на Романбѣ,
 Ч. 9150. Северинъ Наконечный на Збаражѣ старый,
 Ч. 9362. Лука Войтовичъ на Лопатинѣ,
 Ч. 9435. Михайлъ Яцкевиъ на Хоросно.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. и. Намѣстництва взглядомъ институціи 00.:

- Ч. 9025. Якова Свѣгалевиъ на Романбѣ,
 Ч. 9150. Северина Наконечного на Збаражѣ старый,
 Ч. 9362. Луки Войтовича на Лопатинѣ,
 Ч. 9435. Михайла Яцкевиъ на Хоросно.

Канон. институціи получили 00.:

- Ч. 9250. Григорій Дяковъ на Махивцѣ,
 Ч. 9643. Петръ Петрицкій на Колоколинѣ,
 Ч. 9660. Володиміръ Чепѣль на Стрѣлковѣ, и
 Ч. 9700. Иоаннъ Куликъ на Сопотѣ.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львбѣ, дня 30. Студня 1895.

КАРДИНАЛЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Митрополитъ.

VI 21.593
1895

Handwritten notes on a small piece of paper, including the number 89 and some illegible characters.